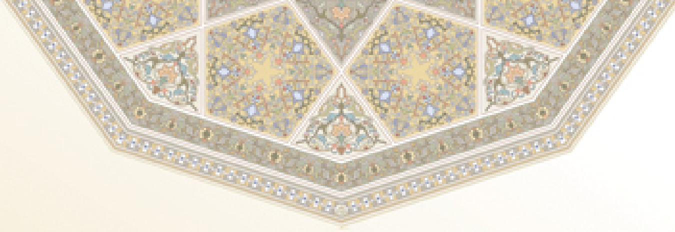

A. Bedirhan Atalay

ŞEYTANIN FİKİRLERİ NEDEN HOŞUMUZA GİDER?

Metodu ve Kandırma Yöntemleri

yakamoz

A. Bedirhan Atalay

ŞEYTANIN FİKİRLERİ NEDEN HOŞUMUZA GİDER?

Şeytan bizi her gün ve her an, cimrilik, müsriflik, açgözlülük, hasetlik, gösteriş, övünme, isyankârlık, sabırsızlık, acelecilik, şımarıklık, zalimlik, zorbalık, aşırılık, inatçılık, yalancılık, ibadetleri aksatma ve şehvet gibi konularda sürekli kandırmakta ve neredeyse parmağında oynatmaktadır.

Bu kitap sinsi düşman olan şeytanın maskesini düşürmek üzere kaleme alınmıştır. Soranlara, *"Bu benim kendi kararım."* diye inandığımız kararların acaba ne kadarı gerçekten bize ait? Aldığımız kararlarda şeytanın etkisi ne kadardır sizce?

Aldığınız bir giysiden, yiyeceğiniz yemeğe kadar şeytanın bizi nasıl kandırdığını görmek için okunması gereken bir kitap!

Tarih, siyaset, felsefe, dini kaynaklarla zenginleştirilmiş metinlerde, günümüzde gerçekleşen toplumsal olaylar, ülkeler arası ilişkiler ve daha birçok konuda, şeytanın insanları ve toplumları nasıl kandırdığını ve birbirine düşman haline getirdiğini, anlaşılır bil dille kaleme alınan bu kitapta ibret ve hayretle okuyacaksınız.

www.yakamoz.com.tr

ISBN 978-605-384-794-6

10 ₺

İçindekiler

İthaf

Bu kitabımı beni doğurduktan bir kaç gün sonra
küçücük yavrusunun yüzünü bile göremeden
dünyada bırakarak hayata veda eden Süsem anneme,

beni fakirlikle büyüten,
bana annesizlik acısını yaşatmayan,
çileli ömrüne yine çileyle veda eden 'teyzem'
Hatun anneme ithaf ediyorum!

Her zorluğa gücü yeten Rabbimden,
bu kitaptan hasıl olan bir iyilik,
bir hayır ve bir sevap olursa
bu güzellikleri onların hesabına yazmasını
ve onları affıyla kucaklamasını niyaz ederim.

Euzubillahimineşşeytanirracim
Bismillahirrahmanirrahim

Önsöz

Bütün Müslümanların bildiği ve her işinin başında söylediği bir sözdür Besmele. Toplumumuzun inananları da inanmayanları da bilir! *"Her işe besmele ile başlamak gerekir!"* Ama bir tuhaflık vardır, biliriz ama çoğu zaman söylemeyiz!

"Kur'an okuduğun zaman o kovulmuş şeytandan Allah'a sığın!" (Nahl 98). Yüce kitabımız Kur'an'ı Kerim'de geçen bu ifadeyi, besmeleyi, İslam Peygamberi Efendimiz (SAV) ve alimlerin tamamı bütün hayırlı ve helal işlerimizin başında söylememizi tavsiye etmişlerdir!

Bu kitabın yazılış hikâyesi telefonuma gelen bir mesaj ile başladı. Mesajda aynen şunlar yazıyordu, ***"Şeytan denen alçağı sevmem ama bazı fikirleri çok hoşuma gidiyor!"*** Bunun

üzerine bu mesajı yazana kızarak birçok kez *"Estağfurullah, estağfurullah..."* diye söyleniyordum. Bu sözler bütün bir gün beynimi işgal etti. Sonra aklıma ayetler ve bu konuda söylenen hadisi şerifler geldi. Aslında mesajdaki sözleri doğrulayan ifadeler vardı. Yazılanlar doğruydu ve şeytan aleyhillanenin bütün sözleri bütün insanların hoşuna giderdi! İlk peygamberimizi kandırdığı gibi, sonraki peygamberlerimizin tamamının şeytanla yaşanmış bir öyküsü mutlak bulunmakta olduğu gibi! Bunların bazıları Kur'an'ı Kerim'de yer almaktadır! Neredeyse bütün veli kullar da şeytan aleyhillanenin ifsat ve oyunlarına muhatap olmuşlar ve/fakat biiznillah bu oyunların üstesinden ihlasları ile galip gelmeyi başarmışlardır! ***"Gerçek şu ki; şeytanın, inanan ve yalnız Rablerine tevekkül eden kimseler üzerinde bir hâkimiyeti yoktur."*** (Nahl 99)

Ziyaretime gelen bir arkadaşıma mesajda yazan sözleri anlattım, arkadaşım da şartlı refleks gereği benim gösterdiğim tepkinin aynını gösterdi. O da, *"estağfurullah"* diye mırıldanmaya başladı. Arkadaşıma ***"İyi düşün, şeytanın fikirleri senin de hoşuna gitmez mi?"*** diye sorduğumda kısa bir duraklamadan sonra *"Doğru söylüyorsun!"* diye karşılık verdi.

Yayıncı ve dağıtımcı olan bir arkadaşımla sohbet ederken ***"Denemeler"*** isimli bir kitap yazmak istediğimi söyledim. Bunların başlıklarını kendisine okuduğumda, bunların her birinin başlı başına bir kitap olacağını ve ilk olarak da bu kitabı yazmamı tavsiye etti.

Frenkçe deyimiyle analitik düşünce sistematiğini kullanarak düşününce bu derin bir hikâyeydi, hatta derinlikten de öte

dünyada mücadele etmemiz gereken en büyük meselemizdi. İşte bu olaylar sonucu bu kitabın yazılma hikayesi başladı.

Bütün okuyucularıma bu kitabı yazan aciz bir kul olarak evvela şunları arz etmek isterim ki: Bu kitabın yazılmasında şeytanın engellemelerini Allah Azze ve Celle'nin yardımıyla geçtikten sonra onun tuzaklarına karşı da tedbirler alınmalıydı. Bu tuzaklar nelerdi? Şeytan, *"Bak sen bu kitabı yazdıktan sonra çok sayıda insan tarafından tanınacaksın, seni televizyonlara çıkartacaklar, belki üniversitelerde söyleşilere, konferanslara katılacaksın, yani özetle meşhur olacaksın."* diye telkinlerde bulunmaya başladı. Rabbime sonsuz şükürler olsun ki bundan önce içinde bulunduğum görevler nedeniyle zaten bu tür organisazyonlara yabancı olmadığımdan ve bu tür uğraşların üzerimde çok bir etki bırakmadığını bildiğimden, yazma konusunda, kesin ve net bir iradeyle başladım işe. Bunların hepsinin üstesinden Rabbimizin bize öğrettiği doğru ve etraflı (analitik) düşünme metodu ile gelebiliriz. O (CC) bize hep, *"Hiç düşünmez misiniz, akletmez misiniz, bundan ibret almaz mısınız?"* diye nida eder de, biz yine şeytanın aklımızı iğfal ve işgalinden dolayı anlamayız ya, işte problemlerin anası burada gizliydi!

Yine güzel şeyler, hoşumuza gidecek şeyler söylüyordu şeytan. Efendimiz, Peygamberimiz (SAS)'in, *"Meşhurluktan Allah'a sığının, şöhret felakettir. Ben de helak olurdum ancak beni Rabbim korudu."* sözü geldi aklıma. Bu yazılanları önsöz gibi okumayın lütfen! Satır aralarında hepimizin şeytan ile mücadele metotlarını da aklım yettiğince sizlere aktarmaya çalışıyorum!

"Riya** 'gösteriş, böbürlenme, övünme' **bütün amelleri ifsad eder!" hadisi şerifinin bize anlattıkları şeytanın bir diğer tuzağıydı. Riya kelimesi dilimize ikiyüzlülük olarak tercüme edilse de kelimenin asıl ve ıstılahi anlamı, kişinin kendisini Allah (CC)'ın yerine koyması ve/veya kendisinin de O'nun kadar akıllı ve kabiliyetli olduğuna inanmasıdır. Yani gizli bir şirk olmasının yanında şirk kelimesi Allah (CC)'a ortak koşmak olarak bilinir, riya ise kişinin bizatihi kendisinin Allah (CC)'a ortak olduğunun vehmine kapılmasıdır. Bu da şeytanın hile ve tuzaklarından sadece birisidir.

Bu kitabın yayımından sonra şeytan bana da bunları telkin edecek biliyorum ve Rabbimin yardımıyla bunlara hazırlanıyorum. Yine inanıyor ve iman ediyorum ki kalbimdeki samimiyet ile bunun üstesinden gelecek ve okuyan bütün kardeşlerime şeytanın hile ve tuzaklarından bahsedecek ve onun elinden kurtulma yollarını gösterebileceğim.

Bu kitabı yazma gayem Mevla şahidimdir ki, 50 yıllık rafine bilgilerimi diğer insanlarla da paylaşmak istememdir. Bunu da karşılıksız yapmayacağım elbette, bedelini âlemlerin Rabbi olan, yüceler yücesi, engin kudretinin sınırı ve hududu olmayan, zerre ile kürreyi aynı anda var eden Rabbimden alacağım. Okuyup istifade eden kardeşlerimin bir kez bile, *"Allah razı olsun yazandan, hakikaten istifade ettik."* demeleri bile, bütün yüzlerin simsiyah ve bembeyaz kesileceği o hesap gününde belki de kara olan yüzümün bir nebze de olsa ak olmasını sağlayacaktır sayenizde.

Önsöz

Kitabın yazımında elimden geldiği kadarıyla yabancı kelime kullanmamaya, akademik lisan ve üslup yerine, en yaygın halk dilini kullanarak, sohbet kıvamında cümleler kurmaya gayret ettim.

Bildiğim, anlattığım, yazdığım süslü cümlelere dönüştürdüğün sözlerin ve fikirlerin hiç ama hiç birisi ve hatta zerresi bile bana ait değildir. Allah (CC) ve Resulü (SAS)'den rivayeten yazılanlardan ve bize nakledilen yazılı metinlerden öğrendiklerimdir.

Bu kitap haşa Allah (CC) ve Resulü (SAS)'in şanını yükseltmek, yüceltmek gibi bir gaye taşımaz. Ancak bu acizi belki adlarını anmamla şeref yâd eder.

"***...Şüphesiz Allah bize yeter. O ne güzel bir vekil ve ne güzel bir dosttur..."*** (Ali İmran 173)

Ocak 2014 Ankara

Giriş

Şeytanın Fikirleri Neden Hoşumuza Gider?

*"**Şeytan sizin apaçık düşmanınızdır**, öyleyse siz de onu düşman tanıyın. O kendi taraftarlarını, ancak cehennemliklerden olmaya çağırır."* (Fatır 6)

"Ey iman edenler! Hepiniz birlikte barış ve güvenlik dini 'sistemi' *olan İslam'a girin, şeytanın ardından gitmeyin, zira o kendisi gözle görülmese bile **sizin için apaçık bir düşmandır**."* (Bakara 208)

*"Ey Adem oğulları! Size **'şeytana tapmayın, çünkü o sizin apaçık bir düşmanınızdır'** demedim mi?"* (Yasin 60)

*"Ey insanlar, yeryüzündeki şeylerden helal ve temiz olmak şartıyla yiyin, şeytanın izini takip etmeyin. Çünkü **o, hakikaten size apaçık bir düşmandır**."* (Bakara 168)

Kur'an'ı Kerim'de İblis 11 yerde, şeytan ise 88 yerde geçmektedir.

Varlığını sadece kutsal metinlerdeki bilgilerden elde edebildiğimiz şeytan gerçeği hayatımızın bütün evrelerinde en çok muhatap olduğumuz gerçeklik olmasına rağmen, en az dikkat ettiğimiz en büyük tehlikedir!

Şundan kesinlikle emin olmalıyız ki karnımız acıktığında ne yiyeceğimize, bir giysiye ihtiyacımız olduğunda neyi alacağımıza varana kadar şeytanın telkini birinci derecede etkilidir.

O kadar ki, İslam dinindeki bütün işlere, ibadetlere ve Kur'an okumaya ***"Besmele"*** ile başlanır. Bu külli ve tartışılmaz bir kaidedir. Bu konuda aykırı ve/veya farklı görüş kaydeden bir ilim adamının hiçbir kaydı bulunmamaktadır. Bu kadar külli bir kaidenin başında ne vardır biliyor muyuz? Ayetle sabit olan bir cümle; ***"Kovulmuş şeytanın şerrinden Allah(CC)'a sığınmak!" yani,***

Euzubillahimineşşeytanirracim,

Bismillahirrahmanirrahim.

Şeytan ve hileleri o kadar önemsenmiştir ki takva sahipleri, besmele çekmeden yapılan işlerin akıbetinin hoşa gitse bile hayır getirmeyeceğini, besmelesiz yenen şeylerin helalliğinin bile tartışılabileceğini, besmele çekilerek işlenen haramların insanı küfre götüreceğini bile söylerler. Besmele böylesine önemsenmişken, Kur'an okunacağı zaman besmele'nin bile başına, *"Kovulmuş şeytanın şerrinden Allah'a sığın!"* ibaresinin konulması emredilmiştir. Bu konu ile ilgili Nahl Suresi'nin

98. ayetinde "*Kur'an okuduğun zaman, kovulmuş, lanetlenen şeytandan Allah'a sığın.*" emri ve ikazı bulunmaktadır!

O kadar önemli bir düşmandan bahsetmeye çalışıyoruz ki bütün sahih rivayetlerde ilk sırada yer alan bu gerçeği biz hayatımızın hiçbir safhasında dikkate almadan yaşamaya devam ediyor, aklımıza bile getirmiyoruz. Kendisini unutturmaya bu kadar muktedir bir düşmanın neler yapabileceğini şimdi iyice düşünmek zorunda olduğumuz umarız anlaşılmıştır.

"*Şeytanın bütün fikirleri insanın hoşuna gider.*" cümlesi size garip gelebilir ama şundan emin olmalısınız ki şeytan aleyhillanenin bütün fikirleri insanlığın her ferdinin hoşuna gidecek fikirlerdir! Şeytanın insanı kandırma hadisesinin ilk başlangıcı, ilk insan ve insanlığın babası Hz. Âdem (AS), insanlığın annesi ve annemiz Hz. Havva ile başlamıştır. Zira fikirleri hoşuna giden şeytanın hem ilk muhatapları, tabir yerindeyse hem de ilk kurbanları onlardı.

Olayların basit dille anlatımı herkesçe malumdur; Hazreti Âdem ile Havva (ASV) yaratıldı. İkisi de cennette rahat ve huzurlu bir hayat sürüyorlardı. Yaratılış itibariyle kendilerine cennette her şeyin mübah olduğu ancak belirlenen bir ağacın meyvelerinin ve/veya bir bitkinin kendilerine yasak kılındığı tebliğ edilmişti. Bu ağaca veya bitkiye yaklaşmamaları konusunda ısrarla ikaz edilmişlerdi. Onlar da söylenenlere aynen riayet ediyor her meyveden yiyip her nimetten sınırsız ve özgürce yararlanmalarına rağmen yasaklanan yiyeceklere yaklaşmıyor, ürünlerinden de yemiyorlardı. Hatta bu yiyecekleri

akıllarına bile getirmiyor, tadını merak bile etmiyorlardı! Bu kadar nimetin içinde bir ağacının meyvesini veya bitkiyi kim merak ederdi ki?

Bu saadet günleri şeytanın gelip onların akıllarına girmesiyle değişti. Onca nimetin içinde adeta yüzerken şeytan gelip onlara ne söyledi de onları kandırabildi? Hem şeytan onların da bilgisi dahilinde sabıkalı bir asiydi. Onlar cennete girdiklerinde ve bizatihi onlarla ilgili bir mesele yüzünden cennetten kovulmuş, kovulmayla da yetinilmeyip kıyamete kadar insanlığın düşmanı olarak lanetlenmişti.

Âdem ve Havva (ASV) bu gerçekliği çok iyi biliyorlardı. Çünkü mesele kendileri yüzünden yaşanmıştı ve onlar da bu meseleye bütün melekut âlemiyle birlikte bu olaya şahitlik etmişlerdi. Bizlere intikal eden bu konuyla ilgili çok açık deliller olmasa da âlimlerden bazılarının kanaatleri bu yöndedir ki onlar Rabb'lerini de gözleriyle görmüşlerdi.

Gerçeğe bu kadar yakın oldukları halde üstelik akılları bizler gibi bulanık olmayan ve prototip olarak var edilen bu ilk insanlar cennette yaşarken, sahtekarlığı ve asiliği bizzat Rabblerince tescil edilen kovulmuş bir yaratığın sözüne neden uydular peki? Neden onca nimet ortada dururken, bütün güzellikler hizmetlerine sunulmuşken o haram ağaçtaki bir meyveye veya bitkiye tevessül ettiler? Neden Rabblerine asi olacaklarını bildikleri halde o meyveden yediler? Şeytan ne dedi de aldattı onları? Böyle bir tuzağa nasıl düştüler? Cennetten atılacaklarını bildikleri halde neden o meyveyi

yediler, bunu bir düşünün. Hangi akıl bir meyveyi cennetin bütün nimetlerine tercih eder ki?

Hiç böbürlenmeyin; hepimiz düşerdik bu tuzağa! Şeytan hepimizi kandırabilirdi, halen ve her an kandırmaya devam ettiği ve bizim de bunları bildiğimiz halde kandığımız ve ona her seferinde inandığımız gibi inanırdık. Bütün anlatılanlara, bilgilerimize ve inandık iman ettik dememize rağmen!

Hikâye ilk insanın yaratılması, ardından melekler âlemine bu insana ve/veya bu insan vesilesiyle kendisine secde emrine şeytanın, *"Beni ateşten, onu ise topraktan yarattın, neden benden secde etmemi istiyorsun, ben daha asil değil miyim?"* itirazı ile başlamaktadır. Âlimler bu konuda ihtilafa düşmüşlerdir; secde Âdem için mi, yoksa Âlemlerin Rabb'i olan Allah (CC) için mi istendiği konusunda. Aslında biraz mantık felsefesi ve rivayetlerin akışı incelendiğinde anlaşılmaktadır ki, *(Her şeyin en doğrusunu Rabbimiz bilir elbette)* secde Âdem (AS) için istenmektedir. Şeytanın itirazı rutin dışına çıkıldığı için olması gerekir. Zaten ayetlerde de belirtildiği üzere yerde ve gökte ne varsa Rabblerini hamd ile tesbih etmiyorlar mıydı? Şeytan da melekler âleminin bir mensubu olarak o da diğerleri gibi ömrü boyunca secde etmiyor muydu? Şeytanın itirazına konu olan ve ayette de geçen, *"Hani Rabbin meleklere**:"Muhakkak ben yeryüzünde*** 'benim emirlerimi tebliğ ve infaza memur' ***bir halife*** 'bir insan' ***yaratacağım"** demişti.* 'Melekler' *de,* ***"Biz seni hamdın ile tesbih ve seni takdis*** 'noksanlardan, eş koşmaktan, eksikliklerden tenzih' ***edip dururken*** 'yerde' ***orada bozgunculuk edecek, kanlar dökecek kimse mi yaratacaksın?"** demişlerdi. Allah:* ***'Sizin bilemeyeceğinizi her halde ben bilirim'*** *demişti."* (Bakara 30)

Bu ayetin içinde çok sırlar gizlidir. Ve çok açık olarak anlaşılacağı biçimde melekler Rabblerine tazimde hiçbir noksanlık ve kusur bulunmadığını ve kendisine sürekli secde ettiklerini bildirmektedirler. Yeryüzünde bozgunculuk yapacak birinin yaratılmasından endişe etmeleri de ayetin asıl veçhini oluşturmaktadır.

Bütün insanlık var gücümüzle evrende bizden başka canlıların var olup olmadığına kafayı takmış durumdayız! Bizim yaşadığımız Samanyolu Galaksisi'nde yaklaşık 200 milyar yıldız bulunmaktadır. Samanyolu Galaksisi gibi 200 milyar galaksinin daha bulunduğu tahmin edilmektedir. Akıl almaz mesafelerin kısaca bir misalini vermek gerekirse, güneşi bir ceviz, dünyayı ise bir fındık boyutlarında düşünün, aralarındaki mesafeyi de bir metre olarak ayarlayın, bu halde bile en yakın yıldıza 400 kilometre uzaklıkta olursunuz. Durum böyle olunca evrende bizden önce birileri var mıydı veya halen birileri var mı sorularının karşılığını ayetteki, " *Biz seni hamdın ile tesbih ve seni takdis* (noksanlardan, eş koşmaktan, eksikliklerden tenzih) *edip dururken orada* 'yeryüzünde' *bozgunculuk edecek, kanlar dökecek kimse mi yaratacaksın?"* soru ve endişeli şaşkınlık ifadelerinden anlayabiliriz. Bu soruyu Rabblerine sorduklarında şeytan diye birinden bahsetmek henüz mümkün değildir. Zira bu soru üzerine şeytanın şu ifadeleri hem bizim hem de Âdem (AS)'ın hem de şeytanın imtihanının başlangıç anı olmuştur.

"Andolsun ki biz insanı kuru bir çamurdan, şekillenmiş bir balçıktan yarattık. Cinleri de daha önce insan vücudunun göze-

neklerinden geçebilen güçlü bir ateşten yarattık. Ey Peygamber! Rabbinin meleklere şöyle dediğini hatırla: ***"Ben, kuru balçıktan, şekil verilmiş kokuşmuş çamurdan bir insan yaratacağım. Ben, onun yaratılışını tamamladığım ve ona ruhumdan üflediğim zaman, siz hemen onun için secdeye kapanın."*** *Bunun üzerine meleklerin hepsi toptan secde ettiler. Yalnız İblis hariç. O secde edenlerle beraber olmaktan çekinmişti. Allah buyurdu ki: Ey İblis! Ne oluyor sana da, secde edenlerle beraber olmuyorsun? İblis şöyle dedi:* ***"Kuru bir çamurdan, şekillenmiş bir balçıktan yarattığın bir insana secde edemezdim."*** *Allah şöyle buyurdu: Öyle ise oradan çık! Sen, artık kovulmuş birisin. Kıyamet gününe kadar lanet senin üzerindedir. İblis:* ***"Rabbim! Öyle ise insanların kabirlerinden kaldırılacakları güne*** 'kıyamete' ***kadar bana mühlet ver"*** *dedi. Allah buyurdu ki: Sen mühlet verilenlerdensin. Allah katında bilinen vaktin gününe kadar... İblis şöyle dedi:* ***"Rabbim! Beni saptırdığın için, mutlaka ben de yeryüzünde onlara günahları süsleyeceğim ve onların hepsini mutlaka azdıracağım!"*** *Ancak içlerinden ihlaslı kulların müstesnadır. Allah şöyle buyurdu: "İşte bana ulaşan dosdoğru yol budur. Sana uyan azgınlardan başka, kullarımın üzerinde hiçbir nüfuzun yoktur. Şüphesiz ki onların hepsine vaad edilen yer cehennemdir."* (Hicr 26-43)

İblis: ***"Dirilip kaldırılacakları güne kadar bana mühlet ver!"*** *dedi. Allah:"Haydi, mühlet verilenlerdensin." buyurdu. İblis:* ***"Öyle ise andolsun ki, beni azdırmana karşılık ben de onları saptırmak için her halde Senin doğru yoluna otura-***

cağım. Sonra onlara önlerinden, arkalarından, sağlarından ve sollarından sokulacağım. Sen de çoğunu şükredici bulmayacaksın." *dedi. Allah: "Çık oradan, yerilmiş, kovulmuş olarak! Andolsun ki, onlardan her kim sana uyarsa, kesinlikle cehennemi tamamen sizinle dolduracağım."* (Araf 14-18)

O zamana kadar şeytan konuşulanları dinleyip diğerleri gibi itaat etseydi hikmet farklı bir biçimde nasıl tezahür ederdi onu bizler bilemeyiz ama bizler olmazdık veya yeryüzüne indiriliş şeklimiz farklı olurdu. Bu hikmeti kendi küçük akıllarıyla çözmek isteyen ve bir izah getirmeye uğraşan veya çelişkili bulan acizlere tavsiyemiz odur ki, Allah Azze ve Celle'nin uluhiyeti sizin akıl terazinizde tartılamaz!

Bu ayetlerden de anlaşılacağı üzere meleklerle Rableri arasında yüz yüze bir diyalog vardı! Ve yine anlıyoruz ki onlar geçmiş zamanda yaşananların bilgisine son derece hakimdiler, bu bilgiyle gelecek zamanları kıyas ederek doğru tahminlerde bulunabiliyorlardı! Konumuza tekrar dönecek olursak demek ki bizler gibi evrende halen birileri var mıdır sorusunun cevabını bilmemekle birlikte, bazı âlimlerin de tahminlerde bulunup üzerinde fikir yürüttükleri gibi ayetlerin seyrine ve sibakına bakılınca yeryüzünde bizden önce ve aynı bizler gibi azgınlık yapan, kan döküp cinayetler işleyen birileri kesinlikle vardı! Yoksa melekler yaratılan insanın yeryüzünde kan döküp bozgunculuk ve azgınlık yapacağını nereden bilebilirdi! Ayetin sonunda Rabbimizin buyurduğu gibi onlar bilmezdi sadece ve sadece Rabbimiz bilebilirdi.

Bizim konumuz şeytan ve onun nitelikleri olduğuna göre biz bu ayetlerden anlayabildiğimiz kadarıyla şeytanın niteliklerini bulmaya çalışalım. Ayetleri baştan sona incelediğimizde şeytanın başlıca özelliklerini şöyle sıralamak mümkün;

1- Şeytan çok mü'min ve muttaki birisi, *'İsyan etmeden önce, Allah (CC)'tan hakkıyla korkan ve ibadetlerini yerine getiren'*

2- Şeytan daha önce yeryüzünde yaratılmış ve kan döküp cinayetler işleyen, Rabblerine asi davranan, şükretmeyen, böbürlenip büyüklük taslayan birilerinin varlığından ve akıbetlerinden haberdar birisi. Adem (AS)ın neslinin de geçmiştekilerin aynını yapacağından endişe eden birisi.

3- Şeytan kendini çok akıllı sanan birisi.

4- Şeytan akıllı olmasının yanında özgüveni bulunan ve fikirlerini açıkça söyleme cesaretine sahip birisi. ***'Bu cesaret gösterisi Cenabı Hakk'a karşı yapılınca densizlik ve ukalalık olur'***

5- Şeytan kendi doğru bildiklerini savunan ve ikna olmadığı için karşısındaki gücün mahiyetini bildiği halde dik ve onurlu durduğunu zanneden birisi. ***'Hadsiz'***

6- Naz makamında birisi.

7- Bütün melekler dinlerken o soru sorma cüretini gösterecek ve Rabbinin fikirlerini sorgulayacak kadar kendini cesur sanan ahmak birisi.

8- Şeytan mücadeleyi asla bırakmayan, akıbetini bile bile inandığı şeyden hiç vazgeçmeyen, çok azimli olduğunu vehmeden birisi.

9- Sonunun çok acı olacağını bildiği halde intikamcı ve kinci birisi.

10- Hedefine ulaşmak için dilekte bulunan ve izin isteyen birisi.

11- Şeytan, duası kabul edilen yaratılanların ilkidir.

12- Şeytan bize sağımızdan ve solumuzdan yaklaşan, bize dost görünen birisidir.

Şeytan sahip olduğu bilgilerin de âlemlerin Rabb'i olan Allah'tan olduğunu bilmeyecek kadar aptal birisi. Yoksa seni yaratan varlığa bu cüret ve bu küstahlık başka nasıl izah edilebilir ki.

Mevlana onu tasvir ederken ne güzel söylemiştir; "*Özündeki naz yüzünden Âdem'e pençe vurdu da, kuşluk vaktinde görülen pislik gibi, rezil oldu gitti.* "

Bu mesele ile ilgili olarak bazılarının şeytanı masum gösterecek bir beylik lafı var; ***"Ben senden başkasına secde etmem!"*** ifadesi. Böyle bir konuşmanın geçtiğine dair güvenilir kaynaklarda delil yoktur. Kaldı ki böyle bir ifadenin, insanın imanını zedelemekten başka bir gayesi de yoktur! Zira âlemlerin Rabb'i kime ve neye derse biz ona secde ederiz. Ezeli ve ebedi ilim sahibi olan bir varlığın karşısında böyle beylik lafları serdetmek şeytanın değil, eğer olsaydı atasının bile haddine olmazdı!

Bu tespitlerden sonra anladığımız şudur ki, şeytanın duası kabul edilmiştir. Kendi adına istek ve talepte bulunan tek varlık da şeytandır, duası ilk kabul edilen de şeytandır.

Rabbimizin de iblise karşı savunduğu ve kendilerinden emin olduğu insanların vasıflarını da bu ayetlerde görebiliyoruz; ***"Rabbim! Beni saptırdığın için, mutlaka ben de yeryüzünde onlara günahları süsleyeceğim ve onların hepsini mutlaka azdıracağım! Ancak içlerinden ihlaslı kulların müstesnadır."*** *Allah şöyle buyurdu:* ***"İşte bana ulaşan dosdoğru yol budur. Sana uyan azgınlardan başka, kullarımın üzerinde hiçbir nüfuzun yoktur."*** (Hicr 39)

Demek ki ihlaslı kullara şeytanın sözü geçmez, demek ki bu ihlasları nedeniyle Rabbleri onları korur. Peki ihlaslı olmak, yani daha anlaşılsın diye samimi olmak nasıl olmalıdır? Hangi hasletlerden uzak durunca bu vasıflara sahip olabiliriz? **Cimrilik, açgözlülük, inatçılık, zorbalık, isyankarlık, aşırılık, nankörlük, acelecilik, zalimlik, övünme, şımarıklık, başıboşluk, sabırsızlık gibi vasıflar şeytanın vasıflarıdır.** Peki bunların sadece şeytana ait vasıflar mı olduğunu zannediyoruz? Aynanın karşısına geçip bu vasıfların hangileri bizlerde var diye düşününce bunlardan bile fazlasının olduğunu görebiliyor muyuz?

Hesap gününde kitabımızı okumamız emredildiğinde ve yaptığımız kusurları neden işlediğimiz sorulduğunda, ***"Yarabbi beni şeytan kandırdı."*** dediğimizde şeytanın bile aklını başından alacak işler yaptığımızı gören iblis, ***"Yarabbi vallahi bu kadarını ben bile akıl edemezdim!"*** derse halimiz ne olur?

"Tıpkı şeytanın meseli gibi ki, insana: ***"İnkar et!"*** *dedi de. inkar edince:* ***"Ben senden uzağım; çünkü ben âlemlerin***

Rabbi olan Allah'tan korkarım!" *dedi."* (Haşr 16*)* Bu ayetin sebebi nüzulü İsrailoğulları'ndan bir din âliminin başından geçen bir olaya atfedilse de konuyu özetlemesi bakımından manidardır.

Biraz tebessüm edelim diye, ***"Yarabbi böyle bir ayna da bize versen, biz de ne olduğumuzu görebilsek."*** diye niyaz etmemiz gereken bir fıkrayı sizlerle paylaşmak istiyoruz.

Doğu illerimizde geçen bir olaydır. Aynanın varlığını hiç kimse bilmemektedir, köylülerden birisinin eline bir ayna parçası geçer. Aynaya bakınca genç yaşta ölen kardeşini görür, halbuki gördüğü kardeşi değil kendisidir. Kardeşine çok benzediği için kardeşini gördüğünü zanneder. Baktığı ayna parçasından ses gelmez ama kardeşini canlı olarak izlediğini zannederek günlerini geçirir. O ayna parçasından kimseye bahsetmez, geceleri bile koynuna alarak yatar, ona sarılır, öper, koklar ağlarmış. Günler geçerken karısı kocasının bu halini görür ve ondan şüphelenmeye başlar. Ne yapar eder o ayna parçasını eline geçirir, bir de bakar ki aşüfte bir kadın var aynada. Koşarak soluğu bölgesinde hoca olarak bilinen, dinden, imandan haberi olmayan birine gider, *"Hocam, şuna bak, benim herif beni şu aşüfte kadın ile aldatıyor."* diyince sözde hoca, ayna parçasını alır ve bakar, gördüğünün kendisi olduğunu bilmediğinden kadına çıkışarak, *"Kızım ne aşüfte kadını bu haza namussuz bir adama benziyor."* diye doğru bir tespitte bulunur.

Bu fıkradan bile çıkartılacak o kadar çok ders var ki. Aslında her ayna *'iç muhasebe'* bize doğruyu gösterir, lakin bizim

bunu dürüstlükle söylemeye cesaretimiz ve kendi halimizi kabul etmeye yüzümüz yoktur. Şeytan gördüğü şeyi cesurca kabullenmiş ve dimdik durarak hiç yalpa yapmadan, sözünü hiç eğip bükmeden söylemiştir! Bizim şeytandan bile aşağılık olan insani vasıflarımızdan sadece birisiydi bu. İşte bu nedenle hesap günü şeytan bile bizden uzak duracaktır belki de.

Şeytan, Âdem (AS) ile hanımına gelerek yasaklanan ağacın meyvesini yemeleri halinde kâinatın bütün bilgisine sahip olacaklarını, ölümsüzlüğü elde edeceklerini ve cennette sürekli kalacaklarını, hiçbir sıkıntı ve kedere maruz kalmayacaklarını telkin etmişti.

Ayette geçtiği şekliyle "*Ve demiştik ki: Ey Âdem, sen eşinle beraber cennete yerleş, ondan* (cennetin yiyeceklerinden) *neresinden isterseniz, ikiniz de bol bol yiyin. Fakat şu ağaca yaklaşmayın. Yoksa ikiniz de nefsine zulmedenlerden olursunuz"* (Bakara 35) Araf suresi 19. ayette ise benzer bir ifadeyle, *"Ey Âdem! Sen ve eşin cennette kalın. Dilediğiniz yerden yiyin. Fakat şu ağaca yaklaşmayın. Yoksa zalimlerden olursunuz."* Bu ağacın ve meyvesinin üzerinde de kısaca durmakta yarar var. Bu ifade Kur'an'da ağaç/bitki olarak geçmektedir. Ağacın isminde bulunan ***"secere"*** kelimesine âlimlerin ve müfessirlerin, muhaddislerin yüklediği anlam farklılıklar göstermektedir. Yasaklanan bu yiyeceğe buğday, hurma, sümbül, üzüm, zeytin, incir ve elmadır diyenler çoğunluktadır. Üstad Bediüzzaman farklı bir bakış açısıyla olayı ele alıp, bu meseleyi kuantum kanunlarıyla ilişkilendirip, DNA ve RNA ilişkisine zamanının bilgileriyle ve ifadeleriyle yorumlamıştır.

"Şecerei hilkatin meyvesi olan insana ve kendi ağacının programını ve fihristesini taşıyan meyveye işarettir. Zira kalemi kudret âlemin kitabı kebirinde ne yazmış ise, icmalini mahiyeti insaniye de yazmıştır; kalemi kader dağ gibi bir ağaçta ne yazmış ise, tırnak gibi meyvesinde dahi derç etmiştir." (Sözler 256)

Bazı âlim ve müfessirlerin Ayet de geçen secere kelimesinin Arapça karşılığının ağaç anlamına gelmesinin yanında soy ağacı, soy kütüğü, bütün bilgilerini barındıran bir meyve olduğu konusuna da değinmektedirler. Bunun en mantıklı görüş olması muhtemeldir, zira meyvenin cazibesinin bu bilgilerden kaynaklanması, şeytanın kandırmasında da bu ilişkinin olması mantıklı görülmektedir.

Mesele ne olursa olsun, meyve neleri ihtiva ederse etsin, murad olan bu meyvenin niteliklerinden dolayı yenmesi değil, konulan bir yasağın çiğnenmesidir. Bize sahih kaynaklarda domuz etinin ve türevlerinin yasak kılınması gibi! Bazı aklı evveller domuz etinde bulunan ***"trişin"*** maddesinin bulunması nedeniyle bunun yasak kılındığını söylemektedirler. Bu mantıktan yola çıkacak olursak bu maddenin bilinmezliği döneminde yiyen insanlara helal mi olur? O madde, bu madde adı ve niteliği ne olursa olsun domuz eti haramdır ve Allah (CC) çok sabit emirlerle bize yasak kılmıştır, hepsi bu! Olayların hikmetini araştıralım derken, kaş yapalım diye göz çıkartıyoruz! Asıl bilinmezlik hikmetini kaybediyoruz bazen de.

Bu merhaleden sonra şeytanın Âdem (AS) ile hanımını kandırma sefahati başlamaktadır. Bu mesele farklı rivayetleri barındırdığından uzunca anlatılmıştır. Kimilerine göre şey-

tan cennetin kapısına gelerek telkinde bulunmuştur, kimilerine göre o zaman ayaklı ve tüylü olan yılanı kandırarak cennete girmiştir. Her nasıl olmuş ise olmuştur en doğrusunu Rabbimiz bilir, aralarında bir diyalog başlamıştır. Şeytan bu meyvenin özelliklerini anlatarak Âdem (AS) ile hanımını kandırmıştır. Bu kandırmanın ardından ikisinin de avret yerleri açılmaya başlamış ve insani olarak tuvalet ihtiyaçları ile cinsel dürtüleri doğmuştur.

"Ve şeytan onlara ben gerçekten size öğüt verenlerdenim diye yemin etti. Böylece onları hile ile aldattı. Ağacın meyvesini tattıklarında çirkin yerleri, avret mahalleri kendilerine göründü ve cennet yapraklarından üst üste yamayıp üzerlerine örtmeye başladılar. Rableri onlara, ***"ben sizi o ağaçtan men etmedim mi ve şeytan size apaçık düşmandır, demedim mi?"*** *diye nida etti."* (Araf 21.-22.)

Bu hadiseden sonra gelişen cinsellik olgusunu, dinbilimciler hikmet yönüyle, biyoloji, psikoloji ve genoloji dalındaki ilim adamları da bilimsel yönüyle ele almışlardır. Kendilerini tesadüf ile tanımlamaya gayret eden gafillerin bigane çabaları bir yana, aşk, sevgi, cinsellik ve şehvet gibi duyguların hepsi âlemlerin Rabbi olan Allah (CC)'ın bir nimeti olarak bizlere verilmiştir. Modernist akımın, her şeyi akılla yorumlama çalışmalarının mimarlarından olan Sigmund Freud, sevginin her türlüsünün kaynağının *'cinsellik'* olduğunu öne sürer. Bu ahmakça yorumu kabul edenlerin de olduğu bir dünyada yaşıyoruz maalesef! Oysa insanın mükemmel yaratılış hikmetlerinden sadece bir parçası olan hormonları hiç düşündünüz mü? Erkek ve kadınların birbirlerini beğenmeleri için

bir hormon, yakın temas dokunma için bir hormon, özlemek için bir hormon, sarılıp rahatlamak için bir hormon, aklına gelince hüzün için bir hormon, sevdiğimiz birini gördüğümüzde heyecanlandıran bir hormon, çok özel cinsel isteklerini tetikleyen ayrı bir hormonun olduğunu biliyor muyuz? Cenabı Hakk'ın farklı organlarımızdan *'Beyin, böbrek üstü bezleri, pankreas, tiroit bezi vs'* vücudumuza sadece gerektiği zamanlarda ve miktarınca zerk ettirdiği hormonlar olmasaydı, sadece biyolojik, duygusuz canlılar olarak yaşardık biliyor musunuz? Tıp ilerledikçe daha kaç adet ve ne işleve sahip olduğunu öğreneceğimiz hormonlar ortaya çıkacaktır kim bilir?

Kısaca ***"şehvet"*** olarak tanımlayabileceğimiz duygunun, testosteron, östrojen ve adrenalin adlı hormonlardan kaynaklandığını biliyoruz, ama şimdilik! Nefis denilen, mahiyetini bilmediğimiz yapının temel taşları hormonal salgı düzeyi ile eşit orantılı mıdır, değil midir şimdilik tam olarak bilmiyoruz? Ama hormon meselesine bir misal vermek gerekirse açlık hormonu salgılanmadığında yemek yeme ihtiyacı duymayız, kendimizi tok zannederiz, bunun gibi.

Yukarıda saydığımız hormonların bazıları ergenlik çağı ile birlikte fazlasıyla salgılanmaya başlar. İşte bizim imtihanımız da tam bu evrede başlar. Şeytan nefis dengesini gerektiği ölçüde kuramadığımızda, bu duygularımızı helal olmayan yollardan gidermeye çalıştığımızda şeytanın patronluğunu kabul etmiş sayılırız. Şunu iyi bilmeliyiz ki bu hormonlarımız baskın düzeylere eriştiğinde bu duyguyu bize veren Rabbimiz, sonrasındaki helal yolları da belirtmiştir, mesele şeytana uyup uymamakta! Bu konuya "***şehvet"*** bahsinde genişçe yer verilecektir.

Bu olaylar zinciri çok fazla uzatılabilir, rivayet zincirleri oluşturulabilir, bu çalışma bilimsel bir çalışma olsaydı bu yapılabilirdi. Ancak bizim amacımız gündelik hayat içerisinde şeytan ile ilişkilerimiz olduğundan meseleyi burada noktalıyoruz.

Âdem (AS) ile hanımı yasak meyveyi yemeseydi ne olurdu, bizler dünyaya nasıl gelirdik, burada bir mantık hatası yok mudur? Allah (CC) madem onları cennette istihdam edecekti, melekler neden onlara yeryüzünde bozgunculuk çıkartacak bir kavimden bahsettiler, neden o meyve saklanmadı ve/veya muhafaza altına alınmadı, gibi sorular da emin olun şeytanın, insanın aklını karıştırmak için uydurduğu vesveselerden başka bir şey değildir! Bunlarla uğraşırken işin esasını ıskalamış oluyoruz, aman dikkat! Allah (CC) murad ettiği şeyleri hangi biçimde uygun görüyorsa öylece ve hikmetini sadece kendisinin bilebileceği bir biçimde halk eder, bize verilen bilgiler ışığında bilgimiz bu kadarla sınırlıdır, bundan sonrasını araştırmak isteyen kardeşlerime tavsiyem, bu suali size ahirette sormayacaklar rahat olun, hepimize sorulacak suallere çalışalım vesselam...!

"Ey iman edenler, şeytanın adımlarını takip etmeyin, kim şeytanın adımlarını takip ederse şunu bilsin ki, o hayâsızlığı ve kötülüğü emreder." (Nur 21)

Bizim için asıl olan, bu ayetin ifade ettiği hususlardır. Yani şeytanın adımları! Bu adımları ve hepimizin hayatındaki yansımalarını incelemek en doğrusu olacaktır inşaallah.

Şeytanın hepimizi kandırmak üzere kullandığı maddeleri belirtip hepsinin üzerindeki ayrıntılara gelecek olursak;

cimrilik, müsriflik, açgözlülük, inatçılık, hasetlik (çekememezlik), zorbalık, isyankarlık, aşırılık, nankörlük, acelecilik, zalimlik, kibir-övünme, şımarıklık, başıboşluk, sabırsızlık...

Şeytan hepimizin günlük yaşantısında bulunan işte bu ve benzeri daha birçok vesilelerle kandırmaktadır. Allah tarafından kıyametin kopmasına kadar kendisine mühlet verilen Şeytan, cennetten kovulduktan sonra şöyle yemin etmişti: *"Beni azdırmana karşılık, and içerim ki, ben de insanları saptırmak için senin doğru yolunun üstünde tuzak kuracağım. Sonra elbette onlara önlerinden, arkalarından, sağlarından, sollarından sokulacağım ve sen, onların çoğunu şükredenlerden bulamayacaksın."* (Araf 16, 17)

Şeytan aleyhillane, Allah'ın laneti üzerine olsun bize 6 yönden yaklaşır. Bunların en tehlikeli yönü sağdan yaklaşmasıdır. Zira sağdan yaklaştığında, onu bizim menfaatimiz ve hayrımız için telkinde bulunan bir dostumuz gibi zannederiz ve ona inanmamız çok kolay olur, ondan şüphe etmeyiz. Tabi bu söylediklerimize ihlaslı ilim sahipleri dahil değildir. Hiçbir ihlaslı insan göremezsiniz ki yukarıdaki vasıflar kendisinde bulunsun. Bu metin aynı zamanda bir kontrol amacı da taşımaktadır. Şimdi her birimiz detaylarına girmeden, sadece yukarıdaki maddelerin kendimizde bulunup bulunmadığına bakarak ihlaslı olup olmadığını ölçebilir. İhlaslı insanlar ilim sahibi olursa mü'min vasfını alır ki şeytan bırakın onu kandırmayı muhitine bile gelmeye cesaret edemez. Bu konuda çok güzel bir söz vardır;

"Silahı bilmem ama boş insanı şeytan doldurur!"

Cimrilik

Biz hepimiz bir damla sudan yaratıldık. Dünyaya üzerimizde hiçbir elbise ve servetle gelmedik. Hatta eğer birisi bize bakıp karnımızı doyurmasaydı açlıktan ölür giderdik. Demek ki kazandığımız mallarımızın, çocuklarımızın tamamı Rabbimiz tarafından bize verilen nimetlerdir. Bütün âlemlerin mülkünün sahibi olan Malik'ül Mülk Âlemlerin Rabb'i olan Allah (CC)'tır. O'nun mülkünde, O'nun verdiği mal ile böbürlenmek, mal ile saltanat sürmek ve onu kendi nefsi arzuları istikametinde sarf etmek, ihtiyaç sahiplerine vermemek bir insanın kendi kendisine yapacağı en büyük kötülüktür.

Cimrilik tefrit, israf ise ifrattır. Cömertlik ise vasattır. Kur'an'ı Kerim'de mealen buyruluyor ki: *"Harcarken, ne israf, ne de cimrilik ederler; ikisi arasında bir yol tutarlar."* (Furkan 67)

Yüce dinimiz İslam Allah (CC) tarafından Kur'an' da beyan edildiği üzere tamamlanmış, kemale erdirilmiş ve yine Rabbimiz tarafından beğenilmiş bir dindir. *"...Bugün size di-*

ninizi kemale erdirdim, üzerinizdeki nimetimi tamamladım ve size din olarak İslam'ı seçip beğendim..." (Maide 3)

Cimri varislerinin mal bekçisidir! Cimri kendisine verilen nimeti kendisinin kazandığı bir hak olarak gördüğünden onu sıkı sıkıya elinde tutar, herkesten gizler, kimseye bir iyilik yapmaz, kendisi de harcamaz, eğer malını harcarsa fakirlik endişesi onu yakar kavurur, bu malın zor günlerinde onu rahatlatacağına ve sıkıntılardan kurtaracağına inanır, iman eder. *"Şeytan fakirlikle korkutup, size cimriliği emreder."* (Bakara 268) Oysa hikmet böyle değildir, *Gazali'ye göre, Allah'ın verdiği malı, yaratılış gayesi için harcamaktan kaçınarak elde tutmak cimrilik; yaratılış gayesinin dışında kullanmak israf; yaratılış gayesine uygun olarak harcamak da cömertliktir.* Hikmet üzere olan mal sahipliği böyledir. Kur'an'da cimrilik ile savurganlık "*elini* 'boynuna' *bağlayıp* 'cimrilik etme' *hem de büsbütün saçıp, savurma* 'israf etme' *ki pişman olur, açıkta kalırsın."* (İsra 29) Bu ayetin ifadesinden de anlaşılacağı üzere, cimrilik de haramdır, israf edip saçıp savurmak da haramdır. İkisinde de pişman olarak ortada kalmak neticesi vardır. Haram deyince aklımıza içki içmek, zina etmek, hırsızlık yapmak vs gibi şeyler gelir. Cimrilik de tıpkı bunlar gibi bir haramdır. Özünde Allah (CC)'ın sevmediği hatta nefret ettiği bir fiil vardır. Büyük bir âlimin dediği söz ne kadar manidardır; ***"Bütün haramlar şarap gibi olsaydı, yeryüzünde ayık insan kalmazdı!"***

Bu fiillerin faillerini tehdit eden birçok ayet ve hadisi şeriften bahsetmek mümkündür. *"Arkadan çekiştirmeyi, yüze karşı eğlenmeyi ve başkalarını ayıplamayı ve servet biriktirip*

onu saymayı âdet edinenlere yazıklar olsun." (Hümeze 1-2) *"Altın ve gümüşü yığıp da onları Allah yolunda harcamayanlara hemen acıklı bir azabı müjdele."* (Tevbe 34) Yukarıdaki fiilleri hepimiz her gün hiç farkında olmadan ve ciddiye almadan işliyoruz. Birilerinin ayıp ve kusurlarını bize göre eleştiriyor, insanları bazen eğlence aracı yapıyoruz.Konumuzun dışında olsa da ayette geçtiği için hatırlatmak istedik. Bu davranışta Allah (CC)'ın sevmediği haram fiillerdendir.

Cimri bir insan bu vasfını çok tekrar edince Allah (CC) onun kalbini mühürlüyor ve bir daha asla parasını Allah yolunda sarf edemiyor. Hepimizin hayatında böyle örnekler vardır. Bu tür insanları çokça görürüz etrafımızda. Allah dünyada hayır için yapılan harcamaların karşılığını onlarca, hatta yüzlerce kat fazlasıyla ahirette vereceğini beyan eder. Bu gerçeklikten yola çıkarsak, Allah cimrilere hiçbir hayırlı işte para harcatmaz! Yarın ahiret gününün o dehşetli azabında, *"Yarabbi ben de senin rızan için şuraya şu kadar infakta bulunmuştum, beni de bu azaptan koru!"* diyememesi için ona malından hayra harcattırılmaz!

"Onlar harcadıklarında, ne israf ne de cimrilik ederler; bu ikisi arasında orta bir yol tutarlar." (Furkan 67) Bize hem emir hem de tavsiye sığasıyla gelen rivayetler sürekli bir orta yoldan, itidalden bahsetmektedir. Cimrilerin mallarını hayır yolunda olması bir yana kendi ihtiyaçları için bile sarf etmek canını yakar. Biriktirdiği onca malı varken, kendisi ve aile bireyleri fakirlik ve sefalet içinde yüzer. Allah bu durumdaki cimrileri şöyle tanımlıyor; *"Şeytan fakirlikle korkutup,*

size cimriliği emreder." (Bakara 268) Bu ayette bizi kimin fakirlikle korkutacağı ne kadar açıkça ifade edilmiştir. İşin altından yine şeytan çıktı görüldüğü üzere! Halbuki Cenab'ı Hak birçok kez *"Her canlının rızkı Allah'a aittir."* (Hud 6) buyurmaktadır. Ama cimri bunların hiçbirisini duymaz, duyamaz! Bu fiili çok işlediği için Allah onun bu duyularını iptal etmiştir. Anteni olmayan telsiz gibi, telefon gibidir ki kendisine hayrı dokunacak haberleri bile alamaz hale gelmiştir. Bu hal bir hastalık halidir. Şifası da çok basittir. Yok ve yoksula vermek, aç ve açıkta olanı doyurmak, mezarlıkları tefekkür ile ziyaret etmek, hastaları ziyaret etmek bir günde bu hastalıktan kurtulup cennete aday yapar cimriyi!

Anadolu'da ne kadar güzel söylerler, *"Ağılda oğlak doğmadan, derede otu biter!"* diye. Korkmayın Mevla bizi beslemekten haşa ne aciz, ne fakir, ne de cimridir!

"Şeytan sizi fakir olacaksınız diye korkutur, (fakir olursunuz diyerek sadaka vermenize engel olur) *sizi cimriliğe ve çirkin şeylere teşvik eder. Allah ise kendi katından bir af ve lütuf vaad eder. Allah'ın ihsanı geniştir, her şeyi hakkıyla bilir."* (Bakara 268)

Görüleceği üzere yine şeytanın oyunuyla karşı karşıyayız. Bizi fakir olmakla korkutuyor. İşin asıl tuhaf tarafı, cimriliğin fakirlerde değil, zenginlerde olmasıdır! Bu terimi irdeledikçe karşımıza çıkan gerçekler insanın kanını donduracak kadar acıklı misallerle doludur. Sayın ki cennet ve cehennem diye bir yer yok, sayın ki dünyada yapıp eylediklerimizden ötürü hiçbir hesap-kitap yok. Cimri kimsenin halini sadece dünya gözüyle düşünün! Çok malı ve parası olduğu halde

onu herkesten saklayan, kendisi için bile harcamayan, Allah (CC)'ın nimeti olarak değil kendi kazancı olarak görse bile kendi zevkine, sefasına bile harcamadan süfli ve pis bir yaşantıyla dünyadan giden bir insan!

Kur'an'ı Kerim'in farklı ayetlerinde cimrilerden şöyle bahsediliyor: *"Onlar o kimseler ki, cimrilik ederler. İnsanlara da cimriliği emrederler ve Allah'ın kendilerine ihsanlarından verdiği şeyleri gizlerler. Kafirler için* 'pek' *aşağılayıcı bir azap hazırladık!"* (Nisa 37)

"Ama kim cimrilik eder ve kendini 'Allah'ın sevabına' *muhtaç görmezse ve o en güzel olanı yalanlarsa, onu da en zor olana* 'cehenneme' *muvaffak kılarız! Halbuki, aşağıya düştüğü* 'cehenneme yuvarlandığı' *zaman, malı kendisine fayda vermez!"* (Leyl 11)

"...Ve o kimseler ki, altın ve gümüşü biriktirirler. Ve onları Allah yolunda sarf etmezler. İşte onları 'pek' *elemli bir azap ile müjdele! Cehennem ateşi bunların* 'bu biriktirilen malların' *üzerlerinde kızdırılacağı gün, artık onların, yanları ve sırtları bunlarla dağlanacak!* 'Kendilerine o gün:' *İşte bu kendiniz için, toplayıp sakladıklarınız! Öyleyse biriktirmekte olduklarınızı* 'sebebiyle hak ettiğiniz azabı' *tadın denilecek."* (Tevbe 34-35)

"Hümeze olan 'insanları arkadan devamlı ayıplayıp çekiştiren', *yüzlerine karşı* 'da onlarla' *alay etmeyi âdet edinen her kişinin vay haline!* 'Ki o,' *bir mal toplayan ve onu sayıp durandır!* O, *malının gerçekten kendisini ebedi kılacağını* 'ölümsüzleştireceğini' *sanır! Hayır! And olsun ki* 'O', *Hutame'ye*

atılacaktır! 'Ey Resulüm!' *Hutame'nin ne olduğunu sana ne bildirdi?* 'O,' *Allah'ın tutuşturulmuş ateşidir!"* (Hümeze 1-6)

Şimdi hepimiz bu ayetlerin hem muhatabı, hem mükellefiyiz! Zira Kur'an'ı Kerim'de bulunan ayetlerin tamamına muhatabız ve fakat bazıları ile mükellefiz. Bizler bütün bunların şeytandan olduğunu bilecek kadar da akıllı insanlar olmamız gerekmektedir. Yoksa her ayetin başına *"Şeytan der ki, size şunları yaptırmak ister ki...!"* diye ibareler gelmesi Kur'an'ın mantığına aykırıdır. Artık bundan sonrasını da bizler akletmeliyiz. Birçok ayetin sonu da, *"Akletmez misiniz, bunları hiç düşünmez misiniz? Bunlardan ibret almaz mısınız?"* gibi ifadelerle bitmektedir.

Buhari, Müslim ve Tirmizi de dahil olmak üzere hadis kitaplarının tamamında cimrilerin vasıfları ve akıbetleri ilginç bir biçimde benzerlikle anlatılmaktadır. Bunlardan bazılarını sizlerle paylaşalım:

"Cimri kimseler cehennem ehlidir."

"Size cehennem ehlini haber vereyim mi? Bunlar kaba, cimri ve kibirli kimselerdir."

Ebu Hureyre (RA) anlatıyor: Resulü Ekrem (SAV): ***"Haberiniz olsun ki; her cömerdin cennete gireceği Allah katında kesindir. Ve ben buna kefilim. Dikkat ediniz, her cimrinin cehenneme gireceği yine Allah katında kesindir ve ben buna da kefilim."*** buyurdu. Ashap: "*Ya Resulullah! Cömert kimdir, cimri kimdir?"* diye sordular. O da: ***"Cömert, mal ile Allah'ın hakkını ödeyen; cimri ise Allah (CC)'ın***

hakkına mani olan ve Rabbine karşı cimrilik eden kimsedir. Cömert haram yoldan kazanıp, israfla infak eden kimse değildir." buyurdu. (Esbehani).

Ebu Hureyre'den rivayetle: *"Cömertlik dalları dünyaya sarkmış cennet ağaçlarından bir ağaçtır. Kim o dallardan birine yapışırsa o dal onu cennete götürür. Cimrilik de dalları dünyaya sarkmış cehennem ağaçlarından bir ağaçtır. Kim o dallardan birine yapışırsa, o dal onu cehenneme götürür."* (Beyhaki, Ebu Nuaym).

Ebu Bekir (RA)'dan rivayet edildiğine göre Resulullah (SAV) şöyle buyurdu: *"Cehennem, hilebaz, cimri ve yaptığı işi başa kakan her insana yakındır."* (Tirmizi)

"Cömert kimse; Allah'a yakın, cennete yakın, insanlara yakın, fakat *cehenneme uzaktır. Cimri kimse; Allah'tan uzak, cennetten uzak, insanlardan uzak,* fakat *cehenneme yakındır. Cömert cahil kimse; yüce Allah'a, cimri âlimden daha çok sevimlidir."* (Tirmizi).

"Hiçbir cimri cennete giremez." (Tirmizi).

İbn'i Mace'de geçen bir hadisi şerifte şöyle buyrulmaktadır, *"Fakir-zengin herkes kıyamette* ***'Keşke dünyada, geçinecek miktardan fazla malım olmasaydı'*** *diyecektir."*

Şimdi ahiret tablosunu gözünüzün önüne getirin bir an için; mizan kurulmuş, herkesin sevapları ve günahları tartılıyor. Bütün insanlar malını nereye harcadığının hesabını veriyor. Kendisine yetecek kadar rızık verilmiş ve bu haline şükretmiş bir kul veya hiç mal-mülk verilmediği halde şükretmiş ve harama tevessül etmemiş, başkasının malına mülküne göz dik-

memiş, "*Benim nasibim bu kadarmış, Mevla böyle uygun görmüş, buna şükür."* diyen, diyebilen insan ile hanları, hamamları günümüz deyişiyle, AVM'leri, plazaları, yatları, yalıları, uçakları her biri servet değerinde otomobilleri olan insanların hali nice olur acaba? Onlar ne diyecekler ki orada, *"Yarabbi bizim malımız mülkümüz çok, biz iyi çalıştık, çok kazandık, bunlardan istediğin kadarını al ve bizi cennetine koy (!)"* mu diyecekler? Böyle deseler bile ne hükmü kalır ki bu söylediklerinin. Öyleyse durum tespiti yapıp dünyada kazandıklarımızı doğru dürüst kullanmalıyız. Evvela bunları kendi kazancımız olarak görmemeli, Allah (CC)'ın bunları bize imtihan vesilesi olarak verdiğini bilmeli ve imtihanı nasıl vereceğimizin hesabını, bu mallar elimize geçer geçmez planlamalıyız.

Âlim meclisinde biri hocasına, *"Hocam kefenin cebi yoktur sözü yalan! Ben buradaki mallarımın hepsini ahirete götüreceğim, bir kuruşunu bile bırakmayacağım, bak inşaallah sen de buna şahit olacaksın, ben götüremeyeceğim malı neden kazanayım ki?"* dediğinde, kastı anlaşılan adamın sözlerine meclisteki bütün insanlar hayret ve hayranlıkla gıpta ettiler. Bu sözün doğruluğu tartışılmazdır! Bütün mallarımızı götürebiliriz, lakin götürülecek mallara meyleder ve aklımızı bu konularla meşgul edersek. Ve unutmayın ki, cömertler ve mümin kullar için kefenin cebi kesinlikle vardır!

Her mü'min ahirete götüreceği malın peşine düşsün, ahiret günü ateşe tahvil edilip vücuduna yapışacak paraya değil. Orada misliyle karşılığını bulacak tahvillere yatırsın paralarını, yatırımın en güzeli bu. Her şeyin en doğrusunu Alemlerin Rabb'i olan Allah Azze ve Celle bilir!

Müsriflik

“Harcarken, ne israf ne de cimrilik ederler; ikisi arasında bir yol tutarlar.” (Furkan 67)

“Çünkü saçıp savuranlar, şeytanın kardeşleri olmuşlardır; şeytan ise Rabbine karşı nankördür.” (İsra 27)

“Ey Ademoğulları! Her mescide gidişinizde güzel giysilerinizi giyin ve yiyin, için fakat israf etmeyin! Çünkü Allah israf edenleri sevmez.” (Araf 31)

Âlemlerin Rabb’i olan Yüce Allah (CC) bu üç ayeti kerimesinde eksiksiz, noksansız, durumu bütün açıklığıyla beyan etmektedir.

Bu meseleyi makalesinde çok güzel bir biçimde işleyen Sayın Prof. Dr. Mehmet Soysaldı’dan bir alıntı yapmak istiyoruz.

“*Kazancın, ya da sahip olunan değer ve nimetlerin, gereği gibi kullanılmaması israf kavramı ile ifade edilmektedir. İslam’da her çeşidiyle israf haram kılınmıştır.*

*Sözlükte, "**haddi aşma, hata, cehalet, gaflet**" anlamlarına gelen israf, terim olarak, **"insanın yapmış olduğu her fiilde haddi aşması"** anlamında kullanılmaktadır. Ancak bu terim, maddi harcamada daha meşhur olmuştur.*

İsraf, kişinin sahip olduğu maddi ve manevi varlığı, ölçüsüz ve gereksiz bir şekilde harcamasıdır. Bir başka ifadeyle, malı ve zamanı boş yere heba etmesi şeklinde de tarif edilmektedir. Buna karşılık, insanın sahip olduğu maddi ve manevi varlığını yeri ve sırası geldiğinde sarf edip kullanmaması da cimrilik ve pintilik olarak değerlendirilmiştir. Öyle ise her iki halde de insanlar davranışlarında ölçülü olmalıdırlar."

Efendimiz, Peygamberimiz, Rehberimiz, Hayat Öğretmenimiz, bizi cennete ve Cemalullah'a götürmeye çalışan Hazreti Muhammed Mustafa (SAV)'in bütün âlemlere, zamanlara ve insanlara ders olabilecek, belki de bu ayetlerin tefsiri niteliğindeki bir sözünde şöyle diyor: ***"Akar suda bile abdest alsanız israf etmeyin!"*** Bu bahsin devamını okuyan kardeşlerimizden istirhamımız, hem bu bahis boyunca, hem hayatlarının sonuna kadar bu cümleyi akıllarından çıkarmamalarıdır.

Cimriliğin zıddı müsrifliktir! Bu haslet çok daha sinsidir ve kolay kolay fark edilmez. Şeytan burada çok aktif rol oynar ve biz bunu çoğu zaman göremeyiz. *"Efendim ben kalite giyiniyorum, kaliteli yerlerden hizmet alıyorum."* lafının arkasında kesinlikle bir enaniyet vardır, başında mihmandar olarak da şeytan vardır, bundan kesinlikle emin olun. Bizler kaliteyi fiyat ile ölçeriz! Temel yanlışlığımız öncelikle budur!

Müsrifliği tek cümle ile özetlemek gerekirse, *"Mutfak ile tuvalet arasına döşeli boru hattı!"* olarak tasvir edebilirsiniz. Aradaki safahatın tamamını da bu necis yaşam tarzı ile detaylandırın artık. Müsriflik de domuz eti yemek, içki içmek, faiz alıp vermek, zina etmek gibi haramların bir çeşididir!

Helal ve haram hudutları, ayet ve hadislerle belirlenmiştir. Bu halin öznesinde insan vardır, maksat ise Allah (CC)'ın yapıp ettiklerimizden dolayı bizi sevip sevmemesidir. Bakın ayeti kerimede nasıl buyruluyor; *"... Yiyiniz, içiniz, fakat israf etmeyiniz. Çünkü Allah israf edenleri sevmez."* (Araf 31) Bu ayetten de anlaşılacağı üzere Allah (CC) israf ettiğimizde bizi sevmeyeceğini açıkça beyan etmektedir.

Zamanımızda nimetlerin bolluğu, ulaşım kolaylığı, alternatif ödeme sistemleri, kredili alış verişler bu israf ve savurganlık eğilimini adeta coşturmuştur! Her birimizin evlerinde giyim kuşam tepeleri oluşturacak kadar giysi bulunmaktadır. İslam dini varlık halinde, ihtiyaçlarını neredeyse karşılamadan, çok az harcamayı cimrilik; yerli yerinde ve orta seviyede harcamayı iktisatlı davranmak; saçıp savurmayı da müsriflik olarak tarif etmektedir.

Müsriflik yani israf ehli olmak, cimriliğin aksine birçok hali ilgilendirmektedir. Laf israfı, vakit israfı, emek israfı gibi birçok madde sayılabilir. Müsrif hem akılsız, çok ağır bir ifade ama hem de ahlaksızdır! İsraf edenin kendi duygularını başkalarını imrendirecek noktalarda vurgulama eylemlerinden dolayı ahlaksızlık olarak sayılması gerekmektedir.

İmamı Azam (RA) varlıklı ve muteber bir âlim tüccardı. Çok güzel ve temiz giyinirdi, birisi onun bu halini sorgulamak için, *"Ya imam, ne güzel giyiniyorsun!"* dediğinde İmamı Azam (RA), *"Allah (CC) kuluna verdiği nimeti üzerinde görmek ister!"* diye karşılık vermişti. Aynı abide insan; ***"İsrafta hayır yoktur; hayırda da israf yoktur."*** diye harcamaların aklını ortaya koymuştu.

Tüketim köleliğine dönüştürülen zamanımız insanı, ihtiyacı olmadığı halde aldığı mal veya hizmetlerin karşılığını ödemeye çalışan birer köle hükmünde yaşamaktadır. Özellikle hanımların eğilim gösterdiği bu davranış biçimi, zamanımızın erkeklerini de bu yola sevk etmiştir! Sırf marka olduğu için gerçek değerinin onlarca katı verilerek alınan mallarda fakir insanların da hakkı olduğunu aklımızdan çıkarmamamız gerekmektedir. Bu davranış biçimi onlara vereceğimiz zekat miktarının azalmasına neden olduğu için, malımız üzerinde ayetle sabit hakkı olan fakirlerin hakkına tecavüz bahis konusu olmaktadır.

İşin asıl ilginç yanı incelediğimiz bu iki madde de zenginler tarafından işlenmektedir. Durum böyle olsa da fakirler için veya geliri düşük insanlar için de geçinememenin başlıca nedeni müsrifliktir!

Bu konu ile ilgili çok çarpıcı bir örneği, Peygamberimiz (SAV)'den rivayet etmek çok uygun olacaktır. Sahabelerinden birisi Efendimize (SAV) gelerek, geçinemediğini, kazandığı paranın kendisine ve ailesine yetmediğini, işvereninden

maaşına zam yapmasını söylemesini ister. Efendimiz (SAV) ona, *"Tasarruf et."* karşılığını verir. Bu hal üç kez tekrarlanır, Efendimiz (SAV) her seferinde o sahabeye, *"Tasarruf et."* cevabını verir. Sahabe her seferinde bu isteğini ısrarla dile getirince, Efendimiz (SAV) onun dediğini yapıp işvereninden, adı geçen sahabenin maaşına zam yapmasını ister, adam da Peygamberimizin (SAV) bu dileğini yerine getirir. Aynı sahabe kısa bir süre sonra Efendiler Efendisi'ne gelerek şu manidar cümleleri sarf eder; *"Anam babam sana feda olsun ya Resulallah, maaşımın yetmediğini her söylediğimde bana,* ***"Tasarruf et."*** *demiştiniz. Ben ise ısrarla maaşıma zam istemiştim. Maaşıma zam yapıldı sıkıntım daha fazla arttı! Anladım ki geçinemememin sebebi maaşımın azlığı değil müsrifliğimmiş! Senden isteğim maaşımın eski haline getirilmesidir. Ben tasarruf ederek kolay geçineceğimi anladım elhamdülillah..."*

Günümüzde de aynı şeyleri yaşamaktayız. Geçim sıkıntısı çekmenin gelirimizin azlığından kaynaklandığını düşünmekteyiz. Halbuki şeytanın, *"Onu da al, şunu da al, senin başkalarından ne eksiğin var!"* telkinlerine kulak asmayıp, onun dediğini yapmasak, ayağımızı yorganımıza göre uzatsak hiçbir sıkıntı çekmeyeceğiz, bu gerçeği çok iyi bildiğimiz halde, biz yine de şeytanın ayak izlerini takip etmeye devam etmekteyiz!

Şeytan mağaza vitrinlerinin önünden geçerken hiç ihtiyacımız olmayan bir giysiyi, ayakkabıyı ve/veya elektronik bir cihazı bize beğendiriyor, aklımıza ona ihtiyacımız olduğunu getirmek bir yana, onu nerelerde kullanacağımızı bile söy-

lüyor. Hepimiz bu hale ömrümüz boyunca milyonlarca kez maruz kalmışızdır. Evet ama aldığımız bu eşyaları belki ömrümüz boyunca birkaç kez bile kullanmamışızdır. Aldığımız bu giysi ve cihazları doğru dürüst kullanmaya kalksak ömrümüz bile buna kifayet etmeyebilir! Şeytanın legal rejimi olan kapitalizm, sürekli yeni satış materyallerini piyasaya arz edip bizlere de o eşyaya ihtiyacımız var telkinini yapmaktadır!

Adına kapitalizm dediğimiz bu asrın asıl ismi belki, ***"Şeytanizm"*** konulsa daha doğru olurdu. Zira kapitalizm insanların ihtiyaçlarını karşılayan sermayenin serbestiliği değil, durmadan bir şeyler üretip insanlara, *"Senin kesinlikle buna ihtiyacın var, haydi hemen al!"* telkinidir. Buna çok çarpıcı bir misal olması için zamanımızda her insanın elinde bulunan cep telefonundan bahsetmek en doğrusu galiba. Cep telefonu sahibi olan ve bu kitabı okuyan her insan kendi kendine düşünürse bu sorunun cevabı ortaya çıkar.

Cep telefonu henüz piyasada yokken hangimizin aklına, *"Şöyle bir telefon olsa, kamerası olsa, görüntülü görüşebilsek, yazılı metinleri birbirimize gönderebilsek."* fikirleri gelmiştir? Kesinlikle emin olun ki bunlar hiçbirimizin aklına gelmemiştir! Kapitalizm yani gerçek anlamıyla şeytanizm çağımız insanını tabir yerindeyse tam beyninden vurmuştur. Hepimizi beyin hasarlı haline getirmiştir. Her gün yeni bir fonksiyon ve özellik eklenen bu tür ürünler, beynimizi, *"Beni al!"* diye zorlamaktadır. Elimizde benzeri bir cihaz varken, şeytanın bize yeni özelliklerini telkin ederek almamızı vesvese ile söylemesi bizi israfın tam merkezine oturtmaktadır.

Büyük İslam âlimi İmam'ı Serahsi (RA)'nın, *"Sebeplerin hususi olması, hükmün umumi olmasına mani değildir."* temel düsturu doğrultusunda düşünürsek, bunu diğer israf kalemlerine de uygulamamız mümkündür.

Özellikle ülkemizde son zamanlarda çok fazla görmeye başladığımız bir sosyal olgu var. Dikkat edin; eskilerin tabiriyle biti birazcık kanlanan, yani ekonomik seviyesi sınıf atlayan birisi kendisini bütün sınıfları geçmiş saymaktadır! Sosyal, siyasal, dini, felsefi, maddi, manevi bütün sınıfları kendisini doktora seviyesinde entelektüel birisi gibi görmekte, tutum ve davranışlarını bu öğretiye göre dizayn etme moduna girmektedir. Hele kazara biraz da medyada boy gösterince artık tamamen seçkin bir sınıfın sanki son temsilcisi gibi görmeye başlıyor kendini. İşte şeytan aleyhillane tam burada arzı endam ediyor, bu insana halkasını geçiriyor, o zavallı da bunun farkında olmadan, sergilemesi gereken normal hayatıymış gibi bu rolü oynamaya başlıyor. Bu akılsız sefilleri, herkesin yemek yediği yerlerde göremezsiniz, her zaman alışveriş yaptığı eski mağazalarda göremezsiniz, bindikleri arabalar bile hepimizin arabalarından bariz bir biçimde ayrışır. Uçak kabinlerinde onlar seçkinlerin oturduğu özel bölümlerde yolculuk ederler. Bunun sebebi şeytanın onları, *"Sen önemli bir insansın! diğer insanlar gibi normal hareket edemezsin! Böyle hareket etmen senin sosyal konumuna zarar verir!"* gibi telkinlerle, büsbütün yoldan çıkarmasıdır. Eski dostları ile konuşmalarında bile daha buyurgan ve akıl danelik taslayarak konuşurlar. Kendisi için müsrif vasıfları temayüz eden bu gafillerde hırs ve cimrilik vasıfları ortaya çıkar.

Ekonomik sınıf geçildi ya, artık bilmedikleri bir konu, konuşamayacakları bir mesele yoktur onlar için. Şeytan fikirlerini öylesine süslü gösterir ki onlara başkalarını dinlemezler bile. Çağımızda kısa zamanda zengin olmak da, meşhur olmak da çok kolay. Bu tür önemli insanlar bu tutum ve davranışlarını şeytanın öğretilerinden çıkartıp mütevazı olma vasıflarını kazanmadıkça, yaşadıkları sürece hep önemli insan olarak anılacaklar ve fakat asla değerli insan olma vasfını kazanamayacaklardır! Kötü vasfı terk edenler ise hem dünyada hem de ahirette önemli ve değerli etiketini taşıyacaklardır!

Artık onlar için yeni bir hayat başlamıştır. Aslında arkalarına bir dönüp baksalar, yokluk ve zorluk zamanlarında birlikte olduğu insanlar aynı halleri devam etse bile mutlu ve mesut olarak hayatlarını devam ettirirlerken, o zavallılar gitgide yalnızlaşır ve kimsesizleşirler. Şeytan onlara, *"Bu yanına gelenler var ya; bunlar senin yanına şöhretin ve paran için geliyorlar, aman dikkat et!"* gibi telkinlerde bulunur, onlar da bu vesvesenin doğruluğuna inanarak gereğini yaparlar. Ne kadar da zavallılardır aslında! Maddi israfın zıddı olarak gelişen muhabbet, uhuvvet gibi cimrilikler de atbaşı gitmektedir artık.

Âlemlerin Rabb'i bize İsra Suresi 26. ayeti celilesinde ne güzel buyurur oysa, *"Akrabaya hakkını ver; yoksula, yolda kalmış olana da; bununla beraber* 'İsraf edip' *saçıp savurma!"* Bu müsrif zenginlerin ne akrabalarıyla, ne yok-yoksul insanlarla bir alakaları kalmaz. Zira bizatihi Allah (CC) bu irtibatı keser! Zengin kardeşlerimiz aman dikkat, şeytanın yakın markajındasınız, namaz kılsanız da, ibadetlerinizi yerine ge-

tirseniz de, senede bir kaç kez umre yapsanız da, israf denen haram ameli işlemeye devam ettiğiniz sürece şeytanın oyuncağı olmaktan kurtulamazsınız!

Lokman suresi 18. ayetinde Efendimiz (SAV) nezdinde bütün insanlığa bir emir olarak buyrulan; *"İnsanlara yüzünü çevirme ve yeryüzünde böbürlenerek yürüme. Çünkü Allah kendini beğenip böbürlenen hiçbir kimseyi sevmez."* Makamımız ve mevkiimiz ne olursa olsun, varlığımızın miktarı ne olursa olsun kibir ve ululuk taslamak hiçbirimize yakışmaz. Şeytan bunu bize yukarıda saydığımız masum telkinlerle yaptırır, ancak sonuç budur ve Allah (CC) bundan hiç hoşlanmaz.

Cenab'ı Hakk'ın bize dünyada verdiği mal ve nimetlerin özü ve esası şudur ki; bu nimetlerle ahiretimizi imar edelim, dünyada iken dinimizi daha kolay ve temiz bir şekilde yaşayalım; fakire, yoksula yardım edelim. Bu hallerimizle Yaradanımızın hoşnutluğunu kazanacak amellerde bulunalım. Bu, verilen nimetlerin Rabbani yorumu sayılırken, bunu olmadık lüzumsuzluklarla sarf etmek, kibirlenip böbürlenerek yeryüzünde caka satmak ise şeytanın dostluğunu kazanacak amellerden öteye geçmez.

Bu bahsin sonunda bu kitabı okuyan kardeşlerime aciz bir kul olarak tavsiyemiz odur ki, bir vesileyle mağazaya girdiğimizde, elimizde, evimizde o malın bir başka türü, benzeri ve/veya farklı bir rengi varsa, ilaveten alacağımız o eşya bizim hiçbir işimize yaramayacağı gibi şeytanın oyuncağı olmamıza bir vesile olacaktır. Bunu yapacağımıza, bir fakire yardım

etmek hem kazancımızı bereketlendirir, hem Rabbimizin hoşuna gider, hem ahiret yurdunda karşımıza çıkar, hem de Rabbimiz diğer insanların kalbine bizim ile ilgili güzel duygular yerleştirir. Birkaç saatlik bir uçak yolculuğuna birkaç kat fazladan vereceğimiz para ile ahiretimizi kazanabiliriz. Bu konu ile ilgili çok çarpıcı iki ayet ile bu bahsi bitirelim,

"Hem elini bağlayıp boynuna asma 'cimrilik etme'*, hem de büsbütün saçıp savurma* 'israf etme' *ki, pişman olur, açıkta kalırsın; "* (İsra 29)

"Ve onlar ki, harcadıkları vakit israf etmezler, cimrilik de yapmazlar; ikisi arasında dengeli giderler." (Furkan 67)

Bu ayetlerin ne anlama geldiğini bilmek için âlim olmaya gerek yok! Üzerinde azıcık düşünüp gereklerini yapar isek hem dünyada hem de çok zor olan ahiret yurdunda rahat ederiz vesselam!

Açgözlülük

Şerefliliğin kimyası tokgözlülüktür!

Efendiler Efendisi (SAV), *"Açgözlü* 'ne verilirse verilsin tatmin olmayan' *bir vadinin altın olmasını ister! Dileği yerine getirilip o vadi altınla doldurulsa, diğerlerinin de öyle olmasını ister!"* buyuruyor. Bir vadi dolusu altını bir an düşünün. Kimin hangi ihtiyacını karşılamaz ki? Kim ömrü üç katına, beş katına çıkartılsa bile bunu harcamayla bitirebilir ki? Durum bütün akli verilerle böyle olduğunu doğruladığı halde, açgözlü bunu bir türlü anlayamaz ve bununla yetinmez, daha fazlasını ister durur!

Ebu Hureyre (RA)'den rivayet edilen bir hadisi şerifte; *"Gerçek zenginlik, mal çokluğu değil, gönül tokluğudur!"* denilmektedir. 4 muteber hadis kitabında yer alan bu hadiste elindeki ile yetinmenin ve gönül tokluğunun insan için en güzel hal olduğu açıklıkla anlatılmaktadır.

Açgözlülük, ihtirasların anahtarı ve ölümcül felaketlerin kaynağıdır. Önü alınmaz arzuların giriş kapısıdır. Açgözlülük insanı türlü kötülüklere, maddi, manevi musibetlere maruz bırakır.

"Müslüman olan, yeterli geçime sahip olan ve Allah (CC)'ın kendisine verdiklerine kanaat etmesini bilen kurtulmuştur." Müslim, ve Tirmizi'de geçen bu hadiste ise elimizdekiyle yetinmenin bizi kurtuluşa götüreceği bildirilmektedir.

Gönül tokluğu, Allah (CC)'ın kendisi için verdiği rızka razı olma temeline dayanır. Eğer bu takdire razı olmama hali ortaya çıkarsa, aç gözlülük ve tamahkarlık vesvesesini telkin eden şeytanın ayak izlerini hemen görürüz. Şeytan açgözlü kimseyi başkalarıyla kıyasa sokar, *"Onun senden ne fazlası var ki bu kadar mala ve makama sahip. Sen ondan daha iyisin. Onu geçmek için sen de ne gerekiyorsa yap."* diye telkin ve vesveseye başlar. İnsan da akılsızca bu telkine inanır. Kendi halinin Allah (CC) tarafından takdir edildiği hususunu aklına bile getirmez.

Bediüzzaman Said Nursi (RA)'ın, *"Size verilecek her şey kader ile tayin edilmiştir, kaderinize razı olun ki rahat edesiniz!"* sözü aslında huzurlu ve rahat yaşamanın anahtarı mahiyetindedir! Zaten insan bir an bile böyle düşünse, şeytanın telkinleri ona zerrece tesir etmez!

Açgözlülük insanı gözükara hale getirip hiçbir ahlaki kuralı tanımadan hedeflediği mala ve/veya makama erişene kadar, amacına ulaşıncaya kadar, her yolu mübah sayan

'Makyevalist' birine dönüştürür! Bu durum hem kendisini hem yakınlarını mutsuz ve huzursuz etse de şeytanın kemendi boynuna geçmiştir bir kere. Tövbe edip kendisine takdir edilen haline razı olana kadar bu hali devam eder. Aslında kazanç bellidir: Amacına erişmek için ihtirasla geçen süfli bir hayat ve ahirette acıklı bir azap!

Osmanlı-Rus savaşının ateşkes müzakerelerini yapan iki ülke komutanı yanlarında askerleri olduğu halde cephede konuşuyorlar. Yakınlarında mevzi muharebesi devam etmektedir. Birden, çok yakın sayılabilecek bir noktaya bomba düşer. Osmanlı komutanının beraberindeki askerler ile birlikte Rus tarafının tamamı siperlere yatarlar. Osmanlı komutanı olduğu yerde öylece beklemektedir! Tehlike geçince Rus komutan Osmanlı komutanının yanına gelerek, *"Korkmadın mı? Neden sen de sipere girmedin!"* diye sorar. Vakur bir eda ile Osmanlı komutanı, Rus generale, *"Korkunun ecele faydası yok! Zaten Cenabı Hak, hangi merminin, hangi şarapnel parçasının kimin vücuduna gireceğini bildiğinden, bütün parçalar ismi yazan kurbanlarını muhakkak bulur!"* diye cevap verir! Bu tedbir ve mantık felsefesi anlamında çok konuşulacak bir mesele olmakla beraber, bizim muradımız başka. İnsanın vücuduna isabet edecek her bir şarapnel parçasının üzerine isim yazan Mevla, her bir merminin üzerine isim yazan O Azze ve Celle, dünyadaki paraların üzerine de kimin kesesine, kimin kasasına gireceğini elbette yazmıştır! O'nun yazdığından başkası olmayacaksa haram yollara tevessülün anlamı ve gereği nedir ki diye düşünmeli insan!

Tok gözlülük konusunda ayet ve hadisleri ardı ardına sıralamak bu kitabın yazımında benimsenen bir metot değildir. Sizler de bunu fark etmişsinizdir. Bunun yerine mademki kendimize bir ayna tutup halimizi görmeye çalışıyoruz yaşadığımız hayatımızdan da örneklere yer vermemiz gerekmektedir. Etrafımızdaki eskilerin tabiriyle- han, hamam sahiplerinin, *"Şuyum da olsun, buyum da olsun, her şeyin sahibi ben olayım; en büyük, en zengin ben olayım."* ihtiraslarına inat, kitabı yazarken Mehmet isimli bir kardeşime kitabın maddelerini anlatıyordum. Bu kitap da en eksik bölümün açgözlülük olduğunu ama ilerleyen zamanda bu bölümü genişleteceğimi söylediğimde, bana bu bahsi tamamlayacak, kısa bile olsa insanın hücrelerine kadar nüfuz ettirecek bir canlı olay anlattı. Olayın kahramanlarını anlatana Mehmet, zengin ve nüfuzlu adama da Ahmet ismini vererek sizlere nakledelim.

Olay İstanbul'da geçmektedir. Varlıklı ve kendince nüfuz sahibi olan Ahmet isimli birine fakir bir kadının hali anlatılır. Kadın kocasının kendisini terk etmesinin ardından biri üç aylık, diğerleri üç ve beş yaşında olan üç çocuğuyla bir başına kalır. Ailesinin, *"Çocuklarını terk et, seni yanımıza alalım."* teklifine, çocuklarını bırakmayacağını ve Allah (CC)'ın her şeye kadir olduğunu, rızıklarının Allah (CC)'a ait olduğunu söyleyerek teklifi reddeder. Türkiye'nin diğer büyükşehirlerinden birine yerleşir. Tamamı 3-4 metrekarelik bir gecekondunun kömürlüğünde yaşamaya başlar. Altı toprak, üstü ise kiremitle kaplı olan bu kömürlükte hayat mücadelesine koyulur. Sıvası ve tahta kapısında kilidi bile olmayan kömürlükte

üç çocuğuyla birlikte yaşarken, çöplüklerden kağıt toplayarak hayatını idame ettirmeye gayret eder. Derken zengin ve nüfuzlu olduğu söylenen Ahmet'in görevlendirdiği Mehmet bu kadını ziyarete gider ve durumdan son derece müteessir olarak döner. Mehmet'in arkadaşı bu durumu Ahmet'e ilettiğinde, Ahmet, *"Ne gerekiyorsa yapalım, hemen bir ev tutalım. Eşyasını döşeyelim, iki üç yıllık kirasını ödeyelim, kadına hem para verelim hem de onu maaşa bağlayalım!"* der Mehmet'e.

Arkadaşı sevinç içinde fakir kadının yanına gider, heyecan ve sevinçle kadına Ahmet'in söylediklerini anlatır. Kadın ısrarla, *"Ağabey, senin bu arkadaşın Ahmet ne iş yapıyor, geliri nereden?"* diye sorar. Müjdeyi götüren Mehmet önceleri bu sorunun mahiyetini anlamadan tekliflerini ardı ardına sıralamaya devam eder. Kadın sorusunda ısrarlıdır, "*Arkadaşın Ahmet ne iş yapıyor, geliri nereden?"* Kadının bu sorusunu önemsemeyen Mehmet kadını üstünkörü bir cevapla geçiştirmeyi düşünür ve, *"Sen merak etme arkadaşım senin gibi yüzlercesine bakabilir"* Kadının ısrarı dinmez, yine sorar, *"Ağabey, senin bu arkadaşın Ahmet ne iş yapıyor, geliri nereden?"* Mehmet şaşkınlıkla kadına sorar; *"Ya ablacım, ne ikide bir soruyorsun sana ne, geliri nereden se nereden!"* diye. Kadın mallarının hesabını bilmediği halde, halen bir şeyler kazanmanın peşinde olan, şeytanın uşağı onca açgözlü zenginlere tövbenin besmelesi olacak, tok gözlülüğün manifestosu cümlelerini bir şamar gibi çarpar Mehmet'in suratına. Bütün açgözlülere ithaf ederek; *"Ağabey, ben aç ve yoksul olarak yaşasam da çocuklarıma haram lokma yedirmeyeceğime yemin ettim. Be-*

nim kağıttan topladığım günlük 10-15 lira bize yetiyor. Helal olduğundan emin olmadığım bir yardımı da kabul edemem. Ne olur kusura bakma!" Bu sözleri duyan Mehmet oracıkta donar kalır. Durumu Ahmet'e hemen telefonla bildirir, ikisi de gözyaşlarına boğulurlar.

Asırlara ve çağlara tokgözlülük manifestosu olacak bu sözler, doğru dürüst Türkçe bile bilmeyen, okuması yazması olmayan bir kadının ağzından dökülüyordu! Olay burada bitmiyor. Mehmet'in açıklamalarından sonra yardım talebini kabul eden fakir kadına o bölgenin en nüfuzlu ve en büyük idarecilerinden birisi, kendisine ev vereceği, maaşa bağlayacağı, çocuklarını okutacağı vaadiyle ve son derece iyi niyetle yardım teklifini iletir. Kadın, *"Ağabeylerim ile görüşmeden karar veremem."* der. Kadına, sana yardım etmek isteyen kişiyi biliyor musun, kimdir? sorusuna kadın, *"Bilmiyorum."* der. Teklifi götürenlerin, *"Başına devlet kuşu kondu, sen böyle bir teklifi nasıl kabul etmezsin?"* şeklindeki hayretamiz sözlerine, kadın ısrar ve inatla, *"Ağabeylerim ile görüşmeden karar veremem."* diye cevap verir. Olay yine bitmez. Burada bahis konusu olan kadının karakteri ve iffeti yeryüzündeki bütün insanlara dağıtılsa yetecek kadardır sanki!

O nüfuzlu insanın yardım talebi fakir kadının abileri tarafından değerlendirilir ve kadına, böyle bir yardımı ve teklif eden insanı reddetmenin çok ayıp sayılabileceği ve yardımı kabul etmesi kadına söylenir. Fakir kadın da bu yardımı kabul edeceğini karşı tarafa iletir. Kadını televizyona çıkartırlar, ilk yanlış da böylece başlar. Çünkü yardımlar öyle gizli yapıl-

malıydı ki, sağ elin verdiğini sol el bile görmemeliydi! Hele böyle yardımların televizyon aracılığıyla cümle âleme gösterilmesi insanı riyaya sürükleyebilir, nefsini şımartabilir ve o insanın manevi ve uhrevi felaketine neden olabilirdi. Şeytan yine başrollerde bir icraatın içindeydi. Bu çekim çalışmaları devam ederken Ahmet'in hayreti gitgide artıyordu. Bu tip sosyal içerikli bir yardım, dünyanın her bir köşesinde ve her gün binlerce, milyonlarca kere yapılıyor ve televizyonlar da bunu yayınlıyorlardı. Durum bu haliyle normal sayılabilirdi! Normal olmayan hal ise evliyaullahtan sayılabilecek bir kadına, böyle bir yardım şekline, yani televizyonların aracılık ettiği bir usul ile yardıma Âlemlerin Rabb'i müsaade edecek miydi? Ve böyle bir sevabı kendilerinden alıp başkalarına verecek miydi? Böyle iffetli bir kadın olması hasebiyle bu hayret konusu olmuştur.

Sonuçta o şehrin nüfuzlu ve kudretli insanı fakir kadına bir tek kuruş vermeye bile muktedir olamamıştı. Ahmet ve Mehmet kadına yardımlarına devam ediyorlar, Allah (CC) o büyük sevabı gönül ehli olan bu iki garibe nasip etmişti!

Bu hadisenin hepimiz üzerinde olumlu izler bırakması gerekmektedir. Sığınağım ve barınağım sadece ve sadece Allah (CC)'tır diyen insanlara şeytan musallat olamıyor. İster insan kılığında olsun, isterse başka kılığa girsin hiç önemli değil. Hani Âlemlerin Rabb'i şeytana istediği müsaadeyi verirken, *"Tamam duan kabul edildi, ama sen salih kullarımı azdıramayacaksın."* vaadi yerine gelmişti. Kaynağı şaibeli olan veya en iyi ihtimal ile kaynağı bilinmeyen birilerinin parası, o kadın

ve çocuklarının kursağından geçmemişti. Bu olayda rol alan her kişi hissesine düşen sevabı da günahı da yüklenerek sırtına, ahiret yolunda ilerlemeye devam ettiler.

Şirk ve riya öyle sinsi bir düşman ve şeytanın kullandığı öylesine sinsi bir silah ki simsiyah bir gecede, simsiyah bir kayanın üzerinde yürüyen, simsiyah bir karınca gibi! Ne sesi duyulur ne kendi görünür! Bu bahse kendi bölümünde değinilecek, şimdilik riya ile yapılan işlerin hiçbir sevabının olmayacağını belirtmekle bu bölüme devam edelim.

Zamanımız insanında açgözlülük neredeyse tavan yapmıştır! Bunda üretim araçlarının gelişmesiyle, tüketim maddelerinin bollaşması ve erişiminin kolaylaşması etkili olmuştur. Yine bununla beraber, makam ve mevki, yönetici olmanın güya nimetleri ve avantajları, medya ve sair yollarla insanlar tarafından fark edilince bu yöndeki açgözlülük de artmıştır.

Açgözlülük ve doyumsuzluk insanı perişan eder! Hayattan zevk alması ve mutlu olması için kendisine yetecek olana sahip olduğu halde elinde olanların hiçbirisini gözü görmez tamahkarın. O hep daha ilerisinin ve daha büyüklerinin peşinden koşar. Bununla ilgili olmadık planlar yapar, şeytan bu konuda kendisine öyle güzel mihmandarlık eder ki amacına ulaşmak için tamahkara bütün hileli yolları mübah göstererek onu dinden imandan çıkartır.

Olayları basitleştirelim: İşi gücü olmayan birisi bir yerde memur olmak için didinir durur. Allah (CC) ona bu arzu ettiği şeyi verir ve geçimi için çok güzel bir nimete kavuş-

turur. Bunun teşekkürünü layığıyla yerine getirse ve haline razı olsa Allah (CC) da ondan razı olacak ve eğer nasibinde var ise, rızık hanesine yazılmış ise, daha iyi nimetler kendisine verilecektir. Failin yapması gereken tek şey, şükretmek ve sabretmektir. Aslında burada sabır da gerekmemektedir çünkü adam istediğine kavuşmuştur. Ona farz olan sadece teşekkürü layıkıyla yapmaktır. Şeytan boş durur mu? Adama gelir ve der ki, *"Sen böyle memur olarak kalma, biraz kafanı kullan, uğraş şef olursun; sonra müdür, sonra daire başkanı, sonra genel müdür, sonra belki milletvekili, belki de bakan olursun kim bilir? Yalnız bunlar oturmakla olmaz, bak senin buralara yükselmene şu adamlar mani, önce onları bertaraf etmelisin, senin onlardan ne eksiğin var?"* Adam memurlukla mutlu mesut bir hayat sürecek ve kendisine verilen nimetle güzel ve rahat günler görecekken, artık şeytan onun beynini kemirecek bir kurdu kafasına yerleştirmiştir. Bütün hayatını, her şeyi mübah görerek gayesine ulaşmaya harcar. Şeytanın bütün dediklerini yapsa ve bütün istediklerine de ulaşsa ne olacak, o da diğerleri gibi ölüp gidecek ve dünyada yaptıklarının hesabını verecek! Değer mi peki, geçici şeylerin uğruna kalıcı bir hayatı heba etmeye? Elbette ki değmezdi.

Etrafımızda çokça görmeye alıştığımız bu insanlara ibret için bir hatırlatma olsun diye hikmetli bir söz paylaşalım. Bizim mümin inancımıza göre, kim derse ki, *"Bu iş benim işimdir, bunu benden daha iyi yapacak kimse yoktur!"* O iş kesinlikle o adamın işi değildir. Kim de derse ki, *"Bu iş benim işim değildir, ben bu sorumluluğu yüklenecek kadar kudretli*

biri değilim, başarısız olmaktan ve Âlemlerin Rabb'i olan Allah (CC)'tan korkarım." O iş kesinlikle o adamın işidir!

Kendisinden idarecilik talebinde bulunan Abdurrahman b. Semüra isminde bir sahabeye Resulullah (SAV)'ın verdiği cevap ne kadar manidardır ibret ve akıl alana, *"Ey Abdurrahman, idarecilik talebinde bulunma, zira senin istemenle sana idarecilik verilirse o vazifede Allah (CC)'ın yardımına mazhar olamazsın. Eğer sen istemeksizin sana bu vazife verilirse, vazifende Allah(CC)'ın yardımına mazhar olursun."* (Buhari, Müslim) Bir başka misal de, Ebuzer'i Gıffari'nin Efendimizden idarecilik talebine, *"Git ya Ebuzer, bu senin işin değildir!"* diyerek bu görevi üstlenmemesinin O'nun ahireti için daha hayırlı olacağını belirtmiştir.

Meselelere biraz böyle bakabilsek her şey çok kolay olacak. İnanan ve inandıklarını ısrarla söyleyen gafillerin, ellerindeki imkanları görmezden gelerek ve dünlerini unutarak, hadlerini aşıp, asıl işlerini bırakıp *"Hepsi benim olsun, her yeri ben yöneteyim, her yerde benim hükmüm geçerli olsun!"* diye ortalığı birbirine katmaları hem kendilerini hem bütün ahaliyi rahatsız ve huzursuz etmiyor mu? Bunun ahiretteki hesabının nasıl verileceğini bu gafiller hiç düşünmezler mi? Düşünmezler çünkü şeytan onlara yaptıklarının doğru olduğunu, kendilerinin kesinlikle haklı olduklarını ispatlamak için öyle vesileler verir ki, onlar ağaçla uğraşırlarken, bütün bir ormanı yaktıklarını ancak kendileri de yanarak yok olduklarında anlarlar, ama çok geç olur!

Açgözlülüğü sadece mideden ve maldan ibaret olarak düşünenler kesinlikle yanılırlar. Açgözlülüğü tarif eden en doğru söz şudur herhalde, *"İnsanın elinde olmayan, olması da gerekmeyen, hem de hak etmediği şeylerin peşinden koşarak, etrafı ateşe verip hem kendisini hem bütün insanları yakması."* Bunun yanında eline ne geçerse geçsin gözü yine de doymayan ve elinde olmayanların hepsine sahip olmak isteyendir açgözlü!

Bu hastalıktan kurtulmak belki diğerlerinden kurtulmaktan daha kolaydır. Öncelikle bu mal, mülk sevdasının sadece şeytandan geldiğini bilerek işe başlamak yeterli olacaktır. İkinci olarak dünyada kendisine verilecek servetin veya makamın veya her türlü nimetin kader ile tayin edildiğini Efendimiz (SAV) Mirac dönüşünde, *"Ey Âdemoğulları, size verilecek rızık kader ile tayin edilmiştir ve bunlar sizin elinize geçmeden ölmeyeceksiniz, rızkınızı ararken, temiz ve helal bir yol tutunuz!"* ikazında bulunmuş ve bunları elde etmek için gayri meşru yollara sapılmaması gerektiğini bizlere bildirmiştir! Üçüncü olarak kendisine verilen nimetlerin üzerinde fakirlerin de haklarının ayet ile sabit olduğunu bilmesidir, *"Ey iman edenler, kazandıklarınızın ve sizin için yerden çıkardığımız ürünlerin en helal ve iyisinden Allah yolunda harcayın."* (Bakara 267)

"Mallarını gizli ve açık olarak, gece ve gündüz harcayan kimseler var ya, işte onların Rableri katında güzel karşılıkları vardır. Onlara hiçbir korku yoktur ve onlar mahzun da olmayacaklardır." (Bakara 274)

Buna göre açgözlünün, eli açık olarak fakiri, yoksulu doyurması, zekatını tam ve zamanında vermesi ve garipler-

le irtibatlı olması gerekmektedir. Elinde bulunan nimetlerle cenneti kazanacağını bilmesi ya da cehennemin dibini boylayacağına da yakinen inanması yeterli olacaktır. Dünya üzerindeki her mülkün tek sahibinin Allah (CC) olduğuna inanması, bu malların taksimatının bizzat Allah (CC) tarafından yapılarak sadece kendisinin imtihan edilmesi için verildiğinin bilincinde olması yetecektir.

Bu bahse konu olabilecek yaşanmış bir hadiseyi sizlerle paylaşmak istiyoruz. Olay Türkiye'nin büyük şehirlerinden birinde geçer. Servetinin hesabını belki kendisi bile bilmeyen bir adamı hikâyesidir bu.

Zavallı zengin 85'li yaşlarındadır. Çok yaşasa bile ömrü birkaç yılı geçmeyecek! Hayati fonksiyonlarının yüzde 60'ından fazlası işlevini yitirmiş. Hayattan zevk alma duyuları körelmiş, haftanın belki de yarısını hastanelerde doktorlara derdini anlatarak çare aramakla geçirmekte. Mahiyetinde 4-5 bin kişi civarında insan çalışıyor. Dünyanın en büyük ülkelerinde rakipsiz konumda iş yapıyordu.

Bürokrasi camiasından üst düzey konuma sahip birisi, bu zavallı zengine hayırlı şeyleri anlatmak için ziyaretine gitmişti. Meseleleri anlatmada yeterince başarılı olamayan bürokrat, işin içinden çıkamayacağını anlayınca, aklına bu konularda mahir olduğuna inandığı genç bir arkadaşı gelir. Arkadaşı da kendisi gibi bir bürokrattır.

Buradan sonra parası olmayan zengin genç bürokrat ile serveti sayılamayacak kadar olan zengin ama aslında fakir yaşlı arasında geçen diyaloglar şöyle gelişir;

Methedilerek bahsedilen genci karşısında gören zengin adam, olağanüstü bir nezaket ve ihtimamla genci karşılar. Ona fabrikalarını gezdirir, personeli ve üst düzey yöneticileriyle, aile bireyleriyle tanıştırır. Daha sonra kampüs bünyesinde, içerisinde çiftlik hayvanlarının da bulunduğu kafes ve kümesleri gösterir. Çok çeşitli hayvanların bulunduğu bu bölüm, çevre düzenlemesi ile de göz kamaştıracak güzelliktedir.

Zaman ilerlerken yemek için camlı bir mekanda toplanılır. Yaşlı zengin, misafirlerine ilerlemiş yaşına rağmen, yaptığı işleri, aldığı ihaleleri, kazandığı paralar da dahil olmak üzere başarılarını övüne-gerile uzun uzun anlatır.

Gencin gözü ısrarla karşısında duran, çeşit çeşit ve itinayla dizilmiş şişelerin arzı endam ettiği içki standındadır. Bunu o mekandaki bütün insanlar fark etmiştir. Adamın yaşı, konumu ve anlattıkları cehennem alarmı verdiği halde, aymazlık ve gaflet içinde, yaptıklarını anlatması da gencin hayretini kat be kat artırmaktaydı.

Yaşlı zengin, gencin gözünü alamadığı içki standını göstererek konuyu açar, *"Ben gençliğimde içerdim ama artık malum yaşlılığımdan dolayı içemiyorum! Fakat biliyor musunuz, ben bu içkilerle ülkeme döviz kazandırıyorum, yanımda çalışan binlerce insanın rızkını veriyorum, bu müesseseyi uluslararası konuma taşıyorum!"* diyerek içki standının gerekliliğinin, gerekçelerini ve masumiyetini açıklar aklınca!

Konuşulanları sabır ve vakarla dinleyen genç, aklına İmamı Azam (RA)'ın oğlu Hammad'a nasihatini hatırladı. Ada-

mın başının üstünde bir kuş varmış ve sesini yükseltirse o kuş kaçacakmış gibi özenli bir ses tonuyla ve şeytanın öfke ve vesvesesini aklında tutarak, hikmetle konuşmaya başladı; *"Sizleri kıracak bir harekette bulunmadığıma ve sözlerimle sizleri rencide etmediğime inanıyorum. Ancak sizlerle tanışmanın bahtiyarlığını ve sevincini yaşıyorum.* 'Gencin aklından geçen şudur, Rabbinin kendisine bir hayır kapısı açtığını düşünür ve tebliğ için bir fırsat doğuran Rabbine içinden şükrederek ve bu bilinçle konuşmasını sürdürür' *Mamafih dünya üzerinde yapıp ettiklerimizin hesabını en nihayetinde Allah'a vereceğiz. Hesabımızı verdiğimiz zaman da mükafat olarak cennet ve Cemalullah ile mükafatlandırılacağız. Ben sizlerden şunları duymak isterdim; ben şu kadar garip gurebaya yardım ettim, şu kadar zekat verdim, ibadetlerimi eksiksiz olmasa da gücüm yettiğince yerine getirdim ve bana verilen bütün malların ve nimetlerin Âlemlerin Rabbi Olan Allah (CC) tarafından imtihan için verildiğini bilerek yaşadım ve gözümü dünya nimetlerine değil cennete diktim, ömrümü de böyle geçirdim demenizi beklerdim..."* dedi ve sürdürdü konuşmalarını.

Odada bulunan herkes pür dikkat genci dinliyor, sözünü bile kesmeye cesaret edemiyorlardı. Genç devam etti konuşmalarına; *"Siz bu içki standını misafirlerinize ikram için bulundurduğunuzu ve bununla ekonomiye katkı sağladığınızı, ülkeye döviz kazandırdığınızı, yanınızda çalışan binlerce kişinin ekmeğini, rızkını kazandığınızı iddia ediyorsunuz! Bu kupkuru bir vehimden ve şeytanın aldatmacasından başka bir şey değildir! Ayette de açıkça belirtildiği üzere,* ***"Nice hayvanlar var ki,***

rızkını 'biriktirip yanında' ***taşıyamazlar. Çünkü onların da, sizin de rızkınızı Allah veriyor. O, her şeyi işitir ve bilir."*** (Ankebut 60), *"Yeryüzünde hiçbir canlı yoktur ki, rızkı Allah'a ait olmasın..."* (Hud 6) *Bir misal vereyim; karşımızda oturan sayın genel müdürünüz beyefendi ne iş yapıyor?"* diye sordu genç adam. Yaşlı zengin mağrur bir edayla, *"Bütün ihalelerin takibinden, ve imalatın düzgün, şartnamelere uygun ve zamanında üretilmesinden sorumludur elbette ki."* diye cevap verdi.

Genç kontra bir soru ile konuşmalarını devam ettirdi. *"Sizin çok önemli bir ihale sonucu üretilip teslim edilmesi gereken taahhüdünüz günü geldiğinde imal edilmemiş olsa ve/veya şartname esaslarına uygun olarak üretilmemiş olsa, istenilenden çok farklı bir evsafta üretilmiş olsa ve siz kızgınlıkla genel müdürünüze* ***"Neden bu imalat zamanında bitmedi, neden şartnameye hiç uygun olmayan başka şeyler ürettiniz?"*** *diye çıkışıp bunun hesabını sorsanız. Genel müdürünüz cevaben size;* ***"Efendim ben çiftlikteki hayvanların bakımları ve beslenmeleri ile ilgilendiğim, ailenin okul ve sair işleriyle meşgul olduğum için imalatta sizin istediğinizden başka bir ürün çıkmış, o da zamanında yetişmemiştir...!"*** *diye cevap verse sizin tepkiniz nasıl olurdu?"*

Yaşlı adam, *"Çok kızar ve derhal görevine son verip, işten atarım!"* diye gür bir sesle haykırdı.

Genç adam, *"Şimdi hak vaki olsa ve siz hesap için Rabbinizin karşısına çıksanız! Ve Rabbiniz size,* ***"Ey kulum, ben sana diğer kullarımın birçoğuna vermediğim kadar mülk***

ve servet verdim! Sen bununla ne yaptın, benim ayetlerimi görmezden gelerek onların rızıklarını verdiğin vehmine mi kapıldın? Sen zekat vermekle emrolunduğun halde zekatlarını neden vermedin? Diğer ibadetlerini neden yerine getirmedin, mesela hacca neden gitmedin, namazlarını neden kılmadın?' *bu soruları ardı ardına sıralasa siz ne cevap vereceksiniz? Eğer yaptığınız işler o kadar önemli ise ve siz bu ülke için çok önemli bir insan iseniz, Rabbimiz bu gerçeği bildiği halde sizin canınızı neden alıyor? Servetinizle her şeyi alabilecek gücünüz varsa neden kendinize yeni organlar alarak ömrünüzü uzatamıyorsunuz?"* gibi soruları genç adam ardı ardına sıraladı.

Ve sözlerinin en sonunda genç adam naif ve halim bir edayla, *"Sizin genel müdürünüze soracağınız bu soruları elbette ki bizi yoktan var eden ve güçlü kılan Rabbimiz de size sorma hakkına sahip değil midir? Sizin işlerinizi ve emirlerinizi yerine getirmediğinde işten atacağınız gibi, Rabbimiz de bizi bu emirleri yerine getirmemekten dolayı cehennemine atmaz mı? Eğer bu kadar saltanat ve servetten sonra cehenneme gideceksek bu kadar malın mülkün ne faydası var? Bu varlıkla cennette sonsuza kadar keyifli bir hayat varken, neden şu üç günlük dünyada şeytanın laflarına ve telkinlerine kulak verip kendimizi kandırıyoruz ki?"* diye konuşmalarına devam ederken, yaşlı adam birden atıldı, *"Sevgili kardeşim, Allah (CC) affedicidir, O affeder yahu, sen de bizi şimdiden cehenneme soktun birader!"* sözüne karşılık genç adam yine başladı konuşmaya, *"Allah (CC)'ın affedeceği elbette ki doğrudur her is-*

tediğini affeder lakin bu konuda da bir ölçü ve bir nizam var! Eğer Allah (CC) herkesi affedecek ise cehenneme ne gerek var? Bu da şeytanın bir kandırmacasıdır, şeytan sizi sürekli ***"Boş ver bu ibadetini yapmasan da olur, sen daha hayırlı işler yapıyorsun, Allah (CC) affeder!"*** *diye sizi, bizi hepimizi kandırıyor, önemli olan şeytanın bize söylediği değil, bizim ne düşündüğümüz değil, önemli olan Alemlerin Rabbi olan Allah (CC)'ın bizden neyi istediği değil midir?" Hem Rabbimiz bakın bizi Fatır Suresi'nin 5. ayetinde nasıl uyarıyor bu konu ile ilgili olarak,* ***"Ey insanlar! Allah'ın verdiği söz şüphesiz gerçektir; dünya hayatı sizi aldatmasın. Allah'ın affına güvendirerek şeytan sizi ayartmasın."*** Yaşlı adamın tutunduğu bütün dallar bir bir kırılıp elinde kalıyordu. Anlatılanlardan, kayıp bir hazinesinin yerini, sohbetinin bilinmedik ve beklenmedik bir yerinde söyleyecekmişçesine genç adamı can kulağıyla dinlemek yerine, kendisini orada hazır bulunanların gözünde savunacak ve aklayarak masum gösterecek boş sözlerin arayışındaydı!

Oradaki insanların gözünde kendisini savunsa ve aklasa bile bu ne işe yarardı!? Önemli olan Allah (CC)'ın kanaati değil miydi?

Uyanık olmamız lazım; ayette de belirtildiği gibi şeytan gelip bizi, *"Allah nasıl olsa affeder, onun en mümeyyiz vasfı affediciliğidir. Sen işine bak*!" diye bize telkinlerde bulunmaz mı?

Yaşlı adam anlatılanlardan kendisine düşen dersi aldı mı, almadı mı bilinmez! Bilinen bir gerçek var, o da şu; o yaşlı

ve zengin adam, konuşmanın üzerinden kısa bir süre sonra dünyada kazandıklarının tamamını hiç eksiksiz varislerine bırakarak öldü ve şimdi bizlere söylediği mazeretlerini Rabbine söylüyor, biz inanıp ikna olmamıştık, Allah (CC) ikna olur mu bilinmez! O kalpleri en iyi bilendir!

Televizyon kanallarından birinde üst üste 2 veya 3 programdan oluşan bir tarih araştırması yayınlandı. İstanbul Boğazı'na nazır yalıların ve sahiplerinin hikâyesi anlatılıyordu. Zamanının nice zenginleri, nüfuzlu insanların isimleri havada uçuyordu. Gelin görün ki ne kendilerinin ne aile bireylerinin hayatları yaşadıkları saltanatla mütenasip bir biçimde bitmemişti! Neredeyse hiç ama hiç birisi eceli ile yatağında, evlatları başında Kur'an okurken ölememişti! Ya aklını yitirmiş, ölüsü kömürlükte ceset kokunca anlaşılmış ya intihar etmiş ya da ortalıktan kaybolmuş, cesedi bile bulunamamıştı! İnsanın sonu önemli değil diye düşünüyorsanız mesele yok, kaldı ki bu bir son değil, asıl başlangıçtır. Oyun ve eğlenceden ibaret olan dünya hayatını bitirip ebedi âlemde yeniden yaratıldığımızda hesabı düşünelim. *"Dünya hayatı bir oyun ve eğlenceden başka bir şey değildir. Muttaki olanlar için ahiret yurdu muhakkak ki daha hayırlıdır. Hala akıl erdiremiyor musunuz?"* (Enam 32)

Dünyada ağır hasta olan birine, *"Ölse de kurtulsa!"* diye temennide bulunuruz, diyelim ki öldü ve kurtuldu, durum hasta adına bitmiş mi sayılmalıdır? Hayır, aksine hiç ölemeyeceği bir hayata başlamıştır! Orada da ölmek ister ama nafile! Çünkü orada artık ölüm yoktur; ya ebedi bir saadet ya

ebedi bir azap... Bakın Rabbimiz bizi bu konuda nasıl ikaz ediyor, *"Günahlara batıp gidenlerin, hesap günü başlarını eğerek Rablerinin huzurunda, şimdi gerçekleri gördük ve duyduk, öyleyse bizi yeryüzündeki hayatımıza geri döndür ki doğru ve yararlı işler yapalım, doğrusu şimdi adamakıllı inandık, dedikleri zamanki hallerini bir görsen! Artık bugüne kavuşmayı unutup, umursamamanın cezasını çekin bakalım. Şimdi biz de sizi unuttuk, öyleyse yapmış olduğunuz her türlü kötülükten dolayı, bu ebedi azabı tadın bakalım."* (Secde 12-14) Bir başka ayette ise, *"Kafir olanlaraysa cehennem ateşi var, öldürülmezler ki ölüp kurtulsunlar ve cehennem azabı da hafifletilmez onlara; işte biz, fazlasıyla kafir olanları böyle cezalandırırız. Ve onlar bağrışırlar orada:* ***'Rabbimiz, bizi çıkar da yaptığımız işlerden başka işlerde bulunalım.'*** *Size, düşünenin düşünüp, öğüt alanın öğüt alacağı kadar ömür vermedik mi ve size korkutucu da gelmişti; artık tadın azabı, zalimlere bir yardım eden de yoktur."* (Fatır 36-37) Devam edelim, *"Sonunda, onlardan birine ölüm gelip çattı mı Rabbim der,* ***'beni geriye, tekrar dünyaya yolla da belki iyi işler işlerim ve zayi ettiğim ömrü telafi ederim!'*** *Hayır, boş bir söz, onun söylediği. Onların önlerinde, diriltilip mezarlarından çıkarılacakları güne dek bir berzah var."* (Mu'minun 99-100)

Artık lütfen insaf edelim. Bu kadar açık ve net ikazlardan sonra, orada, o çetin hesap gününde sağa-sola çark etmenin imkanı kalmamıştır. Rabbimiz bizi o zor zamanda hesabını kolay verenlerden eylesin, amin!

Bakın bununla ilgili Derviş Yunus (RA) neler söylüyor; *"İnsanoğlu elindeki imkanlara ve nimetlere bakmadan, buna şük-*

retmeden en yükseği ve Rabbinin kudreti gibi bir kudrete ulaşmağa kasteder! Bunun için yapmayacağı da yoktur! Bu adamlar bu emellerine ulaşmak için, taşları küp küp kesseler, sonra onları birbirin üstüne bent etseler 'üst üste dizseler' *sonra aradan birini çekseler, seyreyle sen gümbürtüyü..."* Ahirette gümbürtü yaşamak, ölüm denen aradaki taşlardan birinin çekilmesidir ki, eninde sonunda o taş oradan çekilecektir. Aman dikkat!

Bu düşünceler ile insan ibadetlerini yerine getirirse, dünyada insanların teveccühlerine mazhar olarak hayatını sürdürür ve biiznillah ahirette özel insan olarak karşılanır, günümüz deyişiyle sadece cömertlerin girdiği kapıdan VIP olarak cennetteki yerini alır. Bütün seçkin, şöhret sahibi ve zengin kardeşlerimize ve kendimize dua ve af dileklerimizle niyaz ederiz ki bu illetleri şeytan bizlere sevimli gösteremesin ve böyle bir imtihanı kaybetmeyelim, amin!

Hasetlik

(Çekememezlik)

Bu bahis de diğerleri gibi çok önemli bahislerden birisi olmakla beraber, ilk insanın varlığıyla ortaya çıkmış şeytani bir hastalıktır. Burada şeytan aleyhillanenin bizlere telkin ettiği davranışlar bazı çağlarda yoktu! Bu durum felsefe ile izah edilebilse de bu konuya şimdi değinmek istemiyoruz.

Tahmin edeceğiniz gibi yine ilk haset eden ve ilk çekememezlik eden şeytan ismi!

Hasetlik kelimesinin eşanlamlıları biraz fazladır. Kıskançlık, gıpta, imrenme. Bunları kısa kısa anlatmakta fayda var. Haset; kendisinden başka birisinde olan güzellikleri, nimetleri, yetenekleri ve/veya doğuştan bahşedilen, güzellik, veya farklı bir kabiliyetin ondan gitmesini ve kendisinde olmasını istemek diye kısaca tabir edilebilir.

Kıskançlık ise; çok yakın anlamlıdır. Başkasında olan üstün veya güzel olan bütün nimetlerin kendisinde olmasını istemektir.

Gıpta etmek daha masum bir haslettir. Ancak kalbi düzgün tutmak şartıyla! Başkasında olan güzellik ve nimetlerin kendisinde de olmasını istemek, arzu etmektir ki, bu hal hayırlı işlerde fazilet gibi kabul olunur.

Felak Suresi'nde haset edenlere dikkat çekilmiştir, bu surenin mealini paylaştıktan sonra geniş anlatıma geçebiliriz.

"De ki: Ben ağaran sabahın Rabbine sığınırım, yarattığı şeylerin şerrinden, karanlığı çöktüğü zaman gecenin şerrinden, ve düğümlere üfürüp büyü yapan üfürükçülerin şerrinden , ve ***haset ettiği vakit haset eden kişinin*** *şerrinden sabahın Rabbine sığınırım!"* (Felak Suresi)

Rabbimiz haset etmenin ve haset edenin şerrinden kendisine sığınmamızı ve bu hasletin çok kötü bir haslet olduğu konusunda bizleri tereddüt olmayacak biçimde ayetle uyarıyor, ikaz ediyor!

Haset eden insan, Allah (CC)'ın takdirine razı olmayan, kendisiyle kıyasladığı başka kimselere verilen mal, mülk, güzellik, yetenek ne varsa itiraz eden kimsedir. Şeytan ona sürekli olarak, *"Senin onlardan neyin eksik, neden onlardaki bütün bu nimetler sende yok..."* diye o hasetçiye telkinde bulunur, o gafil de şeytanın maskarası olarak bu duruma içten içe itirazlarını sürdürür. Oysa şanı pek yüce olan Rabbimiz bizleri bu konuda ikaz ediyor; *"Allah'ın kiminizi kiminizden üstün kılmaya vesile yaptığı şeyleri ummayın..."* (Nisa 32)

Bu haset duygusu zenginlik veya fakirlikle ilgili bir huy değildir. Nice fakirler görürsünüz ki küçücük bir nimete bile nasıl şükredeceğini bilemez, nice zenginler görürsünüz ki elinde bütün bir insanlığa yetecek malı- mülkü varken başkalarının elindeki nimetlerinde ondan gitmesini ve kendisinde olmasını ister. Bunun sonu da yok zaten, surede buyrulduğu gibi bu halden ve bu hale düşmüş insanların şerrinden Rabbimize sığınmak gerekir.

Konunun detaylarına girmeden çok güzel ve en az bir ders konusu kadar değerli olar bir fıkrayı sizlerle paylaşmak istiyoruz.

Çok fazla sıkıntıda olan, bütün eş, dost ve akrabalarından istediği halde sıkıntısını bir türlü gideremeyen birisi ağlaya, sızlaya, göz yaşlarıyla Rabb'inden yardım talep eder. Rabb'i de onun bu duasını kabul eder ve ona Hızır (AS)'ı gönderir. Hızır'ı karşısında gören adam şaşkınlıktan ve mutluluktan havalara uçar. Hızır (AS) kendisine, *"Rabb'in dualarını kabul etti, dile benden ne dilersen."* der. Adam tam isteğini söylemek üzereyken Hızır, *"Fakat bir şey söyleyeyim, sana ne verirsem komşuna iki katını vereceğim, unutma!"* der. Adam bütün derdini, sıkıntısını unutur ve hiç tereddüt etmeden verir cevabını, *"O zaman benim bir gözümü kör et!"* Hasetlik işte bu kadar kötü bir hastalık! Kendi derdini söylese bütün sıkıntıları gidecek, huzura kavuşacak, ama bu hastalık ve şeytan onun aklını kemirdiğinden, o kendisine sağlanacak faydadan çok, komşusuna vereceği zarardan daha fazla zevk almakta ve bu uğurda bir gözünün kör olmasına razı olmakta. Neden? Çünkü o zaman komşusunun iki gözü de kör olacak.

Hasetçinin bütün ömrü acı ve ızdırap içerisinde geçer, yaşadığı hiç bir gününden ve anından zevk alamaz. İbadet ehli olsa bile bu hastalık onu içten içe kemirir. Şeytan ona tasmasını bir kere takmıştır. İşin en kötüsü şeytan onun haset ettiği insanları onun en yakınındakilerden ve tanıdıklarından seçer. Zaten insan tanımadığı ve bilmediği birisine nasıl haset etsin ki? Haset eden kişiye şeytan bin türlü vesvese ve nasihatte bulunur. Haset ettiği kişinin gıybetini ettirir, ayıp ve kusurlarını araştırmaya sevk eder, fiilen bir zarar verebilecek fırsatları kollamasını telkin eder. Şeytan bu telkinlerinde öyle ustaca bir yol ve yöntem izler ki, haset eden kendi içinde yaptıklarının doğruluğuna mutlak inanır. Hatta bunu imani bir mesele gibi görmesi bile mümkündür! Şeytanı hafife aldığımız her durumda bu böyledir. Rabbimiz bize yüce kitabında, şeytanın bize sağımızdan yaklaşacağını, bize yaptıklarımızı güzel göstereceğini söylemiyor mu?

Bu konuda Efendimiz (SAV) hadislerinde bu gerçeği şöyle dile getiriyor, *"İnsanların gizli şeylerini araştırmayın, kusurlarını görmeyin, düşmanlık ve haset etmeyin, birbirinizi kardeş gibi sevin, çekiştirmeyin. Müslüman Müslüman'ın kardeşidir, ona zulmetmez, yardım eder. Onu, kendinden aşağı görmez."* (Buhari)

Yukarıdaki hadisi şeriften de anlaşılacağı üzere müminler arasındaki davranış biçimleri kısaca ve en asgari ölçekleri verilmiştir. Bu kitabın yazıldığı dönemde yaşayan mümin kardeşlerimiz hepimizi derinden üzen, kardeşlik hukukuna tecavüzle onulmaz yaralar açan bazı gelişmelere şahitlik et-

mektedirler. İki grup diye ifade etmek istememekle birlikte, *'zira müminlerin tek bir guruptur'* tek bir safı vardır, fakat maalesef ve maatteessüf bu gerçeği her gün ve her fırsatta izlemekteyiz. Ülkemizdeki taraftarı ve/veya müntesibi olsun olmasın, görüşleri taban tabana zıt olsa bile, iyi şeyler yapıyorlar diye her türlü yardımı kendilerine bahşettikleri bir gurubun, kendileri dışındakilere açtığı savaşı ve hasetle karalama kampanyalarını bütün kanallarında seyretmek de ve üzülmekteyiz! Bu aslında kontrol edilebilir bir durum olmasına rağmen en tepedeki insanın bu kötü ve müminlerin arasına fesat ve kin tohumları eken gidişata, *"Arkadaşlar bu tür haber ve yorumları yapmayın, yeter artık durun!"* demesiyle biteceği halde bu yapılmamaktadır! Mesele öyle çığırından çıktı ki yapılanlar, Siyonist ve emperyalistlerin ekmeğine yağ sürecek hale geldi ve bu artık bütün vicdanlarda makes buldu. Türkiye'nin hasımları ile aynı paralelde yapılan ve söylenen bu sözler öfke ile şeytanın himayesinde sarf edilmektedir! Zira en vasat bir bilgi veya haber anlatılırken bile bu öfkeyi ve bu kini görmek mümkündür. Oysa Efendiler Efendisi (SAV), bize kin ve öfkenin şeytanın en bariz vasfı olduğunu onlarca kez anlatmamış mıydı? Bu sözleri sarf ederken dökülen gözyaşları neyin nesiydi o zaman? Ülkemizdeki Müslümanların arası açılmasın diye birinin alttan alması ve bu tarafın siyaset ile uğraşanlardan değil de Allah (CC)'ın davası için uğraştığını söyleyen taraftan gelmesi beklenmez miydi? Eğer yukarıda anlatılan hadisin doğruluğuna inanıyorsanız, bütün bu yaşananları vicdanlarınızda bir daha

gözden geçiriniz lütfen. Kardeşlik hukukumuz gereği yazarın acizane okurlara tavsiyesi bu yöndedir. Rabbimiz bizi nefsimize ve şeytana uydurmasın inşaallah...

"Müminin kalbinde imanla haset bir arada bulunmaz." (Beyhaki)

"Müslüman hayırlı olur. Haset edince hayır kalmaz." (Taberani)

"Hasetten sakınınız! Ateşin odunu yakıp yok ettiği gibi, haset de hasenatı yok eder." (Ebu Davud)

Haset edenlerin hallerini insanlığın başından beri her kavmin akıl ve fikir önderleri kınamış, onların içinde bulundukları halin etkisi ve zararı sadece kendisine olan bu marazı farklı sözlerle dile getirmişlerdir. Bu konuda İmam Gazali (RA)'ın şu sözü ne kadar güzel ve manidardır, *"Kıskançlık ve haset etmek kalp hastalıklarının başlıcalarından biridir ve bu hastalıklar da ancak ilimle ve iyi ameller işlenerek tedavi edilebilir."* Aynı konuda Hasan Basri (RA), *"Ey insanoğlu! Niçin kardeşini çekemiyorsun? Ona verilen onun hakkı ise, Allah Teala'nın ikram ettiği kişiye kızmaya ne hakkın var? Şayet hakkı değilse, Cehenneme girecek adamın nesini çekememezlik edersin?"* Haset ehli bunu aklında tutabilse bu hastalıktan eser kalmaz, fakat onun kıskandığı kişinin elindeki malın helalliği ve haramlığı ilgilendirmez, hatta cehenneme girmesi de onu ilgilendirmez, o ancak dünyada kendi gözüyle tatmin olma peşindedir, Rabbimiz bizi şeytanın bu vesvesesinden ve hastalığından muhafaza buyursun.

Çok isabetli ve rafine fikirlere sahip olan değerli fıkıh alimi İmam Şafi (RA)'ın şu sözü ise haset ehlinin bütün ömrünün nasıl huzursuzlukla geçeceğini anlatır, *"Dünyada en huzursuz kişi, gönlünde haset ve kin tutandır."*

Yukarıdaki hadislerden de anlaşılacağı üzere ben müminim diyen bir insanın imanı ile haset duygusunun aynı anda, aynı kalpte bulunamayacağı anlatılmış, haset eden insan eğer hayır hasenat sahibi olsa bile, haset duygusunun onun bütün sevaplarını yiyip bitireceğinden bahsedilmektedir. Ayrıca haset edenin duasının kabul olunmayacağı da yine bize bildirilmektedir!

Bu bahsin sonunda şeytanın en başarılı olduğu işlerden birisi olan hasetten nasıl kurtulacağı hakkında da bazı bilgiler vereceğiz. Fakat bundan önce haset hastalığına tutulmuş ve şeytanın oyuncağı olmuş insan şunu çok iyi bilmelidir ki, haset Allah (CC)'ın takdirini zerre miktar bile değiştirmeyecektir. Yani o birisini kıskanıyor diye Allah (CC) malı, güzelliği veya nimeti verdiği insandan geri alıp, haset edene vermeyecektir! Haset eden hasediyle kalacak ve hem dünyasını, hem ahiretini berbat edecektir. Bunu aklından çıkarmamalıdır. Haset ettiği kişinin hali aklına geldiğinde, şeytana lanet edip, *"Bu Rabbimin takdiridir, O'nun tercihidir, ben aciz bir kul olarak ne yapabilirim, bende başkalarında olmayan nice nimetlere sahibim..."* dese, şeytan ondan uzaklaşacak, Rabbi de ondan razı olacaktır. İşte bütün zorluğu bu kadar! Çok mu zor?

Haset ve çekememezlik girişte de bahsettiğimiz gibi ilk insanla başlamıştır. Şeytan kendisinin ateşten yaratıldığını,

Adem (AS)'ın ise topraktan yaratıldığını, kendisinin ondan üstün olduğunu iddia ederek ve haset ederek ona tazimden kaçındı. Rabbinin emrine karşı geldi ve cennetten kovuldu. Hasedinden bu halde bile vazgeçmedi, Adem (AS)'ın cennette bulunmasına da haset ederek O'nun yasak meyveden yemesini telkin ederek cennetten atılmasına vesile oldu. Dolayısı ile ilk haset eden ve ilk kıskanan da şeytandır. Sonra Adem (AS)'in çocukları arasında hasetlik başladı ve bir kardeş diğer kardeşinin kanını dökerek katil oldu. Bu meseleden yola çıkacak olursak, haset etmeler daha çok tanıdık ve kardeşler arasında yaygındır. Yakınlık münasebetiyle varlık bilgileri daha çabuk elde edilebilmekte ve hasetlik de bu bilgiyle daha hızlı gelişmektedir. *'Neden onun arabası benim arabamdan daha iyi, neden onun evi daha geniş ve güzel, neden onun parası benden fazla, neden onun saygınlığı ve itibarı benden yukarıda...?'* Gibi sebepleri çoğaltmak mümkün. Var sayın ki, bu düşünceleri arşa kadar yükseltin, durumu değiştirmek için elinizden ne gelir? Kendi kendinizi yiyip bitirmekten başka!

Bütün bunların yanında, belki kelime olarak haset değil ama benzerlikler içeren, kıskanmak ve gıpta etmek kelimelerini incelediğimizde mutlaka bizimde de bu nimetleri istememiz farz derecesinde önemli bir haldir. Mesela, çok alim olan birisini kıskanarak, ona gıpta ederek aynı hale erişmek için didinip gayret etmek Rabbimizin çok hoşuna gidecek bir kıskançlıktır. Helal malından Allah (CC) yolunda harcayan birisine de kıskançlık beslemek çok güzel bir duygudur. Fakat bu halde de onun iyiliklerinin sona ermesini istemesini

ve bu davranışın sadece kendisi tarafından yapılmasını istemek yine şeytandandır ve yine felakettir. Şunu aklımızdan çıkarmamamız gerekir, bu metinlerin tamamı inanan ve iman eden kimseler için başta yazarın kendi nefsi olmak üzere bütün müminler için kaleme alınmıştır. Şu gerçeği aklımızdan çıkarmamamız gerekir, şeytan bu saatten sonra bize gelip, *"Namaz kılmayın, Allah'a inanmayın, Peygamber gerçek değildir, Kur'an'ı Kerim uydurmadır, sizin inandıklarınızın hepsi yalandır!.."* derse hangimiz inanırız bu sözlere ve vesveselere? Ebette hiç kimse inanmaz, işte şeytan aklını ve zekasını, kazandığımız sevapların yitip gitmesi için bizim aklımıza böyle fitneler yerleştirmek için uğraşır, müminlik de bunlara kulak asmamaktır aslında...

Yüce Rabbimiz Nisa Suresi'nin 54. Ayeti Kerimesi'nde, *"Yoksa onlar, Allah'ın kendi fazlından insanlara verdiklerini mi kıskanıyorlar?"* buyuruyor.

Kıskanan ve haset eden insanın bütün hayatı haset ettiği kişinin imkanları ve malları ile geçtiğinden psikolojik bir rahatsızlığa yakalanmış olur. Yediğinden, içtiğinden zevk alamaz. Bütün enerjisi yok olur gider. Yaptığı ibadetlerden zevk alamaz, duaları zaten kabul edilmez.

Şimdi bu hastalığın tedavisi için neler yapılabilir bu konu üzerinde duralım. Öncelikle haset etmenin şeytandan olduğunu bilerek işe başlamak gerekir. İnsanların tamamının elinde olan mal ve yaradılış özellikleri Cenabı Hakk'ın tercihi ve takdiridir. Bu bizim fikrimiz alınarak yapılmış bir işlem

değildir! Biz istemiyoruz diye de bu durum tersine çevrilecek değildir. Peki Cenabı Hakk'ın tercihine kim karşı çıkar, elbette şeytan. O halde aklımıza bu düşünceler geldiğinde, kovulmuş şeytanın şerrinden alemlerin Rabb'i olan Allah (CC)'a sığınarak bir euzubesmele çekerek işe başlamalıyız. Sonra en makul ve en masum bir halde, selim ve salih bir kalp ile Rabbimize şu şekilde dua etmeliyiz, *"Ey şanı pek yüce olan Rabbim! Sen malı, güzelliği ve dilediğin her nimeti, dilediğine vermekte elbette ki karar sahibisin. Ben senin takdirini, kararını sorgulamaktan yine sana sığınırım. Elbette ki sen her şeyin en doğrusunu bilensin. Fakat ben şu insandaki mallara haset etmek duygusundan kendimi alamıyorum, eğer benim bu halim devam ederse günahkar bir kul olarak cehenneme girmem de kaçınılmazdır. Ey şanı pek yüce olan Rabbim! Ya benden bu duyguyu al, şeytanı benden uzaklaştır, ya da haset ettiğim insandaki mallardan bana da ver ki ben böyle düşüncelere düçar olmayayım. Ya da beni haset ettiğim kimseden uzaklaştır, onun bilgilerinin bana gelmesini engelle. Bana senin rızanı kazanacak salih amel ve salih duygulardan başka hiç bir şeyi aklıma getirme. Senin gücün her şeye yeter..."*

Rabbimiz bizim dualarımız olmasa bizim bir kıymetimizin olmayacağını beyan ediyor. ***"İnananlara de ki: Dua, yalvarma ve ibadetiniz olmasaydı, Rabbim size değer verir miydi?"*** (Furkan 77)

Bizim bu dualarımıza şanı pek yüce olan Rabbimiz elbette ki kayıtsız kalmaz. Böyle dua edenlere bizlerde *"amin"* deriz...

Gösteriş, Övünme (Riya)

"İnsanlara yüzünü çevirme ve yeryüzünde böbürlenerek yürüme. Çünkü Allah kendini beğenip böbürlenen hiçbir kimseyi sevmez." (Lokman 18)

Bu madde belki de bu kitabın en zor bölümünü oluşturacak! Başlangıç bölümünde bir hikâye ile anlatmaya çalıştığımız, *"Ayna"* hikâyesini hatırlayınız lütfen. Yazının bütün safhalarında yazar empati ile kaleme aldıklarını ve çevresinden edindiği izlenimleri aktardı sizlere. Şimdi burada kendi hayatımızdan bahsetsek riya, çevremizdekilerinden isim vermeden bahsetsek dahi kırgınlık, bu kısmı boş bıraksak okuyucuya haksızlık! Hasılı dar alanda top çevirmek gibi bir iş. Neresinden tutarsanız hassas bir konu. Ama dünyada çok gayretli çalışması olan birisini, hayır hasenat sahibi birisini, hatta canını Allah (CC) yolunda feda etse bile failini cehennem azabından kurtaramayacak da bir mesele! Üzerinde uzun uzun durmak gerekli.

Bütün övgü ve fevkindeki vasıfları bizatihi nezdi uluhiyetinde bulunduran, O'nu övme cümlelerimizle O'nun şanını yüceltmek şöyle dursun, bizim naçiz cümlelerimizin şeref yad olacağı bir varlığa, nasıl bir hitapla övgü ve tazim edeceğimizi bile bilemezken ve O'nun varlığına inandığımızı iddia ediyorken kişinin kendisini övmesi hiçbir lisanla izah edilemez bir gerçekliktir.

"Faniyim, fani olanı istemem; acizim, aciz olanı istemem, ruhumu Rahman'a teslim eyledim, gayrisini istemem!"

Yüce Yaratıcımız kulu her ne günah işlerse işlesin, kusurunun, kabahatinin nevii ne olursa olsun, kul hakları kısmına karışmayacağını beyanla birlikte, affedebileceğini bize çok açık ve sağlam ayetlerle bildiriyor. Sadece bir günah müstesna. Şirk! Şirk kelimesi Arapça bir kelime, şerik olmak Türkçe karşılığıyla ortak olmak anlamına geliyor. Günümüzde kullanılan şirket de bu kökten gelmekte. Bir şirket ve ortakları olarak da düşünebiliriz.

Bir şirket kurarsanız, sizin ortaklarınız olabilir. Siz de bir başkasına ortak olabilirsiniz. Bir kuruluşu tasvir ederken, şunun ortakları şunlardır diyebilirsiniz. Ama şanı pek yüce olan, mülkün tek sahibi olan Allah (CC)'a nasıl ortak bulabilir ve/veya yakıştırabiliriz ki? İşte *"riya"* öyle bir hastalık ve sapkınlıktır ki ortak yakıştıramadığımız Rabbimize kendimizi bizatihi ortak olarak düşünmemize sebep olur! Bunu bilerek yapmayız tabi ki; şeytan bize öyle oyunlar oynar, kalbimizi öylesine eğip büker ki farkında olmadan kendimizi

uçurumun ta dibinde buluruz. Efendimiz (SAV)'in, *"Riya bütün amelleri ifsat eder!"* sözü bunu ifade etmektedir. Konunun başında belirttiğimiz bir insan, Allah yolunda şehit olmaya niyet etse, bu dileğine ulaşıp şehit olsa bile kalbindeki riya seviyesine bakılacak ve öyle cennete girebilecektir.

Kitabın yazım aşamasında gösteriş, riya ve övünme ile ilgili araştırdığımız ayet ve hadislerden öğrendiğimiz şeyler, insanın kanını dondurmaya yeter de artar bile. Yaklaşık aynı anlamlara gelen bu üç kelimenin, kafir, münafık ve müşrik seviyesinde ele alındığını gördük. İşin korkunç yanı, bu gerçekten kafir olmayan, gerçekten münafık olmayan ve gerçekten müşrik olmayan insanları ilgilendiriyor! Yani namaz kılan, oruç tutan, zekat veren, hac ibadetini yerine getiren, hasenat sahiplerini! Ve hazır olun yine başrol oyuncumuz huzurlarınızda arzı endam ediyor; Şeytan! O ne yapar eder bizi tuzağa düşürmenin bir yolunu bulur, lanet olasıca! Bakın buradaki rolünü nasıl icra ediyor:

Şeytan önce inkar fikrini aşılayarak insanı ibadet ve hayır yapmaktan vazgeçirmeye çalışır. Bunu başaramayınca riya yoluyla aynı sonuca ulaşmayı dener. Vesvese yoluyla ona yaptığı işin büyük bir iş olduğunu söyler. Ancak insan, şeytanın vesvesesini tasdik edip, onu kendi iradesiyle kabul etmedikçe bunun kendisine ve ameline bir zararı yoktur. Kurtulmak çok kolay: Niyet ederken kalbinizi sağlam tutup, bu kitabın en başında zikrettiğimiz sözü besmeleden önce söyleyerek, kovulmuş şeytanın şerrinden, vesvesesinden âlemlerin Rabb'i olan şanı pek yüce Allah (CC)'a sığının.

"Kim Rabbine kavuşmayı arzu ediyorsa salih amel yapsın ve Rabbine 'yaptığı' *ibadete hiç kimseyi ortak etmesin."* (Kehf 110)

Fahrettin Er Razi, bu ayetin tefsirini yaparken münafık ve riyakar arasındaki farkı şu şekilde açıklamaktadır: "Münafık: *zahiren iman etmiş görünüp, içinde küfrü saklayan kimsedir.* Riyakar: *kendisini görenler, dindar olduğuna inansınlar diye, kalbinde olmadığı halde, alabildiğine bir huşu gösteren kimsedir.* Münafık: *kimsenin olmadığı, görmediği yer ve zamanda namaz kılmayandır.* Riyakar ise, *en güzel namazı insanların yanında kılan kimsedir."*

"Ey iman edenler! Allah'a ve ahiret gününe inanmadığı halde malını ***gösteriş için harcayan kimse*** *gibi, başa kakmak ve incitmek suretiyle, yaptığınız hayırlarınızı boşa çıkarmayın."* (Bakara 264)

"Allah'a ve ahiret gününe inanmadıkları halde ***mallarını, insanlara gösteriş için sarf edenler*** *de ahiret azabına uğrarlar.* ***Yakın dostu şeytan olan kişi****, ne kötü dost sahibidir."* (Nisa 38)

"Münafıklar Allah'ı aldatmaya çalışırlar, Allah da onların hilelerini ve oyunlarını bozar. Onlar namaza kalkarken üşene üşene kalkarlar, ***müminlere gösteriş yaparlar****. Yoksa aslında Allah'ı pek az hatırlarlar."* (Nisa 142)

"Yurtlarından böbürlenerek, ***insanlara gösteriş yaparak*** *çıkan ve Allah yolundan men edenler gibi olmayın. Allah onların işlediklerini her yönüyle bilendir."* (Enfal 47)

"Yazıklar olsun o namaz kılanlara ki, onlar namazlarını ciddiye almazlar. ***Onlar gösteriş yapanlardır****, hayra da mani olurlar."* (Maun 4-7)

Allah Resulü (SAV): *"Hardal tanesi kadar riya bulaşmış hiçbir amel kabul edilmeyecektir."* (Müslim, Ebu Davud)

Hz. Ömer (RA), Muaz b. Cebel (RA)'i ağlarken gördüğünde ona, *"niçin ağlıyorsun?"* diye sordu. O da, Peygamber (SAV)'in kabrini göstererek, *"Şu kabrin sahibinden duyduğum söz beni ağlatmaktadır. Zira Peygamberin,* ***'Riyanın en azı bile şirktir.'*** *dediğini duymuştum!"* buyurmuştur.

Nitekim Peygamberimiz Efendimiz (SAV), riyayı küçük şirk olarak değerlendirmekte ve *"Sizin hakkınızda en çok korktuğum şey küçük şirktir."* diyerek, ümmetini riyadan şiddetle sakındırmaktadır.

Ashabı Kiram sorarlar, *"Ya Resulallah, küçük şirk nedir?"* Resulullah (SAV), *"Riyadır. Yani başkalarına gösteriş için ibadet yapmaktır. Allah Teala, kıyamet günü herkesin amelinin karşılığını verirken, insanlara gösteriş için ibadet yapanlara şöyle der:* ***'Dünyada kendileri için gösteriş yaptığınız kimselere gidin. Bakın bakalım onların yanında size verecekleri bir şey bulabiliyor musunuz?'*** *diye."*

Şeddad b. Evs, Efendimiz (SAV)'in *"Ümmetim hakkında iki şeyden korkuyorum: Şirk ve gizli şehvet."* uyarısı üzerine, *"Ey Allah'ın Resulü! Senden sonra ümmetin Allah'a ortak mı koşacak?"* demiş, Efendimiz (SAV) de: *"Evet, ama onlar Güneş'e, Ay'a, taşa ve puta tapmayacaklar. Fakat amelleri ile gösteriş yapacaklar."* buyurmuştur.

Efendimiz (SAV)'in gizli şirk diye nitelendirdiği bu gösteriş merakı, yaptığı güzel şeyler ne ve nasıl olursa olsun insanı götüreceği nihai yer cehennemdir! Şeytan aleyhillane kendisini lanetleyerek kovan Rabb'ine bu durumu açıkça ifade eder. Kendisinden müsaade ister ve kullarının yoluna oturarak onları kandıracağını beyan eder. Bu dediğinde de başarılı olur. Ama ihlas sahibi ve niyetini sağlam tutan kullar hariç, Yüce Rabbimizden bizleri de niyetini sağlam tutan ve amellerine şeytanı ve gösterişi bulaştırmayan kullarından eylemesi duasıyla sizlerle bu konudaki ayeti paylaşalım:

"İblis, ***"Rabbim! Beni azdırmana karşılık, and olsun ki yeryüzünde kötülükleri onlara güzel göstereceğim, içlerinde ihlasa erdirilmiş kulların hariç, onların hepsini azdıracağım"*** *dedi. Ancak içlerinden ihlas* (gösterişten uzak, katıksız bir samimiyetle Allah rızası gözeterek amel etme şuurunu) *verdiğin kulların müstesna"* (Hicr 39. 40)

Ayette de açıkça belirtildiği gibi Rabb'imiz ihlaslı kullarına kefil oluyor. Zaten şeytan da bunu ayet içinde belirtiyor. Şeytan bu saatten sonra bize gelecek ve, *"Allah yoktur, peygamber yalancıdır, Kur'an insan sözüdür..."* diyecek ve bizi kandırmaya mı çalışacak dersiniz!? Hayır, şunu asla unutmamalıyız ki şeytan hepimizden daha akıllıdır! Bizim nelere inanıp nelere inanmayacağımızı da bizden iyi bilir! Bizim bu halimizi bilen şeytan yaptığımız güzel işlerden nefsimize hoş gelecek övünmelerle sevaplarımızı yok etmeye çalışır ve maalesef bunda da çoğu zaman başarılı olur! Bakara suresi 264. ayetinde belirtilen hususlara hayatımızda birçok kere şahit olmuşuzdur.

"Ey iman edenler! Allah'a ve ahiret gününe inanmadığı halde insanlara gösteriş olsun diye malını harcayan kimse gibi, sadakalarınızı başa kakmak ve gönül kırmak suretiyle boşa çıkarmayın. Böylesinin durumu, üzerinde biraz toprak bulunan ve maruz kaldığı şiddetli yağmurun kendisini çıplak bıraktığı bir kayanın durumu gibidir. Onlar kazandıklarından hiçbir şey elde edemezler. Allah, kafirler topluluğunu hidayete erdirmez." (Bakara 264) Bu ayette açıkça anlaşılacağı üzere gösteriş yapanların halleri anlatıldıktan sonra, "*Allah kafirler topluluğunu hidayete erdirmez.*" diye bitiyor. Korkutucu olan kısım burası. Daha önce de değindiğimiz münafık, kafir ve şirk koşanlarla bu konular anlatılırken çok yakın ifadelerle benzeştirilmesi olmuştur. Bir diğer ayette ise; *"Bunlar, mallarını insanlara gösteriş için harcayan, Allah'a ve ahiret gününe de inanmayan kimselerdir. Şeytan kimin arkadaşı olursa, o ne kötü arkadaştır."* (Nisa 38).

"Münafıklar, Allah'ı aldatmaya çalışırlar. Allah da onların bu çabalarını başlarına geçirir. Onlar, namaza kalktıkları zaman tembel tembel kalkarlar, insanlara gösteriş yaparlar ve Allah'ı pek az anarlar." (Nisa 142) Bu ayetin iniş sebebi incelendiğinde münafıklar için indirildiği görülecektir. Buraya kadar olan kısmı tamam, peki biz namazlarımıza nasıl kalkıyoruz? Şevkle ve çok istekli mi, yoksa tembelce hareketlerle mi? Yoksa daha bariz bir ifadeyle, hem tembelce hem de gösteriş için mi? *"Onlar gösteriş* 'için ibadet' *yaparlar."* (Maun 6)

Gösteriş sadece ibadetlerle olmaz elbette ki. İnsanın oturması kalkması, konuşması, yolda yürümesi, bir topluluğa

girmesi… velhasıl insan bütün fiilleriyle kendini beğenmişlik marazına düşebilir ve kibirlenebilir.

Bir an düşündüğümüzde aslında bize ait olan ve kendi gayretimizle kazandığımız hiçbir şeyimiz yoktur! Bırakın bunları öyle azametli, zengin, kudretli, kendisini üst düzey insan gibi görenlerin bile kendi kendilerine bir nefes alıp vermeye bile güçleri yetmez! Allah (CC) istemezse nefes bile alamayacağımızı bildiğimiz halde, nasıl olur da kendimizi marifet ehli sayabiliriz ki? Nasıl olur da acziyetimizden habersiz yaşar, yapıp ettiklerimizden ve elimizde bulunanlardan kendi nefsimize pay çıkartabiliriz? Bu ancak akılsızların davranışlarıdır ki, bundan Rabb'imize sığınırız.

Yüz güzelliğine sahip birisinin kendi güzelliğiyle başkalarına üstünlük taslaması gibi. Bunda kendisinin ne katkısı vardır? Sahip olduğu yetenekleri sebebiyle toplumda öne çıkan insanların, bu nimetleri kendisine verene teşekkür etmesi yerine kendi nefsine pay çıkarması nasıl açıklanabilir ki?

İmam Gazali, *"Günahların büyüğü üç tanedir: Cimrilik, haset ve riya!"* der.

Sevgili Peygamberimiz (SAV) bir hadisi şeriflerinde şöyle buyuruyor, *"Kıyamet gününde Allahu Teala bir adama,* ***'Ben sana güç ve kuvvet verdim. Sen bununla ne yaptın?'*** *diye sorar. Adam, "Ben cihat ettim ve din düşmanlarıyla savaştım." der. Allah Teala,* ***'Fakat sen bunu benim için değil, güç ve kuvvetini göstermek için, insanlar ne kahraman bir adamdır desinler diye yaptın'*** *der."*

"İkinci bir adama, ***'Ben sana mal ve servet verdim. Sen onunla ne yaptın?'*** *diye sorar. Adam, "Ben sadaka verdim ve hayır işleri yaptım" der. Allah Teala,* ***'Fakat sen bunları benim için değil, varlıklı ve cömert olduğunu göstermek için yaptın'*** *der."*

"Üçüncü bir adama, ***'Ben sana Kur'an ilmi verdim. Sen bununla ne yaptın?'*** *diye sorar. Adam, "Ben Kur'an okudum ve onun ilmini yaydım" der. Allah Teala,* ***'Fakat sen bunları okumuşluğunu ve ilmini göstermek ve ne âlim birisidir desinler diye yaptın'*** *der ve bu üç adamı da cehenneme gönderir."* (Müslim)

Bütün bunların yanında, yine toplumda Megaloman ve narsist olarak tanımlanan insanlar vardır. Kendini aşırı beğenmişlik ve güya, özgüveni yüksek insanlar olarak da tarif edilirler! Riya, şirk tanımı ve ayrımını yukarıda yazmıştık. Bu tür insanlar kendilerini yaratıcılarına eşdeğer, bazı sıfatlarında benzeşme vehmiyle bizatihi benzer görmeleri halinin aksine, megaloman ve narsist insanlar, tam tabiriyle kendisini ilah mertebesinde görmekle birlikte, yine kelimenin tam anlamıyla kendilerine tapan aptallardır! Kendini beğenmiş insanlar, toplum içinde ayrık otu gibi varlıklarını hemen belli ederler! Diğer insanlarla uyumsuz, geçimsiz, baştan ayağa problem tiplerdir!

Megaloman ve narsist kelimeleri, tıp dalında psikolojik bir hastalık olarak kabul edilmiş, tedavisi literatür içinde geniş yer alan hastalıklar arasında sayılmıştır!

Bu tür megaloman ve nansistleri daha çok yönetim kademelerinde ve seçkinler arasında görmek daha olasıdır! Hatır-

layınız lütfen, daha önceki bölümlerde söz konusu edilmişti, şeytan bu insanlara öyle bir uluhiyet ve kibirlenme duygusu verir ki, ülkemizde çok bilinen, *"Küçük dağları ben yarattım, büyükler babamdan kaldı!"* (Haşa) atasözünün de ötesine geçerek, *"Küçük, büyük ne varsa ben yarattım!"* havasına girerler!

Bu aptal gafiller bilmezler ki, küçücük bir virüs veya mikrobun kendilerine bulaşması halinde yataklarından kalkıp bir adım bile atmaya güçleri kalmaz. İşte bu kadar yüce ve/veya cücedirler, takdir sizin!

Bu tür halleri kendisine vehmeden şeytan aleyhillane bile bu kadar mütekebbir değildir, biliyor musunuz?

Bu zavallı acizler kendilerinin himayesinde veya aşağısında olarak saydıkları insanları böcek mesabesinde görürler! Yarın ahiret yurdunda, *"Oku şimdi kitabını, sen sana yetersin!"* (İsra 14) denildiğinde ne okuyacak ve hangi hayırlı amellerinden bahsedecekler? Bunun tıbbi terimdeki adı megalomani veya narsist ne olursa olsun, bu aptallığın da ötesinde eşeklik değil de nedir sizce? Siz bu yeryüzünde çalım satarak yürüyenlerin hallerini bir de ahirette görün!

"Küçümseyerek surat asıp insanlardan yüz çevirme ve yeryüzünde böbürlenerek yürüme! Çünkü Allah, hiçbir kibirleneni, övüneni sevmez." (Lokman 18)

"Yeryüzünde böbürlenerek yürüme, çünkü sen ne yeri delebilir ve ne de boyca dağlara ulaşabilirsin." (İsra 37)

Şeytan bize gelip, *"Sen var ya sen; sen ne büyük, ne akıllı, ne asil, ne zeki, ne yetenekli birisisin bir bilsen! Senin eşine, me-*

nendine az rastlanır, kendinin kıymetini bil!" diye telkinlerde bulunur. Biz ona, *"Defol mel'un, ben de diğer kullar gibi aciz bir kulum! Ben de diğerleri gibi yarın-birgün ölüp gideceğim! Allah (CC)'ın* ***'sevgilim'*** *dediği Peygamber (SAV) bile kibirlenmedi, kendisini vazgeçilmez saymadı da ben kimim? O bana izafe ettiğin vasıfları aynen sana iade ediyorum; git şimdi sen kibirlen!"* diyebilsek, şeytan ağzı burnu kırılmış bir vaziyette defolup gidecek, ah bunu bilebilsek!

"İşte ahiret yurdu. Biz, onu yeryüzünde büyüklük taslamayan ve bozgunculuk çıkarmayanlara has kılarız. Sonuç, Allah'a karşı gelmekten sakınanlarındır." (Kasas 83)

Dünyada bulunduğu mevki ve makam itibariyle ve/veya kendisini o zümre içine sokarak vasat insanlardan tecrit edilmiş farklı yerlerde oturup kalkıyorlarsa, bilsinler ki ahirette de çok ayrı ve özel bölümde ağırlanacaklar (!) cehennemin VIP bölümünde (!)

Artık bu bahsin sonuna gelmiş bulunuyoruz. Bu hastalık da diğer hastalıklar gibi sadece Müslümanlarda bulunan bir hastalık! Kurtulmanın yolu da yine çok basit. Acizlerin acizi bir kul olduğumuzu aynanın karşısında kendimize söylemek, Rabbimizin yardımı ve ihsanı olmasa bir nefesi bile kendi başımıza alamayacağımızı inanarak kabul etmek, yaptığımız her güzel işte Rabbimizin azametini ve büyüklüğünü hatırlayarak, *"Elhamdülillah, Rabbim bana ne güzel hasletler vermişsin, sana çok teşekkür ederim. Rabbim, yaptığım bu güzel şeyleri şeytanın ve nefsimin bana güzel göstererek, riya pisliğine bu-*

laştırmasından sana sığınırım." dememiz ve bu şekilde niyet etmemiz şeytanın canını alır. Bırakın bize vesvese vermesini, yanımıza bile yaklaşamaz biiznillah.

Bu konuyu hepimizin tanıdığı ve ilham aldığımız Derviş Yunus'un, mısralarıyla ve Rabbimizin bizi, şeytanın amellerimizi süsleyerek bize güzel göstererek övünmemizi telkin etmesinden, nefsimizin böbürlenmesinden ve riyadan alemlerin Rabb'i olan Allah'a sığınarak bitirmek istiyoruz.

Sofiyim halk içinde, tesbih elimden düşmez.
Dilim marifet söyler gönlüm hiç kabul etmez!

Boynumda icazetim, riya ile ibadetim.
Endişem ayrık yerde, gözüm yolum gözetmez.

Söylerim marifeti, riyakarlaşırım katı.
Miskinliğe dönmeye gönlümden kibir gitmez.

Hoş dervişim sabrım yok, dilimde inkarım çok.
Kulağımdan gireni, asla içim işitmez!

İsyankârlık

Her pisliğin, her kötülüğün, her isyankarlığın ilki ve fikir babası olduğu için, bu meselede de her ne amaçla olursa olsun, kime karşı olursa olsun, (*zalim ve zorbalığa karşı olanlar hariç)* meşru kanalların dışına çıkanlar şeytanın sünnetini yerine getirirler!

Bütün bunların sonunda insan Yüce Yaradanı ile karşı karşıya gelmiş ve tevilsiz bir biçimde O'na isyan eden asiler sınıfına kaydını yaptırmıştır. Bunun sonucu onu azdıran ve bütün bu isyankarlıkları o zavallının aklına sokan şeytan ceza günü aşamasında ne der biliyor musunuz, *"...tıpkı şeytanın durumuna benzer ki; insana* ***'İnkar et!'*** *dedi, insan da inkar edince:* ***'Ben senden uzağım, senin yaptıklarından sorumlu değilim, ben âlemlerin Rabbi olan Allah'tan korkarım'*** *dedi."* (Haşr 16)

Biz, bize gönderilen ilahi metinlere uzak ve bigane kalırsak ve ceza günü, *"Yarabbi bunları benim aklıma şeytan soktu, bu benim fikrim değildi, suçlu o..."* desek de cezamız azalma-

yacak. Bize gönderilen o yüce Kitabı Mübin'i adam gibi okusaydık bunlar da başımıza gelmeyecekti!

İnsan öylesine aciz ve çaresiz bir kuldur ki, bunu ya bilmez, yada kabul etmez. Koca koca imparatorlukları yönetenler bile bazen küçücük bir meselede biçare kalmış, işin içinden çıkamadığı zaman isyanın sınırına gelmişlerdir. Kadere razı olmama, başına gelene sabır gösterememe, olayların sonucunda hayır olabileceği inancından uzaklaşma, her halin imtihan olduğu bilincini kaybetme anlarında insanın en yakınındaki şeytandır! Başımızdaki sıkıntıyı def edemediğimizde hemen sarılmak için isyan ipini ararız. Hatta bazen, *"Ben Allah'a ne yaptım da başıma bunlar geldi?"* sorusu hiç masum bir soru olmamakla beraber, şeytanın Allah (CC)'dan umudunu kesen insana ilk isyan bayrağını açması talimatıdır! Bir gönül meselesinde bile vuslat olmadığında o kişinin başının ucunda şeytan isyan ipini sallamaya başlar. Sakın o ipi tutmayı aklınıza bile getirmeyin, belki bu ayrılık size vuslattan daha hayırlıdır nereden bilebiliriz! Belki kavuşma bizim hem dünyamız, hem ahiretimiz için felaket olacaktır, nereden bileceğiz? Allah (CC)'a ilk isyan eden şeytandır ve herkesin böyle olması için uğraşacağına dair yaradanından izin ve mühlet almıştır. Aman dikkat. İsyanın en küçüğü sadece küçük değildir, büyüklerinin ilk basamağıdır. Başımıza her nasıl bir sıkıntı ve bela gelirse gelsin, bunun nihai çözümünün sadece Rabbimizden olacağını bilip, edep ve sabırla sonunun hayır olması için dua etmeliyiz. Ağzımızdan çıkacak, aslında isyan için söylemesek bile kastımızı aşacak beyanlardan bile uzak durmalıyız.

Başımıza umulmadık bir zamanda bir hastalık geldiğinde de bunu kendimize hiç yakıştıramayız, Hayatımızın geri kalanını düşünürüz, işlerimizi ve ilişkilerimizi düşünürüz ve sanki bu hastalık dünyada sanki sadece bizde varmış gibi düşünürüz. Var sayın ki öyle olsun, bu bizi isyana mı sürüklemeli, yoksa acziyetimizi anlayıp daha düzgün bir hayata mı sevk etmeli? Bizi sabır ve tevekküle mi götürmeli, isyana mı? Karar çoğu zaman bizim ağzımızdan açıklansa da şeytan bizim akıl hocamızdır! Ortaya çıkan hastalığın bizim sosyal, ekonomik ve aile içindeki konumumuzu bile çok kötü biçimde etkileyeceğini, hareket kabiliyetimizi kısıtlayacağını aklımıza getirir. Hep kötülüğü aklımıza sokar. Peki ölüp gitsek bunun hesabını kime soracağız, kimi suçlu ilan edip ceza vereceğiz? Hastalığı veren de O Kadiri Mutlak'tır ki isyan etmeden halimizi edep ve vakar içinde kabul edip çaresini helal dairede aramamız gerekir. Ya da bunun yerine şeytana tabi olup isyan edebiliriz. Böyle bir hakkımız da var mamafih. Hatta daha ileri gidip bize bu hastalığı veya sıkıntıyı verdiğini bildiğimiz Rabbimize isyan bayrağı açmak gibi bir seçeneğimiz de bulunmaktadır. Açalım isyan bayrağını, elimizdeki imkanları gözden geçirelim, gücümüzü kuvvetimizi düşünelim, filim kahramanları gibi kollarımızı yukarı kaldırıp, pazularımızı şişirmiş halde aynanın karşısında duralım. Karşımızda dünyanın en endamlı, en güçlü, en zengin aptalı duruyordur. Beğendiniz mi? İşte bu kadar güçlüyüz. Kime isyan ettiğimizin ve savaş açtığımızın farkında olmalı değil miyiz sizce de? Başımıza gelen sıkıntı ve elimizdeki imkanla-

rın azaltılmasının tamamı imtihanın bir sürecidir. Bunu aklımızdan çıkarmayalım, bakın Allah (CC) bizi bu musibetlerle sınayacağını nasıl beyan ediyor;

"Andolsun ki sizi biraz korku ve açlık; mallardan, canlardan ve ürünlerden biraz azaltma 'fakirlik' *ile deneriz.* 'Ey Peygamber!' *Sabredenleri müjdele!"* (Bakara 155)

Bizler, yaptığımız güzel şeylerin kaynağını soranlara, *"Bu Efendimiz (SAV)'in sünnetidir."* dediğimiz gibi, kötü ve pis iş yapanlar, bunları kendilerine paye gibi görüp övünenler de biraz mert ve cesur olsalar şunu söyleyecekler aslında, *"Ne var bunda? Siz kendi peygamberinizin sünnetini yerine getiriyorsunuz, biz de kendi peygamberimizin!"* Cesur ve mert insanlar kötü işleri yapan insanların içinde de olmaz mı, elbette ki olur. Lakin Allah (CC)'ın koyduğu kurallardan öylesine bihaber yaşarlar ki yaptıklarının şeytanın sünneti ve fikirleri olduğunu asla ve kat'a anlayamazlar! Yoksa belki de bu fikrin şeytandan olduğunu bilseler, "*Biz de kendi peygamberimizin sünnetini icra ediyoruz!"* demek yerine, *"Allah senin belanı versin pis şeytan biz senden uzağız."* diyecekler.

İnsanlar huzurlu hayat sürüyor olsalar bile, akıllarına, *"Daha özgür olmalısın, canının çektiği her şeyi yapmak insan haklarındandır, birey özgürlüğü diye bir şey var, sen ille de karşı cinsten biriyle evlenmek zorunda değilsin, bu senin tercihin istersen kendi hemcinsinle de evlenebilmelisin..."* gibisinden çok uç misallerini verdiğimiz fikirleri ve daha fazlasını, şeytan insana telkin eder! Bu fikirler ışığında ilerleyen insanın, isyan serüveni de böylece başlamış olur!

O Yüce Kitabı Mübin'i okumayanların, şeytanın oyuncağı olarak, çağımız modern insanının yaşadığı zaman dilimine bir göz atalım.

İsyankarlık neredeyse bütün toplumlarda, bazı kesimler için bir yaşama biçimi ve varlığıyla iftihar edilen bir hayat tarzı durumundadır!

Müslüman olmayan toplumlarda bu tavır, farklı biçimlerde tezahür etti. Batı dünyasında önce gençler arasında yaygın olan bu hayat tarzı, ileriki yıllarda yaşlı insanlar tarafından da benimsendi. Hatta bu bireysel mutluluk ve hayat tarzı o kadar ileri noktaları gitti ki artık hemcinslerin evlilikleri resmi makamlar tarafından bile tanınarak, *"Cinsel tercih, ve insan hakları."* şeklinde bireysel özgürlükler ve demokrasi kavramları içerisinde yerini aldı.

1900'lü yılların son çeyreğinde *"happy"* Türkçede hippi olarak isimlendirilen, anlamı *"mutlu"* olan bir akım başladı. Kılık kıyafetleri normal insanlara hiç benzemeyen, davranış bozukluğu olan bu gençler, sıra dışı hayat biçimleriyle diğer bütün insanlardan bariz bir biçimde ayrıldılar.

Bu hayat tarzı Müslüman ülkelerdeki insanlar tarafından da teveccüh gördü. Milletlerin ve toplumların felaketi sayılabilecek bu masum bireysel özgürlükler (!) aile yapısının altına dinamit koyup bütün toplumları ifsad etmenin bir yöntemiydi. Lakin bunu dünya çok geç fark edebildi, bazıları halen fark edemeseler bile.

Her zaman olduğu gibi ve olması gerektiği gibi bu kez de şeytan başrollerdeydi. Figüran olarak da yine insanı seçmişti!

Ve bu kez bireysel kandırmaların ötesinde bir plan yaparak, toplu ifsat ve bozgunculuğun temelini şerefle atmıştı. Bireysel suçların cezası diğer maddelerde değindiğimizin aksine, cezaları yine bireysel uygulanacak eğilimlerin katılımı toplu-ca yapılmaktaydı.

Meselenin temelini Rönesans'a ve Fransız Devrimine kadar götürebilirsiniz. Kilisenin kurallarını yok sayma çağrıları, Fransız Devrimiyle dünya ölçeğinde bir etki yapıyor, Hıristiyan dünyası güya ayaklarındaki prangaları çözerek gelişme ve uygarlaşma yolunda önemli adımlar atıyordu. Sanayi devrimi de bu sürecin sonunda gerçekleşti. Aslında tüketim Devrimi, kölelik devrimi, kapitalist devrimi olarak da adlandırabiliriz bu süreci.

Adı Hıristiyanlık, kilise veya hangi isimle adlandırılırsa adlandırılsın, özünde Allah'ın koyduğu kuralların uygulamadan kaldırılıp yerine insanların koyduğu kuralların geçerli olmasının adıydı bu durum. Adına demokrasi denilen yeni dönemde artık bir yaratıcıdan bahsetmek mümkün olmayacaktı!

O yaratıcının gönderdiği söylenen kitaplardan hiçbirisi ve buyruklarından hiçbir maddesi yasama faaliyetlerinin özünü oluşturmakta kullanılmayacaktı hatta o kadar ileri gittiler ki bu kutsal metinlerdeki emir ve buyrukların kullanılmaması için kanunlar çıkartıp anayasalarına derç ettiler. Adına da laiklik dediler. İlerleyen zamanlarda sap ile samanı birbirine karıştırıp, insanların da laik olmasını istediler. Kelimenin yapısı incelendiğinde bunun kavram itibariyle mümkün ola-

mayacağı gün gibi görülse de maalesef ve maatteessüf bizim ülkemizde de dayatıldı bu görüş. Devletler laik olabilir, çünkü kanun koyucu onlar, insanlar kendi başına kanun koyucu mudur ki laik olabilsinler! Bu bir insana sen, lahmacun ol veya sen futbol topu ol demek gibi bir şey!

Kapitalizm, birey hakları, demokrasi, özgürlükler derken farklı bireysel hayat tarzları toplumsal beğenilere dönüştü; toplumsal beğeniler fantezilere, fanteziler ahlaksız hayat biçimlerinin yasama organlarından geçip kanunlara dönüştü.

Yeni ve özgür hayat biçimlerinin benimsenmesi ve kanunlarda yer almasının talebi bireysel özgürlüklerin genişletilmesi olarak takdim edilse de meselenin esasını, kamu kurallarının referans kaynağının ilahi kitaplardan ilham edilmesine bir karşı duruştu aslında!

Kamu düzeninin hali ne olursa olsun, insanların davranışlarında ve kanunlarda ilahi kitaplardan eser olmamalıydı. Tahrif edilmiş olsalar dahi bu kitaplara tahammül yoktu ve isyankarlık aslında bu sisteme karşıydı. Tam da şeytanın istediği gibi olmuştu, her şey gönlünce gerçekleşen şeytan zil takıp oynarken, onun yularını boynuna geçirmiş insanlar, modern, çağdaş, uygar, demokrasi gibi türkülerle oynuyordu! Türküdeki davulu çalan şeytan, oynayan insandı ama insan bütün mahareti yine kendinde görmekteydi!

Lut (AS)'ın kavmine hiç durmadan söylediği bir cümle, felakete uğrayacak kavimlere de ders olmalıydı aslında, *"Ey kavmim, bu pis işi terk edin."* bilebildiğimiz kadarıyla bütün

peygamberlerin ortak teklifi Allah (CC)'a inanın ve O'nu birleyin, ortak koşmayın şeklinde olmasına rağmen Lut (AS) başka şeylerden bahsediyordu.

O kavminin yaptıklarının onları felakete sürükleyeceğini bildiğinden böyle söylüyordu. Peki neden? Nedeni şu; pis işleri kendilerine âdet edinenlerin inanma duyguları öylesine körelir ki fıtratları bozulur! Fıtratı bozulan insanlar ise hiç bir ulvi gerçeğe inanma kabiliyeti gösteremezler. Yani fıtratı bozulan bir bireyi formatı bozulan bir diskete, bellek kartına benzetebilirsiniz. O diskin veya bellek kartının formatı bozulursa ne üzerinde kayıtlı bulunan bir bilgiyi alabilir ne de üzerine bir veri kaydedebilirsiniz. Formatı bozulan insan da tıpkı formatı bozulan disk gibidir! Ne yaparız böyle bir durumda, diski formatlarız, sıfırlansın ve tekrar kullanılabilir olsun diye. Formatlamadan önce bizi bir uyarı metni ikaz eder; *"Dikkat, formatlama işlemi diskteki bütün bilgileri silecektir!"* bu uyarı metnine evet derseniz diskin üzerindeki bilgiler silinir, sıfır ve tertemiz bir diskiniz olur. Artık üzerine bütün verilerinizi kaydeder, kayıtlı bütün dosyalarınızı kolaylıkla ve rahatça alabilirsiniz.

Lut (AS)'ın kavmine de format çekildi! Bozuk fıtratlı insanlar anlatılanları anlamadılar, anlattıklarında da hiç kimse bir şey anlamadı. Sonuç toplu helak oldu. O kavmin hepsi acı bir azapla cezalandırılarak yok edildi. Yani Cenab'ı Hak onlara öyle bir format çekti ki üzerlerindeki bütün bilgiler silindi. Onların yerine sıfır ve tertemiz fıtratı olan insanlar yaratıldı!

Toplumların temel değerlerini belirleyen kutsal metinler aslında bütün kötülüklere fren vazifesi yapar! Tahrif edilmiş kitapların bile ana temalarını incelediğimizde karşımıza hep aynı gerçekler çıkar, *"Haddi aşmayın, isyan etmeyin, insanlara zulmetmeyin, adaletsizlik etmeyin!"* Hem toplum, hem fert bazında bu kuralların yok sayılarak ihlal edilmesi virüsün hızlıca yayılmasına sebeptir. Neticeleri ise apaçık ortada. Öylesine özgür ve öylesine mutlu insanların mutlu hüsranları! Ve şeytanın zafer naraları!

Kutsal metinlerin ve onları tebliğle görevlendirilen bütün peygamberlerin önerilerini dikkatlice incelediğimizde sürekli ve ısrarla sebepler üzerine yoğunlaşırlar! Güya modern toplumlar ise sonuçlarını kendilerinin meydana getirdiği suçluyu adil yargılamanın peşindedirler. Bir suç işlendiğinde sonuçlarının yarattığı tahribatı ve mağdurlar üzerindeki travmayı hangi adil yargılama ve hangi sonuç ortadan kaldırabilir ki! Yani bu durum gömleğin ilk düğmesini yanlış ilikleyen adamın haline benzer ki ne yaparsa yapsın diğer düğmelerin düzgün olmasına imkan yoktur. Yazım aşamasındaki kitabımızda da genişçe yer vereceğimiz, dünyanın ve insanlığın sonunu getiren, *"Çekirdek aile"* faciasının nasıl ortaya çıkartıldığı üzerinde de duracağız inşaallah.

Enam Suresi'nin 15. ayetinde yer alan ifadelerde, *"De ki: Ben Rabbime isyan edersem gerçekten büyük bir günün* 'kıyamet gününün' *azabından korkarım."*

Bu sözler haddi aşıp isyanın her türlüsünü işleyenlerin ortak lisanı olsaydı bugün sebep olduğumuz sonuçları nasıl bertaraf edeceğiz diye düşünmek zorunda kalmayacaktık!

Sabırsızlık ve Acelecilik

Bütün kutsal metinlerde, filozof ve fikir adamlarının bütün eserlerinde ne kadar anlatılırsa anlatılsın, sabrın hayrı ve fazileti tam olarak izah edilemez. Yüce Rabbimiz, iki işte müminlerin birbirleriyle yarış halinde olmalarını ister, bunlardan birisi hayır işlemek, diğeri ise sabretmektir!

Tembellik tefrittir, acele ise ifrattır. Tembellik, şimdi yapılması gereken bir işi geciktirmek, daha sonraya bırakmaktır. Hadisi şerifte, *"Hayırlı iş yapmayı sonraya bırakan* 'tesvif eden' *helak olur!"* buyruldu. Acele edip düşünmeden o işi yapmak ise ifrattır. Acele edende gevşeklik ve bezginlik hasıl olur. *"Acele şeytandandır."* (Tirmizi) Bir işin olması için acele eden, gecikince, bezginliğe, ümitsizliğe düşer. Dua eder, duasının hemen kabul olmasını ister. Duası gecikince duayı bırakır, maksudundan mahrum kalır. Acele edenin ihlası, takvası bozulabilir. Şüpheli şeylere, hatta haramlara dalabilir. Çünkü hadisi şerifte buyruldu ki: *"Acele eden hata eder."* (Beyhaki)

"Ey iman edenler, sabredin ve sabırda 'Birbirinizle' *yarışın...* (Ali İmran 200).

Rabbimiz bize böyle tavsiye ederken şeytandan ne beklememiz lazım; elbette ki acele etmeyi tavsiye. Her zaman olduğu gibi tam tersini yapmak da bizlere farz kılınmıştır elbette.

Hangi iş ve/veya uğraş olursa olsun başarmanın ilk adımının başlamak, diğer adımının da sabretmek olduğu bizlere bildirilmiştir. Başımıza gelenler ise, sabrederek Rabbimizden teenni ile yardım istemek olarak bildirilmiştir. Hem başladığımız işlerin başarıya ulaşamaması ve yarıda kalması hem de başımıza gelen bela ve musibetlerde şeytanın acelecilik vesvesesi ile imtihanı kaybetmemiz en çok şeytanı sevindirecek hallerdendir.

En temel bilgi olarak unutulmamalıdır ki bizler bir meselenin halli için helal yol ve araçları kullanarak süreci devam ettirmekle sorumluyuz. ***Biz sebeplerden sorumluyuz, sonuçtan değil!*** Sonucu sadece Cenabı Hak tayin eder!

"Ey iman edenler, sabırla ve namazla yardım dileyin. Gerçekten Allah, sabredenlerle beraberdir." (Bakara 153)

Acelecilik her işte olduğu gibi yaptığımız işlerin bize hayır getirmeyeceği ve elimizde kalacağı anlamına da gelir ki bu çok güzel bir misal de namazdır!

Namazda acele etmemiz gereken tek bir husus vardır; vaktinde kılmak! Vaktinde kılındığı zaman da işimiz bitmiyor. Adam gibi, huşu ile ve acele etmeden kılmak! Rabbimiz (CC), *"Kur'an'ı ağır ağır, tane tane oku."* (Müzzemmil 4) di-

yerek bizi uyardığı halde, ne okuduğumuzu bazen kendimiz bile bilmeyiz. İşte şeytanın, dinin direği olarak bildiğimiz, ahirette bize ilk sorulacak ibadetimiz olan namazı, aceleyle kıldırarak, bu ibadetin yüzümüze atılmasının nedeni!

Toplum içinde, *"Eğ başını, kıl beşini, gör işini!"* diye hafife alınarak, istihza ile söylenen bu söz Mevla muhafaza buyursun insanı küfre kadar götürebilir! İbadetleri aksatma bölümünde uzunca yer verilen bu konu gün içinde kaynayıp gitse de, ahirette çok başımızı ağrıtacak gibi görünüyor! Zira bunu yapmayanımız neredeyse yok. Şeytan, namaz vakti girdiğinde, *"Tamam daha vakit var, şu işini de hallet de rahat rahat kılarsın."* diyerek önce vakti geciktiriyor, sonra da, *"Vakit çıkmak üçere acele kıl!"* diyerek namazımızı ifsat ediyor! Namaz kılarken aklımıza getirdiği olmadık fikirler de ikramiyesi! Bundan sonra bize bu aklı veren şeytana, *"Defol git mel'un! Senin aklına ihtiyacım yok. Ben namazı vaktinde kılayım da, işlerim biraz beklesin, sen de çatla!"* diyebilsek, birkaç sefer daha bize bunları telkin eder, baktı onun aklına uymuyoruz defolup gider, biz de kurtuluruz biiznillah!

Bir gün Peygamber Efendimiz (SAV)'in yanında hırsızlıktan söz edildi, Efendimiz (SAV) sordu, ***"Hırsızlığın hangi çeşidi daha çirkindir?"***

Sahabeler, *"Allah ve Resulü daha iyi bilir."* diye cevap verdiler. Bunun üzerine İki Cihan Güneşi Efendimiz (SAV) şöyle buyurdu, ***"Hırsızların en kötüsü namazdan çalandır. Yani rükuunu, secdesini, huşu ve kıraatini tam yapmayarak çalandır."***

Hazreti Peygamber (SAV), namaz kılan fakat kıyam rüku ve secdesinin ahkamını yerine getirmeyen, namazda sağa sola bakınan birini gördüğünde şöyle buyurmuştu, ***"Eğer bu hal üzere ölürsen, kıyamet gününde sana Ümmeti Muhammed demezler!"***

Tavuğun yerden yem toplaması gibi aceleyle kılınan namaz da şeytanın fikri ve onun fitnesindendir, bu şekilde namaz kılanların vay haline!

Bir hastalığımızdan dolayı doktora gittiğimizde bize verilen ilaçların belli aralıklarla ve belli bir zaman diliminde kullanmamız istenir, bu hastalıktan kurtulmamız için. Biz nasıl olsa, *"Bunlar bizim vücudumuza girecek, bu kadar beklemenin ne anlamı var, hepsini bir anda alıp, bir an önce kurtulalım."* demek ne kadar akıllıca olursa, bütün hayatımız boyunca acele etmek de bu ölçüde uygun olur!

Sabırlı olmak gerçekten de yiğit insanların harcıdır. Gönül ehli insanların işidir. Çünkü sabır ve metanet gösterilmesi gereken bir olay karşısında şeytan o olaya öfkelenme ve fevri davranma potansiyeli olan insanın hemen yanı başındadır. Onun damarlarında dolaşır. Efendimiz (SAV), *"Yiğit pehlivan hasmını değil, öfkesini yenendir."* (Buhari), bir başka Hadisi Şerif de ise, *"En kuvvetliniz öfke anında nefsine hakim olanınızdır."* buyurmuşlardır.

Sabır ehlinin aynı zamanda derviş ruhlu olması lazımdır. Aklına bu öfkenin şeytandan olduğunu hatırlamak büyük bir iman ve erdemdir! Aklımıza hemen, *"Şeytan bana öfkelenmemi,*

Rabbim ve Peygamberim de öfkenin şeytandan olduğunu söylüyor. Ben şeytana uymamalıyım." diyebilsek, şeytanın ciğeri parçalanır.

Derviş, yiğit ve mümin vasıflarımızdaki zaaflar nedeniyle çoğu zaman şeytanın uşağı olmaktan kurtulamıyoruz! Yunus öfkeli insanlara ne güzel seslenmiştir; *"Dövene elsiz gerek, sövene dilsiz gerek, sen derviş olamazsın! Derviş gönülsüz gerek."*

Efendimiz (SAV), *"Sabrın imandaki yeri, başın bedendeki yeri gibidir. Başsız beden olamayacağı gibi sabırsız iman da olamaz."* buyurmuşlardır. Sabretmeyenin imanında da eksiklik ve problem vardır. Hadisi kutside, *"Takdirime razı olmayan, belaya sabretmeyen, nimetlerime şükretmeyen, kendine başka ilah arasın."* buyrulmuştur.

Efendimiz (SAV) şu beş meselede acele etmemizi tavsiye etmektedir.

Namazda acele etmek. *"Namazı vaktinde kılmak."*

Ölüyü defnetmekte acele etmek. *"İyi bir kul ise bir an önce mükafatı, kötü bir kul ise bir an önce dünyadan uzaklaşması için."*

Evlenmekte acele etmek… Efendimiz (SAV)'in, "Hayırlı işlerinizde acele edin, yoksa şeytan vesvese ile işlerinizi bozar..." hadisi şerifleri mucibince. Hem de insanın harama meyletmemesi açısından önemlidir!

Borcu ödemekte acele etmek. *"Ölümün bize ne zaman geleceğini bilemediğimizden, kul hakkı ile ölmemek için."*

Günahtan tövbe etmekte acele etmek. *"Yine ölümün ne zaman geleceğini bilmediğimizden hazır olmamız amacına matufen."*

Efendimiz (SAV)'in sahabelerinde de aynı aceleciliği görmek mümkündü! Bu durumdaki sahabeleri kınamak yerine bizim dinimizin ikmali için canlı örnek olarak bu hallerin onlara verildiğini bilmek erdemli ve doğru bir davranış olacaktır. Uhud Savaşı'nda Efendimiz (SAV) sahabelerine, kendisinden talimat gelmedikçe okçuların o tepeyi terk etmemelerini ısrarla ve defaatle beriltmesine rağmen, sahabeler zaferin kazanıldığı vehmine kapılarak ve aceleci davranarak tepeyi terk ederler ve bozguna uğrarlar. Onlara bu vesveseyi veren elbette ki şeytandı.

Bu örneği vermemizin sebebi, *"Ben çok iyi, mümin, akıllı, okumuş bir kulum; şeytan bana vesvese veremez.*" iddiasında bulunan kardeşlerimize, Peygamber Efendimiz (SAV)'in yanında bile bulunsanız, sahabe de olsanız, peygamber de olsanız bu durumdan kurtulamazsınız. Ancak kovulmuş şeytanın şerrinden, Âlemlerin Rabbi Olan Allah (CC)'a sığınmanız ve O'nun sizi koruyup muhafaza etmesinin dışında!

Bu konunun akıllarda kalması ve unutulmaması için yaşanmış mıdır bilmeyiz ama çok güzel bir hikâyeyi sizlerle paylaşmak istedik.

Zamanın birinde ***'Hayırhah Vezir'*** lakabı ile anılan çok sabırlı, çok mübarek ve başına nasıl bir musibet gelirse gelsin, içinde bulunduğu her hale sabreden ve Rabb'inden bu hali hayra tebdil etmesini dileyen, *"Vardır bunda da bir hayır!"* diyen bir kul yaşarmış. Padişahın av merakı fazlaymış. Günlerden bir gün arkadaşları ile birlikte olduğu halde, vezirini de

yanına alarak av partisine çıkmışlar. Zamanın ilerlemesiyle ormanlık bir bölgede padişahın serçe parmağı kopmuş. Padişah vezirine dönerek, *"Gördün mü vezir efendi, parmağım koptu."* demiş acıklı bir sesle. Vezir teselli etmek ve bu halinin bile kendisi için elbette ki bir hayrın sebebi olduğunu ve sabretmesi gerektiğini bildirmek için hemen vermiş cevabını, *"Efendim, vardır bunda da bir hayır."* Bu cevaba çok sinirlenen padişah, duruma çok kızmış, *"Yahu, ben parmağım koptu diyorum, sen vardır bunda da bir hayır diyorsun. Bunda nasıl bir hayır olacak ki be münasebetsiz adam!"* diyerek vezirini azarlar ve muhafızlara veziri hapsetmelerini emreder. Muhafızlar da derhal emri icra ederek veziri hapsederler. Vezir başına gelen bu hali de tevekkül, teslimiyet ve sabırla karşılayarak, kendisine soranlara, "*Vardır elbette bunda da bir hayır."* diye cevap verir.

Zaman ilerler, vezir hapiste, padişah sarayda günler geçerken, padişahın kopan parmağının yaraları iyileşir, kendisini iyi hisseden padişah yine arkadaşlarını toplayarak av partisine çıkar. Bu sefer veziri yanında olmadığı halde. Çünkü o hapistedir. Ormanlık alanın derinlerinde av hayvanlarını ararlarken yamyam bir kabile tarafından yakalanırlar. Hepsini anadan üryan soyan yamyam kabile mensupları, yakaladıkları insanları teker teker tanrılarına kurban etmek üzere onları incelerken, sıra padişaha gelir, yamyam kabilenin lideri, *"Sen ayrıl!"* der. Bu duruma çok şaşıran padişah kabile liderine dönerek, *"Neden bütün arkadaşlarımı kurban olarak seçip de beni ayırıyorsun?"* diye sorar. Kabile liderinin, *"Biz sizleri tanrılarımıza kurban etmek üzere yakaladık. Bizim tan-*

rılarımıza karşı hürmetimiz o kadar büyük ve ulvidir ki, biz tanrılarımıza uzvu eksik insanı kurban olarak hediye etmeyiz. Sizi soyduk, uzuvlarınızı kontrol etmek için. Senin serçe parmağın eksik. Biz tanrılarımıza uzvu eksik bir kurban vermeye utanırız." cevabı karşısında hem çok şaşıran hem de parmağı koptuğunda vezirinin, *"Efendim vardır bunda da bir hayır."* sözünü hatırlayan padişah, hızla sarayının yolunu tutar. Hemen zindana iner ve vezirini kucaklar. Vezirine başından geçenleri anlatır, veziri yine hikmetle sözünü söyler, *"Efendim ben size vardır bunda da bir hayır demiştim. Ve siz benim bu cevabıma kızarak beni hapse attırmıştınız. Bunda nasıl bir hayır olduğunu şimdi daha iyi anladım. Hem sizin hayatınız kurtuldu hem benim hayatım. Rabbim, sabrın ve tevekkülün ne kadar önemli olduğunu bize bir kez daha yaşayarak öğretti. O'na ne kadar şükretsek azdır."* der.

Bu hikâyeden bile çıkartılacak o kadar çok ders var ki anlayana. Vezirin sabrı ve teslimiyeti Allah (CC)'tan, padişahın aceleciliği ve fevriliği şeytandan! Bizim dilimize pelesenk olan, belki de anlamını bilmeden veya bilsek bile kalbimizde teslim olmadan zikrettiğimiz bir ayet vardır, *"Savaş, hoşunuza giden bir iş olmadığı halde size farz kılındı. Bazen hoşunuza gitmeyen bir şey hakkınızda hayırlı olabilir, buna karşılık hoşunuza giden bir şey de hakkınızda kötü olabilir. Allah bilir, fakat siz bilmezsiniz."* Bakara Suresi'nin 216. ayeti bu hali bütün yönleriyle ne de güzel anlatır. Bizim her zaman böyle düşünmemize tek bir engel var, yine başrollerde şeytan.

Bu meseleyi halletmiş, muzaffer ve utkulu bir komutan edasıyla değil, aksine müflis ve mücrim bir kul olarak arz etmek isteriz ki, söyleyeceklerimiz önce nefsimizedir.

Anlatımın başında da belirttiğimiz gibi, sabrın faziletlerini anlatmaya bizim ne gücümüz yeter, nede ömrümüz. Rabbimiz bize bu konuda yaradılış hikmet ve hakikatlerini birçok ayetle bildirmiştir.

"İnsan aceleci yaratıldı." (Enbiya 37)

"İnsan pek acelecidir." (İsra 11)

İnsan yaradılış itibariyle sabırsız ve aceleci olarak yaratılmıştır. Bunun hikmetini tam olarak bilmiyoruz, hikmetini tam olarak bilemesek de şunu anlıyoruz ki, yaradılıştaki bu eksikliğin yanına şeytanın vesvesesini de ekleyip buna karşı direnmenin sevabının çok büyük olacağını kestirebiliyoruz. Şeytan bizim bütün işlerimizde aceleci olmamız için bizi dürter. Bizim, onun vesvesesine uyup acele etmemiz, bizi teenniden uzaklaştırır ve yanlış yapmamıza neden olur. Kitabın başında ısrarla ve inatla üzerinde durduğumuz Euzubesmele bunun tek ve kesin panzehiridir. Bakın bu konuda, Yaradanımız Azze ve Celle ne buyuruyor; *"Eğer sana şeytandan yana bir kışkırtma* 'vesvese veya iğva' *gelirse, hemen Allah'a sığın. Çünkü O, işitendir, bilendir."* (Araf 200)

Şeytanın ısrarlı davranmasının ilacını da Yüce Yaradanımız Azze ve Celle veriyor; *"İman edenler Allah yolunda savaşırlar. Küfredenler ise, Tağut yolunda harb ederler. O halde şeytanın dostlarıyla savaşın. Şüphesiz ki şeytanın hilesi zayıftır."* (Nisa 76)

"Acele şeytandan, teenni Allah'tandır." (Tirmizi)

Şimdi akıl sahibi olan bizler, hem akıllarımıza, hem kalplerimize seslenerek bir muhasebeye tabi tutalım kendimizi. Çok ısrarla arzu ettiğimiz ve/veya ihtiyacımız olan bir şeye ulaşmak için acele etmemiz durumunda sonuç değişiyor mu? Hayır!

Böyle davranmamız, Cenabı Hakk'ın rızasını kazanıyor mu? Hayır. Böyle davranmamız bize Cenabı Hakk'ın yardımını celb ediyor mu? Hayır.

Başımıza gelen, bir imtihan sürecinde, *'Bela, musibet, sıkıntılı durumdan'* kurtulmak için acele etmek süreci etkiliyor ve sonucu değiştiriyor mu? Hayır. Bizi hayırlı sonuçlara ulaştırıyor mu? Hayır.

Özellikle bela ve musibetler zamanında şeytan en mümeyyiz vasfı olan, ***"yeis"*** yani ümitsizlik vasfı ile ortaya çıkar. Bununla ilgili ayette de buyrulduğu üzere kafirlerden başkası Allah (CC)'tan ümidini kesmez.

"...Allah'ın rahmetinden ümidinizi kesmeyin; doğrusu kafirlerden başkası Allah'ın rahmetinden ümidini kesmez." (Yusuf 87)

Bu konudan çıkartacağımız başlıca ders, istediğimiz her ne olursa olsun iş, insan, maddiyat, eşya, makam- önce hayırlı olmasını, bizim dünya ve ahiret yurdunu iyi yönde etkileyecek hizmetlerimizi pekiştirmesini temenni ile işe başlamalıyız. Akabinde sabır ve dua ile ve helal olan sebepleri kullanarak amacımıza ulaşmak için doğru bir yöntem izleyerek yola devam etmemiz gerekmektedir.

Başımıza gelen bir bela ve musibet sonrasında yapmamız gereken, halimizi sakin bir biçimde değerlendirerek durumu iyice kavrayıp güçsüzlüğümüzün ve acziyetimizin farkına vararak, yine sabır ve dua ile Rabbimizden yardım talep etmek olmalıdır.

İnternetteki paylaşım sitelerinde beylik lafı gibi dolaşan, mahiyetini bir türlü kavrayamadığımız o cümleyi gerçek hayatımızda uygulamamız gereken bir düstur olması dileği ve duasıyla sizlerle paylaşmak istiyoruz, *"Başına büyük bir dert ve bela gelirse, Rabbine dönerek,* ***'Ey Rabbim, benim şöyle büyük bir derdim var'*** *deme, derdine dön ve* ***'benim şöyle büyük bir Rabbim var'*** *de!"*

"Ey iman edenler! Sabrederek ve namaz kılarak Allah'tan yardım dileyin. Şüphe yok ki, Allah sabredenlerle beraberdir." (Bakara 153)

Başımıza gelen, sıkıntı, bela, musibet adı her ne olursa olsan, bu bizim işlediğimiz bir günah nedeniyle olsun-olmasın, bazen durduk yere başımıza bu hal gelse bile imtihandır. Başımıza nasıl bir sıkıntı gelirse gelsin, bu hal karşısında. isyan etmemek ve sabır göstermek imanın gereğidir. Sıkıntılara karşı şeytanın vesvesesine aldırmadan sabretmek, şeytanla girilen amansız ve sonu zafer olan bir savaştır. Fakat ümitsizliğe kapılıp *Allah (CC) bütün müminleri şeytana uyup isyan etmekten muhafaza eylesin* isyan etmek sonunda insanı küfre ve imansızlığa götüren, yani şeytana karşı savaşı kaybettiren bir hale de dönüşebilir. İmtihan sürecinde, sızlanmak, şikayet etmek, önüne gelene isyan ile halini anlatmak, taşkın-

lık yapmak, beddua etmek, lanet okumak, bilinmelidir ki, Rahman'ın değil şeytanın telkinidir.

Hatırlayınız, *"And olsun ki, sizi biraz korku, biraz açlık ile, biraz da maldan, candan ve ürünlerden noksanlık vermekle deneriz. Artık sabredenleri müjdele."* (Bakara 155)

Bu ayetten de anlaşılacağı üzere başımıza gelen musibetlerin sebebi her zaman bizim kendi elimizle yapıp ettiklerimizden kaynaklanmayabilir! Rabbimiz bizi imtihana tabii tutup mükafatlandırmak için de bizi türlü sıkıntılarla sınava tabi tutabilir. Neticesinde bize mükafat vermek için, hem dünyada, hem de ahiret yurdunda.

Başımıza gelen sıkıntıyı şer olarak değerlendirmemizi bize şeytan söyler. *"Sen bütün ibadetlerini yerine getiren bir kulsun! Bak senden aşağılık ne kadar insan var, onların işleri hep tıkır tıkır gidiyor. Neden böyle şeyler hep seni buluyor. Bu işte bir terslik var..."* gibi telkinlerine hiç ara vermeden ısrarla ve inatla devam eder. Hatta onun aklına uyan bizler de ara sıra ağzımızdan kaçırmaz mıyız, *"Bela mıknatısı gibiyim! Ne kadar belalı iş varsa zaten hep beni bulur!"* diye. İşte bu şeytanın oyuncağı olmanın başlangıcıdır. Halbuki başımıza bir iş geldiğinde şöyle dememiz daha doğru olmaz mıydı, *"Vardır bunda da bir hayır. Ben bunu şer gibi görüyorum ama Rabbim bunun sonunda sabredersem bana mutlaka bir nimet verecektir."* diyebilsek elbette hem imtihanı hem de Rabbimizin rızasını kazanmış oluruz.

Bazen dinimizi tebliğ için birilerine bir şeyler anlatırken de sabırsızlık gösteririz. İnsanların hemen ve her şeyi bizim

seviyemizde ve en az bizim kadar anlamasını bekleriz. Böyle olmadığı zaman da kızıp karşımızdakini azarlayan bir üslup takınırız. Aynen bu halde birilerine tebliğde bulunan oğlu Hammad'a Büyük Müctehid, İmamı Azam Hazretleri (RA) şöyle çıkışıyor, *"Ey oğlum; biz birine İslam'ı anlatırken, sanki onun başında çok ürkek bir kuş varmışçasına sakin ve düşük, kibar bir ses tonuyla hitap ederdik. Kuş sesimizden ürküp uçar korkusuyla. Fakat bakıyorum ki siz, karşınızdaki insanın nefsini tahrik ediyor ve onu azarlarcasına güya tebliğ ediyorsunuz."* diye uyarır. Şeytan yapıp yapacağınız bütün doğru, güzel ve hayırlı işlerde sizden önce mekana gelip yerini alır! Eğer bunu aklınızdan çıkartırsanız işimiz zor. Aman Dikkat...

Acele etmek bu kadar yerilmiş, sabretmek bu kadar övülmüşken ve bizler iman ettiğimizi ısrarla dile getirirken bunun aksini yapmak müminlerin vasfı olmadığına göre kimin eseridir acelecilik? Elbette ki şeytanın!

Ben iman ehli bir müminim deyip, sabırsızlık gösterenlere, aceleci davrananlara, Şafi Mezhebi'nin İtikat İmamı Eş'ari Hazretlerinin (RA) muhteşem sözü ile bu bahsi bitirelim.

"İman bir iddiadır, ispatı ameldir!"

Şımarıklık

Şaşıracaksınız ama biz yine aynı şeyi tekrarlayacağız. Bilinen ilk şımarık ve haddi aşmış şeytandır. Sosyal statüsü diğer meleklerin üstünde olduğu halde bunu yapmıştır. Bize nakledilen rivayetlerin ışığında, şeytan aleyhillanenin, Cebrail, Mikail, İsrafil, gibi üst düzey meleklerden olduğu bilgisi verilmektedir.

Şımarıklık kültürsüz olarak zannedilen, fakir ve siyasi, ya da sosyal olarak gelişmemiş topluluklarda ve toplumlarda çok nadir görülen bir hastalıktır. Dikkat edin bu saydığımız toplumların imtihanları çok kolay ve azdır, sabırları sayesinde mükafatları da o derece çoktur! Nerede zenginlik, egemenlik ve gelişme var, bilin ki şeytan oranın tam orta yerine otağını kurmuş, üyelerini kaydetmektedir!

Bu kitapta esas olarak şeytanın hileleri bahis konusu olduğundan, konular arasında geçişkenlikler olmaktadır. Mümkün olduğu kadar tekrar ve benzerlikten kaçınsak da bazen

aynı konuyu farklı bir bahiste incelemek zorunda kalıyoruz, bunun için okuyucularımızdan özür dileriz.

Şımarıklık, genellikle ve çoğu zaman diliminde üstünlerin kendilerinden aşağıda olanları hakir görme ve zulümler dizini olarak özetlenebilir. Ölçeği biraz daha küçülttüğümüzde, dar bir topluluk içindeki, ani makam-mevki, ekonomik yükselme, sosyal ve sanatsal popülarite şımarıklığın nedenlerinden olmaktadır.

Bir misal vermek gerekirse, okuma yazması ancak kendisine yetecek kadar olan birisi, sosyal ve sanatsal hiç bir içeriği olmayan, basit ve kısaca ifade etmek gerekirse zır cahil birisinin eline biraz para ve imkan geçtiğinde görürsünüz ki, yürüyüşü bile değişmiştir. Toplum içerisinde çok üstlere çıkabilir, çok üst düzey insanlarla oturup kalkabilir. Ömrünün geri kalan kısmını kendisini toplumun bir kesimi tarafından *"Değerli"* insan olarak bilinmesine adasa bile bu konuda asla başarılı olamayacaktır. O her zaman toplumun bir kesimi tarafından *"Önemli ve/fakat değersiz!"* bir insan olarak kalmaya mahkum bir halde olacaktır. Peki bu bir kader midir? Elbette ki hayır. Yükselme ile birlikte tevazusunu korusa ve namuslu olmayı kendisine kırmızı ve ölümcül çizgi olarak benimserse, hem değerli hem de önemli bir insan olarak kabul görecek ve Allah (CC)'ın izni ile cenneti kazanacaktır. Lakin oluşumlar bu halin hep tam tersine tezahür etmiştir. Eline biraz para geçen ve/veya sosyal ya da sanatsal olarak sivrilen birisi, sosyal, siyasal, ekonomik, akademik ve entellektüel bütün sınıfları atlamış, çok önemli bir insan gibi görmeye başlıyor kendisini!

Küçücük bir belediyede, küçücük bir birimin şube müdürü olan birisinin bile kendisine biçtiği değeri ancak Firavun ile kıyas edebilecek bir hal çıkarır ortaya.

Günümüz dünyasında iletişim araçlarının yaygınlaşması ile bilginin paylaşılması hem çok yoğun, hem de çok yaygın biçimde hızlı olarak dünyanın geneline akıl almaz bir hızla erişebiliyor! Fakat ne yazık ki sadece dezenforme edilmiş bilgi ve şöhret hızlı yayılıyor, erdem ve iffet değil!

Şeytanın otağını kurup üye kaydettiği çadırdan çıkıp, hayatın içine olabildiğince hoyrat ve şımarık bir yaşantının akıbeti nice olur sizce? Elbette ki hüsran, hicran ve nihayeti elbette ki cehennem. O hayranlıkla baktığınız, gıpta ile seyrettiğiniz plazalar, alış veriş merkezleri, rezidanslar, villalar, milyonluk arabalar, uçaklar, yatlar, yalılar ne kadar da süslü ve heyecan verici geliyor değil mi insana!? Biz biz olalım ve bunların sahibi olmadığımıza şükredelim! Yarın hesap gününde bunların hesabı sorulduğunda ve verilmediğinde belki çocuklar gibi havalara zıplayarak, ***"Yarabbi sana çok teşekkür ederim, iyi ki bu malları bana vermedin ve bugün hesabını vermek için zorlanmıyorum..."*** diyeceğiz kim bilir?

Cenabı Hak (CC) Karun'un hikayesini anlatırken, çok güçlü topluluklar bile hazinesinin anahtarlarını zor taşırlardı diye hitap ediyor. Bakınız ayeti kerimede bu konu nasıl ele alınmış; *"Şüphesiz Karun, Musa'nın kavmindendi. Onlara karşı azgınlık etti. Biz ona, anahtarlarını* 'taşımak için' *güçlü bir topluluğa bile ağır gelecek hazineler verdik. Hani, kavmi kendi-*

sine şöyle demişti: ***"Böbürlenme! Çünkü Allah, böbürlenip şımaranları sevmez."*** (Kasas 76) Ayet de böyle ikaz edilse de şeytanın en mümbit ortamıdır şımarıkların olduğu yerler.

Yüce kitabımız Kur'an incelendiğinde kolayca anlaşılabileceği gibi, bir çok ayet de misali verilen hadiselerin hepsinin başrollerinde zengin ve toplumun ileri gelenleri ile şeytan koalisyonu vardır. Bunlar o kadar ileri gitmişlerdir ki, peygamberlere bile kafa tutarak, vahiy ile getirip tebliğ ettikleri gerçekleri dahi kabul etmemişlerdir. Bu hadise Nuh (AS) zamanında kavminin ileri gelenleri tarafından yapıldığı gibi, Peygamberimiz Hz. Muhammed (SAV)'e karşı da Mekke'nin ileri gelenleri tarafından yapılmıştır. Neredeyse bütün peygamberlerin başından buna yakın hadiseler geçmiştir.

"Biz, hangi memlekete bir uyarıcı göndermişsek oranın şımarık zenginleri, ***'Biz, sizinle gönderileni inkar ediyoruz'*** *demişlerdir."* (Sebe 34) Zamanımızın güncel olaylarını takip ettiğinizde de karşınıza aynı topluluklar tarafından yapılan benzer itirazlara rastlarsınız!

Parlamenter sistem içinde, halkın temsilcileri olarak seçtiğimiz insanların, seçildikten sonra çok az bir kısmı hariç, seçenlerinden ayrıldığını görüyoruz. Aynı dini, aynı milli duyguları, aynı acıları çekmiş ve seçmenlerine, *"Bizler kader yolculuğundaki, kederli yolcularız, beraberliğimiz cennette de devam edecek..."* gibi nutuklar atan insanların, seçim bittikten sonra kayıtlarını parlamentoya yaptırmaları gerekirken, şeytanın kütük defterine yaptırdıklarına şahit olduk. Ara-

dan bir zaman geçince seçenlerinin ortak kanaatleri odur ki, ***'bunlar artık Müslüman mezarlığına defnedilmeyi bile hak etmemektedirler!'***

Efendimiz, Peygamberimiz (SAS) bir sohbetlerinde arkadaşlarına hitaben, *"Şöhret felakettir, şöhretten Allah'a sığınınız, ben de helak olurdum, illa ki beni Rabbim korudu."* mealindeki sözünü kendisine rehber edinenlerin köşe bucak kaçtıkları şöhret belasının aksine, güvenlik kameralarına bile artistik pozlar verip beyanat veren gafillerin hidayeti için duadan başka yapacak bir şeyimiz de yok elbette ki. Bir de Alemlerin Rabbi Olan Yüce Rabbimize aynı hale duçar olmamak için dua ve niyaz ederiz.

Akılları kendilerine zar zor yeten bu gafiller, kendileri için değil temsil ettiği parti ve toplum adına öyle demeçler verirler ki ve kendilerini öyle steril ve stabil olarak görürler ki, sanırsınız cennetten çıkma sıfır günah sahibi, hayatında hiç hata yapmamış birisidir. Konuştukları biraz incelense bunların, doymuş yağ oranı tavan yapmış, idrak yolları iltihabı bulunan, ağız ishaline yakalanmış obezite mağduru, sekülersofistik, kavram-kuram dilemması olduklarını hemen göze çarpar. Ne yazık ki temsil makamındakilerin bir çoğu bunlardan oluşmakta...

Şımarıklık şeytanın bir seviyenin üstüne çıkan ve eline geçen imkanların bir miktar artmasıyla toplumun geri kalanından ayrılan insanların tamamına gemini kolayca takabildiğine görerek ve yaşayarak şahit olmaktayız.

Buraya kadar anlatılanlardan anlamamız gereken kanaatimizce şudur ki, toplum içerisinde, seçkin, zengin ve şöhret olmaya imrenilmemeli, şeytanın tuzağına bu kesimlerin daha kolay düştüklerini görmeli, hesap gününde verilemeyecek günahlardan da kaçınılmalıdır. Bunları söylerken, dünyadan elimizi eteğimizi çekip bir köşede kendi nefsimizle uğraşalım gibi bir fikri tavsiye etmiyoruz elbette. İnsan önce kendi nefsinde şeytanın bu tür ortamlarda ki eylemlerinden kendisini koruyabileceğine inanıyor ve güveniyorsa girişmelidir. Her şeyin en doğrusunu Rabbimiz bilir...

Şımarıklık bahsi bu kitabın en uzun bahsi oldu farkındayız, lakin başımıza ne gelirse şımarıklıktan geldiğini bildiğimizden böyle oldu. İlk şımarık şeytan, bu hastalık virüsünü hepimize kolayca bulaştırdığından bu bahsi uzun tutmak istedik. Eğer dünyanın en şımarık milleti kimlerdir diye merak edip, tarih ve kutsal kitapları araştırsak karşımıza tek bir millet çıkacaktır; Yahudiler! Hatta bunun için kutsal kitaplara gerek bile yok, yakın tarih incelendiğinde bile bu gerçeklik bütün çıplaklığıyla görülebilir. Şeytanın yeryüzündeki suç ortağı, birbirlerinin mihmandarı, şeytanın tam ve kesin müttefiki Yahudiler. Şeytanın yeryüzündeki görünen versiyonu olan Yahudiler hakkındaki bilgileri bu bahsin sonuna ayırdık ki, akıllarda kalsın ve unutulmasın.

Bu kitabın bu bölümünü yazmaya başlamadan önce istişare ve beyin egzersizleri yaparken, dünyada şımarıklığa örnek teşkil edecek toplumların ve milletlerin nitelikleri araştırılırken en mümeyyiz örnek olarak güncelliğini koruyan yine

Yahudiler karşımıza çıktı; ancak ve ne var ki, günümüzde ülkemizde yaşanan bir hadise çok önemli bir örnek teşkil etmekteydi, bu konuya değinmeden geçmek olmazdı!

Ülkemizde neredeyse 40 yıl gibi bir zamandır süren bir *"Kürt(!)"* sorunu bulunmaktadır. Bu zamana kadar idare ve yasama erkini elinde bulunduranlar, hep *"Sıkıntılı bir süreçten geçmekteyiz...!"* diye nutuklar atsalar da, görünen odur ki bu süreçten bir türlü geçememekteyiz! Derken bütün hatalarına ve yanlışlarına rağmen, bu milletin öz evlatlarından teşekkül etmiş, en azından büyük bir çoğunluğu ve en başında liderleri olmak üzere bir hükümet kuruldu. Bu hükümetin en belirgin vasfı, referanslarını *"Adalet"* kavramına dayandırması olarak ifade edilebilir. Her vicdan sahibi insanın da kabul edeceği üzere bu ülkenin bütün etnik ve dinsel, mezhepsel katmanları üzerine oyunlar oynanmış, bunların sürekli birbirleriyle *"potansiyel düşman"* olarak kalması ve bu durumun devam etmesi sağlanmıştır! Yeni hükümet, bundan önce yapılan asimilasyon ve zulüm politikalarını en üst perdeden ve en yetkili ağızlardan devlet adına itiraf edip özür dilediği halde, başta şeytanın uşağı olmuş, hiç bir insani ve İslami değer yargısına sahip olmayan, Batılı emperyalist ve kapitalistlerin gönüllü işbirlikçisi olan çok azınlık bir gurup, bütün bölge halkının düşüncelerinin tam aksine etrafı yakıp yıkmakta ve herkese zarar vermektedir!

Esas itibariyle hiç bir düşünce ve değer referansına dayanmayan bu gurubun, acilen ıslahı her fert üzerine farz olmuştur! Bütün insanlık aleminin kabul edeceği en asgari standart

olan *"Ana dil"* konusu bütün politik mülahazalara ve karşı koymalara rağmen yine bu hükümet zamanında ele alınmış ve bir iyileştirme sağlanmıştır. Bütün haklarının verilmesi ve *"Eşit vatandaşlık"* ilkesel olarak benimsenmiş, buna yönelik yasama faaliyetleri devam ettiği halde, içlerinden bir gurubun yaptığı şımarıklıklar had safhaya çıkmıştır.

Çocuklarını vatan görevi diye askere gönderen bu ülkenin temiz insanları evlatlarını, *"Sadece ben ve çocuklarım ana dillerini konuşamıyorlar!..."* diye katletmek hangi dinin, hangi insanlık kuralının müsaade edeceği bir zalimlik ve caniliktir? Bu gurubun, bu kadar taşkınlık ve şımarıklığı şeytanı bile utandıracak niteliktedir! Bahsin başında belirttiğimiz *"insan kılığında şeytanlar!"* vasfı ile ne kadar da örtüşmektedir!

Temel insanlık kavramı, kuramı, evrensel insan hakları ve adına ne derseniz deyiniz bütün vicdani temel tek fikir, *"her insanın yaşama ve hayatını sürdürme, kamunun bütün imkanlarından eşit biçimde faydalanma hakkı"* esasına dayanır. Komşumuz olan bir ülkede, mezhebi kudurganlık içinde bulunan bir gurubun, babasından devraldığı zulüm ve şımarıklık mirasını artırarak devam ettiren, halkını katleden bir zalimin karşısında tek bir söz bile söyleyemeyen bu Batı ve şeytanın uşakları, yine bu ülke yöneticilerinin, *"Bu bölgede bir zulüm ve katliam var! Ayrıca bu yönetim bu zamana kadar sizi insan yerine bile koymamış ve bu nedenle size kimlik dahi vermemiştir, siz diğer mazlum guruplarla birlikte hareket edip bu zalimden kurtulun!..."* telkinlerine kulak tıkayıp, sonra kendi dilini konuşan ırklarının bir bölgesi işgal edildi-

ğinde kuduranların buna ne kadar hakları var dersiniz? Ne olursunuz Rabbinizden bunların cehennemdeki akıbetlerini görmek üzerine dualar edin, bu soysuz, Batı ve şeytanın ortaklarının bertaraf edilmeleri için de dua edin! En önemli noktalardan birisi de bu bölge halkının tamamına ithamda bulunmayın. Zira bu bölge öylesine mümbit bir bölgedir ve insanları öyle civanmert ve öylesine numunei timsal insandır ki, kendilerindeki fazilet ve erdem bütün insanlığa dağıtılsa yeter de artar bile! Bütün bunları sitayişle söylerken bir de bu asil halkı bu duruma getiren bundan önceki yöneticilere beddua etmeyi de ihmal etmeyin.

Şeytanlaşmış insanlar, şeytan ile kol kola şımarıklıklarına devam ederken, kelimelerin yerlerini değiştirerek ancak bir cümle kurma kabiliyetine sahip soytarıların, televizyon ekranlarındaki hezeyanlarını da yüzlerine tükürerek izleyin!

Cumhuriyetin ilk kuruluş yıllarında insanların evlerindeki Kur'an'ı Kerimleri toplayarak yakanlar, insanlara doğuştan kendi fikirleri sorulmadığı halde, kendi tercihleri olmadığı halde belli bir bölgede, belli bir ırka ve dine sahip olarak doğanları aşağılaması, şeytanla birlikte ittifak ederek, şımarık ve sorumsuz bir edayla giriştikleri zalimce tutumlarının bakiyesidir bu gün yaşadıklarımız!

İyi insanların ve Müslüman halkların baba ocağı diyebileceğimiz Doğu ve Güneydoğu illerimizin bazılarında yaşanan bu zulmün altında, o hepimizin yakından tanıdığı İttihat ve Terakki denilen Yahudi uşağı melanet ittifakı yatmaktadır. O

gün yok etmeye çalıştıkları Kur'an ve İslam'dan bu günkü ağzı salyalılar zerre kadar ilham almış olsalardı, bir insanı sadece inançlı Müslüman diye apartmanın üçüncü katından aşağı atmaz, kesici aletlerle karnını deşmez, cesedine onlarca mermi sıkmaz, üzerinden araba ile geçerek ezmez ve bununla da yetinmeyip cesedini yakacak kadar hunharlaşmazlardı! Onları Allah (CC) ve ahiret korkusu bunları yapmaktan alıkoyardı. Büyük şeytan Amerika'nın kurdurduğu, Yahudi Siyonistlerin finanse ettiği, IŞİD ile aynı merkez tarafından yönetildiğini anlamaları için daha ne kadar açık olması lazım ki olayların!

Kur'an kurslarını ve içindeki Kur'an'ı Kerimleri yakan, öğrenci yurtlarına molotoflar atan, kendileri gibi düşünmeyen insanları bir hayvan gibi boğazlayanlar bu şımarıklıklarının neticesini hem dünyada hem ahirette göreceklerdir.

Kendilerine reva görülen zulmü kabul eden ve bu durumun ortadan kaldırılması için mücadele eden bir iradenin karşısına dikilip, onlara direnç gösteren, şiddet kullanan insanlar şunu çok iyi bilmelidirler ki, insanın karar mekanizmasını etkileyen, kalp ve beyninin dışında iletişimin kablo kanalı vazifesini gören omurganın hasarlı olması, bu organları da etkiler! Şeytana uymuş olmaktan da öte şeytanın bizatihi kendisi rolünü severek kabul eden, bütün emirlerini yerine getiren bu insanlar yine çok iyi bilmelidirler ki, şeytana bütün çağlarda olduğu gibi galebe eden insanlar, bu çağda da yaşıyorlar ve yakında nasıl bir zulme uğrayıp sarsıldıklarını çok iyi bileceklerdir. *"Ancak inanıp yararlı iş işleyenler, Allah'ı çok çok ananlar ve haksızlığa uğratıldıklarında haklarını alan-*

lar bunun dışındadır. ***Haksızlık eden kimseler nasıl bir yıkılışla yıkılacaklarını anlayacaklardır.****"* (Şuara 227)

Mesele insanın şeytanlaşması bahsinden açılmışken, çağlar öncesinde bile bu vasfını devam ettiren, kendilerine verilen, bütün nimetlere rağmen azgınlıkları ve şımarıklıkları bir türlü gitmeyen ve bitmeyen Yahudiler bahsine girmek istiyoruz.

Yaşayan Tarih olarak da anılan ünlü tarihçimiz Kadir Mısıroğlu diyor ki; *"Bir elma ağacının altında durun. Başınıza bir müddet sonra bir elma düşecektir. Siz bunun açıklamalarını ne Newton Kanunları'yla ne yer çekimi kuramıyla açıklamaya kalkışmayın, altında mutlaka bir Yahudi sebep vardır!"*

Şımarıklık bahsine girip de yeryüzünde şeytanın izinden giden, isyanlarından dolayı peygamberlerini öldüren, yeryüzünde kan döküp fesat çıkartan, insanları yerlerinden yurtlarından edip zalimlik yapan, kendi dedikleri olsun diye şeytanın bile pabucunu dama atan Yahudi'den başka ne bir kavim vardır nede bir millet, nede olacaktır!

Sanki Cenab'ı Hak, şeytanı bir görünür, bir de görünmez iki versiyon olarak yarattı, görünen şeytan da Yahudilerdir!

Yukarıda değindiğimiz aşırılıkların ve isyankarlıkların da yegane ve tek sebebi Yahudilerdir. Yahudi'ler hakkında yeterli bilgi ve donanıma sahip olmayan ve bu kitabı okuyan kardeşlerimiz, yazarın taraflı davrandığını, önyargılı hükümler verdiğini düşünebilirler! Elbet de yazarın bir tarafı vardır, bu kitabın inşaallah her bir harfinde hissedilmelidir, zira yazar, Kuran'ı Kerim'i bir anlamda navigasyon cihazına benzetmek-

tedir, cihaza girilen ve istenilen adrese müminleri en hızlı ve en kısa yoldan cennete götüreceğine inanmaktadır. Bu bakımdan tarafgirliğinde şüphe olmayan yazarın, asıl sorgulanması gereken hali adil olup olmadığıdır! Çünkü biz taraftarlık halimizle değil, adil olma vasfımızla imtihan edileceğiz! Yahudiler hakkında şüphesi olan kardeşlerimizin öyle çok kitap okuyup, derin incelemelerde bulunmalarına, analizler yapmalarına gerek yok. Sadece Filistin'deki haberleri izlemesi ve internet üzerinden kısa bir tarih araştırması halinde bütün gerçekler gün gibi anlaşılacaktır. Hatta tarihçi yazardan da ileriye geçerek, evlerinde ayakları kayıp yere düştüklerinde bile bunu Yahudi'lerden bileceklerdir!

Yeryüzünde isyanın ve şeytanın görünen versiyonu olduklarına dair işte size bir kaç ayet.

"*İman edenlere karşı düşmanlık yönünden insanların en şiddetlisi olarak Yahudi'leri ve Allah'a ortak koşanları bulursun...*" (Maide 82)

Yahudiler öylesine azgın bir millettir ki, bilebildiğimiz kadarıyla Hazreti Zekeriya, Hazreti Yahya ve Hazreti Şuayb (AS)'in katilleridirler. Aslında kirli ittifakın gizlenmiş yalanı olsa da bütün insanlık, Hazreti İsa'yı öldürmeye teşebbüs edenlerin de Yahudi Milleti olduğunu bilirler. Son zamanlarda ünlü aktör Mel Gibson'un tartışmalı 'The Passion of the Christ' *'İsa'nın Tutkusu'* filminde işlenen temalara bakılınca failleri görmek mümkündür.

"And olsun ki, Biz İsrailoğulları'ndan teminat aldık ve kendilerine peygamberler gönderdik. Canlarının istemediği bir hü-

kümle bir peygamber geldikçe, bir takımına yalancı dediler, bir takımını da öldürüyorlardı." (Maide 70)

Ne var ki Allah (CC) Peygamberi Hazreti İsa (AS)'ı koruduğunu ve O'nu göğe yükselttiğini beyan buyurmaktadır. Hıristiyan Milletlerin uyanışı için bizce bu bir uyanışın habercisidir, yeryüzündeki şımarıklıkları ve zalimliklerini biraz geriye götürecek olurlarsak, Yahudi Milleti ile hesaplaşmaları da o derece yakın olacaktır inşaallah!

"Ey Musa ***'Biz Allah'ı açıkça görmedikçe sana asla inanmayacağız'*** *dediler. Bunun üzerine onları yıldırım çarptı ve kımıldayamamayacak hale gelip bakakaldılar. Sonra şükretsinler diye Allah onları tekrar canlandırdı. Tih Çölü'nde beyaz bulutlarla gölgelendirdi. Rızık olarak onlara gökten kudret helvası ve bıldırcın kuşu gönderdi."* (Bakara 55. 56. 57)

"Bu nimete itiraz edip, ***'Biz sadece bunlarla yetinemeyiz. Rabbin bize sebze, salatalık, sarımsak, mercimek, soğan çıkarsın'*** *diye itiraz ettiler. Bunun üzerine yine aşağılığa maruz kaldılar. Başlarına bu düşkünlüğün gelmesinin sebebi, Allah'ın ayetlerini inkar etmeleri ve peygamberleri öldürmeleridir."* (Bakara: 61)

"*Musa kavmine demişti ki: Allah'ın üzerinizdeki nimetini hatırlayın. Çünkü O, bir vakit sizi Firavun ailesinden kurtardı. Onlar sizi işkencenin en kötüsüne sürüyorlar ve oğullarınızı kesip kadınlarınızı da diri bırakıyorlardı. Ve bunda Rabbinizden size büyük bir imtihan vardır."* (İbrahim 6)

Burada şeytan bahsine ara vermiş gibi hissedebilirsiniz, hayır hiç ara vermedik, sadece şeytanın yeryüzünde görülebilen

versiyonundan bahsediyoruz. Hani bazen deriz ya, *"Şeytanı Çıplak gözle neden göremiyoruz!?"* diye, işte gözle görülebilen şeytan modeli. Şeytan onlara vesvese vermez, sadece istişare ederek, ortak akıl ile işlerini tanzim ediyorlar hepsi bu!

*"Yahudiler, **'Üzeyir Allah'ın oğlu'** dediler, Hıristiyanlar da **'Mesih Allah'ın oğlu'** dediler. Bu onların kendi ağızlarıyla uydurdukları sözlerdir. Daha önce inkara sapmış olanların sözlerine benzetiyorlar. Allah onları kahretsin, nasıl da saptırıyorlar!"* (Tevbe 30)

*"Yahudiler, **'Allah'ın eli çok sıkıdır'** dediler. Söyledikleri söz sebebiyle onların elleri bağlansın ve lanete uğrasınlar! Aksine Allah'ın elleri açıktır, dilediği gibi verir. And olsun, Rabbinden sana indirilen, onların çoğunun azgınlığını ve küfrünü azdırıyor. Biz, onların aralarına ta kıyamete kadar düşmanlık ve kin atmışızdır. Ne zaman savaş için bir ateş yakmışlarsa, Allah onu söndürmüştür. Onlar yeryüzünde bozgunculuğa koşarlar. Şüphesiz Allah bozguncuları sevmez."* (Maide 64)

*"Ey iman edenler! **Yahudileri ve Hıristiyanları dost edinmeyin. Onlar birbirlerinin dostudurlar.** Sizden kim onları dost edinirse, şüphesiz o onlardan olur. Şüphesiz Allah, zalim kavmi doğru yola iletmez."* (Maide 51)

"Ey peygamber, ağızlarıyla 'inandık' *deyip, kalpleriyle inanmamış olanlardan ve Yahudilerden küfürde yarış edenler seni üzmesin. Onlar yalana kulak verirler, sana gelmeyen diğer bir topluluğa kulak verirler, kelimeleri yerlerinden değiştirirler, 'eğer size bu verilirse alın, bu verilmezse sakının' derler. Allah*

birini şaşırtmak isterse, sen onun için Allah'a karşı hiçbir şey yapamazsın. Onlar öyle kimselerdir ki, Allah, onların kalplerini temizlemek istememiştir. Onlar için dünyada rezillik var ve yine onlar için ahirette de büyük bir azap vardır." (Maide 41)

"Yahudilerin zulmetmeleri ve birçok kimseleri Allah yolundan alıkoymaları, yasaklandıkları halde faiz almaları ve insanların mallarını haksız yere yemeleri sebebiyle daha önce kendilerine helal kılınan temiz şeyleri haram kıldık. Onlardan kafir olanlara can yakıcı bir azap hazırladık." (Nisa 160)

Burada araya girerek ekonomi literatüründe ***'enflasyon'*** ifadesinin nereden kaynaklandığını izah etmek istiyoruz! Bunun altından da yine şeytanın ortağı Yahudi Milleti çıkacaktır, hiç şüpheniz olmasın. Şeytanın görünen versiyonu dedik ya, milletlerin din ve ruh hallerini ifsat etmekle kalmaz şeytan ve ortakları, onların ekonomik hallerini de bozmak için sürekli hesap kitap yaparlar...

Enflasyon belirlenen iki devre arasında elde edilen milli gelirden daha fazla paranın piyasaya sürülmesi anlamında kısaca özetlenebilir. Latince şişme anlamına gelen ***'inflare'*** kelimesinden türemiştir.

Yaşadıkları dönemde alış veriş için kullanılan para birimi altındır. Altının yeryüzündeki rezervi ve elde bulunan miktarı bellidir. Yani bir insan durduk yere demiri altın diye yutturamaz. Kendi başına bir değer olduğundan fazlaca piyasaya sürülmesi diye bir işlem de mümkün değilmiş gibi düşünülebilir, şimdi sıkı durun; Yahudiler nasıl olurda piyasaya faz-

ladan altın sürerek kendi başına bir değer ihtiva eden altının bile değerini düşürür ve bu gün enflasyon diye tabir ettiğimiz olguyu yaşatabilir? Çok basit şeytan ve Yahudi zekası için bu hiç de zor değildir. Misal vermek gerekirse, 10 adet altını eritirler, hepsinin ağırlıklarından biraz eksilterek 1 adet altın elde ederler, işte bu kadar basit! Ekonomi uzmanlarının bu konudaki görüşlerini bilmeyiz ama, literatür araştırmalarında çok benzeştiği için bu olayı sizlerle paylaşmak istedik.

"Yahudilerden öyleleri var ki, 'kelimeleri yerlerinden kaydırıp' *tahrif ederek onları anlamlarından uzaklaştırırlar. Dillerini eğip bükerek ve dine saldırarak* ***'İşittik, karşı geldik'****, İşit, işitmez olası!* ***'Ra'ina'*** *derler. Halbuki onlar,* ***'İşittik ve itaat ettik; dinle ve bize bak'*** *deselerdi, bu kendileri için daha hayırlı olurdu. Fakat Allah, küfürleri yüzünden kendilerini lanetlemiştir. Bu yüzden pek az iman ederler."* (Nisa 46)

"Kendi dinlerine uymadıkça ne Yahudiler ve ne de Hıristiyanlar senden asla hoşlanmayacaklardır. De ki; ***'Doğru yol, sadece Allah'ın yoludur'*** *Eğer sana gelen bilgiden sonra onların arzularına uyacak olursan, and olsun ki, Allah tarafından ne bir dost ve ne de bir yardımcı bulamazsın."* (Bakara 120) Bu ayet de Efendimiz (SAV)'e bir ikaz vardır, ama asıl O'nun nezdinde bütün Müslümanlaradır bu ikaz! Efendimiz (SAV) onlara uymasına uymazdı elbette ki Rabb'imiz de müsaade etmezdi! Lakin ümmetinden o kadar çok hain işbirlikçi var ki!

"Şimdi ***'ey müminler!'*** *onların size inanacaklarını mı umuyorsunuz? Oysa ki, onlardan bir zümre, Allah'ın kelamını işitirler de iyice anladıktan sonra, bile bile onu tahrif ederlerdi."* (Bakara 75)

"Onların 'Yahudilerin' *içlerinde size karşı duydukları korku, Allah'a olan korkularından daha şiddetlidir. Böyledir, çünkü onlar anlamayan bir topluluktur."* (Haşr 13)

Bir parantezle araya girerek size bir vakıayı da anlatmak istiyoruz. Dinler arası diyalog diye bir zırvayla, yerilerek anlatılan bu milletlerin ikonlarının ellerini ayaklarını öpenlerin bu ayetlerden haberleri yok muydu acaba? Hem de öyle bir vardı ki, hepimizden daha ileride. Hoşgörü cemaati olduklarını iddia ederek bunları yapanların, bugün ülkemizdeki ayrımcılık ve bozgunculuklarını görünce bunlar aslında, ***'Hoşkörü'*** cemaatiymiş demekten kendimizi alamıyoruz. Şeytan insana yularını takınca işte gördüğünüz gibi ona ayetler bile fayda etmez!

Haşr suresi 13. Ayetinden çok açık bir biçimde anlayabiliriz ki Yahudiler Allah Azze ve Celle'den daha çok Müslümanlardan korkarlar. Kendi sonlarının mutlak adalet ve mazlumların hakkını iade konusunda sapmaz inanca sahip Müslümanların bir gün güçlenip kendilerinden intikam alacakları korkusuyla geberirler. Bu temel görüşten yola çıkarak, günümüz Müslümanlarının neden böylesine tefrikaya düştüklerini, neden kardeş kardeşe geçinemediklerini, neden örgütlerin onca düşman safı varken, birbirlerini kurşunladıklarını anlamamız gerekir. Kaldı ki adını bir çok kez İslami bir terim ile duyurmaya çalışan örgütler de bizatihi Yahudilerin kurmuş oldukları örgütlerdir, bundan adınız gibi emin olabilirsiniz!

"Ve bir vakit İsrailoğulları'ndan şöyle söz almıştık: ***'Allah'tan başkasına tapmayacaksınız, ana-babaya, yakınlığı olan-***

lara, öksüzlere ve biçarelere de iyilik yapacaksınız. İnsanlara güzel söz söyleyin, namazı kılın, zekatı verin.' *Sonra pek azınız müstesna olmak üzere sözünüzden döndünüz, hala da dönüyorsunuz!"* (Bakara 83)

Bu ayet mealinden de açıkça anlaşılacağı üzere Yahudi Milleti Alemlerin Rabb'i olan Allah (CC)'a verdikleri sözden sayısız defalar caymışlardır, kendilerine gönderilen peygamberleri öldürmekten geri durmamışlardır, kendilerine dünya üzerinde hiç bir kavme verilmeyen nimetler verilerek, gökten bıldırcın eti ve kudret helvası üstlerine yağdırıldığı halde, onlar bu nimetlerle bile yetinmemişlerdir. İlk günlerinden bu güne kadar ve hatta eğer fırsat bulsalar kıyametin son gününe kadar yeryüzünde fitne çıkartıp, insanları katletmeye devam edeceklerdir. Rabbimiz onlara müsaade etmesin inşaallah.

Gelelim günümüze. Öncelikle şu gerçeği iyi bilmeli ve aklımızdan hiç çıkarmamalıyız ki; dünya nüfusunun yüzde 99'u Suudi Arabistan gibi, Mısır gibi, Dubai ve benzer ülkeler gibi Müslüman olsalar bile, Yahudiler bu durumdan zerrece rahatsızlık duymazlar! Türlü şeytanlıklarla onlarla ittifaklar oluşturarak mutlu mesut yaşar giderler! Bu gerçeği sakın unutmayın. Ama Türkiye'nin son dönemlerindeki gibi İslami hassasiyetleri önceleyen, mazlum halkların direnişine arka çıkan, zalimlerin haksızlıklarını yüzlerine vuran ve onlar karşısında dik duran yönetimlere asla ve kat'a tahammül edemezler! Bu gibi durumlarda onlarca yıllık şeytani planlarını ve ajanlarını devreye sokarlar. Geceleri sabahlara kadar ağlayarak namaz kılıp gözyaşı döken, hayatlarını Allah'ın rızası-

nı kazanmak için bütün dünya nimetlerinden elini eteğini çektiğini iddia eden insanların eline ve diline gerekli silahları vererek bu dik duran Müslümanların karşısına dikerler!

Hani şeytanın insanları nasıl kandırdığı bahsinde, *"Şeytan insanlara sağından yaklaşır, İnsan iyi ve doğru şeyler yaptığını zannederek şeytanın oyuncağı olur..."* mealindeki ayetleri sizinle paylaştığımızda belirttiğimiz durum burada kendini gösterir. ***Dünyanın en iyi ajanları, kendilerinin ajan olarak kullanıldığını bilmeyen gönüllü gafillerden oluşur!*** Ülkemizdeki son kalkışmalara ve aynı gayeye hizmet ettiklerini söyleyen gurupların aralarındaki çekişmelere bir bakın, resmi çok net olarak göreceksiniz!

Şeytan ile Yahudi Kavmi arasında hiç bir fark olmadığını anlatmaya çalıştığımız bu bölümde son olarak şunu ifade etmek yerinde olur; şeytan bireyleri kandırıp vesvese ile onların aralarını bozar, Yahudiler ise toplumları aynı kökten gelseler, aynı dinin ve görüşün mensubu olsalar bile birbirlerine düşman ederler! Bu halleriyle şeytan kıyamet gününde Allahu Alem; *"Yarabbi benden çok daha çetin şeytanlar vardı, ben onların da şerrinden sana sığınırım..."* diyecektir.

Dr. Adil Çelik'in makalesinden bir bölümü burada paylaşmak çok yerinde olacaktır.

Günümüzde *'ifrit, cıfıt'* denilen bozgunculuk, toplumun değerleri dejenere etme, toplumu maddi ve manevi her çeşit sefalete sürükleme, onların içine sızarak uşaklaştırma ve parça-

lama şeklinde ortaya çıkan değer anlayışı ilk çağlardan itibaren başlamaktadır. Hz. Musa'dan sonra Yahudi kavminin başına geçen ***Yeşua***, Hz. Musa'nın öğretisini tahrip edip, keyfine göre tefsir ederek kavmine şu emri vermektedir; ***"Evvela düşmanın inancını kıracaksın. Kendine güvenini yıkacaksın. Aile bağlarını çözeceksin. Toprağının gelirini eline alacak, onu sen kendi emeğinin uşağı yapacak, alıp sattıklarına aracı olacaksın. Kuvvetinle elde edemediğini hilenin yolundan ele alacaksın. Gaye için her şey mubahtır. Zamanın acele etmesini bekleme. Sen zamanın ardından git. Sen bıkma onlar nasılsa bıkarlar ve meydan sana kalır."***

Yahudilerin 1290'da İngiltere'den, 1492'de İspanya'dan ve 1497'de Portekiz'den 1933'de Almanya'dan kovulmaları, diğer ülkelerde çıkarttıkları fesat ve bozgunculuk sebebiyle olmuştur. Kovuldukları ülkeler, kronolojik olarak milattan sonra şöyle sıralanabilir;

438 II. Theodesi'nin Kanunuyla Yahudilerin her türlü kamu görevlerine girmeleri yasaklandı. *'bu yasak batı konsülleri tarafından V. Yüzyılla kadar sürdürüldü'*

537/553 Justinien'in emirleriyle Yahudilerin ibadetleri şarta bağlanması Talmud'un çoğaltılmasının yasaklanması,

633Dagobet'in kovulması hakkında umumi karar alınması,

885II. Louis Yahudileri İtalya'dan atmaya karar verdi *'Fakat bu karar uygulanamadı'*,

1012Yahudilerin Mayence'den kovulması,

1066 Grenada'da Yahudi aleyhtarı gösteriler yapılması,

1096 Almanya'da Yahudi aleyhtarı gösteriler yapılması,

1146Almanya ve Fransa'da II. Haçlı Seferi dolayısıyla Yahudiler aleyhine gösteriler yapılması,

1189/1190 İngiltere'de Yahudi aleyhtarı gösterilerin yapılması,

1218 Philippe Auguste *'Yahudi Faizine Karşı Korunma'* emrini yayınlanması,

1223VIII Louis Yahudilere beş yılı aşan borcu olanların borcunun kaldırılması. Faiz ve tefeciliği önleyen tedbirler alınması,

1388Yahudilerin Strasbourg'dan sürülmesi,

15. Yüzyıl Almanya'dan Yahudilerin sürülmesi. Polonya'da Yahudi aleyhtarı gösterilerin yapılması,

1492İspanya'dan Yahudilerin sürülmesi. II. Bayezid zamanında Osmanlılara sığınan bu Yahudilerin büyük kısmının Adalar, Bursa ve İstanbul'a yerleştirilmesi, 1497Portekiz'den Yahudilerin sürülmesi.

1511Kraliçe Jeanne'in emriyle İspanyol Amerika'sına Yahudi göçünün sınırlandırılması,

1540İtalya'dan Yahudilerin sürülmesi,

1564Brezilya'dan Yahudilerin sürülmesi,

1742Yahudilerin Rusya'ya girmesinin yasaklanması, 1830/1914 Almanya, Rusya ve Polonya'dan kitleler halinde Yahudilerin A.B.D'ne göçe başlaması,

1933Almanya'da Yahudiler aleyhine kanunların çıkarılması.

Az ve kısa bir incelemede bile görülmektedir ki, Yahudilerin başına bela olmadığı bir ülke ve bir millet neredeyse yok gibidir!

"İşi bitince şeytan onlara şöyle diyecek: ***'Şüphesiz ki Allah size gerçek olanı vaad etti, ben de size vaad ettim, ama sonra caydım! Zaten benim size karşı bir gücüm yoktu. Ancak ben sizi*** 'küfür ve isyana' ***çağırdım, siz de geldiniz. O halde beni kınamayın, kendi kendinizi kınayın! Ne ben sizi kurtarabilirim, ne de siz beni kurtarabilirsiniz! Ben, önceden beni Allah'a ortak koşmanızı da kabul etmemiştim.'*** *Doğrusu zalimler için acı bir azap vardır!"* (İbrahim 22)

Şeytan bizi birbirimize düşürmek için çeşitli desiseler ve hilelerle aldatırken, bizi birbirimize düşürmeye çalışan Lanetli Yahudiler, kendi içimizden ve sürekli Allah'ın adını ağızlarında sakız edenlerle gücümüzü azaltmaya çalışıyor! Bu konudaki şeytanın ve Yahudilerin elini kolunu kıracak şu ayet meali ne kadar da manidardır; *"Ey İnsanlar, hiç şüphesiz Allah'ın vadi haktır. Dünya hayatı sizi aldatmasın,* ***aldatıcılar da sizi Allah ile aldatmasın!"*** (Lokman 33)

Adı insan olsun şeytan olsun, yeryüzünde kan döküp fesat çıkartanların hepsi lanetlenmiştir. Akılsızca onların uşağı olup arkalarından gidenler hesap günü ne diyecekler acaba? Kendisini Müslüman olarak tarif eden her birey insanlığın ortak paydası için çalışır. Bazı ahmaklar bunun İslamlaştırma projesi olarak dillendirirler. Söyledikleri doğrudur da! Bir yanlışla, bu bir proje değildir! Bu her bir Müslüman ferdin,

bütün insanlığın doğru ve temiz bir hayat sürmeleri ve cennete girmeleri gayesine matuf yapıldığı için sadece iyilik ve diğergamlık uğraşıdır. Birilerini Müslüman topluma faydalı olamasa bile en azından zararı olmayan bir birey haline getirmesi, ona vesile olana dünyevi ne faydası olabilir ki!? Lakin bütün bir insanlık belki onun şerrinden emin olacağı için ve yine bütün insanlık alemi için doğru ve güzel bir iş yapılmış olmaz mı? Siz yine de buna proje diyecekseniz bu Alemlerin Rabb'i olan Allah (CC)'ın her Müslüman ferde yüklediği bir görev ve bir projesidir diye bakabilirsiniz. Peki bunun tersine şeytan ve suç ortağı, akıl ortağı Yahudilere ne demeli. Kendi kavimleri dışında bütün insanlığı felakete sürükleyen, kendi emellerinin bütün insanlık aleminin felaketine neden olsa bile gerçekleşmek için dünyanın üzerine benzin döküp yakmaktan bile geri durmayacak bu lanetli kavme ne demeli?

En iyi ortaklık suç ortaklığıdır! Her suçun cezasının verileceği hesap gününe kadar da Yahudi ve şeytan ortaklığı bozulmadan devam edecektir. Bundan emin olunuz. Eğer bir gün içkinin helal kılınacağına, domuz etinin haram olduğu hükmünün kaldırılacağına inanmıyorsanız, biliniz ki Yahudi ve şeytan üzerindeki lanetlenme vasfı da ortadan kalkmayacaktır! Lanetli bir kavimle ilişki ve ticaretimizi bu bilgi ve gerçeklik dahilinde, seviyeyi muhafaza ederek tekrar gözden geçirmemiz lazım değil mi sizce de!

Yahudilerin tahrif ettikleri kutsal metinlerinde sürekli kendi ırklarının üstünlüklerini doğumundan itibaren çocuklarına telkin ederek onların bu inançla kendi ırkı dışındaki

bütün insanlığa bir kin ile ve onları köpek ve eşek sınıfında görerek büyütürler! Bunlar için ırk demeyi tercih ettik, çünkü bir insan onların dinini kabul etse bile Yahudi olma şansı yoktur. Ancak Yahudi bir anneden doğmadıkça.

Bu kitabın yayımından sonra yazarın antisemitist olduğu sözünü muhtemelen çok duyacaksınız. Dikkat edin husumeti olan ilk insandan başlayarak, bunu devletler ve milletler arasındaki bir kavgaya kadar götürün, hangi ırkın veya hangi milletin bütün dünya insanlarıyla kavgasını ve onları yok etme sevdalarını aklınıza getirebilirsiniz? Yahudiler kendilerini bütün insanlığı yok etmek, güya kendilerine vaad edilen topraklarda Allah'ın hükmünü uygulamak için yaratılmış seçkin ırk olarak düşündüklerinden, kendilerini bütün insanlığa karşı savaşmakla mecbur olarak kabul ederler! Şimdi sizlere kutsal metinlerinden bir kaç madde sıralayalım siz de kendinize sorun. ben bir antisemitist miyim ve bütün insanlığın antisemitist olması gerekir mi, gerekmez mi diye?

Yahudilerin şeriat ve medeni kanunu sayılan Talmud yasalarından bazıları;

İnsanlar; Yahudiler ve Cüveym ***'köpek, eşek, pislikten yaratılanlar'*** *olmak üzere iki sınıftır.*

Yahudiler kendilerin Allah'ın seçtiği halkı, oğulları ve sevgilileri olarak görmektedirler.

İnanç esasları babı:

1-Gündüz on iki saattir. Allah onun ilk üç saatinde oturur ve şeriatı gözden geçirir. İkinci üç saatinde hükmeder. Üçüncü üç saatinde alemi doyurur. Son üç saatinde ise oturur ve balıkların kralı yunusla oynar.

2-Allah yalan söylemekten, gazaptan ve saçmalamadan masum değildir.

3-Yahudilerin ruhlarının çıkış kaynağı Allah, Yahudi dışındakilerin ruhlarının çıkış kaynağı ise necis 'Pis' *ruhtur.*

4-Yahudiler dışında bütün insanlar at menisinden yaratılmıştır. Allah Teala bütün yabancıları 'Yahudi dışındakileri' *dünyanın kendileri için yaratıldığı Yahudilere hizmet etsinler diye yarattı.*

5-Yahudiler Allah katında meleklerden daha kıymetlidirler.

6-Yahudiler yaratılmamış olsaydı, yeryüzünde ne bereket ne yağmur ve nede güneş olurdu.

Yahudi olmayan insanların tamamına bakışları babı:

1-Yahudilerden başkası 'köpekler' *gibidirler.*

2-Yahudi olup da bu dinden çıkanlar sadece köpek değil üstelik eşektirler.

3-Yahudilerden başkalarının evleri hayvanların ahırları gibidir.

4-Yabancılardan birini kurtarması Yahudilere haram kılınmıştır.

5-Bir yabancıyı yani, Yahudi'den başkasını öldüren Yahudi'ye Firdevs cennetinde sonsuza kadar kalma mükafatı verilir.

Ticaret ve mal edinme babı:

1- Yahudi ilahı, Yahudi'nin bulduğu yabancının kaybolmuş malını tekrar yabancıya iade etmesini affetmez.

2- Yahudilerin kendi aralarında hırsızlık yapmaları caiz değildir. Fakat Yahudi dinine mensup olmayanlardan bir şey çalması caizdir.

3- Faiz Yahudiler arasında haramdır. Fakat onlar haricindekiler arasında alınıp verilmesi ise mübah kılınmıştır.

4- Yahudi'ye çocukları faizin tatlılığına vakıf olsun ve Yahudi dışındakiler arasında uygulasın diye çocuklarına faizle borç vermek caiz kılınmıştır.

5- Yahudi dışındakilerin hayatı Yahudilere aittir. O zaman malına nasıl sahip olmasın?

İkili ilişkiler ve sözleşmeler babı:

1- Yahudi tarafında Yahudi olmayana yapılan yeminin hiçbir kıymeti yoktur ve bu yemin Yahudi'nin bir şey yapmasını gerektirmez. Çünkü Yahudi ve hayvan arasında yeminin geçerliliği söz konusu değildir.

2- Yahudi'nin yalan yere şahadet etmesi caizdir.

3- Yahudi'nin Yahudi olmayanı aldatması mübah, üstelik vaciptir.

4- Şayet hakim Yahudi olup da karşısına Yahudi'yle Yahudi olmayan birisi bir davayla gelirlerse, eğer, Yahudi'yi haklı çıkartabilecek durumdaysa elinden geleni yapması gerekir.

Ahlak ve davranışlar babı:

1- Gerek kadın olsun gerekse erkek olsun Yahudi dışında birisiyle zina yapmak mubahtır.

2- Yahudi kadının kocası, karısının yatağında zina etse de şikayet etme hakkı yoktur.

3- Yahudi erkeği için kadın, kasaptan satın aldığı et gibidir. İster onu haşlayıp yer, isterse de kızartıp yer.

Amacı şeytanın vasıflarını anlatmak olan bu kitapta Yahudilere neden bu kadar yer verildi sorusunu haklı olarak tekrar sorabilirsiniz! Tek amacımız şeytanın görünen versiyonunu sizlere tanıtmaktı. Şeytan sizinle bireysel olarak uğraşır, Yahudi ise bütün insanlıkla! Şeytan sadece sizin düşmanınızdır, Yahudi bütün insanlığın! Şeytana karşı tedbir almak nasıl gerekiyorsa Yahudi'ye karşı tedbir de o kadar hatta daha fazlasıyla gereklidir.

Şimdi sorun kendinize bütün insanlığı antisemitist olması için uğraşan Yahudilerin bizatihi kendileri değil mi? Bu toplum içerisinden çok az da olsa iyi insan çıkacaktır, bu ayet ile sabittir. Biz de onlara hidayet ve kurtuluşları için dua ederiz.

Yukarıda bahsettiğimiz Yahudilerin isyanlarının ve bozgunculuklarının çok az bir kısmıdır. Bu kavim her peygambere, her kitaba isyan etmiştir. Siz bakmayın sıkı sarıldıklarını söyledikleri kitaplarına! Tahrip ve tahrif ederek kendi pis emellerine uygun bir kitap haline getirdikleri için kitaplarını çok seviyorlar! Onların asıl niyetlerini anlamak için kitapla-

rının orijinali kendilerine verilse ona da isyan edeceklerine Allah'ın birliği gibi iman edebilirsiniz!

Bu bahsi şeytana dost ve evliya olmuş bütün zalimler için Üstad Bediüzzaman'ın söylediği güzel bir sözle bitirmek istiyoruz.

Zalimler için yaşasın cehennem!

Zalimlik-Zorbalık

"Size ne oluyor da, Allah yolunda ve ***'Ey Rabbimiz! Bizleri halkı zalim olan şu memleketten çıkar, katından bize bir dost ver, bize katından bir yardımcı ver'*** *diye yalvarıp duran zayıf ve zavallı erkekler, kadınlar ve çocukların uğrunda savaşa çıkmıyorsunuz?"* (Nisa 75)

Diğer konularda işlediğimiz konular ile zamanımız ve kendi nefsimiz arasında bağlantı kurmak için çok zorlanarak örnekler vermeye çalıştık! Fakat bu zalimlik ve zorbalık konusunu işlemekte ve örnek vermekte hiç zorlanmayacağız. Hem etrafımızda hem de din ve/veya akrabalık bağı ile bağlı olduğumuz ülkeler veya milletlerle ilgili günümüzde yaşadıklarımız olaylar bize zalimliği ve zorbalığı canlı ders olarak öğretti.

Zalimlik ve zorbalık, sahip oldukları güç ve imkanlarına güvenerek, haklarını ellerinden alarak siyasi, sosyal münasebeti kesmek, hak arayışlarını zorba ve şiddetle bastırarak, onları anlamak için gayret göstermemek, karşı tarafı dinlememektir aslında!

Konuşmak, sosyal ilişki içinde olmak siyasi kanalların açık olması anlamına gelir. Bu kanalların zorba ve gücüne güvenen ceberrut fikir ile kesilmesi de negatif siyasettir! Negatif siyaset ise kelimenin tam anlamıyla ***'Savaş'*** demektir!

Mesele eğer negatif siyaset, yani savaş aşamasına gelmiş ise, burada hak talebinde bulunan mazlum ile, hak gaspına niyetli bir zalimden söz edilir!

Kim haklıdır, kim haksızdır bu bütün veçheleriyle tartışılabilir, farklı fikirler ve tezler öne sürülebilir ama unutulmaması gereken tek bir gerçek vardır ki, ***'Kavgada yitirilen ilk değer hikmet, savaşta ilk katledilen de masumiyettir!'*** hakikatini aklımızdan çıkarmamamız gerekir!

Eskilerin naklettikleri ve tarihi hikayeler veya vakıalar olarak dinlediğimiz olayların hepsini zamanımızda canlı olarak yaşamaktayız. Alemlerin Rabbi olan, O Rahman ve Rahim (CC) bizlere adaleti, iyilik yapmayı, fakire, yoksula, ihtiyaç sahipleri ile birlikte akrabaya vermeyi ve yardımda bulunmayı emrederken *"Şüphesiz Allah, adaleti, ihsanı, yakınlara vermeyi emreder; çirkin işlerden, utanmazlıklardan, kötülüklerden ve zorbalıklardan sizi men eder. Size öğüt vermektedir, umulur ki öğüt alıp düşünürsünüz."* (Nahl 90) Rabbimiz bizi zorbalık ve kötülüklerden nehyederken, ölenin de, öldürenin de *"Allahu Ekber"* diye bağırdıkları günlerde yaşamaktayız maalesef!

Bu bahsin ilerleyen safhalarında da göreceğimiz gibi insan, canlılar içinde hayvanlara, insanlara, tabiata, velhasıl canlı cansız kime ve neye zalimlik yaparsa yapsın en başında şunu bilmelidir ki, o yaptıklarını aslında kendisine yapmıştır!

Yeryüzüne bu zamana kadar gelmiş en zalim ve azgın topluluk olan Yahudiler ile ilgili bir ayeti kerimede Rabbimiz (CC), *"Ve üstünüze o bulutu gölge yaptık ve size ihsan ettiğimiz hoş rızıklardan yiyin, diye üzerinize kudret helvası ve bıldırcın indirdik. Onlar, bize zulmetmediler, lakin kendi nefislerine zulmediyorlardı."* (Bakara 57) Sebeplerin hususi olması, hükmün umumi olamayacağına dair, İmam Serahsi (RA)'ın tespitini daha önceki metinlerde ele almıştık. Bir meselede verilen izin ve/veya yasak benzer diğer uygulamalar için de geçerlidir. Dolayısı ile yaptığımız bireysel zalimliklerin hesabını da birey olarak yine biz vereceğiz!

Yine bu mesele ile ilgili olarak Efendimiz (SAV), *"Şunu çok iyi bilin ki, hiç bir kul diğerine iyilik de edemez, kötülük de! Yaptığı her şeyi ancak kendisi için yapar. Zira ahiret de yaptığı iyiliğin de, kötülüğünde karşılığını kat be kat görecektir!"* hadisi durumu özetlemeye yeterdir kanaatindeyiz.

Şimdi zulüm ve zalimlik üzerine bir çok misal verebilir, faillerinden uzun uzun bahsedebiliriz; lakin bizim meselemiz, fiiller değil, faillerdir! Şeytanın yaptıkları kötü ve pis işleri kendilerine süsleyerek güzel gösterdiği, kudretli ve azametli görünüşü olan, esasında aciz ve zavallı kimselerdir konumuz! *"...Allah'ın laneti zalimlerin üzerinedir..."* (Araf 44)

"...Şeytan onlara amellerini süslü göstermiş, böylece kendilerini hak yoldan sapıtmış da doğru yola giremiyorlar." (Neml 24)

"Hiç olmazsa, böyle şiddetimiz onlara geldiği zaman, bari yalvarsaydılar! Fakat kalpleri katılaşmış, şeytan da bütün yaptıklarını, kendilerine süslü göstermişti." (Enam 43)

Büyük olma, güçlü olma ve egemenliği elinde bulundurarak etrafındakilere sözünü dinletme ve otorite sahibi olma eğilimi hepimizde olabilir! Sayınız ki bu istediğinize sahipsiniz. Çok zengin, kudretli, güçlü ve sarsılmaz bir büyüklüğe sahipsiniz ve aynı zamanda da zalimsiniz. Bakın bakalım navigasyondaki varış noktasının adı ne? Cehennem! Eğer bizler ölmeyecek olsak veya öldükten sonra dirilmeyecek olsak haydi haydi bunu izah edebiliriz! İnsan öylesine ahmak ve akılsız ki, sonunun ne olduğunu bildiği halde, zalimlik yapıyor ve etrafındakilere zulmediyor! Tıpkı şeytan aleyhillanenin yaptığı ahmaklık gibi.

Adı, sanı, unvanı ne olursa olsun zalim zalimdir! Onu ne Allah (CC), ne Resulü (SAV) ne de Müslümanlar sevebilirler. *"Fakat iman edip salih ameller* 'iyi işler' *işleyenlere gelince: Allah onların mükafatlarını tamamen ödeyecektir.* ***Allah zalimleri sevmez.****"* (Ali İmran 57)

Şimdi biraz canlı ve günümüzden misaller verelim. Adı İran İslam Cumhuriyeti! Sanı, zalim, müstekbir, mütekebbir, müstevli, mütecaviz, münafık, Allah (CC)'ın Kur'an'ı Kerim'de saydığı ne kadar kötü, lanetlenmiş ve pis vasıf varsa hepsini birden bu *"İslam Devletine (!)"* yakıştırabilirsiniz! Yine de az gelir.

Stratejik, sosyal, siyasal, dinsel ve mezhepsel analiz yapalım. Büyük Şeytan lafını ilk olarak ortaya atan İranlılardır. Müttefikleri Rusya'nın kanatlarında İslam Devleti kuruyorlar, ancak ittifak ettikleri ülkenin, Afganistan'daki zavallı Müslümanlara yaptıklarını gördükleri ve bildikleri halde seslerini bile çıkarmıyorlar; yine aynı ülke Çeçenistan'ı işgal edip, ka-

dın çocuk demeden insanları katlederken sesleri bile çıkmıyor! Dünyadaki zulümleri sona erdirmek için kurulan sadece adı İslam Devleti! Suriye'de babası Zalim ve Kafir Hafız adlı zalimin 1982 yılında, Hama ve Humus'da sayısı on binleri, belki de yüz binleri geçen katliamlarını bildikleri halde el altından destek vermekle beraber, bıyık altından gülmeyi de ihmal etmiyorlardı! Çünkü adı İslam Devleti ve zulme uğrayanlar kendi mezheplerinden değil! Adı İslam Devleti! Fransa'da sürgündeki liderleri, dünya mazlumlarının ve ezilen Müslümanların umudu olarak, İslam dünyasına takdim edilirken, farklı mezheplere bağlı olsalar da bu sese kulak verip, sevgilerini esirgememişlerdi bu durumdan! 20. Yüzyılda Müslüman bir devlet kuruluyor sevinçlerini kursaklarında bırakan, anayasalarının ilk maddelerinden olan, devletin mezhebi kısmında yazan, *"Devletin mezhebi, isna aşeriye Caferi mezhebidir!"* ibaresi şeytanla ilk günden ittifaklarını ilan etmişlerdi aslında! Sadece iyi niyetle bakanlar bunu görememişti.

Bu kitabın konusu siyasal tahliller yapıp düşman yaratmak esasına dayanmamaktadır! Mamafih şeytanın insana yaptıklarını doğru, güzel ve süslü olarak gösterdiği gafiller, aynı kıbleye yönelen insanları bile toplumsal ve dinsel maslahatları adına katletmekten geri kalmıyorlar. Bizim amacımız, şeytanın ne kadar kudretli bir ifsat edici olduğunu sizlere anlatmaktır.

Bir diğer hatırlatmak ve bildirmek istediğimiz konu da, Allah adına savaştıklarını, yaşadıklarını, hizmet ettiklerini iddia eden insanların da, pek ala şeytanın oyuncağı ve ortağı olabileceğini, onunla ittifaklar kurarak, mazlum ve mustazaf insanları katledebileceklerini tekrar hatırlatmaktır!

Meseleyi gördüğümüz ve anladığımız kadarıyla kısaca özetleyelim.

Rusya, Çin ve İran'ın müttefikliği gereğince, Rusya'nın Akdeniz'e inme koridoru ve Lazkiye'de bulunan Rus deniz üssü buraya erişimin kesinlikle aksamaması esasına dayanmaktadır. Azerbaycan, İran, Irak ve Suriye'nin de içinde bulunduğu Şii ve Baas yönetimlerinin zincir birlikteliği bozulmamalıydı! Tunus ile başlayan, *"Arap Baharı"* furyasını çok iyi kullanan Batılı emperyalistler bunu bütün Arap havzasına yayarak, halklar arasında şiddeti körüklemişlerdir. Eşzamanlı olarak Suriye'de yıllardır zulüm altında bir azınlık tarafından yönetilen rejime karşı ayaklanan Sünni halk, rejim tarafından zalimce bastırılma yoluna gidilmiştir! Rusya'nın Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyi'ni oluşturan beş ülkeden birisi olması hasebiyle sürekli müdahale isteklerini veto etmesi ve yüz binlerle ifade edilen insan kayıplarının artması sonucu kurulan Özgür Suriye Ordusu doğal ortamda hayat bulmuştur.

Şeytan değil de Alemlerin Rabbi Olan yaratıcımızın rızası gereğince bir an düşünsek, Batılı emperyalistlerin yıllardır sömürdükleri, Yahudi fitnesi ile birbirlerine düşürdükleri mazlum Müslüman toplulukların birlikte olmalarına ve zalim mütekebbir liderlerinin zulüm yönetimlerini sona erdirselerdi, *"Yüce kitabımız Kur'an'da farklı mezhepten olanların birbirini öldürmelerine ait bir ayet yok; bu şeytanın fikri ve onun bir oyunudur!.."* diyebilselerdi, asrı saadeti tekrar yaşamaz mıydık sizce de? Şeytan ve yeryüzündeki görülen versiyonu Yahudilerle işbirliği yapmasalardı, geberip gidecekleri üç günlük dünyadaki saltanatlarından ziyade, ahirette ki ebedi saadeti düşünmüş

olsalardı şeytanın aklına uyarlar mıydı sizce? Çok mu romantik düşünüyoruz acaba! Çok mu Rahmani? Ne dersiniz?

Günler hızla geçerken, Büyük Şeytan Amerika'nın, *"Demokrasi götürüyoruz!"* diye işgal ettiği topraklardan çekilmesiyle, yine şeytanla işbirliği yapan, Irak başbakanının mezheplerinden dolayı ötekileştirdiği paramiliter güçlerinin düzenli orduya dönüşmesi sonucu, adı Irak Şam İslam Devleti isimli bir örgüt çıkıyor ortaya! Kısa adı IŞİD! 6 aylık bir ömrü olmasına rağmen yedi cephede birden savaşan bu örgüt, iki ülkede bir çok şehri ele geçiriyor ve ilerlemesi bir türlü durdurulamıyordu! Ne olursunuz biraz düşünün, 6 ayda kabak bile yetişmezken, nasıl oluyor da 6 aylık bir örgüt böyle bir güce erişebiliyor ve şehirleri ele geçirebiliyordu.

Eninde sonunda Kobani denen Türkiye sınırında bir bölgeye kadar ilerledi IŞİD. Bunun nedenlerine 1916'da fitnenin hammaddesi olan İngiltere'nin bin yıllardır o bölgede yaşayan Kürtleri 4 ülkenin sınırlarında azınlık halinde bırakarak, ayrı siyasi sınırlarla tecrit etmesinin sonucunda bu günlerin temelleri atılmamış mıydı aslında!?

Adı İslami olan örgütler neden hiç ağızlarına bizim düşmanımız Amerika ve İsrail'dir sözünü almazlar? Bu kitabın yazıldığı günlerde adı geçen örgüt neredeyse Irak'ın Başkenti Bağdat'a ele geçirmek üzereyken, neden Büyük Şeytan Amerika ve ittifak devletleri, Türkiye sınırındaki Kobani denen bir ilçeyle uğraşıyorlardı! İşin içinde kesinlikle İsrail ve Yahudiler var! Bütün büyük devletleri de yine maymun gibi oynatıyorlar, ömrümüz yeterse bu Kobani dertlerini de öğreneceğiz inşaallah!

Neden bu adı İslami olan örgütler, sadece farklı mezheplerden olsalar bile yine kendileri gibi aynı kıbleye yönelen Müslümanlarla savaşırlar!? Ellerindeki silahların tamamı Suriye rejimi tarafından kendilerine verilen Rus ve Çin malı olduğu bilindiği halde ve Sünni bir örgüt olduğu iddia edildiği halde, İran, Irak ve Suriye bu örgütle savaşmıyorlardı da, sadece beyanat aşamasında savaşıyoruz gibi görüntü veriliyordu!? Dünya üzerinde kurulan bütün örgütlerde olduğu gibi, bu örgütün de Büyük Şeytan Amerika ve İsrail tarafından kurdurulduğu ve beslendiği bilindiği halde, ittifak ülkelerinin bombalamalarından bir netice elde edilemiyordu!? Güya destekledikleri Kürt guruplar için havadan attıkları cephane nasıl oluyor da bir kısmı bu örgütün sahasına düşüyordu? IŞİD'in açılımı Irak Şam İsrail Devleti miydi yoksa! Bunlar bizim zekamızla dalga geçiyor geçmesine de, içimizdeki şeytanın gemini boyunlarına takıp, gurur ve endamla yürüyen aptal piyonlar da, hatta gençlik yıllarını, *"Kahrolsun Amerika"* diye duvarlara yazı yazmakla geçiren koca koca akademik aptallar da içeride karışıklar çıkartıyorlardı. Şeytan işte insanı böyle maymun gibi oynatır! Açın televizyonları da, inkar etmedikleri dedelerinin rollerini nasıl icra ediyorlar izleyin ibretle!

Tarih kitapları bu IŞİD Meselesini ciltler dolusu yazacaklar, bu konu hakkında şu çok önemli ayrıntıyı burada nakletmenin de tarihi bir sorumluluk olacağı kanaatindeyiz!

Kimyasal kitle imha silahlarının ellerinde olduğu savını ileri sürerek, Irak'ı, aslında İsrail'i korumak amacıyla işgal eden Büyük Şeytan Amerika, petrol balçığına bulanmış bir karabatak kuşunu dünya televizyonlarına, yine sahipleri Ya-

hudi olan ajanslarla servis edip, işgali dünya kamuoyu nezdinde masum gösterebilmişti!

IŞİD için söylenecek sözümüzün özü şudur ki; bu örgüt bölgesel konjonktür olarak da, küresel konjonktür olarak da kurulması, bütün Müslümanlar için anın vacibi mahiyet ve öneminde bir örgüttü! Şeytanın büyüğüyle, küçüğüyle ittifak edip, ötekileştirdikleri mezhep sahipleri üzerinde planlar yapan bir şer odağına birilerinin müdahale etmesi her bir Müslüman ferdin üzerine farz mahiyetindedir. Sadece yaptıklarına bakıldığında, eğer bu bize gösterilenleri bu örgüt kurumsal yapısında onaylıyor ve kabul ediyorsa, iyi bilin ki bu örgüt de, bu şer ittifakının bir ürünüdür. Yok eğer bir algı operasyonu ise bu zannımızdan dolayı Rabbimiz bizi affetsin.

Burada konumuzdan bağımsız gibi görülse de, bize gelen haberlerin neredeyse tamamı sahipleri Yahudi olan haber kanallarından gelmektedir. Bu konuda Rabbimiz müminleri şu ayetiyle uyarıyor, *"Ey iman edenler! Şeriatın koyduğu sınırlardan dışarıya çıkmayı adet haline getiren biri, **size bir haber getirirse, ona inanmadan önce, doğru olup olmadığını iyice araştırın,** yoksa bir topluluğa yanlışlıkla bilmeden kötülükte bulunur, incitirsiniz de, sonra yaptığınızdan pişmanlık duyarsınız."* (Hucurat 6)

Şimdi geldiğimiz durum ise tam anlamıyla bir kaos ve karmaşa. Amiyane tabiriyle at izi, it izine karışmış durumda! Atlar kendi arasında, katır, eşek, midilli vs, itler de kendi arasında, kaniş, doberman, buldok, vs çeşitlilik gösteriyor. Bu kadar puslu, karanlık ve karmaşık durumda bile Allah

(CC)'ın bizlere bahşettiği feraset duygusu ile eğriyi doğrudan, beyazı siyahtan ayırabiliriz!

1. Dünya savaşının ardından ve hatta dünyayı o sürece götüren olayların kısa bir özetini gözden geçirmemiz durumunda, *'bu inceleme kesinlikle resmi kaynaklardan olmamalıdır'*, halimizi çok açık olarak görebiliriz. Dünyadaki bütün bozgunculuğun hammaddesi olan kavim Yahudiler, bunun yegane ve tek uygulayıcısı da İngilizlerdir! Dünyada bir sürü savaşlar, olaylar, katliamlar olur biter, biz hiç birini bu adı anılan Yahudi kavminden ve şeytandan olduğunu bilmeyiz. Öyle şeytani bir zeka ve maharetle yaparlar ki bu işleri maymun hep başka ülkeler ve milletler olur! Biz büyük şeytan Amerika diye tabir ediyoruz diye sizler sakın Amerika'yı bu işleri kotaran ülke olarak düşünmeyin! Sadece varlık ve güç anlamında Yahudi piyonu oyduğu için böyle anılmaktadır! Yani biraz analitik düşününce, Yahudi kavmi Amerika gibi bir ülkeyi bile maymuna çevirip, kendi ellerinde kukla gibi oynatmaktadır! Amerika diye andığımız her paragrafın altında, icra makamını yürüten bakan ve danışmanların tamamına bakın, dönem ve lider istisnası olmaksızın çoğu Yahudi'dir!

Çok kısa bir kaç tarihsel anekdotu sizlerle paylaşalım. İsrail'i Filistin bölgesine yerleştirip, Ortadoğu'da üstünde nüfuzu bulunan ülkelerden bu işgalci ülkeyi tanımalarını isteyen ülke İngiltere'dir! İstanbul'a kadar giren işgal güçleri İngiltere'ye aittir. 200 binden fazla insanımızın canına mal olan Çanakkale Savaşı İngilizler ile yapılmıştır. Siz Türkiyeli insanların tamamına sorsanız, *"Bizim en derin ve büyük düşmanımız kimdir?"* diye, size, *"Yunan gavuru ile Rus domuzu"* cevabını verirler!

Subliminal uygulamalar ve algı operasyonlarını böylece ustalıkla kullanır ve kendilerini gizlemeyi becerirler!

Kitabın bu bölümünde eksen kayması ile şeytandan uzaklaşıp, siyaset yaptığımızı söyleyen kardeşlerimiz, size kitabın başında şeytanın yeryüzündeki görülebilen versiyonunun Yahudiler olduğunu bildirmiştik. Şeytanlaşmış ve onunla ittifak etmiş insanlardan bahsetmedik mi? İste bu kadar açık, eksen kayması yok şeytanın ta kendisinden bahsediyoruz! Yüce kitabımız Kur'an'ı Kerim'de lanetlenen ve uzak durulması istenen iki varlık ve olgudan bahsedilir! üçüncüsü yok, ilki şeytan, ikincisi Yahudilerdir.

Bu örgütlerin kuruluş amaçları, büyümeleri ve ülkelerin siyasi sınırlarını değiştirme gayretlerinin altında tek emel var! İsrail için güvenlik koridoru oluşturmak, İslam ülkelerinin ayakları üstünde durmalarının önüne geçmek, birlik ve beraberliklerinin tesis edilmemesi için elden ne geliyorsa onu yapmaktır.

Bu tezden yola çıkacak olursak, İsrail'in bölgedeki en sağlam ve vazgeçilmez müttefiki İran'dır! Birbirlerini tehdit etseler, hatta bunun sonucunda fiziksel kargaşanın ve savaşın içine girseler bile durumu göz boyama olarak bilin ve bu gerçeği iman derecesinde inanın! İslam medeniyet tarihini iyi bir biçimde inceleyecek olursanız, Müslüman topluluklar arasında ilk günden beri bir nifak ve ayrık otu gibi, birlik ve beraberliğin tesisindeki tek problem unsurunun İran olduğunu hemen görürsünüz!

Bilinçli bir politika ile bütün yayın organlarında Kerbela Hadisesi'ni her gün halkına telkin ederek, Sünni Müslümanlar

ile onarılamaz ayrılık tohumları eken bu ülkenin, Şii egemenliği için yapmayacağı iş yoktur! Aradan neredeyse 1350 yıla yakın bir zaman geçmesine rağmen, aslında kendileri gibi gasıp, fasık fanatiklerin neden olduğu bir olayı, Sünni kesime mal ederek, potansiyel düşman ve savaşılması gereken kesim olarak tanıtmaktadır. Yaklaşık 1350 yıldan beri Sünni kesimin çocuklarına sorun lütfen, içlerinden bir tanesi bile Kerbela zulmüne hak verecek bir kişi bulabilir misiniz!? Bu olayda Efendimiz (SAV)'in hatırasına saygısızlık eden bir kul görebilir misiniz!? Hayır! Bu meseleyi sürekli gündemde ve sıcak tutarak gerginlikleri muhafaza eden bu ülkenin amacını kestirmemek de saflık olur.

Hicri 10 Muharrem 61'de *(Miladi 10 Ekim 680)* zalimce bir hadisenin yaşanmasının üzüntüsünü hepimiz yüreğimizde hissedebiliriz. Fakat bunu bir paranoyaya dönüştürüp aynı dindeki insanları ötekileştirmek ve potansiyel düşman konumunu muhafaza etmek için bu gayretler Allah (CC)'ın gazabını celbedecektir!

İran'ın ikiyüzlülüğü o kadar bariz görülüyor ki; Medine ziyaretlerinde Efendimiz (SAV)'in kabrini ziyaret ettiklerinde sağında yatan Hazreti Ebubekir ve Hazreti Ömer'in (RA) kabirlerine tükürmeden geçmezler. Bizler hepimiz çok iyi biliriz ki, bizim elimizdeki ve bütün Müslümanların inandıkları Kuranı Kerim'in, ***'Sahifetül Fatıma'*** adını verdikleri Kuran'da eksik ve/veya ilk halifeler tarafından çıkartılmış nüshalarının da kendilerinde olduğunu iddia ederler!

Bütün bunların üstüne bizler de onlar gibi fitne ateşini körüklemek istidadında ve niyetinde değiliz. Böyle bir halden de

Rabbimize sığınırız. Biz İranlı Müslüman kardeşlerimizi mümin olarak kabul etmeye niyetli ve hazırız. Biz Kerbela hadisesi yaşanırken orada değildik. Bu hadiseyi de tasvip etmemekteyiz.Lakin bu fitne ateşini sürekli kor halinde tutarak bu tür hadiseleri her gün ve bütün İslam beldelerinde yaşatan İran, İsrail'in ve şeytanın ekmeğine yağ sürmüyor mu? Ne dersiniz!

Büyük İslam Tarihçisi İbni Hişam Cemel ve Sıffin vakıalarını anlattığı satırlarının sonunda şu akıl almamız gereken ibretli sözlere yer vermektedir; *"Allah sizin ellerinizi o kan ve pislikten ari ve temiz tutmuştur, siz de dilinizi muhafaza ediniz...!"* Bizler de bu konuya böyle yaklaşıyoruz! Her şeyin en doğrusunu Alemlerin Rabbi Olan Allah (CC) elbette ki en iyi bilendir!

Bizim kuşağımız, 20. ve 21. yüzyılın büyük felaketlerini bire bir yaşayan, dünya üzerindeki gerek adı Müslüman kesimlerin meydana getirdiği zulüm ve katliamlara, gerekse Müslüman olmayan toplulukların, halkların hem kendi içlerindeki, hem de Müslümanlara karşı yaptıklarına yakinen şahit olduk. Şahit olmasına olduk ama hiç akıl, ibret ve ders alamadık maalesef! Şeytan bizi öyle akıl almaz gailelerle oyaladı ki, etrafımızda olup biteni göremedik bile. Görenlerimizi de ***'ayrılıkçı, aşırı dinci, rejim karşıtı vs'*** gibi yaftalarla ötekileştirdi seçkinci egemenler!

Bizim kutsallarımızın en başında ve iman esaslarımızdan olan, vazgeçilmesi, eksiltilmesi, ertelenmesi, ters yüz edilmesi imansızlık ile eş tutulan canlı-cansız her yaratılmışın yaşama hakkına gösterdiğimiz inanç esası gelmektedir! Bu temel

fikirden yola çıkarak, adaletin toplumun bütün katmanlarında tesis edilmesi ve imtiyazsız uygulanması gelmektedir! Cenabı Hak, Kur'an'ı Kerim'de, bazı ümmetleri belirlenen temel kanun ve cezaların tatbikinde, zengin, soylu ve kendileriyle bir biçimde yakınlıkları bulunan kimselere ayrıcalık uygulandığından dolayı, o kavimleri cezalandırarak helak ettiğinden bahsetmektedir.

"Şüphesiz Allah, size emanetleri ehline 'sahiplerine' *teslim etmenizi ve insanlar arasında hükmettiğinizde adaletle hükmetmenizi emrediyor. Bunumla Allah, size ne güzel öğüt veriyor!.. Doğrusu Allah, işitendir, görendir."* (Nisa 58)

"*Ey iman edenler, kendiniz, anne-babanız ve yakınlarınız aleyhine bile olsa, Allah için şahitler olarak adaleti ayakta tutun.* 'Onlar' *ister zengin olsun, ister fakir olsun; çünkü Allah onlara daha yakındır. Öyleyse adaletten dönüp hevanıza* 'tutkularınıza' *uymayın. Eğer dilinizi eğip büker* 'sözü geveler' *ya da yüz çevirirseniz, şüphesiz Allah, yaptıklarınızdan haberi olandır."* (Nisa 135)

Bu konuda Hazreti Ömer (RA)'a atfedilen güzel bir söz var; *"Mülkün temeli adalettir!"* Bu söz zamanımızda biraz değiştirilip adliye duvarlarını süslüyor olsa da, malum adliyelerdeki adalet kavramının, yapılan en son kamuoyu yoklamasına yönelik bir ankette, yüzde yirmilik bir onayla ne kadar güvenilir olduğu ortadadır!

Zamanımızda halen yürürlükte olan kanunlar ve nizamlar ile, bunları esas alan yürütme esasları kaynağını adaletten değil, kanuna dayalı hukuk sisteminden almaktadır! Adı üstünde hukuk sistemi! Ne garip ve hazindir ki, bu hukukun temel

esas olarak uygulandığı mekanların isimleri, *'Adalet Sarayı'* olarak isimlendirilmiştir! Hepimiz şahit olmuşuzdur ki, bu zamana kadar nice zulüm ve haksızlıklar, doğuşuyla insana verilen, temel haklar gibi bir çok hak, hukuk sistemini uygulayan adalet saraylarında katledilmiştir!

Hukuku değil de, adaleti esas alan erdemli ve hak müptelası insanlar, tasarlanan sistemlerin özünü oluşturması gereken ve mutlak adalet esasını içeren kanunlarla belirlenen hukuk sistemi eğer adalet içerseydi, zalim, zorba ve ceberrut devletin demir yumruğu yerine müşvik ve kucaklayıcı, bir adalet sistemimiz olsaydı, bu günkü kavga ve kargaşaların hiç birisini yaşamak zorunda kalmayacaktık belkide!

Temel kurguda eğer, hukuk adalet mantığıyla rafine edilseydi, kanunlar bu mantıkla oluşturulsaydı, kanunlarımız adaletli hukuk olarak tanzim edilecekti! Hukuk devleti diye süslü cümleler kurduğumuz rejim tartışmaları belki de son bulacaktı, devlet de bu adalet içeren hukuk sisteminden geçirilseydi *"Adaletli bir hukuk devleti"* vasfını kazanacaktı! Bugün bile türlü polemik ve spekülasyonların öznesini oluşturan adalet teşkilatının, belirli zümre ve grupların güdümüyle, seçilmiş otoritenin haklarını gasp girişimini, adalet dilencisi zavallı halk yığınları taaccup ve ümitsizlikle seyrederken, kendisine lazım olacak olan adaleti kesinlikle bu sistemde ve bu binalarda bulamayacağına iman etmiş kıvamda biçare haykırıyor; ***"Katip kör kadı sağır, bağır Allahım bağır!"***

"Allah şüphesiz adaleti, iyilik yapmayı, yakınlara bakmayı emreder; hayasızlığı, fenalığı ve haddi aşmayı yasak eder. Tutasınız diye size öğüt verir." (Nahl 90)

"Rab" kelimesi Kur'an'i Kerim'de 970 defa geçmektedir. Lügat da terbiye etmek, ıslah etmek, mutlak otoriteye sahip olmak, efendisi olmak, sorumluluğunu yüklenmek, başkanlık yapmak, sözü dinlenmek, itaat edilmek, üstünlüğü ve otoritesi kabul edilmek gibi anlamlara gelir. Yani bunu tek kelimeye indirmek gerekseydi bunun karşılığı ***"kanun koyucu"*** olarak tanımlanabilirdi!

Bu fikirden yola çıkacak olursak, aile içerisinde babaya ve/veya otoriteyi elinde bulundurana, bu evin *'Rabbi'* demek yanlış olmazdı! Millet adına kanun yapan yasama organlarına da, *'Milletin Rabbi'* tabiri kullanılabilir. Peki millet için yapılan kanunların yukarıda mealen verilen, Nahl Suresi 90. ayetinde yer alan hangi asasına göre tasarlanmaktadır diye düşünmemiz gerekmez mi? Elbette ki gerekir, gafil halk yığınları, ideolojik ve farklı akımların etkisiyle karşı çıktıkları bu mutlak adalet kavramına ve esasına dayalı hukuk sistemini, *"Şeriat Kanunları..."* diye yaftalayıp, bazen istihza ile, bazen de militarist tavırla reddettiklerinde, arzularına göre yapıldığını sandıkları kanunların ve hukuk sisteminin kendilerini nasıl bir zulüm ve kargaşaya sürüklediğini ne zaman görecekler!?

Eğer hukuk devleti kuramını tesis etmek amacıyla tasarlanan kanunlar, ilhamını şeytan ve dostlarından almasalardı, mutlak adaleti hedefleyerek tasarlansaydı, içerisinde, ıstılahi olarak kullandığımız, *"Kul hakkı, vicdan, ahiret günü hesabı, dil emniyeti, din emniyeti, nesil emniyeti, mal emniyeti, can emniyeti..."* gibi temel düsturları da içermesi gerekirdi! Durum bunun tam tersine olarak, *"Devlet hakkı, kamu maliyesi, seçim günü hesabı, rejim emniyeti, toprak bütünlüğü emniyeti,*

sınır emniyeti..." gibi saiklerle tasarlandığı için kavgamız bitmiyor ve bitmeyecek gibi de görünüyor!

Kendi fikirlerini, bazen bir dini, bazen bir mezhebi, bazen bir ırkı, bazen de bir ideolojiyi kaynak göstererek, zorba ile dayatılan istek ve arzuların, kanuna dönüşmesi kendi sistemi içerisinde hiç de zor değildir. Büyük laflar eden küçük kafalı insanların neredeyse yüz yılı bulan ülkemizdeki rejimi halen daha oturtamadıklarının yegane ve tek nedeni de budur işte!

Zorba, zalim, ceberrut ve dayatmacı devlet eliyle çıkartılan şeytani kanunların bütün milleti getirdiği seviye de ortada! Bir kaç kez millet iradesinin sandıkta kısmi yansımasıyla düzeltilme gayretleri, çok uluslu şer güçlerinin, içimizdeki işbirlikçilerle ortaklaşa operasyonları sonucu her seferinde türlü şeytani oyunlarla hep tersyüz edildi! *"Onlar ağızlarıyla Allah'ın nurunu söndürmek istiyorlar. Halbuki kafirler istemeseler de Allah nurunu tamamlayacaktır."* (Saff 8) Ayet içimizi rahatlatıyor, elbette bir gün bizim ülkemizde de mutlak adalet esasına dayalı kanunlar ihdas edilerek, hukuk sistemi oluşturulacaktır ümidini muhafaza etmekteyiz!

Şeytani fikirlerin uygulayıcıları, toplum üzerinde uygulamaya koyan bu şeytanlaşmış insanların, kurdukları cumhuriyetin 91. yılında bile bir arpa boyu mesafe alamamışken, bütün temel dinamiklerini halkın oylarıyla nihayet iktidara gelmiş bir hükümetin, vatanperverlik duygularıyla gayretlerini aksatmak için yaptıklarını da hep birlikte yaşamakta ve görmekteyiz!

Bu husus ne kadar hazindir bilir misiniz!? Kapitalist ve emperyalistler etrafını kuşatıp, ekonomik olarak müflis hale

getirdikleri koskoca imparatorluğu Yahudi ve İngiliz güdümlü İttihat ve Terakki denen melanet örgütüyle, tarihe gömen bu şeytanın ortağı guruplar, aynını tarihin intikam tecellisi gibi, cumhuriyetin kurucusuna da reva görmüşlerdir! İstedikleri tam olarak yerine getirilmeyince etrafını kuşattıkları cumhuriyetin kurucusunu, yalnızlık, alkol ve bunalım içine sokarak, adına köşk dedikleri bir hapishanede ölüme terk etmediler mi!? Ona Savarona gibi oyuncaklar alarak, *"Bizden uzak olsunda, isterse Mısır'a sultan olsun..."* diyenler, uyduruk doktorlarla ölümüne bizzat zemin hazırlamadılar mı? Bunu o kadar pervasızca yapıyorlar ki, kurucularının cenaze merasimine katılmamayı bile kendilerine ar saymıyorlar! Yerine gelenler aynı İttihatçı ruhu ülkemizdeki bütün azınlıklar ve etnik mozaiği bozacak zalimane tutumlarına pervasızca devam ettiler! Bu günkü karmaşa ve istikrarsızlığın nedeni de başlarındaki milli şefleri ve ittihatçı uşaklarından başkası değildir! Birlik ve birleştirmek anlamına gelen, *'İttihat'* kelimesinin gereğini tam olarak yerine getirip, bin yıllardır birlikte, barış içinde yaşamış halkları ayırarak kavgalı hale getirmeyi iyi becerdiler! Yükselmek anlamına gelen *'Terakki'* kelimesinin gereğini de çok yükseklere çıkardıkları ülkeden zaten anlıyorsunuz! İşte şimdi ben Atatürkçüyüm diyen insanların, bir kez daha düşünmeleri gerekmiyor mu sizce de? Atatürk'e yaşama hakkı vermeyen bu melanet örgütünün amaçları neydi sizce? Bunu bu zamana kadar meydana gelen olaylardan anlayamayanların genetik beyin özrü olduğundan, ömrümüzü bunu anlatmaya adasak bile başarılı olamayacağımızı biliyoruz! Bir kaç satırla anlayacak olsalardı keşke!

Kürt meselesi diye uydurdukları problem için memleketimizin 35-40 yılını heba ettiler! Bu yılların sayısal maliyeti ise 17 bin faili belli ama meçhul cinayet olmak üzere yaklaşık 30 bin can ve yaklaşık 500 milyar dolar! Cumhuriyetin ilk yıllarında uygulanan zulüm ve asimilasyon politikalarının mimarı şeytan değildi, bundan adınız gibi emin olun! Şeytana bile pabucunu ters giydirecek olan, şeytani fikirli insanların icraatları, şeytanı bile imrendirmiştir! Dini, mezhebi ve etnik unsurları arındırma, ulus devlet kurma ütopyasıyla çıkarttıkları zulüm kanunlarını uygulayan bu Batı hayranı, güya medeniyet yanlısı çağdaş despotların ülkeyi getirdikleri durum işte bu!

Kaybolan canların hesabını sayısal olarak tutmaktan öte bir fikir geliştiremeyiz ama, harcanan 500 milyar dolar ile neler yapılabileceğini kestirebiliriz! Biraz mecazi ve mizahi bir tahminde bulunmak gerekirse, Türkiye'nin üstüne bir kat daha çıkabilir, altını kiraya verip, geliriyle üst katta ömür boyu rahatça yaşayabilirdik!

Yahudi ittifakıyla kurulan, İttihat ve Terakki Fırkası'nın bu milleti 1. Dünya Savaşı'na nasıl soktuklarını gayri resmi tarih kitaplarından mutlaka okuyun ve öğrenin ne olursunuz!

Bu gün İslam Dini için savaştıklarını iddia eden gurup ve örgütlerin ne kadar İslami olduklarını hepimiz ibret ve hayretle izlemekteyiz. İleride yazmayı düşündüğümüz kitabın ana fikrini oluşturan, bu örgütlerin algısı ve olgusu hakkındaki araştırma, umuyor ve diliyoruz ki, bir çok gerçeği gün yüzüne çıkartacaktır. Şimdilik şu kadarıyla iktifa edelim,

sizin gündeminizdeki örgütlerin tamamı ve eksiksiz olarak birer algı operasyonundan ibarettir. Aldığınız bütün haberler, izlediğiniz bütün görüntüler de bu algı operasyonlarının bir parçasıdır. Size bu haberleri getiren haber ajanslarının tamamı Yahudi ve Batı tandanslıdır. *"Ey inananlar! Eğer yoldan çıkmışın biri size bir haber getirirse, onun iç yüzünü araştırın, yoksa bilmeden bir millete fenalık edersiniz de sonra ettiğinize pişman olursunuz."* (Hücurat 6) Bu ayet gereğince bu fasık ve facirlerin haberlerine kesinlikle inanmayın lütfen.

İnsanın aslında kendi nefsine zulmetmekte olduğunu anlayacağı, bütün yüzlerin simsiyah ve bembeyaz kesileceği o zor günde yüzlerimizin açık ve beyaz olması için dua ederiz. Yarabbi, bilerek veya bilmeyerek yapacağımız zulüm ve zorbalıktan, iyilik yapıyoruz diye işleyeceğimiz kötü amellere, şeytanın kandırmasıyla yanlış yola girmekten de düşmekten de sana sığınırız. Bizi yeryüzüne gönderme hikmetinin, yeryüzünde adaleti tesis etme ve yayma fikrinden ve amelinden, en azından gücümüz yetmese bile niyetimizden bizi şeytanın caydırmasından da sana sığınırız. *"Oku kitabını, bugün hesap görmek için sen yetersin sana."* (İsra 14) buyurduğun ayette ki gün geldiğinde, verilemeyecek bir hesapla çağırma bizi huzuruna yarabbi! Hesabımızı kolay eyle, dünya gailesi ile bizi şeytana uydurma yarabbi, senin her şeye gücün yeter... Amin.

"***...Zulmedenler, yakında nasıl bir inkılaba uğrayıp devrileceklerini bileceklerdir."*** (Şuara 227)

Aşırılık

Bizleri ve kainatı bir ölçü ve en güzel biçimde yaratan Rabbimiz, davranış biçimlerimizi, ahlak kurallarını, ölçülerimizi de Yüce Kitabı Kur'an'da beyan buyurmuştur.

"Böylece, sizler insanlara birer şahit 've örnek' *olasınız ve Peygamber de size bir şahit* 've örnek' *olsun diye sizi orta bir ümmet yaptık..."* (Bakara 143) Buyuran Rabbimiz, bizleri ne aşırı giderek, haddi aşan, ne geride kalarak tembellik yapan bir ümmet olarak yaratmadığını beyan ediyor!

Istılahi literatürde aşırılık ve geri kalma ile ilgili 'İfrat' ve Tefrit' olarak adlandırılan bu terimlerin kısaca sözlük anlamları ve gerçek hayattaki karşılığı üzerinde duralım.

İfrat; herhangi bir konuda çok ileri gitme, ölçüyü aşma, aşırı davranma, taşkınlık. ***Tefrit***; herhangi bir konuda geride kalma, yeterli ölçüde olmama veya tembellik durumu olarak açıklanabilir.

Bu konuda bir kaç misal vermek gerekirse; Cimrilik tefrit, israf ise ifrattır. iktisatlı davranmak ise vasattır, yani orta yol ve uygun olan Rabbimiz (CC)'ın razı olduğu davranış biçimidir. *"Harcarken, israf ve cimrilik etmezler; ikisi arasında bir yol tutarlar."* (Furkan 67)

Başka bir misal de; acele ifrat, tembellik tefrittir. Tembellik, şimdi yapılması gereken bir işi geciktirmek, daha sonraya bırakmak demektir. Acelecilik ise henüz yapılmaması gereken işi şeytana uyarak, zamanından önce yapmaktır. Bu konuda bir çok ayet ve hadis ile uyarılmış olsak da şeytan aleyhillane, aklımıza girerek, bize ya acele ile yaptırır veya tembellik ve üşengeçlik hissi vererek, *"Bir şey olmaz sonra yaparım, yarın yaparım..."* dedirterek, bizi tembelliğe sevk edip işimizden alıkoymaya ikna eder...

Bu konuda Allah (CC) bir ayeti kerimesinde, *"İnsan, pek aceleci yaratılmıştır; delillerimi yakında göstereceğim size, acele etmeyin."* (Enbiya 37) diye bizleri ikaz ederken, Efendimiz, Peygamberimiz (SAV), acelecilik konusunda, *"Acele şeytandandır."* (Tirmizi) *"Acele eden hata eder."* (Beyhaki) buyuruyor, tembellik konusunda ise, *"Yarın yaparım diyenler, helak oldu."* (Berika) diyerek bizleri ikaz etmektedir.

Yaradılış ve kainat kurallarında da Allah (CC) vasat davranmıştır. Dünyadaki sıcaklık ve soğukluk, insanların organlarının yerleştiriliş biçimi, bu konuda çok fazla örnek vermek mümkündür. İnsan gözünü bir gezdirip baksa, kainattaki bütün sistemler aşırılık ve eksiklik olmaksızın tam bir orta ölçekte yaratılmıştır.

Vasat, orta bir ümmet olarak yaratıldığımızı bildiren ayeti kerimede kullanılan, *"vasatan"* kelimesi Türkçede de vasat *'orta'* anlamında kullanılmaktadır. Bu üzerinde çok düşünmemiz gereken bir kelimedir. Hayatımız boyunca, hemen her gün, her işimizde acele etmez miyiz? Ve genellikle de acele ederiz, Efendimiz (SAV) *"Acele şeytandandır..."* buyurmamış mıydı? İşlerimizin bazılarında tembellik ederiz. Ama ibadetlerimizde ve hayırlı işlerimizde de tembellik etmez miyiz? Şimdi şeytanı açık gözle gördünüz mü? İşte formül bu!

Dikkat ediniz, şartların oluşmasını ve zamanının gelmesini beklemeden yaptığımız iş ve faaliyetlerde acele etmemiz, hemen yapmamız gereken ibadet ve hayır işlemek gibi işlerimizde tembellik etmemiz şeytanın oyuncağı olduğumuzun en açık delilidir. Yani birinde acele ederek haddi aşıp aşırılığa kaçıyoruz, diğerinde ise tembellik edip aşırılığa kaçıyoruz. İşte aşırılık bu ve şeytanın resmi de bu!

"... Her şeyi yaratan ve bir ölçüye göre düzenleyen Allah'tır" **(**Furkan 2)

"...Onun katında her şey bir ölçü 'belli bir miktar' ***iledir."*** (Rad 8)

"Biz her şeyi bir ölçüye göre yarattık" **(**Kamer 49)

"Sabah akşam Rablerinin rızasını dileyerek O'na yalvaranlarla beraber sen de sabret. Dünya hayatının güzelliklerini isteyerek gözlerini o kimselerden ayırma. Bizi anmasını kendisine unutturduğumuz ve ***işinde aşırı giderek hevesine uyan kimseye uyma."*** (Kehf 28) Ölçünün üstüne çıkmak da, gerisinde kalmak da aşırılıktır!

Aşırılık ve şımarıklık bahislerini ilgilendiren bir başka konu da, *"Kader, ruh ve kıyamet* " hakkında güya ilim sahiplerinin konuşmaları ve tartışmalarıdır ki, hayretle izlememek, ilmi kariyerleriyle tartıştıkları konu arasında bağlantı kurmak neredeyse imkansızdır!

"Hakkında kesin bilgi sahibi olmadığın şeyin peşine düşme. Çünkü kulak, göz ve kalp, bunların hepsi ondan sorumludur." (İsra 36) Diğer konularda da bununla ilgili bahisler işlendi. Bizim bu konularda çok bir bilgimiz olmasa da bu hal bizim için bir eksiklik değil ki! Ahirette bu konulardan imtihan olunmayacağız, rahat olun! Allah Azze ve Celle bize bu konularda çok az bir bilgi verildiğini, bazı maddelerde de, bilginin sadece kendi katında olduğunu beyan etmektedir! *"Yeryüzünde vuku bulan ve sizin başınıza gelen herhangi bir musibet yoktur ki, biz onu yaratmadan önce, bir kitapta yazılmış olmasın. Şüphesiz bu, Allah'a göre kolaydır."* (Hadid 22), *"De ki: Allah'ın bizim için yazdığından başkası asla bize isabet etmez…"* (Tevbe 51)

"...Allah adına bilemeyeceğiniz şeyleri söylemenizi 'sizlere' *haram kıldı, yasakladı."* (Araf 33)

Ruh hakkında da aynı bilinmezlik geçerlidir, bu konuyu şeytan insanın aklına sokar ve ayetle sabit olan bir mesele de bile onun aklını kurcalar durur. Saatlerce üzerine vazife olmayan konuları tartışmalarını sağlar! *"Sana ruh hakkında soru sorarlar. De ki: Ruh, Rabbimin emrindendir. Size ancak az bir bilgi verilmiştir."* (İsra 85)

Ruh hakkında günümüz eşyası ile bir misal verip kıyas yapmak gerekirse şunları söyleyebiliriz, bilgisayarın aritmetik

işlemcisini kalp, hard diski de beyin olarak düşünün; bunlara yazılım yüklenmediğinde bunlar enerjileri bulunup çalışır durumda olsalar bile bitkisel hayat benzeri bir durumda olmaz mı? Bu mekanik araçlara işletim sistemi ve özel yazılımlar yüklendiğinde nasıl ideal kullanımı meydana getirirlerse, ruh ta tıpkı bu sistem gibidir! Simdi siz, *"Ben yazılıma inanmıyorum, çünkü onu gözümle göremiyorum..."* dediğinizde yazılımı size kim gösterebilir? Yazılım diye size gösterilen bir CD-DVD ve/veya depo aygıtı olsa bile, siz buna ikna olabilir misiniz? Elbette ki hayır! Yazılım onların içindedir, ama siz onu gözünüzle göremez, elinizle tutamazsınız, ne olacak şimdi yazılım diye bir şey yok mu diyeceğiz? Bu misali ruh ile kıyaslarsak neticeye biraz yaklaşmış olabiliriz!

Kıyamet meselesinde de *"Kıyamet vakti hakkındaki bilgi, ancak Allah'ın katındadır. Yağmuru O yağdırır, rahimlerde olanı O bilir. Hiç kimse yarın ne kazanacağını bilemez. Yine hiç kimse nerede öleceğini bilemez. Şüphesiz Allah, her şeyi bilendir, her şeyden haberdardır."* (Lokman 34)

"Kıyamet günü mutlaka gelecektir. Herkes peşine koştuğu şeyin karşılığını bulsun diye neredeyse onu 'kendimden' *gizleyeceğim."* (Taha 15)

Önceki bahislerde *'bilmiyorum'* demeyi unutanların bu tavırlarıyla belalarını bulduklarını nakletmiştik! Allah (CC)'ın izni ve yardımı olmadan da asla bilemeyiz. Efendimiz (SAV)'e bile, Rabbinin izni ve yardımı olmadan, *'Biliyorum'* deme hakkı verilmemiştir! Peygamber olmasına rağmen

kendisine sorulan ve fakat bilmediği soru üzerine, *"Yarın size söyleyeceğim"* sözü rabbinin gücüne gitmiş ve 15 gün bir tek vahiy bile gelmemiştir! Efendimiz bu halden öylesine muzdarip olmuştur ki, canlı ders olarak ona, *"İnşaallah"* kelimesinin önemi ve ehemmiyeti öğretilmiş, peygamber bile olsa haddi aşamayacağı, aşırılık yapamayacağı, Allah (CC)'ın izni ve öğrettikleri olmasa kendi başına bir hiç olduğu kendisine acı bir biçimde yaşatılarak öğretilmiştir!

Mesele şöyle yaşanır; Peygamberliğin ilk yıllarıdır. Mekke müşriklerinin ileri gelenleri tarafından görüşme teklifi gelmiştir. Aralarında Ukbe ve Nadr isminde iki kişi vardır. Bunlar bir süre önce Yesrib'e yani Medine'ye gitmişler ve Yahudilerin alimleriyle görüşmüşlerdi. Onlardan öğrendikleri bazı soruları Peygamber Efendimiz (SAV)'e soracaklardır. Yahudi alimlerinin dediklerine göre bu sorulara cevap vermesi halinde o bir peygamberdir. Aksi halde sıradan bir insandır ve işlerine nasıl geliyorsa ona karşı öyle davranabileceklerdir. Müşrikler, Efendimiz'e üç soru sordular; Mağaraya sığınmış olan yiğitlerin ilginç hallerini, doğudan batıya dünyayı gezip dolaşmış olan büyük hükümdarı ve ruhun ne olduğunu…

Rasulullah (SAV) Efendimiz de, *"size yarın bilgi vereyim"* der. Bu soruların cevaplarını Cebrail (AS)'ın hemen getireceğini umar! Ama öyle olmaz. Müşriklerin dedikoduları artar. Peygamber'in yalancı olduğunu, artık bu işin sonunun geldiğini söylerler. Hakaretlerini artırdıkça artırırlar.

Efendimiz içine düştüğü bu duruma çok üzülüyordu, Aradan tam on beş gün geçti. Nihayet Cebrail geldi. Onun

gelmesi ve gitmesi elbette kendi arzusuyla olmuyordu. Onu gönderen de, geciktiren de Yüce Rabbimizdi. Cebrail şu ayetleri getirdi, *"Hiç bir şey hakkında* ***'Yarın bunu muhakkak yapacağım'*** *deme. Ancak* ***'İnşaallah'*** *deyip, Allah'ın dilemesi şartına bağlarsan müstesnadır. Unuttuğun zaman da, yine Rabbini an ve* ***'Umulur ki, Rabbim beni bundan daha hayırlı ve doğru bir yola eriştirir'*** *de."* (Kehf 23-24)

Öyle sağa sola caka satarak, kibirle ve şımarıklıkla aşırı giden, sözde din adamlarına, din alimlerine, hoca efendilere, şeyhlere bu misal ithaf olunur! Onlara safça inananlara da ıslah ve basiretlerinin açılması için dua edilir ancak!

Ayetlerde ısrarla belirtilen, aşırı gitmeme ve ölçüye göre davranma ve ölçülü olma emri bakın Efendimiz (SAV)'in sözlerinde nasıl tavsiyeler içeriyor;

"İfrat ve tefritten uzak durun." (Buhari)

"Aşırı giden helak olur." (Müslim)

"İşlerin en iyisi vasat olanıdır." (Deylemi, Beyhaki)

"Her işte ifrat ve tefritten uzak dur, vasatını tercih et.
Çünkü işlerin en hayırlısı orta olanıdır." (Beyhaki)

"Her hususta orta yolu tutmak, peygamberliğin
yirmi beşte bir parçasıdır." (Tirmizi)

"Orta yolu tutun, istikametten ayrılmayın." (Müslim)

Din hususunda aşırı gitmek de, haddi aşmak da yasaktır. Şimdi çok makul bir soru olarak sorulabilir ki, dinde nasıl aşırı gidilebilir? Bakın her konuda bize rehberlik ve kılavuzluk eden, bize en kestirme ve en kolay yoldan cennete götürmeye çalışan Efendimiz (SAV) ile yeni Müslüman olan biri arasındaki ve bir başka misalde de arkadaşları, *'Ashabı'* ile aralarındaki diyaloglarla, dinde aşırı gitmenin nasıl olabileceğinin örnekleri, nasıl anlatılıyor!

Necid ahalisinden saçı karmakarışık, fakir bir kimse, Resulullah (SAV)'e geldi. Uzaktan sesi güçlükle işitiliyor, ne söylediği anlaşılmıyordu. Nihayet yaklaştı. Meğer İslam'ın ne olduğunu soruyormuş...

Resulullah (SAV) ona, *"Bir gün, bir gece içinde beş vakit namaz"* diye buyurdu.

Adamcağız, ***"Bu namazlardan başka kılacağım namaz var mı?"*** diye sordu.

Resulullah, *"Hayır! Olmayacak. Kendiliğinden nafile olarak namaz kılarsan o ayrı."* cevabını verdi.

Bundan sonra Resulullah (SAV) ona, *"Bir de Ramazan ayında 30 gün oruç tutacaksın."* dedi.

Adamcağız yine, ***"Bundan başka oruç tutacak mıyım?"*** diye sordu.

Resulullah, *"Hayır, tutmayacaksın. Kendiliğinden nafile oruç tutarsan o ayrı."* diye buyurdu.

Resulullah ona zekatı da söyledi.

Adamcağız yine, ***"Üzerimde bundan başka sadaka olacak mı?"*** diye sordu.

Resulullah (SAV), *"Hayır, olmayacak. Kendiliğinden sadaka verirsen o ayrı."* diye buyurdu.

Bunun üzerine Necidli fakir, ***"Vallahi bundan ne fazla ne de eksik bir şey yapacağım."*** diyerek arkasını dönüp gitti.

Resulullah (SAV), *"Eğer doğru söylüyorsa kurtuldu gitti!* ***Cennetlik bir adam görmek isteyen şu adama baksın, buyurdu."***

Yukarıda anlatılanlar şu anlama gelmemeli! Sadece emredilmiş ibadetleri ve belirlenmiş sayılarıyla yerine getirip yan yatalım değil elbette! İnsan Rabbine yakın olmak istediği ölçüde ibadetlerini fazlasıyla ve misliyle eda edebilir, gece ve gündüz Rabbine yakınlık ve samimiyetle namaz kılabilir, tek bir şartla; ailesini ve bakmakla yükümlü olduğu kişileri ve onların ihtiyaçlarını aksatmaksızın, ölçü bu!

İbadet yapıyorum diye ailesini ve normal yaşantısını terk edip, haddi aşan ve kendisinden istenenlerden fazlasını yapmakla iyi bir iş yaptığını zanneden bir sahabesine Efendimiz (SAV)'in ibretlik cevabını dikkatle okumanızı tavsiye ederiz...

Dua ederken bile ölçü net olarak konulmuştur, *"Rabbinize yalvararak ve gizlice dua edin. Muhakkak ki Allah, bağırıp çağırarak haddi aşanları sevmez."* (Araf 55)

Konuya ilişkin ikinci örnek ise Osman b. Maz'un (RA)'dır. Risaletin daha ilk günlerinde Müslüman olan Osman, Müs-

lüman olmadan önce de ahlaken temiz kalmaya çalışan ve bunu büyük oranda başarmış birisiydi. Yaşantı tarzının güzelliği ve düzenliliği ile Mekke'nin istisna şahsiyetlerindendi. Osman'da Ebu Derda (RA) gibi dünyayla ilişkisini mümkün olduğunca kesme eğilimi taşıyan ve vaktinin tamamına yakınını ibadetle geçirme gayretinde olan birisiydi. Onun İslami yaşantısına ilişkin rivayetler pek çoktur. Bir gün Resulullah (SAV)'e gelerek eşinden uzak durmak istediğini, onu çıplak olarak görmek istemediğini söylemesi bunun örneklerinden birisidir. Onun bu kararı karşısında Resulullah (SAV)'in cevabı *"Onlar sizin için bir elbise, siz de onlar için bir elbisesiniz.."* (Bakara 187*) "Ben eşimi, eşim de beni açık olarak görür."* der. (İbn Sa'd et-Tabakatü'l Kübra) Osman'ın düşüncesinin yanlışlığını, kendisini örnek vererek açıkladı.

Osman'la ilgili bir başka haber ise şöyledir: Osman'ın eşi Havle Binti Hakim bir gün Resulullah (SAV)'in eşlerinin yanına gelerek kocası hakkındaki sıkıntılarını dile getirip, dertlendi. Kocasının kendisini terk ettiğini ve kendisini tamamen ibadete verdiğini anlattı. Resulullah (SAV), bu durumdan haberdar olunca Osman'ı yanına çağırdı ve aralarında şu konuşma geçti:

"Ben senin için örnek değil miyim?"

"Anam babam sana feda olsun ey Allah'ın Resulü! Bu nasıl soru! Elbette ki sen benim için örneksin."

"Sen gündüzleri hep oruç tutuyor, geceleri ise sürekli namaz kılıyormuşsun, doğru mu?"

"Evet doğru."

"Böyle yapma. Sende bedeninin de hakkı var, ailenin de. Namaz kıl, ama yatıp uyumayı da ihmal etme. Orucunu tut, ama iftarını da yap. Ben hem uyurum, hem de namaz kılarım. Hem oruç tutarım, hem de orucumu açarım. Hem de eşimle birlikte olurum. Ey Osman! Allah'dan kork!" (Ebu Davut)

Meseleyi sadece dar bir alana sıkıştırarak bireysel veya toplumsal aşırılıklar üzerinde yoğunlaştırmak, zamanın getirdiği diğer aşırılıkları görmezden gelmek olur! Aşırılıklar sadece bu davranışlardan ibaret değildir. Misalleri sayfalar dolusu çoğaltmak mümkün.

Verilen misallere son zamanlarda formatı değişen evlilik ve karı-koca ilişkileriyle devam etmek tam yerinde olur kanaatindeyiz!

Kadın ve erkek ilişkilerindeki en makul ve ileri düzey ilişki helal olan evlilik diye bilinmektedir. Evlilik toplumun temelini oluşturan *'Aile'* kavramının da ilk adımıdır! Eskilerin hikayesi diye alaylı bir edayla dinlediğimiz, eski ve görücü usulü ile gerçekleşen evliliklerin temeline baktığımızda, haramsız, samimi bir tavır görürüz. Zamanımızda gerçekleşen evliliklerin yarısına yakını ilk beş yılını doldurmadan, mahkeme kapılarında boşanma ile sonuçlanmaktadır! Resmi rakamlar bu gidişin artarak devam ettiğini göstermektedir. Şeytanın zaferini ilan ettiği sonuç! Boşanmak!

Görücü usulü ile gerçekleşen evliliklerde boşanma oranı yüzde 3'ler civarında. Eski kuşak için geçerli bir veri olsa da,

ülkemiz taşrasında bu oran, modern usullerle evlenenlerle kıyaslandığında ciddi farklılıklar göstermektedir.

Meseleyi basitçe ele alınca görülecek tek gerçek vardır, oda şu; Allah (CC)'ın, *"En sevmediğim helal..."* diyerek ruhsat verdiği müsaadesi, şeytanın en sevdiği, kendisini muzaffer komutan ilan ettiği şeydir boşanmak! Peki neden eski toplumlarda geleneksel yöntemlerle yapılan tanışma ve evlenme ilişkileri ahirete kadar devam ediyor da, çok gelişmiş (!) modern toplumlardaki ilişkiler bir kaç yıl içerisinde kavga ve dövüş ile bitiyor. Bunun nedeni de çok açık ve basit. Şeytan! Ve maalesef bu tuzağa bu müessesede çoğu zaman kadınlarımız düşmektedir. Bu mesele ile ilgili tarafları dinlediğinizde ortalıkta bir yığın içi boş incir çekirdeği görürsünüz. Mecazen düşünüp incir çekirdeklerinin içi neden boş diye merak ediyorsunuz, içini dolduracak bir mesele yok da ondan!

Hepimiz problemin ne olduğunu biliyoruz. Gelin bir kez de kendimize ayna tutarak şahitler olalım! *"Sizi çift çift* 'kadın-erkek' *yarattık."* (Nebe 8) Ayet çok açık, biz bir erkek ve bir dişiden yaratıldık. Modernite çağı ile özgür (!) bireyler haline dönüşen erkek ve kadın, eşitlik temelinde bir statüye kavuştular! Peki eşitlik adaletli midir? Her eşitlik adalet anlamına gelir mi? Elbette ki hayır! Dikkat edin, bu eşitlik paranoyası, hayatımızın ve toplumların bir çok katmanında eşitlik adı altında nice zulümlere sebep olmuştur!

Erkek evin geçimini sağlamak ve dünyaya gelecek çocukların rızkı için çalışmakla mükelleftir. Kadın ise evinin ve

çocuklarının düzgün nesiller olarak yetişmesi için en ideal formatta yaratılmıştır. Modern çağın ekonomik sıkıntıları kadınları da tıpkı erkekler gibi ağır iş koşullarında çalışmaya zorlamıştır. Özellikle *'Modernite'* kavramını hayatımıza sokan 17. Yüzyıl Avrupa'sının, ardından sanayi devriminin ve rejim değişikliklerinin sonucu olarak, erkekler gibi çalışma hayatına katılan kadın gücü ve faktörü bakın beraberinde neleri de beraberinde getirdi!

Kadının toplumsal statüdeki hak ettiği yeri alması, (!) köle düzenine yeni neferler gibi algılanmak yerine, *'Özgür ve eşit birey'* gibi takdim edildi! Bu kadınlara erkekler gibi ekonomik özgürlük sağlamakla birlikte, onun kendisine olan özgüvenini verdi (!) ve özgürlüğünün farkına vardırdı (!).

Bu süreçlerin başlaması ve devamında evlilikler de devam ediyordu elbette ki. Fakat formatı değişiyor ve bu müessese inanılmaz bir transformasyona uğruyordu!

Allah (CC), *"İçinizden kendileri ile huzura kavuşacağınız eşler yaratıp aranızda sevgi ve merhamet var etmesi de O'nun ayetlerindendir. Şüphesiz ki bunlarda düşünen kavim için ayetler vardır."* (Rum 21) Bu ayetin ilk bölümü problemin çözümünün de anahtarı, bir kez daha. bir kez daha okuyun lütfen. Burada kast edilen, eşlerin birbirleriyle sükun bulması.

Günlük hayatımızın akşam kavuşma, bir araya gelme sahnesini gözünüzün önüne getirin şimdi! Normalinde kadının akşam eve geldiğinde, kendisine sarılıp, başını okşayacak, kollarının arasında sımsıcak, huzuru ve güveni ona verecek bir

koca beklemesi lazım. Bunun karşısında erkeğin ise, bir an önce evine ve sevdiğine, hayat arkadaşına kavuşmak için arzusu tepe noktasında olması gerekir, bir an önce evine gitmek için acele içindedir! Zaten böyle olduğu zaman problem yok. Fakat gerçek hayatta durum bunun tam tersi, bakın nasıl;

Özgür, eşit ve medeni (!) kadın, gün boyunca çalıştığı işinden yorgun argın evine gelir, tıpkı erkeği gibi! Akşama kadar o kadar çok erkeğin kaprislerine katlanıp ağız kokusunu çekmiştir ki, artık başka bir erkeğe tahammülü kalmamıştır. O da artık bir erkektir! Erkek de aynı zorlukların sonunda evine gelmiştir ve kapıda onu kendisi gibi bir erkek karşılamıştır! İnce ve analitik düşünün lütfen Allah (CC) bizi hani, bir erkek ve dişiden yaratmıştı! Ama manzara böyle değil. İki erkek evlenmiş durumda değil mi!? Kadın genetik olarak kendisini korumaya yetkin ve yatkın karşı cinse sevgi duyar. Ama onun için böyle bir gerçeklik yoktur ortalıkta. Eğer erkek de alttan alırsa bu sefer karakterinde eksen kayması meydana gelmekte ve iki kadın evlenmiş durumu ortaya çıkmakta! Şimdi siz bu durumun içinden çıkın. Bir müddet sonra cinsel faaliyetleri çıkartırsanız bu evlilikten, erkekler kadınlarını, çamaşır, ütü makinesi gibi, kadınlar da erkeklerini bankamatik, koruma ve evrak takibi yapan birisi gibi görmeye başlıyorlar!

Buyurun size modern, çağdaş, uygar, özgür ve eşit bireylerin evlilik panoraması! Sonuç altı ay sonra mahkemede boşanma davası. Bu söylediklerinize, laik ve çağdaş fikirleri savunmak adına saldıran ve karşı çıkanlar elbette ki olacaktır. Ama istatistikler aynı şeyi ısrarla göstermeye devam edecek.

Son beş yılda yapılan evliliklerin, yüzde otuzundan fazlası boşanmayla sonuçlanmış. Buyurun size medeniyet…!

Oysa bizi yoktan var eden, Alemlerin Rabbi Allah (CC), aile düzeni ve nesillerin devamı için bakın neler söylemekte; *"Sizi bir tek candan* 'Adem'den' *yaratan, ondan da yanında huzur bulsun diye eşini* 'Havva'yı' *yaratan O'dur. Eşi ile 'birleşince' eşi hafif bir yük yüklendi* 'hamile kaldı'. *Onu bir müddet taşıdı. Hamileliği ağırlaşınca, Rableri Allah'a: Andolsun bize kusursuz bir çocuk verirsen muhakkak şükredenlerden olacağız, diye dua ettiler."* (Araf 189) Ne şükrümüz, ne sabrımız, ne durum tespitimiz yerli yerince değil, fıtrat ve formata taban tabana zıt!

Teknolojinin gelişmesi ve üretim tekniklerinin değişmesinin insanlığa fayda getirmesi, hayatımızı kolaylaştırması gerekirken, sanal olarak bu sözde yenilikler bir yandan bize rahatlama ve kolaylık gibi görülse de derinlemesine, *'Analitik'* bir gözlem ile incelendiğinde durumun hiç de öyle olmadığı anlaşılmaktadır. Bu mesele akıl yürütmekle izah edilemedi bu zamana kadar! İlahi bir el, geleneksel süreçleri ve hayat tarzlarını tam tersine değiştirdi!

Yüksek teknoloji ile donatılarak üretilen yüksek binalarda sırt sırta, alt alta, üst üste hayatlar sürüyoruz. Bu kadar yakınlık halindeyken bile, kapı bir, duvar bir komşumuzu maalesef tanımıyoruz. Açlığı veya yoksulluğu hakkında hiç bir bilgimiz olmuyor! Belki öldüğünü de etrafa yayılan kokularından anlıyoruz! Eskiden bahçe duvarları ile mahremiyete dönüştürülen, aralarında bulunan onca mesafeye rağmen,

bütün komşularımızı tanır, dertleri ile de hem hal olurduk. Şimdi yüksek bina yarışındaki artış ve aşırılık bize insani olarak sosyal anlamda ne değer kattı? Akıllı evler, binalar, parmağımızı şaklattığımızda ışıkları açıp-kapatabiliyor, buzdolabındaki yiyeceklerin bozulduğunu haber veriyor ama, anne-babamızın kırılan kalbinden haber veremiyor! Çocuklarımızın elektronik aletlerle geçirdiği gençlik yıllarının, onları ileride nasıl kalpsiz ve duygusuz varlıklara dönüşeceğine dair haberleri veremiyor! Ailenin diğer fertlerinin ne halde olduklarını, bize ihtiyaçlarının olup-olmadığını haber vermiyor! Neredeyse varis kabul edileceğimiz komşuların hali ahvalinden bize haber vermiyor! Çalışarak çok para kazanıyor, bağırsaklarımızı mutfakta dolduruyor, tuvalette boşaltıyoruz! Söylesenize Allah aşkına, biz mutfak ile tuvalet arasında boru hattı mıyız, bileniniz var mı!?

Şeytanın tam olarak istediği ve nihai hedefi de bu, vallahi de, billahi de bu! Allah yok, Peygamber yok, kitap yok, ibadet yok, akrabaya halini sorup, yetime yoksula vermek yok, hayır hasenat yok, senede iki bayram, biri şeker bayramı, diğeri kavurma, senede iki bayram namazı, oh ne rahat, böyle olur lüküs hayat! Bunu referans kitaplarından okuyalım, eğer böyle cennet kazanılıyorsa hepimiz aynını yapalım! Şeytanın ne kadar akıllı ve kudretli olduğu umarız şimdi daha iyi anlaşılmıştır. Hayat ve şeytan denklemini yaşantımızdan bir an bile çıkartmanın sonucu uçurumun en dibi olacağını aklımızdan çıkartmayalım lütfen"

Lüks, donanımlı ve pahalı otomobiller artık çok yaygın hale geldi. Bu öyle aşırılıkları da beraberinde getirdi ki, yol-

larımızı kan gölüne çevirdi. Mesela bu otomobiller de hız sınırlaması konusundaki aşırılıklar üretim aşamasında önlemi alınsaydı daha faydalı olmaz mıydı? Bu mesele insanların kendi tercihleridir, belki buradaki aşırılıklar bizi ilgilendirmiyor! Fakat değeri milyon dolarlarla ölçülen pahalı lüks tüketimdeki aşırılıklar, toplum katmanlarındaki makası açıp, düşman sınıflar oluşturmuyor mu sizce de?

Her şeyin aşırılığı olduğu gibi yeme-içmedeki aşırılıklar çağımızın sorunu olarak obeziteyi, obezite de şeker ve tansiyonu, şeker ve tansiyon da diğer bütün organ tahribatlarına neden olmuyor mu?

İmam şafi (RA), *"Yediğiniz üç lokma sizi sırtında taşır, ondan sonrasını siz sırtınızda taşırsınız!"* derken bu günkü doymuş yağ oranı tavan yapmış, obezite mağduru, seküler, sofistik kavram, kuram dilemması zavallıları mı kastediyordu acaba, ne dersiniz?

Metabolik sendromları neticesinde akla hayale gelmeyecek fikirler serdedenler, bu yeme-içmenin sonucunda mı muhale geldiler acaba?

Lüks tüketimin yaygınlaşması, paraya erişimin kolaylaşması, fuhuş ve zinayı, gayri meşru yollardan paraya ulaşma isteklerini öyle aşırı noktalara taşıdı ki bu hali akılla izah etmek neredeyse mümkün olamıyor.

Hıristiyan dünyasında bile, çok eski değil, 1930'larda, 40'larda bile plajlardaki bikinili kadınların denize girmelerine tepki gösteren yerel halkların bu günlerde ne hale gel-

diğini göremiyor muyuz? Yataktan kalktığı gibi sokakları işgal eden kadınların, hiç bir ahlaki ve toplumsal geleneğe uymayan bu davranışları, edep ve haya yoksunu giyiniş tarzlarındaki aşırılıklar ne ile tabir ve tasvir edilecek? Ne kadar açık giyinirse, vücudunu ne kadar çok teşhir ederse o derecede medeni sayılan, kasap vitrinlerinden farkı olmayan sokaklardaki duygusuz et yığınlarını şeytanın oyuncağı değil de medeniyetin timsali olduğunu hangi veçhe ile anlamamız gerekiyor bileniniz var mı?

Medya kanalları ile özendirilen tüketim malzemelerine duyulan istek ile gelirleri orantılı olmayan halkların, kredi imkanlarının kolaylaştırılması sayesinde canavara dönüşen finans sektörünün, neredeyse dünya üzerindeki bütün insanları medeni, özgür, demokratik düzenlerde yaşayan, serbest girişimci, liberal sistemin, kapitalist ve emperyalist sermaye kuruluşlarının tasmalı köleleri haline gelmesi hangi medeniyet ile izah edilebilir?

Çok medeni, çok demokrat ve çok özgürlükçü ülkelerin, az gelişmiş ve/veya gelişmekte olan ülkelerin kaynaklarını sömürmek için, ellerindeki imkanları zalimce ve pervasızca kullanan adı medeni ve gelişmiş ülkelerin azgınlıklarını ve aşırılıklarını nasıl bir medeniyet tasavvuru ile anlayacak ve inanacağız? Bir de utanmadan, biz şu ülkelere medeniyet ve demokrasi götüreceğiz yalanları ile kamuoyunu kandırmaları karşısında insanın, *"Dikkat medeniyet ve demokrasi çıkabilir, başınıza düşebilir (!)"* demesi gelmiyor mu? Bütün bireyler olarak kredi borçlarıyla, borçlu köleler değil de, özgür ve demokratik beldelerde yaşa-

yan vatandaşlar mıyız acaba? İşte medeniyetin hayatımıza kattığı değerler manzumesinin kısa bir özeti!

İnternet çağı bizi birbirimize yaklaştırması, kavgaları bitirmesi gerekirken, aradaki katmanları daha belirgin hale getirmesiyle kutuplaşmalara neden olmadı mı? Dezenformasyon kuralları ile aynı dili konuşan, aynı dine inanan insanlar birbirlerine boğazlattırılmadı mı?

Bütün ahlaki ve dinsel değerler görmezden gelinerek bu internet sitelerindeki aşırılıklar, toplumların aile yapılarını kökten sarsıp yıkmadı mı? Kapitalist ve emperyalistlerin finans havzalarına dönüştürdükleri porno sektörünün aşırılıkları, bilerek görmezden gelinen denetimsizliği, sapıklığı körükleyip, sapıklığı geliştirmekten ve sayılarını arttırmaktan başka ne işe yaradı bilenimiz var mı acaba?

Tüketim köleliğinin en üst düzeye çıktığı zamanımızda, alım gücünün paralel gelişmemesi nedeniyle, gelir sınıfları arasındaki uçurumun fazlaca açılmasının nasıl sosyal ve siyasal sonuçlar doğurabileceğini nasıl kestirebiliriz ki?

Vatan şairimiz Merhum Mehmet Akif (RA)'in, ***"Medeniyet dediğin tek dişi kalmış canavar!.."*** dediği gün işte bu gündür, hepimize kutlu olsun! Üstad devam mısralarında, *"Tükürün milleti alçakça vuran darbelere!, Tükürün onlara alkış dağıtan kahpelere!, Tükürün ehl-i salibin hayasız yüzüne!, Tükürün onların asla güvenilmez sözüne!,* ***Medeniyet denilen maskara mahluku görün, Tükürün maskeli vicdanına asrın tükürün!****, Ne Araplık, ne de Türklük kalacak aç gözünü!,*

Dinle Peygamber-i Zişan'ın ilahi sözünü. Veriniz baş başa; zina sonu hüsran-ı mübin; Ne hükümet kalıyor ortada billahi, ne din! ***"Medeniyet!" size çoktan beridir diş biliyor; Evvelâ parçalamak, sonra da yutmak diliyor.*** Anlayana!

Bizim kuşağımızın, zar zor hatırladığı, domatesi, karpuzu, salatalığı, muzun o esrarengiz tadını ve kokusunu, bir evde et pişince bütün mahalleyi saran kokusunu, evinde pişirdiği yemeğini komşu hakkı diye dağıtan teyzelerimizi, pazardan evine dönerken, filesinden görülen meyvelerinin bir kısmını göz hakkı diye komşu çocuklarına ikram eden amcalarımızı haydi geri getirin de eski günlerimize tekrar dönelim! Medeniyet dediğiniz zalim, kapitalist, sömürgeci ve işgalci sisteminizi alın da başınıza çalın ey medeni ülkeler!

İnsanlıktan zerrece eseri bulunmayan insanların yaşadığı ülkenin padişahı olsanız ne olur!? Eski filmlerde izlediğimiz, eski hayatların gözlerimizi buğulandırdığı görüntüler acaba sadece bizdeki eski günlerin hatırası mıdır, yoksa bu gün insanlığın ihtiyacı olan gerçekler midir ne dersiniz!?

Besin zincirinin en tepesinde oturan Amerika'nın yaklaşık 320 milyon nüfusu olmasına rağmen, 8 milyara yaklaşan dünya nüfusuna oranla, dünya gayri safi milli hasılasının 80 trilyon esas alındığında yüzde 20'sini tek başına harcarken, geri kalan yüzde 65'i, yani 65 trilyon dünyanın geri kalan 7.5 milyar insanı arasında paylaşılmakta. Bütün GSMH'lar esas alındığında, *'elektrik, içilebilir temiz su, petrol, çelik ve diğer gıda ve giyecek maddeleri'* bu oran yüzde 56 civarındadır! Dünya gay-

ri safi milli hasılasının yüzde 56'sını tek başına tüketmesinin adalet neresinde bilen var mı!? Şimdi gençken duvarlara yazdığımız***, "Kahrolsun emperyalizm, kahrolsun kapitalizm..."*** sözü ile, o zaman bile ne kadar isabet etmişiz elhamdülillah!

Millet Şairimiz Merhum Necip Fazıl Kısakürek'in ***"Bir kişiye tam dokuz, dokuz kişiye bir pul. Bu taksimi kurt yapmaz kuzulara şah olsa; Yaşasın, kefenimin kefili karaborsa!"*** mısralarındaki hassasiyeti tam olarak anlamamız için daha başımıza nelerin gelmesini beklemeliyiz!?

Hacılarımızın Hac ibadetlerinin bir parçası olan şeytan taşlama bölümünü hepimiz biliriz. topladıkları belli sayıdaki taşları, Büyük Şeytan ve Küçük Şeytan diye tabir edilen bir taş sütuna atmaları gerekir bu ibadetlerini tamamlamaları için. Eğer o hacı adayları ellerindeki küçük taşları karşılarında bulunan büyük taş sütuna atarlarken, bütün insanlığın ifsat ve bozgunculuk membaı olan, zulüm ve sömürü sistemini kuran***, "Bu taş Büyük Şeytan Amerika'ya, şu taş Küçük Şeytan İsrail'e..."*** diye niyet etmeden attıklarında bu ibadetin manasının ve anlamının ve dahi geçerliliğinin ne kadar makbul olduğunu nasıl anlayacağız!?

Hatırlayınız, bu ibadetin gerekçelerini. İnsanlığın ve Müslümanların atası olarak bilip inandığımız, iman ettiğimiz İbrahim Peygamberimizi, (AS) O Rabbine verdiği sözü tutmak için evlatlarından İsmail'i (AS) kurban etmeye söz vermiştir. Zamanı gelince bu sözü kendisine rüya ile hatırlatılır. O her gördüğü rüyanın gerçekliğinden şeytanın karışabileceği şüp-

hesi ile, sağlamasını beklerken şeytan O'na sürekli, *"Akıllı ol! İnsan rüya ile evladını keser mi!?"* diye aralıksız telkinde bulunuyordu. Ama O'nun imanı şeytanın vesvesesini ve tuzağını bozdu ve Rabb'ine verdiği sözünü tutmasına engel olamadı.

İşte taşlama ibadeti İbrahim Atamızın şeytana atıp gözünü kör ettiği bir eylemin tekrarıdır. Şimdi hacı adayları, attıkları taşları hangi niyetle ve neyi kast ederek atacaklarını iyi düşünmeliler, bu ibadetlerini daha önce yapan hacıların tövbe ile niyetlerini döndürmelerinde fayda vardır diye düşünüyoruz!

Hatta, mesela, Filistin halklarının işgal edilmiş topraklarını kurtarmak için verdikleri mücadeleyi, *"Terör(!)"* diye niteleyen ve güya İslami hassasiyeti olan gazete paçavralarında yazdıkları makalelerde dile getiren, insan kılığındaki şeytanlar üzerinde de bu taşlama ibadetini yapabilirsiniz!

Bütün ömrünü bir Yahudi devletinin kurulması uğruna harcayan, atom hakkındaki en fazla söz sahibi, Teorik Fizik Profesörü Albert Einstein'ın *"Korkarım ki bir gün teknoloji, insan iletişiminin ve yakınlaşmasının önüne geçecek ve aptal bir nesil ortaya çıkacak!.."* sözü de diğer teorileri kadar doğru çıkmadı mı sizce de? Albert Einstein katı ve koyu bir Yahudi'ydi! Batılı gelişmiş ülkelerin *'Hidrojen Bombası'* geliştirme denemeleri üzerine bütün devlet adamlarına yazdığı mektupta bakın neler söylüyor neler; *"Bizim çalışmalarınız ve diğer araştırmalar sonucunda bulunup geliştirilen ve insanlığın hiç de hayrına olmayan atom bombasının küçük denemelerinin bile ne büyük facialara neden olduğunu hepimiz gördük. Şimdi de*

'Hidrojen Bombasının' *geliştirilmesi ile uğraşıldığını bilmekteyim! Eğer bu bomba geliştirilecek olursa, atmosferde zincirleme bir reaksiyon oluşturarak, bütün hidrojeni yakacağından endişe etmekteyim. Bu bütün dünyadaki atmosferi yakarak ve yanarak, insanlığın sonunu getirebilecek korkunç bir çalışmadır. Bu kadar aşırılığın sonucunda Allah hepimizi yakıp yok ederek cezalandıracaktır! Zaten* ***'Atom'*** *bile insanlığın tesadüfen bulduğu bir ganimet değil, aksine insanlığın istifadesine sunulmuş bir nimettir! Şimdi Allah bizim bunu şükürde mi, küfürde mi kullanacak diye sınamaktadır. Bu akıl almaz ve aşırı gidişe dur denilmez ise, insanlığın sonunu getirecek gelişmelerin yaşanması çok yakın ve acı olacaktır...!"* Neyse ki Albert Einstein'ın korkuları gerçekleşmedi. Bu kıyamet demekti ve Rabbimiz vakti gelmediği için buna izin vermedi. Ama hangimiz bu söylenenlerden ders alarak aşırılıklarımızı ara veya son verdik. Hiroşima ve Nagazaki'ye atılan atom bombaları, 20 kilotonluktu! Şimdiki bombalar, megaton ve cigatonlarla ifade ediliyor, iyi şeyler mi yaptırıyor şeytan bizlere ne dersiniz!?

Şunu da tahminen belirtmemizde fayda var ki, Albert Einstein Siyonist Yahudilerin bu günkü davranışlarını görseydi her halde o devletin kurulması için bu kadar uğraşmazdı diye düşünüyoruz.

Şimdi bu kadar bilimsel terimlerin havada uçuştuğu bir gerçeklik içinde şeytan da nereden çıktı? Şeytan bunun neresinde ki? diyen insanların akıllarından veya imanlarından şüphe etmek az olur, onları akılsız ve imansız zavallı insanlar olarak anmanızda da hiç bir sakınca yoktur! Bakın nasıl;

"Muhakkak ki şeytan sizin düşmanınızdır. Artık siz de onu düşman edinin. Çünkü o kendi yandaşlarını alev alev köpüren bir ateşin yakın dostları olsunlar diye çağırır." (Fatır 6) Bu tür kitle imha araçlarını ve silahlarını yapanlara şeytan yaptıklarını süslü, gurur duyacakları bir iş olarak gösterir, *"Fakat kalpleri katılaşmış, Şeytan da bütün yaptıklarını, kendilerine süslü göstermişti."* (Enam 43)

Aşırılık bahsine girip de Yahudi kavmini anmamak hiç olmaz elbette! İnançlarında Allah(CC)'ı eleştirecek kadar ileri ve aşırı halde giderler, ayeti kerimede: *"Yahudiler, **'Allah'ın eli sıkıdır'** dediler; dediklerinden ötürü elleri bağlandı, lanetlendiler. Hayır, O'nun iki eli de açıktır, nasıl dilerse sarf eder. And olsun ki, sana Rabbinden indirilen sözler onların çoğunun azgınlığını ve inkarını artıracaktır. Onların arasına kıyamete kadar sürecek düşmanlık ve kin saldık. Savaş ateşini ne zaman körükleseler Allah onu söndürmüştür. Yeryüzünde bozgunculuğa koşarlar. Allah bozguncuları sevmez."* (Maide 64)

Araştırmadan ve cahilce kendi batıl örflerine ve zanlarına, vehimlerine uyarlar! Bu yalanlarıyla bütün insanlığı kendilerine hizmet etmek için Allah tarafından yaratılmış köpekler sayarlar;

"Yahudiler içinde okuma ve yazma bilmeyenler vardır ki, Tevrat'ı anlamaz cahillerdir. Ancak bir takım kuruntu yığını uydurmalar düzer, sadece şüphe ve zanda bulunurlar." (Bakara 78)

Allah'ın ayetlerinden menfaatlerine uygun olanları kabul edip ahkama dair ayetleri reddederler.

"Bütün bunlardan sonra siz şu insanlarsınız: Birbirinizi öldürüyorsunuz. İçinizden bir zümreyi yurtlarından çıkarıyorsu-

nuz. Onlar aleyhine kötülük ve düşmanlık hususunda dayanışmaya giriyorsunuz. Esasında onları yurtlarından çıkarmak size haram edildiği halde, esir olarak size geldiklerinde fidyelerini veriyorsunuz. Şimdi siz Kitap'ın bir kısmına inanıp bir kısmını inkar mı ediyorsunuz? İçinizden bunu yapanın cezası, dünya hayatında rezillikten başka bir şey değildir. Kıyamet gününde ise böyleleri azabın en şiddetlisine itilir. Allah, yapmakta olduklarınızdan habersiz değildir." (Bakara 85)

İmanın bedeli olan mücadeleden kaçarlar rahat günün insanlarıdırlar. Rahatları ve korkuları için bütün dünyayı ateşe vermekten geri durmazlar, kendi dinlerinden başkaları onlar için insan mesabesinde bile değildir!

Ey kavmim Allah'ın size yazıp takdir ettiği Arzı Mukaddes 'kutsal yer'*e girin; gerisin geri arkanıza dönmeyin, sonra zarara uğramış olarak dönersiniz. Ey Musa ! dediler, doğrusu orada zorba bir millet vardır; onlar oradan çıkmadıkça elbette biz girmeyeceğiz; eğer oradan çıkarlarsa, o zaman biz gerçekten girebiliriz."* (Maide 21-22)

Birlik ve beraberlikten uzak daima tefrika üzeredirler. Kendilerine gönderilen peygamberleri, keyiflerine ve hoşlarına gitmeyen kararlar ihtiva eden kutsal kitapları getirseler bile onlara muhalefet ederek, ısrar eden peygamberlerini öldürmekten bile geri kalmamışlardır!

"İnsanlar bir tek ümmet idi. Sonra Allah, müjdeleyici ve uyarıcı olarak peygamberleri gönderdi. İnsanlar arasında, anlaşmazlığa düştükleri hususlarda hüküm vermeleri için, onlarla beraber hak yolu gösteren kitapları da gönderdi. Ancak kendi-

lerine kitap verilenler, apaçık deliller geldikten sonra, aralarındaki kıskançlıktan ötürü dinde anlaşmazlığa düştüler. Bunun üzerine Allah iman edenlere, üzerinde ihtilafa düştükleri gerçeği izniyle gösterdi. Allah dilediğini doğru yola iletir." (Bakara 213)

Bu ayetin nüzul sebebi incelendiğinde, Yahudi kavmi olduğu görülebilir. Yani bu kavim günümüzde değil, bandan on bin yıl öncede böyleydiler, dünyanın ömrü yettiği sürece de aynı aşırılık ve azgınlıklarına şahit olacağız Allahualem.

Bu azgınlıklarının ne zaman biteceğinin cevabını yine Siyonist bir pislik olan, Şimon Perez veriyor.

Gazeteciler, İsrail'in o günkü başbakanı Şimon Perez'e, ***"Kur'anı Kerim, sizin devletinizin yıkılacağından haber veriyor."*** diye hatırlattıklarında, Perez şu cevabı vermiş: ***"Kur'an'ın bahsettiği Müslümanlar gelsin, o zaman düşünürüz!"*** Aslında doğru da söylüyor. Günümüzdeki Müslümanların, yani kendi halimize bakınca tespitin ne kadar doğru olduğunu anlıyoruz. Biz Kur'an tasvirindeki Müslüman vasfına çok benzemiyoruz!

Bütün bunların yanında muradı İlahinin nasıl tecelli edeceğini bilmiyoruz. O günkü Müslümanlardan olmak duasıyla ümidimizi hep canlı tutuyoruz ve Rabbimizin vadine güveniyoruz. Bizim halimizle alay edip, istihza ile başlarını sallayanlara da;

"Sana alaylı alaylı başını sallayacaklar ve ne zamandır, diyecekler. Sen, *'yakında olması mümkündür'* ***de."*** (İsra 51) Biiznillah...

İnatçılık

Bu bahse başlarken de aynı benzer cümleyi kuracağız, belki bıktınız bunu okumaktan ama gerçek bu. Yeryüzündeki ilk inatçı şeytandır, kendini akıllı sanıp, alemlerin Rabbi'ne kafa tutan ve inadından vazgeçmeyen şeytan kendisi gibi bütün insanlığın cehenneme girmesi için bu fikirlerini her olayda ve hepimize fısıldar. *"En iyisini sen bilirsin, en haklı sensin, dik ve onurlu dur, onlar sana tabi olsunlar..."* Her gün düşündüğümüz şeyler değil mi?

İnatçılık, ilk bakışta kısmen masum bir kelime gibi görülse de bunun bir karakter haline dönüşmesi bir felaketin habercisi olabilir. Çünkü şeytanın kendi görüş ve kanaatlerinin doğruluğu konusunda eskilerin deyişiyle, *"fikri sabit ve fikri müstakim"* fikrini insana telkin etmesi, bütün farklılıklara, yeniliklere ve doğruluklara insanı kapatması halidir.

İnatçı insan, nereden edindiği çoğu zaman belli olmayan bilgilerinin ve inançlarının körü körüne savunucusu olur!

Bu insanları genellikle okumamış ve yaşlı insanlar gibi düşünebilirsiniz; hatanın başlangıcı bu düşünce sistematiğinde yatar. Bu tür insanların bu hali kısmen doğrudur, asıl felaket şeytanın vesvesesiyle akademik kariyer yaptığı halde, savunduğu tezlerini çürütecek bir çok bilimsel veri olduğu halde fikirlerinden vazgeçmeyen bağnazlardır!

Bağnazlık ve yobazlık ilk insanla birlikte başlamış ve son insana kadar da devam edecek bir gerçekliktir. Bunun temelinde inatçılık yatmaktadır. Şeytan insanın kendi fikirlerinin doğruluğunu sürekli ona telkin eder, gerçek sebep aslında budur ama bizler bunu göremeyiz!

İnatçılık kibir ve gurur ağacının çürük meyvelerinden biridir! Sonu çoğunlukla ayıplanma ve utanmadır. Ne yazık ki insan ayıplanacağını ve utanacağını bildiği halde bu davranışından vazgeçmez. Çünkü inadın onu da içine alan bir özelliği vardır. İnatçı bu inadıyla başta zamanı olmak üzere, itibarını, saygınlığını ve daha birçok şeyini kaybeder. Bununla beraber inadı ve doğruya yaklaşmaması sebebiyle çevresindeki insanların kalplerini kırar, bulunduğu her ortamda huzursuzluğa sebep olur, üç-beş günlük dünyasını kendisine zehir ettiği gibi ahiretini de perişan eder.

İnatçı insanın karakter tahlili yapıldığında gurur ve kibir hususları hemen göze çarpar. Bu hususlar insanın vasfı olsa da şeytanın en karakteristik özelliğidir.

İnsanın inatçılığı genellikle fikri alanlarda gözlenebilecek davranışlardır. Kendisine anlatılanları ciddiyetsiz ve inan-

madan dinler, nedeni ise kendi fikirlerinin yanında başka fikirlerin ne önemi olabilir ki inancıdır? Kendi anlattıklarını ise mutlak doğrular olarak kabul eder ve tartışılmasına asla tahammül göstermez. En vasat insanın başkalarına hitabetlerinde veya başkalarının hitabetlerindeki orta ve en akıllıca yöntem şudur; *"Benim anlattıklarım ve fikirlerim, içerisinde yanlış ihtimali olan doğrulardır. Karşımdakilerin anlatımları ve fikirleri de, içinde doğru ihtimali olan yanlışlardır!"* Bu ihtimalleri anlattıklarında ve dinlediklerinde muhafaza eden insanlar fikri sabitliklerinden kurtulabilirler.

Hangi konu ve nasıl bir mesele olursa olsun, onun en doğrusunu Allah (CC) ve Resulü (SAV) bilir inancına sahip birisine şeytan hiçbir zarar veremez, kaldı ki insan aciz haliyle kendi halini bile tam olarak bilemezken nasıl olur da kendi fikirlerine körü körüne sahip çıkabilir?

"Bilmez ki sorsun, sorsa bilirdi; sormaz ki bilsin, bilse sorardı!" tekerlemesi ne kadar güzel söylenmiş! Size söylediklerinin ve kararlarının ayet ile sabit olan Efendimiz (SAV) ile sahabeleri arasında geçen bir olayı nakletmek istiyoruz. Kainat bilgilerinin bir kısmı kendisine verilen ve bütün insanlığa doğruyu öğretmek için gönderilen Efendimiz (SAV) nasıl mütevazı davranıyor, bizim için muhteşem bir misal.

Ordusuyla bir savaş beldesine ilerleyen Peygamberimiz (SAV), gecenin bastırmasıyla ordusunun bir vadide konaklamasını uygun görür. Bu durumun savunma kabiliyetini azaltacağını ve orduyu tehlikelere maruz bırakacağını düşünen bir sahabe, Efendimiz (SAV)'e gelir ve aralarında şu konuşmalar geçer;

Sahabe, *"Anam babam sana feda olsun ya Rasulullah, bu sizin kendi fikriniz mi, yoksa vahiyle mi böyle bir karar verdiniz?"*

Efendimiz, ***"Hayır, vahiy değil kendi düşüncem!"***

Sahabe, *"Efendim burada, vadide konaklar isek hem tepelerden, hem vadinin iki ağzından baskına uğrayabilir ve savunmasız kalabiliriz."*

Efendimiz (SAV), ***"Doğru söylüyorsun, peki uygun olan nerede konaklamamızdır?"***

Sahabe, *"Şu yamacın üst tarafı en uygun yerdir."* Bunun üzerine Efendiler Efendisi (SAV), arkadaşının bu sözünü yerinde bulur ve ordusunu söylenen yerde konaklattırır. Peygamber olduğu halde, ***"Ben peygamberim, sen kim oluyorsun da benden daha iyi biliyorsun!?"*** demeyen bir Peygamber'in ümmeti olarak biz de böyle davranabilir miyiz acaba?

Şura Suresi 38. ayette belirtilen *"...İşlerini aralarında meşveret (istişare) ile çözerler..."* ifadesi, inatçılar için yok hükmündedir. Onlar fikirlerinde bir eksiklik ve noksanlık olduğuna inanmazlar ki istişare etsinler. Şeytan kendi bilgilerinin tartışılmaz doğru olduğu fikrini onlara inandırmıştır. Şeytanın kemendi boynuna geçen bir gafil, zalimlikten başka ne yapabilir ki?

Bu vasfı kendisinde görenlerin başında idareciler gelmektedir. Siz onlara gidip hakkı ve doğruyu söyleyin bakalım. Şeytandan aldıkları kibir ve gurur nedeniyle sizin söyledikleriniz doğru olsa bile onu asla ve kat'a tasdik etmezler. Kendi doğrularını uyguladıklarını zannederek şeytanın buyrukla-

rını harfiyen ve eksiksiz yerine getirirler. İşte kendi nefsine zalimlik de böyle yapılır!

Bizler özellikle de bu tür insanlara doğruyu ve hakikati ısrarla ve inatla söylemeye devam etmeliyiz, yoksa biz şeytanın ta kendisi oluruz, nasıl mı? Halk arasında, ***"Haksızlık karşısında susan dilsiz şeytandır!"*** sözü kaynağında benzer bir ifadeyle şöyle geçiyor, *"Batıl, yanlış şeyleri söyleyerek insanlara nasihat eden, konuşan şeytandır. Hakkı söylemekten sakınan ise dilsiz şeytandır."* (İbn Kayyim, el-Cevabu'l).

Şeytanın kudret atına bindirdiği yöneticileri günümüzde çok fazla görmekteyiz. Doğru söyleyenleri yanlarından uzaklaştıran, haramzade ve yağdanlıktan farkı olmayan insanlarla bir halka oluşturan yöneticilerden kendisine ne fayda gelir ki millete olsun? Halbuki bir insan bir yere amir olarak atansın ve/veya seçilmiş bir lider olsun yapacağı ilk iş ve ilk düşünce şöyle olsaydı şeytan onun yanına yaklaşamaz ve ona hiçbir zarar veremezdi: *"Yarabbi! Evvela kovulmuş ve lanetlenmiş şeytanın şerrinden, hile ve desiselerinden, bana vereceği vesveselerinden sana sığınırım. Her işe senin Rahman ve Rahim isminle başlarım. Sen bana yardım etmez ve korumazsan ben şüphesiz yolunu şaşıranlardan olurum. Ve ben bilirim ki sen beni hayatımın bu bölümünde farklı bir mecrada imtihana tabii tutacaksın. İmtihanımı kolaylaştır ve bu imtihan ve işlerimin sonunda bana ahirette karşıma hayır ve hasenata tahvil edilmiş, güzel ve hayırlı işler nasip eyle, ayaklarımı kaydırma, şeytanın benim aklımı çelmesine müsaade etme!"*

Zamanımızın yöneticileri, hatta din adamları bile şeytanın yuları boyunlarında gezmektedir. İnanmayanların bu hali çok garipsenmese de *"İnandım ve iman ettim."* diyen insanların bu hal içinde bulunmalarına ne demeli? Arsızlık, hırsızlık ve namussuzlukları onlarca kere tescil edilmiş insanları yanlarında tutmaları nasıl izah edilebilir ki? Çok basit: Şeytanın, onlara yaptıklarının doğru olduğunu söylemesiyle!

"Allah'a andolsun ki, senden önce birçok ümmetlere peygamberler gönderdik, ne var ki, şeytan onlara yaptıklarını güzel gösterdi. Bugün de onların dostudur. Onlar için acı bir azap vardır." (Nahl 63)

"Şeytan onlara yaptıkları işleri güzel gösterip onları doğru yoldan çıkardı." (Ankebut 38)

Efendimiz (SAV)'in, *"Yarabbi iki Ömer'den birini İslam'a hadim eyle, ona hidayet eyle."* duasını Rabbimiz kabul etmiş ve Hattab Oğlu Ömer'e (RA) hidayet ederek İslam ile şereflendirmişti! Diğer Ömer kimdi biliyor muyuz? Diğeri Ebu Cehil'di! Ebu Cehil ***'Cehaletin Babası'*** anlamında kullanılan bir söz olduğu için kendisi böyle anılır!

Dünya üzerinde bizzat Efendimiz (SAV) tarafından sayısız kere tebliğ edilen insan Ebu Cehil'dir! En yakın arkadaşları, köleleri ve akrabalarından birçok kimse İslam'a girdikleri halde, o inadını kıramamış, şeytanın ona verdiği kibir ve enaniyet duygusunu yenememiş ve cehennemi tercih etmişti inadından dolayı. Kendisine, neden Peygamber (SAV)'e tabi olmadığını soranlara bakın Ebu Cehil ne cevap veriyor; ***"Ben***

bu beldenin en seçkin, en zengin; en asil ve en kudretli insanlarından biri değil miyim?", etrafındakiler, *"Evet, öylesin!"*, Ebu Cehil devamla, ***"Peki bu peygamberlik makamı neden benim gibi, okuması yazması olan, asil, zengin, kudretli birine değil de, okuması yazması olmayan, yetim ve fakir bir deve çobanına verildi? İşte ben bunu hazmedemiyorum."*** diyerek inat eder ve bu inadıyla da geberir gider.

İnatçı insanlar, ister vasat insanlar, isterse seçkin eğitimli yöneticiler olsunlar hiç fark etmez, şeytanın yularını bir kez boyunlarına geçirdiklerinde artık felaket zamanı onlar için başlamış demektir.

Şehir trafiğinde otomobil kullanan insanların hemen her gün maruz kaldıkları trafik ahlaksızlıkları hepimizce malumdur. İnatçılığın genoloji literatüründe bilimsel bir altyapısı elbette bir gerçeklik olarak kabul edilmekle birlikte, bizim toplumumuzdaki insanlarda bu gen baskın biçimde mevcuttur ve kendini hissettirecek derecede kolaylıkla fark edilebilir.

Şeytan bu geni öyle ustaca kullanır ki bir el hareketiyle başlayan münakaşanın sonu bazen cinayetle bile bitebilir. Uygun olmayan davranışta bulunan birisine öyle olmadık tepkiler gösteririz ki, sanki bu hatayı biz hayatımız boyunca hiç işlememişiz gibi! *"Öfke şeytandandır!"* hadisi şerifini aklımıza bile getirmez, *"Öfke baldan tatlıdır!"* atasözüne banarız inatçı kör nefsimizi! Bunu bir kez denemeniz sonucunda siz de bu gerçeği gözlerinizle göreceksiniz. Hatalı davranışınızdan ötürü karşı tarafa elinizi özür mahiyetinde naif bir bi-

çimde kaldırın, o celalli insanın size nasıl halim bir biçimde karşılık vereceğine şahit olursunuz! Ya da, *"Ne diyorsun!"* anlamına gelecek tarzda kaldırdığınızda emin olun 30 saniye sonra yaka paça kavga başlamıştır bile. Şeytanı yakından görmek isteyenler bunu hemen yapabilirler!

Zaten bir el hareketiyle birkaç saniyede hasım veya hısım olmak sanki sadece bizim toplumumuza has bir davranıştır. En kızgın olduğumuzda şeytan ile en yakınlaşmış haldeyizdir bunu unutmamalıyız.

Şeytan hırsımızı sonuna kadar zorlar, ta ki elimizden veya dilimizden bir kötülük hasıl olsun, onun tek amacı da budur zaten. *"Hırs gelince göz kararır, hırs gidince yüz kararır!"* atasözü ne kadar da yerinde ve doğru söylenmiştir! Neredeyse boks eldivenleri elimizde, sanki puan almak için ringe çıkmaya hazır boksörler gibi hissederiz kendimizi. Aramıza karşımızdakinin haklı olamayacağına dair ördüğümüz duvarları boyumuzca yükseltmişizdir. Uzlaşma ihtimali ise hiç yoktur, artık inat vardır. Şeytanın şanını yüceltme zamanı!

Şeytanın kendisini muzaffer komutan olarak ilan ettiği ve gururlandığı anlardan birisi de karı kocanın birbirleriyle kavga ettiği ve birbirlerine küstüğü andır. Sadece kör bir inat yüzünden çoğu zaman incir çekirdeği meselelerle birbirimizi kırar dökeriz. Bir kez, *"Kovulmuş şeytanın şerrinden Âlemlerin Rabb'i olan Allah (CC)'a sığınırım, hanımım veya beyim senden özür dilerim, inat etmişim, şeytana uydum, Rabbim affetsin."* diyebilsek, inadımızı kırabilsek, şeytan öfkesinden çatla-

yacak, lakin çoğu zaman bunun yerine, *"Ben haklıyım, o özür dilesin."* diye inat etmemiz sebebiyle olaylar bizim tahmin edemeyeceğimiz derecelerde büyür ve final: *"Boşanalım!"* İşte şeytanın zafer anı bu andır. Bu olayda inatlaşmanın bizi getirdiği nokta bir felakettir. Hem bizim, hem var ise çocuklarımızın, ailelerin felaketi... Ve ne hazindir ki inatlarımızı şeytan körükleyerek tırmandırıyorken, bu sonuçtan memnun olan sadece o lanetullah'tır biliyor muyuz? Tek sevinen, zaferiyle tek övünen… Bizler yakınlarımıza, *"Şöyle şöyle oldu da ayrıldık, bana şunları dedi de ondan..."* diye bir sürü uzun ve kendimizi masum gösterecek cümlelerin peşine düşsek de mağdur ve mağrur bellidir! Her ne hal üzere olursa olsun, olayın mağdurları, eşler, çocuklar, aileler vs, olayın görünmez başkahramanı ve mağruru her zamanki gibi şeytan… Allah (CC)'ın laneti onun ve onun kılığındaki insanlara olsun...

Kendini beğenmişliğin ve ukalalığın en üst perdesi olan, *"Ben bilmiyorum diyen adam belasını bulmuş demektir. Bırak ne hali varsa görsün!"* sözünü aklımızdan çıkarmayalım. İnadın ve inatlaşmanın şeytandan olduğunu bir an bile aklımızdan çıkarmadan yaşayabiliriz inşaallah. Her şeyin en doğrusunu Rabbimiz bilir elbette!

Yalancılık

Kur'an'ı Kerim'i inceleyip ilk yalancı kimdir diye araştırmalar yaparken bir de gördük ki çok tanıdığınız bir isim çıktı karşımıza; yine şeytan!

İlk yaratılış mekanını bilmediğimizden mekan belirtemiyoruz ama ilk insana, ilk yalanı söyleyerek kandıranın şeytan olduğunu kesin bir bilgiyle öğrenince hiç şaşırmadık nedense!

Hazreti Havva Annemizi ve Hazreti Adem Babamızı kandıran şeytan! Kitabın bütününde, *"Dikkat etmemiz lazım; şeytan peygamberlerin bile aklını karıştırmıştır, bazılarını kandırmıştır, bizi de kandırır, kendimize güvenmemeliyiz, euzu besmelesiz iş yapmamalıyız, işe başlamamalıyız!"* derken inanın ki abartmadan söyledik. Hatta kesinlikle eksik ve noksan olarak!

İlk insan ve ilk Peygamber (AS)'e söylediği yalanlarla, Allah (CC)'ın yasak ve haram kıldığı meyveyi yedirterek cennetten kovduran şeytan, bizim küçük ve önemsiz sayarak, söylemekte

bir sakınca görmediğimiz, küçük diye tabir ettiğimiz yalanları bile aklımıza sokandır! İnsan küçük büyük ayrımı yapmadan, ilkesel olarak yalan söylememe hasletini bozduktan sonra şeytanın tasmasını boynuna takmış demektir!

Ben hayatımda bir kere yalan söyledim ve/veya söylemek zorundayım diye kendisini kandıran gafiller bilsinler ki, o bir seferlik veya tek yalanları olmayacaktır, olsa olsa ilk yalanları olacaktır!

"Kişiye, yalan olarak, her duyduğunu anlatması yeter de artar bile!" (Müslim) Birileri hakkında, başka birilerinden duyduğumuz şeyleri, yalan-doğru demeden o kadar çok anlatırız ki çevremizdekilere! Hiç ciddiye almadan, hiç önemsemeden, bu hadisi bilsek de durum değişmiyor. Buna öyle masum ve öyle meşru bir kılıf uydurmuşuz ki, akıllara zarar. *"Bu yaptığınız gıybet. Eğer doğru değilse iftira!"* ikazlarına cevabımız hazır; *"Kardeşim yalan mı söylüyoruz?"* E oldu olacak bir de yalan söyleseydik!

Efendimiz (SAV) neredeyse bütün muteber hadis kitaplarında yer alan gıybet meselesini anlatırken, tıpkı bizim yaptığımız ve sorduğumuz gibi sahabeler de O'na, *"Ama bu söylediklerimiz filanca şahısta vardır!"* diyorlar. Efendimiz (SAV) işte burada gıybet ve iftira ayrımını yapıyor, *"Bu söyleyip şikayet ettiğiniz haller o şahısta var ise bu gıybettir! Yok eğer bunlar o şahısta bulunmuyorsa iftiradır!"* diye.

Bırakın iftirayı, gıybeti, biz meseleyi önemsemiyoruz bile! Leblebi-çekirdek gibi işliyoruz bu günahı her gün! Bir karde-

şi hakkında duyduğunu kendisine söyleyip, bu kötü halden kurtarması gerektiği halde, bizler arkasından ve aramızda konuşmaktan daha çok zevk alıyoruz, neden? Çünkü bu, şeytanın fikri olduğundan daha çok hoşumuza gidiyor da ondan! Erdemli bir Müslüman'a yakışan hal şu olmalıdır, bir kardeşi hakkında duyduğu olumsuz bir haberi, ona bildirmesi ve, *"Kardeşim senin hakkında böyle şeyler konuşuluyor, açıklama yap ve kendini temize çıkar, şayet söylenenler doğruysa bu yaptığın kötü şeyden vazgeç!"* diyeceği yerde, onun arkasından sıkılan kurşunlara engel olmak yerine, gıybet ve yalancılara destek oluyor. Bu bahsin sonunu da yine Efendimiz (SAV)'in bir sözü ile bitirelim ve tehdide iyi kulak verelim, *"Bir mümin kardeşinizde kınadığınız hal sizin de başınıza gelmedikçe can vermezsiniz!"* Şeytanın bize, *"Kardeşim o da zina yapıyor konuşmayalım mı?"* sorusunun cevabı da bu! Biz de zina yapmadan ölmeyiz! Aman dikkat!

Bakın Âlemlerin Rabbi olan ve yalanı kesin bir hükümle yasaklayan Allah (CC), yalanın ve yalan söyleyen kavimlerin ne hale geldiklerini yüce kitabında *"…Yalan sözden sakınınız."* (Hac 30) diyor ve bu düsturları yalanlayanların halini nasıl anlatıyor; *"Sizden önceki milletlerin başından nice olaylar gelip geçmiştir. Yeryüzünde gezin dolaşın da yalanlayanların sonunun nasıl olduğunu bir görün."* (Ali İmran 137) Ayette belirtilen 'Yalan ve/veya yalanlama' peygamberlere karşı, ilahi kanunları reddetme ve yalanlama halini ifade etmektedir. İfade kendi başına değerlendirilince hepimiz biraz gevşeyip rahatlıyoruz bu manada. Ama yalan sadece Allah (CC) ve

Peygamber (SAV)'e karşı uydurulan bir şey değildir ki! Günlük hayatımızda bazen onlarca sefer önemsemeden kullandığımız yalan içeren sözlerimizin karakterimizi nasıl etkilediğini ve duyarsızlığımızı nasıl artırdığının farkında mıyız acaba?

Biiznillah bundan sonraki yalan bahsinde bu konuyu işleyecek ve şeytanın bizi bu konuda nasıl kandırıp aklımızı karıştırarak yalan söylettirdiğini göreceğiz.

Yalanın sözlük anlamı, *"Gerçeğe aykırı olarak, uydurulan ve gerçek olmayan söz ve davranışlar."* demektir.

Büyük Hadis Âlimi İmam'ı Buhari (RA), kendisinden epey uzak bir beldede bulunan bir adamın Efendimiz (SAV)'in bir sohbetinde bulunduğu ve belli bir konu ile ilgili bilgisi olduğu haber verilince, hadis öğrenmek için günlerce yol yürüyerek bu adamın yanına gider. Adamın tarlasını sürdüğünü görür. Tarlasını sürmek için kullandığı atın önünde yürüyen adamın elinde bir tutam ot olduğunu görür. Adam elindeki otu, atın ağız seviyesinde tutup, yemesi için kendisine gelmesini ve bu sayede tarlasının sürülmesini amaçlamaktadır! Yani atı ot ile kandırmaktadır! Büyük İmam hemen yanındakilere geri dönmek istediğini söyler. Bunun üzerine yanındaki arkadaşları, *"Günlerdir yol yürüyoruz, bu insanda önemli bir hadis var. Bu adam Efendimiz (SAV)'in sohbetinde bulunmuş birisi, bu adamdan bu hadisi dinlemeden mi döneceğiz?"* şeklindeki hayret ve şaşkınlık içeren sorusuna, İmam Buhari (RA) bakın nasıl cevap verir, *"Doğru, bu adam Efendimizin (SAV) sohbetinde bulunmuştur. Lakin tarlasını sürmek*

için bir hayvanı ot vermekle kandıran adamın sözüne itibar edilmez" diyerek bu konudaki hassasiyetini ortaya koyar.

Yalancıları ve yalanı sadece günlük hayatımızdaki işlerimiz ve ilişkilerimiz etrafında aramak meseleyi eksik anlamak olur ki, şeytanın tasmasını ve gemini takmış insanların sadece dış ortamda olabileceği gafletine düşürür bizleri. Camilerin ve mescitlerin içinde oturmuş, sarığı, cübbesi ve göbeğine kadar inen beyaz sakalıyla yalan uyduranların görünüşleri bizi böyle bir yargıdan ve şüpheden alıkoyar ki maazallah bu felaket olur!

"Kişinin namazına, orucuna bakmayın; konuştuğunda doğru konuşup konuşmadığına, kendisine emniyet edildiğinde, güvenilirliğini ortaya koyup koymadığına; dünya kendisine güldüğünde, takvayı elden bırakıp bırakmadığına 'menfaat anındaki tavrına' ***bakıp öyle değerlendirin."*** **(**Kenzul Ummal).

"Kişinin namazı, orucu sizi aldatmasın. Dileyen oruç tutar, dileyen namaz kılar. Fakat güvenilir olmayanın dini de olmaz." **(**Kenzul Ummal**).**

İslam'ın beş şartının biraz esprili bir deyişle 6 olduğunu, ilkinin de ***"uyanık olmak"*** olduğunu söyleyen kardeşlerimiz çok da haksız sayılmazlar!

Bu zamana kadar birçok şekilde bildiklerinden ve hakkında kanaat bulunan profesör müsvettelerinin aksine, bir insanın bütün ömrünü bu işe hasretse bile yazıp bitiremeyeceği, *"Mevzu Hadisler"* adlı eserin yazarı, Profesör Mehmet Yaşar Kandemir ağabeyimizin kitabını okumanızı şiddetle ve

ısrarla tavsiye ederiz. Rabbimizden, Sayın Yaşar Kandemir ağabeyimize, hayırlı, sağlıklı ve uzun ömürler dileriz ki bize yalancıları kaynakları ve gerçek mahiyetleri ile bildirmiştir. Kıssa anlatarak kendisine menfaat sağlayan bu şarlatanlar, akla hayale gelmedik nice yalanlarla Müslüman halk dimağlarını tahrip etmişlerdir. İbnül Cevzi *"Mevzuat"* isimli eserinde, şeytanın oyuncağı olan bu şarlatanlardan bir bedevi, neden hadis uydurduğu sorulduğunda, *"Bir kere tadına varsan sen de bırakamazsın!"* şeklinde konuşarak, şeytanın bunu kendisine nasıl güzel gösterip sevdirdiğini itiraf etmektedir!

Efendimiz (SAV)'in adını anarak, bir sürü rivayet silsilesi uydurarak nakledilen sözlerin mahiyeti o derecelere varmıştır ki akıl fikir erdirilemez. Bunların içinde Allah (CC)'ın namaz kıldığını bile rivayet eden aptallar bulunmaktadır.

Şeytanın bir derece ve kabiliyetinden de bahsetmek tam bu kısımda yerinde olacaktır. Şeytanlar içinde de insanlar gibi alan formasyonuna sahip akademik seviyeye sahip olanlar vardır. Yani farklı sahalarda ihtisas sahibi olan ve o dalda uzmanlaşmış, alim derecesinde şeytanlardan bahsetmek mümkündür. Bunlar bizim dinde çok okuduğu için alim sandığımız insanların ağzından çıkan, akla hayale sığmayan fikirlerin de babası konumundadır! Televizyon ekranlarında arzı endam eden, güya din ıslahatçısı gibi kendisini takdim eden, parmağını insanların gözüne sokarcasına sallayıp, atıp tutan şarlatanları hemen her kanalda görmek mümkündür! Rabbimiz bizi bu şeytanın oyuncağı olmuş yalancılardan muhafaza eylesin!

Tekrar Yaşar Kandemir hocamızın kitabına dönüp bir alıntıyla devam edelim.

Hadis olduğu iddia edilen sözlerin tarihi gerçeklere uygun düşmemesi de onların uydurma olduğunu göstermiştir. Böylesi birçok uydurma metinler, tarih bilgisi yardımıyla kolayca tanınmış ve pek ehemmiyetli tenkitlere mevzu teşkil etmiştir. Muhaddislerin metin tenkidi çalışmalarına da pek uygun bir misal teşkil edecek olan bir uydurma sözü, tenkidi ile birlikte zikredebiliriz.

Bahis konusu haberin metni şöyledir: Hazreti Ayşe (RA) diyor ki, *"Peygamber (SAV)'in Fatıma'nın boynunu birçok defalar öptüğünü görerek bunun sebebini öğrenmek istedim. Cevaben buyurdular ki,* ***'Ya Hümeyra, bilmez misin ki, Mirac'a çıktığımda Allah Teala'nın emriyle Cebrail beni cennete götürdü ve bir benzerini daha görmediğim kokusu hoş ve meyvesi nefis olan bir ağacın yanında durduk. Cebrail'in soyarak*** 'Bu bölüm kitapta yok, bizim tarafımızdan eklendi, demek ki Cebrail (AS) yanında meyve soymak için çakı da taşıyormuş (!)" ***bana ikram ettiği o meyveleri yedim. Allah Teala bunlardan bende bir meni yarattı. Dünyaya döndüğümde Hatice ile münasebette bulundum; neticede Fatma'ya hamile kaldı. İşte ben o ağacın kokusunu özledikçe Fatma'nın boynunu öper ve o kokuyu alırım'***

Bu haberin tenkidinde İbnül Cevzi der ki, *"Bunun uydurma olduğunda mütehassıslar bir yana, hadis talipleri bile şüphe etmez. Bunu uyduran kimsenin zerre kadar tarih bilgisine sahip*

olmadığı meydandadır. Zira Hz. Fatıma, Peygamber (SAV)'e nübüvvet gelmeden beş 'veya bir' *sene önce doğmuştur. Bu uydurmanın mucidinden daha cahil olanlar, bu haberi duyarak tariklerinin çoğalmasına yol açmışlardır. Burada miraçtan bahsedilmesi ise ayrı bir rezalettir. Çünkü miraç, Hz. Hatice'nin vefatından sonra ve hicretten bir yıl önce vuku bulmuştur. Hicretten sonra da Hz. Peygamber Medine'de on sene ikamet etmiştir. Bu yalanı uyduranın sözüne bakılırsa, Hz. Peygamber'in vefatında Hz. Fatıma'nın on yaşında olması icap eder. Pekala, buna göre Peygamber Efendimiz (SAV)'den Hz. Fatıma'nın Oğulları Hz. Hasan ve Hz. Hüseyin'in hadis rivayet etmesini nasıl izah etmeli. Şurası muhakkak ki Fatıma (RA) miraç gecesi on yedi yaşındaydı. Hazreti Peygamber (SAV)'in vefatından altı ay sonra ve otuz yaşında olduğu halde vefat ettiği 'vahiy süresinin de yirmi üç yıl olduğu' dikkate alınırsa, Hz. Fatma'nın, bi'setten yedi sene kadar önce doğmuş olması gerekir. Kaldı ki Cebrail'in Hz. Peygamber'e Fatıma'nın (RA) doğumundan bir hayli zaman sonra geldiğini çocuklar bile bilir."*

Ne derece utanmaz olduklarını göstermesi bakımından ehemmiyetlidir. Bu iki meşhur hadisçi Bağdat'ta Rusafe Mescidi'nde namaz kılarken bir kıssacı, şu uydurma hadisi anlatmaya başlar: *"Kim 'la ilahe illallah' derse, Allah Teala bu sözün her kelimesinden, gagası altın, tüyleri mercan olan bir kuş yaratır."* Kıssacı bu hikâyeyi hayalinin genişliği nispetinde süsleyerek yirmi varak (40 sayfa) tutacak kadar uzatır; Ahmed b. Hanbel ve Yahya b. Ma'in, hayretler içinde kalarak adlarının karıştığı böyle bir hadisi rivayet etmediklerini birbirine söylemek lüzumunu duyarlar. Şaşkınlıkları geçtikten

sonra, Yahya b. Ma'in dinleyicilerin verdiği bahşişleri toplamakta olan kıssacıyı yanlarına çağırır. Yeni bir dünyalık ümidiyle onların yanına gelen sözde vaize Yahya b. Ma'in, *"Bunu sana kim rivayet etti?"* diye sorar. O da, *"Ahmed b. Hanbel ve Yahya b. Ma'in rivayet etti."* der. Yahya sözüne devamla. *"Yahya b. Ma'in benim, Ahmed b. Hanbel de budur, şayet mutlaka yalan söylemen icab ediyorsa, buna bizim adımızı karıştırma"* diye azarlayınca, kıssacı şöyle mukabele eder: ***"Çoktan beri Yahya b. Ma'in'in ahmağın biri olduğunu işitirdim. Bunun doğru olduğunu şimdi anladım.*** *Yahu dünyada sizden başka Yahya b. Ma'in ve Ahmed b. Hanbel yok mu?* ***Ben adları Ahmed b. Hanbel ve Yahya b. Ma'in olan on yedi kişiden hadis yazmışımdır!"*** Ahmed b. Hanbel koluyla yüzünü kapayarak, *"Bırak şunu gitsin!"* demiş, kıssacı da onlarla alay eder bir tavırla oradan uzaklaşmıştır.

İbnül Cevzi'nin Mevzuat isimli eserinde bulunan bir rivayete göre, miracda yedinci semaya gelindiği zaman, Cebrail (AS), Hz. Peygamber'e ***"Burada dur, Rabbin namaz kılıyor!"*** diyor; Hz. Peygamber'in *"Acaba namazda ne okuyor?"* diye sorması üzerine de Cebrail şunları okuduğunu söylüyor: *"Allahım! Sen uluhiyetine yakışmayan sıfatlardan münezzehsin. Bütün kusurlardan arınmışsın. Allah, meleklerin ve Ruh'un Rabbidir. Rahmetim gazabımı geçmiştir."* Böylesine aptalca bir hadisi uyduranın niyeti ve zekası zaten ortadadır! Ona inananlara ne demeli acaba, asıl mesele bu! Fakat maalesef tarih kaynakları alimler ile bu yalancı, şarlatan kıssacılarla çıkan kavgada yalancıların safında yer aldıklarını kaydetmektedirler!

Hz. Peygamber'i hamamda gördüğünü, Hz. Enes'in ağzından uyduran birinin bu yalanını tenkit eden ibnül Cevzi, Hz. Peygamber'in yaşadığı muhitte o zamanlar hamamın bilinmediğini ifade eder. Hamamın hiç bulunmadığı bir beldede hamam hikâyesi bile uydurulmuş! Hazin!

Bu Allah (CC) ve Peygamberimiz (SAV) hakkında yalan uyduran, televizyon ve gazete sayfalarında arzı endam eden, güya *"din adamı"* isimli şarlatanlara uymamamızı, bunların da şeytanın tuzağı ve oyuncağı olduğunu hatırlatmak isteriz. İnsanların en zayıf noktası bu konulardır ve Rabbimiz bizi bu konuda Lokman Suresi'nin 33. ayetiyle uyarmaktadır, *"Ey insanlar, hiç şüphesiz Allah'ın vaadi haktır. Öyleyse dünya hayatı sizi aldatmasın ve **aldatıcılar da sizi Allah ile aldatmasın.**"*

İmamı Rabbani (RA) kendisini din adamı ve âlim sananlara, *"Kendini hem din adamı, hem âlim sanır! Din ile bütün alakası da kendisini böyle sanmasıdır!"* der! İşte bu şarlatanların, dinle de âlimlikle de alakaları bu kadardır!

Yalan bütün dinlerde haram ve yasak kılınmıştır. Yalanın küçüğü de büyüğü de olmaz. Sadece bazı hallerde yalanın kullanılmasına cevaz verilmiştir, Tirmizi adlı muteber hadis kitabında ve diğer kitaplarda da farklı bahislerde zikredilen hadisi şeriflerde özetle, *"Erkeğin, gönlünü almak için hanımına söyleyeceği yalan; harpte söylenecek yalan* 'çünkü harp bir hileden ibarettir'*; iki Müslüman'ın arasında barışı sağlamak amacıyla söylenen yalan."* Bunların da hudutları kesin ve kalın çizgilerle çizilerek belirlenmiştir. Bir tarafın hakkına tecavüz etmeme kuralı esastır.

"...Yalan sözden sakınınız." (Hac 30)

"Ey İman edenler! Allah tan korkun ve doğru söz söyleyin." (Ahzab 70)

Yalan ile mübalağa (*abartma)* arasında çok ince bir çizgi olduğu düşünülse de sakın şeytanın tuzağına düşmeyin, ikisi de yalandır ve günahtır. Hem bir gerçeği aklımızdan çıkarmamamız gerekir ki, Yalan büyük günahlardandır! *"Yalanı ancak Allah'ın ayetlerine inanmayanlar uydururlar. İşte onlar yalancıların bizzat kendileridir."* (Nahl 105)

Yalanı günlük hayatımızda çok ciddiye alınacak bir günah görmeyip, peynir ekmek gibi kullandığımızdan bu bahiste çokça ayet ve hadis kullanmaktayız, çünkü yalan gerçekten de şeytanın masum ve önemsiz gösterdiği en büyük günahlardan biridir! Ne kadar mı? Bakın şu kadar;

Bir insan mümin olduğunu iddia ettiğinde, kendisine yasaklanan işleri yapmamakla mükellef olur. Bunlar mutlak yapması gerekenler ve mutlak yapmaması gerekenler olarak tasnif edilmiştir. Yapmaması gerekenler arasında, insan canına kıymamak, hırsızlık yapmamak, içki içmemek, faiz yememek, iftira etmemek, zina etmemek vs gibi birçok misalle çoğaltılabilir. Yalan söylemek de tıpkı bahsedilenler gibi bir haramdır! Yani içki içmek, zina etmek, hırsızlık yapmak gibi... Aman dikkat. Şeytan, *"Bundan ne olacak ki, bu yalan bile sayılmaz, hem kime ne zararı var ki..."* diyerek aklımıza girer ve bize masum gösterdiği bu günahı işletebilir. Tekrar tekrar aman dikkat!

Bir de yalan ile mübalağa karışımı insanları güldürmek için, dost sohbetlerinde sarf ettiğimiz sözlerimiz vardır. İnsanları güldürmek için mizah tarzında komik konuşanlara Efendimiz (SAV) şöyle buyurmuştur, *"Yazıklar olsun o kimseye ki, insanları güldürmek için konuşur ve yalan söylerler! Yazık ona, yazık ona!"* (Ebu Davud, , Tirmizi)

Rivayet edilen bir hadisi şerife göre Efendimiz (SAV)'in sahabelerinden Ebu Derda ile yalan konusunda bir konuşma geçer. Ebu Derda, *"Ya Resulallah! Mümin hırsızlık yapar mı?"*, Resulullah (SAV), ***"Evet bazen yapabilir."***, *"Peki, mümin zina edebilir mi?"*, ***"Ebu Derda hoşlanmasa da Evet!"***, *"Peki, mümin yalan söyler mi?"*, ***"Yalanı ancak iman etmeyen kimse uydurur. Mümin yalan söylemez!"*** (Kenzul Ummal)

Yalan söylemek, küçük veya büyük, önemli veya önemsiz hiç fark etmez, kalbimizi karartır. rızkımızı azaltır, insanlara Allah (CC) tarafından verilen sevdirilme duygusunu yok eder, işlerimizin ters gitmesine neden olur vs.

Bu yazılanların tamamı muteber kaynaklardan edindiğimiz bilgilerin bir kısmıdır. Kendisine çokça yalan söylemeyi adet ve alışkanlık haline getirenler, bu huylarından bir haftalığına vazgeçip hiç yalan söylememeye azim göstersinler ve hep doğruyu söylesinler. Görecekler ki özgüvenleri artarak yenilenecek, insanların itibarlı bakış ve tavırları hissedilir derecede artacaktır.

Peygamberimiz (SAV)'in hiç yalan söylememiş olması İslam'ı tebliğinde çok olumlu bir faktör olmuştur.

Yalan söyleyen insanlar ömürlerinin tamamını tek ayak üstünde geçirmek zorunda olan cezalı mahluklar gibidirler! Yalanları ne zaman ortaya çıkacak da birilerine rezil olacaklardır diye sürekli bir tedirginlik içerisinde, o yalanı sürdürmek için bütün kurgularını yalan üzerine bina edeceği için her anı, yalanının ortaya çıkıp durduğu tek ayağı da çökecek endişesiyle yaşamak zorunda hissederler kendilerini! Ama yalan söylemeyen insan nasıldır, aleyhinde bile olsa, nasıl olsa doğruyu söylediği için kendinden emin ve söylediği bütün sözleri bütün insanlar tarafından itibar gören kimselerden olarak kabul görür.

İbadetleri Aksatma

Bu bölüm, Muhyiddin'i Arabi (RA)'nin *"Seceret'ül Kevn"* adlı eserinden konunun tam olarak anlamını ifade ettiğinden aynen iktibas edilmiştir.

İbni Abbas (RA) Hazretleri'nden naklen Muaz b. Cebel rivayet ediyor: *"Bir gün Resulullah Efendimiz (SAV) ile beraberdik. Ensardan birinin evinde toplanmıştık. Tam bir cemaat olmuştuk. Sohbete dalmıştık. Bu arada, dışarıdan bir ses geldi:* ***"Ev sahibi, içerdekiler, eve girmem için bana izin verir misiniz? Benim sizden bir dileğim var. Görülecek bir işim var."*** Bunun üzerine herkes Resulullah Efendimiz (SAV)'in yüzüne bakmaya başladı. Orada ve her zaman büyük oydu, izin ondan çıkacaktı. Resulullah (SAV) Efendimiz, duruma vakıf oldu ve, *"Bu seslenen kimdir, bilir misiniz?"* buyurdu. Biz hep birden şöyle dedik, *"En iyi bilen Allah ve Resulüdür."* Bunun üzerine Resulullah (SAV) Efendimiz, *"O, lanetlenmiş olan İblistir, şeytandır. Allah'ın (CC) laneti onun üzerine*

olsun." buyurunca, hemen Hz. Ömer (RA), *"Ya Resulullah, bana izin veriniz onu öldüreyim."* dedi. Resulullah (SAV) Efendimiz bu izni vermedi; şöyle buyurdu, *"Dur ya Ömer, bilmiyor musun ki; ona belli bir vakte kadar mühlet verilmiştir. Öldürmeyi bırak."*

Sonra şöyle buyurdu, *"Kapıyı ona açın gelsin. O, buraya gelmek için emir almıştır. Diyeceklerini anlamaya çalışınız. Size anlatacaklarını iyi dinleyiniz."*

Bundan sonrasını ondan dinleyelim; yani raviden. Şöyle anlattı:

Kapıyı ona açtılar, içeri girdi ve bize göründü. Bir de baktık ki şekli şu, bir ihtiyar, şaşı, aynı zamanda köse. Çenesinde altı veya yedi kadar kıl sallanıyor. At kılı gibi. Gözleri yukarı doğru açılmış. Kafası, büyük bir fil kafası gibi. Dudakları da bir manda dudağına benziyordu. Sonra, selam verdi, onun bu selamına Resulullah (SAV) Efendimiz şu mukabelede bulundu: *"Selam Allah'ındır ya lanetlenmiş olan, mel'un."*

Sonra ona şöyle buyurdu: *"Bir iş için geldiğini duydum; nedir o iş?"*

Şeytan şöyle anlattı, ***"Benim buraya gelişim, kendi arzumla olmadı. Mecburen geldim."***

Resulullah (SAV) Efendimiz sordu, *"Nedir o mecburiyet?"*

Şeytan anlattı, ***"İzzet sahibi Rabb'in katından bana bir melek geldi. Ve dedi ki:*** *"Allahu Teala sana emir veriyor, Muhammed'e gideceksin. Ama düşük ve zelil bir halde. Tevazu*

ile. O'na gideceksin ve Ademoğullarını nasıl kandırdığını anlatacaksın. Onları nasıl aldattığını söyleyeceksin O'na. Sonra, O sana ne sorarsa doğrusunu diyeceksin." Sonra Allahu Teala buyurdu ki: 'Söylediklerine bir yalan katarsan, doğruyu söylemezsen. Seni kül ederim; rüzgar savurur. Düşmanların önünde, seni rüsva ederim.' ***İşte böyle; ya Muhammed, o emir üzerine sana geldim. Arzu ettiğini bana sor. Şayet bana sorduklarına doğru cevap vermezsem düşmanlarım benimle eğlenecek. Şu muhakkak ki düşmanlarımın eğlencesi olmaktan daha zor bir şey yoktur."***

Bundan sonra, Resululah (SAV) Efendimiz şöyle sordu: *"Mademki sözlerinde doğru olacaksın. O halde bana anlat: Halk arasında en çok sevmediğin kimdir?"*

Şeytan şu cevabı verdi: ***"Sensin, ya Muhammed. Allah'ın yarattıkları arasında senden daha çok sevmediğim kimse yoktur. Sonra, senin gibi kim olabilir ki?"***

Resulullah (SAV) Efendimiz sordu, *"Benden sonra, en çok kimlere buğuzlusun ve sevmezsin?"*

Şeytan anlattı: ***"Muttaki bir gence ki varlığını Allah yoluna vermiştir."***

Bundan sonra, sual cevap aşağıdaki şekilde devam etti. Resulullah (SAV) Efendimiz sordu; şeytan anlattı: *"Sonra kimi sevmezsin?"*

"Kendisini sabırlı bildiğim, şüpheli işlerden sakınan âlimi"

"Sonra?"

"Temizlik işinde yıkadığı yerleri üç defa yıkamaya devam eden kimseyi."

"Sonra?"

"Sabırlı olan bir fakiri ki ihtiyacını hiç kimseye anlatmaz, halinden şikayet etmez."

"Peki, bu fakirin sabırlı olduğunu nereden bilirsin?"

"Ya Muhammed, ihtiyacını kendi gibi birine açmaz. Her kim ihtiyacını kendi gibi birine üç gün üst üste anlatırsa, Allah onu sabredenlerden yazmaz. Sabırlı kimselerin işi buna benzemez. Hasılı, onun sabrını halinden, tavrından ve şikayet etmeyişinden anlarım."

"Sonra kim?"

"Şükreden zengin."

"Peki, ama o zenginin şükreden olduğunu nasıl anlarsın?"

"Onu görürsem ki aldığını helal yoldan alıyor ve mahalline harcıyor. Bilirim ki o şükreden bir zengindir."

Resulullah (SAV) Efendimiz bu defa mevzuyu değiştirdi ve ona başka bir sual sordu: *"Peki, ümmetim namaza kalkınca, senin halin nice olur?"*

"Ya Muhammed, beni bir sıtma tutar, titrerim."

"Neden böyle olursun; ya lanetli?"

"Çünkü bir kul, Allah için secde edince bir derece yükselir."

"Peki, ya oruç tuttukları zaman nasıl olursun?"

"O zaman da bağlanırım. Ta onlar iftar edinceye kadar."

"Peki, ya hac yaptıkları zaman nasıl olursun?"

"O zaman da çıldırırım."

"*Peki, ya Kur'an okudukları zaman nasıl olursun?"*

"O zaman da, eririm. Tıpkı ateşte eriyen bir kurşun gibi eririm."

"Peki, ya sadaka verdikleri zaman halin nasıldır?"

"Ha, işte o zaman halim pek yaman olur. Sanki sadaka veren, bir testere alır eline ve beni ikiye böler."

Resulullah (SAV) Efendimiz sebebini sordu:

"Neden öyle testere ile ikiye biçilirsin, ya Eba Mürre?"

Bunun üzerine İblis: ***"Onu da anlatayım."*** dedikten sonra anlatmaya başladı: ***"Çünkü sadakada dört güzellik vardır. Şöyle ki:***

1-Allahu Teala, sadaka verenin malına ihsan eyler, *(malını arttırır)*

2-O sadaka, veren kimseyi halkına sevdirir.

3-Allahu Teala, onun verdiği sadakayı, cehennemle arasında bir perde yapar.

4-Allahu Teala, belayı, sıkıntıyı ve ahları ondan defeder. Bundan sonra, Resulullah (SAV) Efendimiz ashabı hakkında ona bazı sorular sordu: *"Ebubekir için ne dersin?"*

İblis buna şu cevabı verdi: ***"O bana, cahiliyet devrinde bile itaat etmedi. İslam'a girdikten sonra nasıl bana itaat eder?"***

“*Peki, Ömer B. Hattab için ne dersin?*”

İblis buna da şu cevabı verdi: ***“Allah’a yemin ederim ki her gördüğüm yerde ondan kaçtım.”***

“Peki Osman b. Affan için ne dersin?”

“Ondan utanırım, hem de çok... Nasıl ki Rahman’ın melekleri de ondan utanırlar...”

“Peki, Ali b. Ebu Talip için ne dersin?”

İblis onun için de şöyle dedi, ***“Ah, onun elinden bir kurtulsam... O, kendi başına kalsa; ben de kendi başıma kalsam... O, beni bıraksa ben de onu bıraksam... Ben onu bırakırım ama o beni bırakmaz.”***

Resulullah Efendimiz (SAV)’in, yukarıdaki soruları sorduktan ve şeytanın verdiği cevaplar da kısmen bittikten sonra, şöyle buyurdu: *“Ümmetime saadet ihsan eden; seni de ta, belli bir vakte kadar şaki kılan Allah’a hamd olsun.”*

Resulullah (SAV) Efendimiz o cümlesini duyan lanetlenmiş İblis şöyle dedi: ***“Heyhat, heyhat... Ümmetin saadeti nerede? Ben, o belli vakte kadar diri kaldıkça sen ümmetin için nasıl ferah duyarsın? Ben, onların kan damarlarına girerim. Etlerine karışırım. Ama onlar, benim bu halimi göremez ve bilemezler, beni yaratan ve hesap gününe kadar bana mühlet veren Allah’a yemin ederim ki onların tümünü azdırırım. Cahillerini ve âlimlerini, ümmilerini ve okumuşlarını, facirlerini ve abidlerini... Hasılı, bunların hiçbiri elimden kurtulamaz. Fakat Allah (CC)’ın halis kullarını... Evet, bunları azdıramam!”***

Bunun üzerine Resulullah (SAV) Efendimiz sordu: *"Sana göre ihlas sahibi olan muhlis kullar kimlerdir?"*

Bu suale İblis şu cevabı verdi: ***"Bilmez misin ya Muhammed, bir kimse ki, dirhemini ve dinarını sever. O Allah için bir ihlasa sahip değildir. Bir kimseyi görürsem ki; dirhemini ve dinarını sevmez; övülmekten, medh edilmekten hoşlanmaz, bilirim ki o ihlas sahibidir. Hemen onu bırakır kaçarım. Bir kul, malı ve övülmeyi sevdiği süre, kalbi de dünya arzularına bağlı kaldığı müddet, o size vasfım yaptığım kimseler arasında bana en çok itaat edendir. Bilmez misin ki mal sevgisi, büyük günahların en büyüğüdür. Bilmez misin ki ya Muhammed, baş olma sevgisi yine büyük günahların en büyükleri arasındadır."***

İblis, anlatmaya devam etti: ***"Ya Muhammed, bilmez misin? Benim yetmiş bin tane çocuğum var. Bunların her birini bir başka yere tayin etmişimdir. Sonra o her çocuğumla birlikte yine yetmiş bin tane şeytan vardır. Onların bir kısmını ulemaya gönderdim, bir kısmını gençlere yolladım, bir kısmını da meşayiha saldım, bir kısmını da ihtiyar kadınlara musallat ettim. Gençlere gelince; aramızda hiçbir anlaşmazlık yoktur. Onlarla gayet iyi geçiniriz. Çocuklara gelince onlarla da bizimkiler istedikleri gibi birlikte oynarlar. Bizimkilerin bir kısmını da abidlerin başına dert ettim, bir kısmını da zahitlerin. Onlar, bunların yanına girer; halden hale sokarlar. Bir tepeden öbürüne hep dolaştırıp dururlar. Öyle bir hal alırlar ki başlarlar, sebeplerden herhangi birine sövmeye."***

"İşte böylece, onlardan ihlası alırım. Onlar, bu haller ile yaptıkları ibadeti, ihlassız yaparlar gayrı. Ama bu hallerinin farkında olamazlar."

İblis, bundan sonra, aldattığı bir rahibin hikayesini anlatmaya geçti. Ve şöyle dedi; ***"Bilmez misin, ya Muhammed, Rahip Barsisa; tam yetmiş yıl ihlas ile Allah'a ibadet etti. Bu ibadetleri sonunda ona öyle bir hal ihsan edilmişti ki her dua ettiği hasta, duası bereketi ile şifa buluyordu. Onun peşine takıldım; hiç bırakmadım... Zina etti. Katil oldu. Sonunda da küfre girdi. Bu o kimsedir ki; Allahu Teala aziz kitabında, onu şöyle anlatır:*** "(Onların misali;) *şeytanın hali gibidir ki hani insana: 'İnkar et!' demişti. Artık* (insan) *inkar edince de: 'Doğrusu ben, senden uzağım; çünkü ben Alemlerin Rabbi Olan Allah'*(ın azabın) *dan korkarım!' demişti."* (Haşr 16)

İblis, bundan sonra bazı kötü huylar üzerinde durdu. Ve onların her birinden nasıl istifade ettiğini anlattı...

Yalan

"Bilmez misin ya Muhammed, yalan bendendir ve ilk yalan söyleyen de benim. Her kim yalan söylerse o benim dostumdur. Her kim yalan yere yemin ederse o da benim sevgilimdir. "Bilmez misin ya Muhammed, ben Adem'e ve Havva'ya yalan yere Allah adına and içtim. " Ve onlara: *"Kesinlikle ben sizin hayrınızı isteyenlerdenim" diye de yemin etti."* (Araf 21) ***dedim. Bunu yaparım çünkü yalan yere yemin gönlümün eğlencesidir."***

Dedikodu, Gıybet, Koğuculuk

"Gıybet ve koğuculuğa gelince... Onlar da benim meyvelerim ve şenliğimdir."

Nikah üzerine yemin etmek

"Her kim, talak (boşanmak) üzerine yemin ederse günahkar olacağından endişe edilir. İsterse bir defa olsun. İsterse doğru bir şey üzerine olsun. Her kim, talakı ağzına alırsa hakikat belli oluncaya kadar karısı ona haram olur. Onlar bu halleri ile kıyamete kadar meydana getirecekleri çocuklar, hep zina çocuğu olur. Ağza alınan o talak kelimesi yüzünden hepsi cehenneme girer."

Namaz

"***Ya Muhammed, namazı an be an tehir edene gelince onu da anlatayım: "O, her ne zaman ki namaza kalkmak ister; onu tutarım. Ona vesvese veririm. Derim ki: "Henüz vakit var. Sen de meşgulsün. Hele şimdilik işine bak. Sonra kılarsın. "Böylece o, vaktinin dışında namazını kılar. Ve bu sebepten onun kıldığı namaz yüzüne atılır. Şayet o kimse beni mağlup ederse ona insan şeytanlarından birini yollarım. Böylece onu vaktinde namaz kılmaktan alıkoyar. O, bunda da beni mağlup ederse bu sefer onun hesabını namazından görmeye bakarım. O namazın içinde iken:*** *"Sağa bak, sola bak!"* ***derim. O da bakar. O ki böyle yaptı; yüzünü okşar, alnından öperim. Bundan sonra ona: Sen, ebedi yaramaz bir iş yaptın, derim ve böylece onun huzurunu bozarım."***

"Sen de bilirsin ki ya Muhammed, her kim namazda sağa ve sola çokça bakarsa, Allah onun namazını kabul etmez. Bunda da ona mağlup olursam. Yalnız başına namaz kıldığı zaman yanına giderim. Ve ona, namazı çabuk kılmasını emrederim. O da başlar namazını çabuk çabuk kılmaya. Tıpkı horozun, gagası ile yerden bir şeyler toplaması gibi... Bu işi, ona yaptırmakta da, başarı kazanamazsam bu sefer cemaatle namaz kılarken onun yanına varırım. Orada onun başına bir gem takarım. Başını imamdan evvel secdeden ve rüku'dan kaldırırım... İmamdan evvel de secde ve rüku yaptırırım. İşte o böyle yaptığı için kıyamet günü Allah onun başını eşek başına çevirir. O kimse bunda da beni yenerse bu defa ona namazda parmaklarını çıtlatmasını emrederim. Böylece o, beni tesbih edenlerden olur ama bu işi ona namaz içinde yaptırmaya muvaffak olursam. Bunda da ona mağlup olursam bu sefer ona tekrar giderim. Namaz içinde iken burnuna üflerim. Ben üfleyince o esnemeye başlar. Şayet o, bu esneme esnasında elini ağzına kapamazsa onun içine küçük bir şeytan girer, dünya hırsını ve dünyevi bağlarını çoğaltır. İşte bundan sonra o kimse hep bize itaat eder. Sözümüzü dinler, dediklerimizi yapar."

Şeytan bundan sonra, konuşmasına devam etti:

"Sen, ümmetin hangi saadetinden ferah duyarsın ki? Ben onlara ne tuzaklar kurarım ne tuzaklar... Miskinlerine, çaresizlerine ve zavallılarına giderim. Namazı bırakmalarını emrederim. Ve onlara derim ki, 'Namaz size göre değil... O, Allah'ın afiyet ihsan ettiği ve bolluk verdiği kimseler içindir."

Sonra da hastalara giderim, namaz kılmayı bırak, derim. Çünkü Allahu Teala, *" Kör olana güçlük yoktur, topal olana güçlük yoktur, hasta olana da güçlük yoktur..." (*Nur 61) ***buyurdu. İyi olduğun zaman çokça kılarsın. Ve böylece o, namazını bırakır. Hatta küfre de gidebilir. Şayet o, hastalığında namazını terk ederek ölüp giderse Allah'ın huzuruna çıkarken Allahu Teala'yı öfkeli bulur.***

Sonra şöyle dedi: ***"Ya Muhammed, eğer bu sözlerime yalan kattımsa, eğer yalanım varsa Allah (CC) beni kül eylesin."***

İblis bundan sonra, konuşmalarına devam etti ve şöyle dedi: ***"Ya Muhammed, sen ümmetin için felah mı duyuyorsun? Halbuki ben onların altıda birini dininden çıkardım."***

Bundan sonra Resulullah (SAV) Efendimiz ona, yani İblis'e aşağıdaki şekilde kısa kısa bazı sorular sordu. O da bunlara cevap verdi:

"Ya lanetli, senin oturma arkadaşın kim?"

"Faiz yiyen."

"Dostun kim?"

"Zina eden."

"Yatak arkadaşın kim?"

"Sarhoş."

"Misafirin kim?"

"Hırsız."

"Elçin kim?"

"Sihirbazlar."

"Gözünün nuru nedir?"

"Karı boşamak."

"Sevgilin kim?

"Namazlarını ve Cuma namazını bırakanlar."

Resulullah (SAV) Efendimiz bu defa başka bir mevzua geçti ve şöyle sordu:

"Ya lanetlenen, senin kalbini ne kırar?"

"Allah yolunda cihada koşan atların kişnemesi..."

"Peki, senin cismini ne eritir?"

"Tövbe edenlerin tövbesi..."

"Peki, ciğerini ne parçalar, ne çürütür?"

"Gece ve gündüz, Allah'a yapılan bol bol tövbe."

"Peki, yüzünü ne buruşturur?"

"Gizli sadaka."

"Peki, gözlerini kör eden nedir?"

"Gece namazı."

"Peki, başını eğdiren nedir?

"Cemaatle çokça kılınan namaz."

Resulullah (SAV) Efendimiz tekrar bir başka mevzua geçti ve şöyle sordu:

"Sana göre insanların en saadetlisi kimdir?"

"Namazlarını bilerek kasten bırakanlar."

"Peki, sana göre insanların en şakisi kim?"

"Cimriler."

"Peki, seni işinden ne alı koyar?"

"Ulema meclisleri."

"Peki, yemeğini nasıl yersin?"

"Sol elimle parmaklarımın ucu ile."

"Peki, sam yeli estiği zaman ve ortalığı sıcaklık bastığı zaman çocuklarını nerede gölgelendirirsin?"

"İnsanların tırnakları arasında."

Resulullah (SAV) Efendimiz bundan sonra bir başka mevzuyu sordu. İblis de cevap verdi.

"Rabbinden neler talep ettin?"

"On şey talep ettim."

"Nedir onlar, ya lain?"

"Şunlardır:"

1- Allah'tan diledim ki beni ademoğullarının malına ve evladına ortak eylesin. Bu ortaklık talebimi yerine getir-

di. Ki bu: *"Onlardan gücünün yettiğini sesinle yerlerinden oynat. Atlılarınla ve yayalarınla üzerlerine yaygarayı kopar, mallarda ve çocuklarda onlara ortak ol ve onlara vaatlerde bulun.' Şeytan onlara aldatmadan başka bir şey vaad etmez."* (İsra 64) a***yeti celilesi ile sabittir. "***

"Her besmelesiz kesilen hayvan etinden yerim, faiz ve haram karışan yemekten de yerim. Şeytandan Allah'a sığınılmayan malın da ortağıyım. Cinsi münasebet anında; Allah'a şeytandan sığınmayan kimse ile birlikte hanımı ile birleşirim ve o birleşmeden hasıl olan çocuk bize itaat eder. Sözümüzü dinler. Her kim hayvana binerken, helal yola gitmeyi değil de aksini isteyerek binerse ben de onunla beraber binerim. Yol arkadaşı ve binek arkadaşı olurum.

"Bu da Ayeti Kerime ile sabittir. Allahu Teala bana şu emri verdi: "*Onlardan gücünün yettiğini sesinle yerlerinden oynat. Atlılarınla ve yayalarınla üzerlerine yaygarayı kopar, mallarda ve çocuklarda onlara ortak ol ve onlara vaatlerde bulun. Şeytan onlara aldatmadan başka bir şey vaad etmez."* (İsra 64)

2- Allahu Teala'dan diledim ki: Bana bir ev versin. Bu dilediğim üzerine hamamları bana ev olarak verdi.

3- Diledim ki; bana bir mescid vere. Pazar yerlerini bana birer mescid yaptı.

4- Benim için bir okuma kitabı vermesini istedim. Şiirleri bana okuma kitabı yaptı.

5- İstedim ki; benim için bir ezan vere. Mezmurları verdi.

6- Diledim ki; bana bir yatak arkadaşı vere. Sarhoşları verdi.

7- Diledim ki; bana yardımcılar vere. Bunun için de kaderiye mensuplarını verdi.

8- İstedim ki; bana kardeşler vere. Mallarını boş yere israf edenleri verdi. Bir de masiyet yoluna para harcayanları. Bunlar da şu Ayeti Kerime ile sabittir: *"Çünkü saçıp savuranlar, şeytanın kardeşleri olmuşlardır; şeytan ise Rabbine karşı nankördür."* (İsra 27)

Bir ara Resulullah (SAV) Efendimiz şöyle buyurdu: *"Eğer söylediklerini, Allah'ın kitabındaki ayetlerle ispat etmeseydin. Seni tasdik etmezdim."*

Bundan sonra İblis devam etti:

9- Ya Muhammed, Allah'tan diledim ki, Âdemoğullarını ben göreyim; ama onlar beni göremesinler, Allah (CC) benim bu dileğimi de yerine getirdi.

10- Diledim ki; Âdemoğullarının kan damarlarını bana yol yapsın, bu da oldu. Böylece ben, onların damarlarında akıp giderim, gezerim, hem de nasıl istersem. Bütün bu isteklerimi verdi. *'Hepsi sana verildi, buyurdu.'* ***Ve ben bu hallerimle iftihar ederim. Sonra şunu da eklemeliyim ki; benimle beraber olanlar, seninle beraber olanlardan daha çoktur. İşte böylece kıyamete kadar, Ademoğullarının çoğunluğu benimle beraber olurlar.***

Bundan sona İblis şöyle anlattı: ***"Benim bir oğlum vardır, adı Ateme'dir. Bir kul, yatsı namazını kılmadan***

uyursa... gider; onun kulağına bevl eder (işer). Eğer böyle olmasaydı imkan yok insanlar namazlarını kılmadan uyuyamazlardı."

Benim bir oğlum daha vardır ki onun adı da Mütekazi'dir. Bunun vazifesi de yapılan gizli amelleri yaymaya çalışmaktır. Mesela: Bir kul, gizli bir taat işlerse ve bu yaptığını da gizlemeye çalışırsa. Mütekazi onu dürter. En sonunda o gizli amelin yayılmasına ve açığa çıkarmaya muvaffak olur. Böylece, Allahu Teala o amel sahibinin yüz sevabının doksan dokuzunu imha eder, biri kalır. Çünkü bir kulun yaptığı gizli bir amel için tam yüz sevap verilir."

Sonra benim bir oğlum daha vardır ki onun adı da Kühayl'dir. Bunun işi de insanların gözlerini sürmelemektir (bilhassa, ulema meclisinde ve hatip hutbe okurken). Bu sürme onların gözüne çekildi mi uyuklamaya başlarlar. Ulemanın sözlerini işitemezler. Böylece hiç sevap alamazlar.

Bundan sonra İblis şöyle anlattı: ***"Hangi kadın olursa olsun. Onun kalktığı yere şeytan oturur. Sonra her kadının kucağında mutlaka bir şeytan durur. Ve onu bakanlara güzel gösterir. Sonra o kadına bazı emirler verir. Mesela:*** *'Elini kolunu dışarı çıkar; (Mahrem yerleri) göster.'* ***der. O da bu emri tutar. Elini, kolunu (Mahrem yerlerini) açar, gösterir. Bundan sonra, o kadının haya perdesini şeytan tırnakları ile yırtar.***

İblis, bundan sonra Resulullah (SAV) Efendimize kendi durumunu anlatmaya başladı: ***"Ya Muhammed, bir kimseyi dalalete sürüklemek için elimde bir imkan yoktur. Ben ancak vesvese veririm ve bir şeyi güzel gösteririm, o kadar… Eğer delalete sürüklemek elimde olsaydı; yeryüzünde: Allah'tan başka ilah yoktur ve Muhammed Allah'ın resulüdür, diyen herkesi, oruç tutanı ve namaz kılanı hiç bırakmazdım. Hepsini dalalete düşürürdüm. Nasıl ki senin elinde de hidayet nevinden bir şey yoktur. Sen ancak Allah'ın resulüsün. Ve tebliğe memursun. Şayet hidayet elinde olsaydı yeryüzünde tek kafir bırakmazdın.***

Sen, Allah'ın halkı üzerinde bir hüccetsin... ben de, kendisi için ezelde şekavet yazılan kimselere bir sebebim. Said olan kimse, ta ana karnında iken saiddir.

Şaki olan da yine ana karnında iken şakidir. Saadet ehli kılan Allah, şekavet ehli kılan da Allah."

Bundan sonra Resulullah (SAV) Efendimiz şu iki Ayeti Kerimeyi okudu, *"Ancak Rabbinin merhamet ettiği kimseler müstesna. Zaten Rabbin insanları bunun için* 'bu duygu ve düşüncede' *yaratmıştır. Ve Rabbinin şu sözü tamamlanıp yerini bulmuştur: "And olsun ki, Cehennem'i tamamen cinlerden ve insanlardan* 'olan günahkâr suçlularla' *dolduracağım."* (Hud 119)

"Peygamber üzerinde, Allah'ın onun için takdir edip gerekli kıldığı şeyde bir vebal ve sakınca yoktur. Bu daha önce gelip geçenler hakkında da Allah'ın cari bir sünnetidir. Allah'ın emri elbette yerini bulan bir kaderdir." (Ahzab 38)

Bundan sonra, Resulullah (SAV) Efendimiz, İblis'e şöyle buyurdu: *"Ya Ebamürre, acaba senin bir tövbe etmen ve Allah'a dönmen mümkün değil mi? Cennete girmene kefil olurum... Söz veririm..."*

Bunun üzerine İblis şöyle dedi:

Ya Resulullah, iş verilen hükme göre oldu. Kararı yazan kalem de kurudu. Kıyamete kadar olacak işler olacaktır. Seni peygamberlerin efendisi kılan, cennet ehlinin hatibi eyleyen ve seni halkı içinden seçen ve halkı arasında bir gözde yapan, beni de şakilerin efendisi kılan ve cehennem ehlinin hatibi eyleyen Allah'tır. Ve o, bütün noksan sıfatlardan münezzehtir.

Ve İblis, cümlelerini şöyle tamamladı: ***"İşte bu söylediklerim, sana son sözümdür Ve bütün söylediklerimi de doğru söyledim!"***

Büyük İmam Muhyiddini Arabi (RA) Hazretleri'nin *"Seceret'ül Kevn"* adlı eserinde yer aldığı belirtilen bu metin bu konuda söyleyeceklerin tamamını ihtiva etmektedir. En azından biz küçük aklımızla böyle düşünüyoruz! Müellifin yüce hatırasına binaen bazı kelime düzeltmeleri dışında, metin üzerinde oynanmamıştır. Bu metnin güzel örnekliğine inandığımızdan bu bahiste bununla iktifa edeceğiz, eksik ve noksanlarımızdan Âlemlerin Rabb'i olan Allah (CC)'a sığınırız. Elbette ki her şeyin ve her işin eksiksiz ve en doğrusunu bilen O'dur.

Şehvet

Bu bahis kitabın konuları arasında bulunmuyordu. Farklı bahislerde şehvet konusuna kısmen temas edilmişti. Yazar evinin yolunu kaybetmiş bir çocuk gibi kendisine yardımcı olacak ve akıl verecek bütün insanlarla kitabı istişare ederek, konuların belirlenmesinde görüşmelerde bulunmuştur. Fakat bu çok önemli bahis gözden kaçmıştı.

Kitabın yazımında en az müellif kadar katkısı olan, müellifin oğlunun öğretmeni Sayın Mehmet Âdem Beyefendi'nin hatırlatmasına kadar. Kendisine bu hatırlatmasından ve bu kitaba verdiği emekten ötürü, bütün okuyucular adına teşekkürü borç biliyoruz. Kelime ve yazım hatalarının düzeltilmesinde, redaksiyonda çok önemli emekleri bulunmaktadır. Yazarın da buluğ çağında olan bir erkek çocuğu bulunmaktadır. Bu nedenle bütün gençlere günümüzün pisliklerle dolu dünyasında zerre kadar faydası olacaksa bile bu kitabın en önemli konularından birisi olacaktır. Bu bilinmezliklerle

dolu bahiste Rabbimizden dileğimiz bize doğruları ilham etmesi ve aklımızı ve nefsimizi şeytanın vesvesesinden muhafaza etmesidir.

"Şehvet" başlığı altında işlenecek konu cinsellik olacaktır elbette! Bu hangi açıdan bakarsanız bakın ciddi, uzmanlık gerektiren ve çok hassas bir konudur!

Konuya biraz geniş açıyla bakarsak, aslında şehvetin sadece cinsellikten ibaret olmadığını da görebiliriz, mamafih biz ağırlıkla cinsel şehvetten bahsedeceğiz. Bunun yanında diğer şehvet konularına kısaca değinmek gerekirse, ***"Mide şehveti, göz şehveti, mal-mülk şehveti, vs."*** olarak şehvet konusu genişletilebilir. Bu konuda sadece mide şehveti konusunda şunları söyleyebiliriz. Asrımızda obezite bütün insanların baş belası olarak karşımızda durmakta. Obezitenin beraberinde getirdiği diyabet *'şeker hastalığı'* bütün ülkeleri ilgilendiriyor. Biz Rabbimizin aşırı gitmemek sözünü dinlemediğimizden, hücrelerimiz ve hormonlarımız da bizim sözümüzü dinlemiyorlar. Mesele çok açık.

Göbekleri kendilerinden bir metre önde giden zavallılar, mide şehveti mağdurudur aslında! Kızılderili bir gastroloğun, ***"Beyaz adam ne zaman evinin bir odasını mutfağa çevirdi, karşısına hastaneyi dikmek şart oldu!"*** sözü durumu özetlemeye yeter kanaatindeyiz.

Bizler Kur'an'ı Kerim'in 6666 ayetinin tamamına muhatap, bazıları ile mükellefiz! Fakat yaşımızın belli dönemlerinde hepimizin hem muhatap hem mükellef olduğu bir gerçek var ki o da cinsellik ve şehvettir!

Batılı akımların insan ile ilgili bütün yorumlarında biyomekanik bir yaklaşım tarzını ilk bakışta görebilirsiniz. Bu tamamıyla yanlış bir yorum olmamakla birlikte eksik bir yorumdur! Evet biz biyomekanik bir canlıyız ama aynı zamanda psikomekanik bir canlıyız! Batı dünyası temel bilgilerini 1800'lü yıllarda yaşamış bir bilim adamına dayandırmakla birlikte bu zamana kadar üzerine çok fazla ilaveler yapmamıştır! Sigmund Freud'un neredeyse bütün tezleri kabul görmüştür. Bunda Rönesans sürecinin devamı olarak görüldüğü, monolitik fikir yapısı ve ateist akımın etkisi büyüktür! Bu nedenle Sigmund Freud'u bir psikanalist olarak düşünebilirsiniz. Cinsel eğilimleri yorumlayan modernist yapı kaynağını Freud'dan almaktadır. Bu nedenle de ya eksik ya sakattır, dikkat edilmesi gereken bir husustur.

Batı cinsellikle ilgili meselelere bu pencereden bakarken İslam dünyası nasıl bakmıştır? Ne yazık ki İslam dünyası hiç bakmamıştır! Bu bahsi yazarken, acaba biz mi yanılıyoruz, bu konuda yazılmış eserler var da biz mi bu kaynaklara ulaşamadık diye çok araştırdık! Maalesef durum buydu ve biz bu konuyu ıskalamıştık! Değişik hadis kitaplarında ve yüce kitabımız Kur'an'ı Kerim'de birçok referans noktası olmasına rağmen, birkaç önemli eserin içinde yer alan bilgilerin ve rivayetlerin dışında müstakil kaynak eserler maalesef bulunmamaktadır.

Peki, bu normal mi? Hem insanların ahlaki yapılarından dem vurup hem bu bakir alanı kulaktan duyma bilgilerle doldurmak ve insanları neredeyse nefisleriyle baş başa bırakmak ne kadar doğruydu? Ne kadar doğruydu diye sormak

bile ahmaklık olur, sonuna kadar yanlıştı elbette! Umarız konusunda uzmanlar insanlarımıza bu konuda daha kapsamlı ve ilmi eserler kazandırırlar!

Bu kitabın yazımında dikkatinizden kaçmamıştır, tartışmalı rivayetlere ve konulara mümkün mertebe girilmemiştir. Bu bahiste de girmek niyetinde değiliz, mamafih konu kendi başına tartışmalı bir konudur!

Allah (CC) cinsellik konularına sonuna kadar açıklıkla girmesine rağmen, biz bu konuları ayıplı konular saydığımızdan tabu haline getirip sakladık! Ülkemizde bu konuda yayımlanmış sadece bir eser bulunmaktadır!

Meseleyi kısaca ve biraz da mecazi olarak izah etmek gerekirse şunları söyleyebiliriz: Sanki İslam'ı seçen erkekler ve kadınlar bütün şehevi duygularından arındırılıyor, bu ilişkiler kendilerine kıyamete kadar yasaklanıyor! Zaten bir dua ile de bir daha bu duygular onların aklına gelmiyor! Böyle bir şey yok. Bu gerçeklik içinde şimdi İslam'ın bu konulara nasıl baktığını Rabbimizin yardımıyla incelemeye çalışalım.

"Kadınlarınız sizin tarlanızdır; tarlanıza dilediğiniz gibi varın." (Bakara 223) Bu ayet Yahudilerin kadınlara arkadan yanaşarak birleşenlerin çocuklarının şaşı olacağı iddiasına Kur'an'ın cevabıdır. Bu ayetin tefsirine baktığımızda, kadınlarla arkadan birleşme kast edilmemiştir. Şeytan ve Yahudiler ayetin bu anlama geldiğini de telkin etmektedirler. Böyle bir kast asla söz konusu değildir. Kadınlarımızla sadece helal olan biçimde birleşebiliriz, yaklaştığımız yön nasıl olursa

olsun. Arkadan birleşme lanetlenmiş ve kesinlikle tartışmasız haram fiillerdendir. Cenabı Hak yüce kitabına bu ayeti koyarken ayıp saymamış, biz bu konuları konuşurken ayıp diyoruz! İşte bu durum gerçekten çok ayıp!

"...peygamber size ne verirse ve ne getirirse ve ne emrederse onu alın ve sizi neden sakındırıp yasaklarsa ondan elinizi çekin, yolunuzu Allah'ın kitabıyla bulmaya çalışın, çünkü Allah'ın azabı çetindir." (Haşr 7)

"Battığı zaman yıldıza and olsun ki, arkadaşınız Muhammed sapmadı, azmadı. O, arzusuna göre de konuşmuyor. Bildirdikleri, kendisine vahyolunan bir vahiyden ibarettir." (Necm 1-4)

Efendimiz (SAV) Medineli kadınların dinlerini öğrenmelerindeki gayretleri sırasında en mahrem şeyleri bile sormalarına, *"Bunlar ne edepsiz ve iffetsiz kadınlar! Hiç utanmadan ne ayıp şeyleri soruyorlar, Allah'ın elçisine böyle sorular sorulur mu?"* demek yerine onları takdir ifadesi olarak, *"Medine'nin kadınlarının, dinlerini öğrenmelerine iffetleri mani olmamıştır!"* diyerek onların dinlerini öğrenmedeki gayretlerini övmüştür!

Muteber hadis kitaplarının çoğunda bulunan bir hadisede, Medineli bir kadın, aybaşı halinden nasıl kurtulacağını Efendimize soruyor. Yapılan bütün açıklamalardan anlayamayan kadının kulağına eğilerek, *"Elindeki temiz bez ile kan gelen yerini temizle."* diyen Hazreti Ayşe annemizdir. Bu hadis muteber hadis kitaplarında geçmektedir.

Bu genel açıklamalardan sonra asıl maksadımıza gelelim ve özellikle ergenlik çağındaki evlatlarımız bu şehvet duygusu ile harama bulaşmadan nasıl yaşayabilirler onları anlatalım.

Öncelikle şunu belirtmeliyiz ki şehvet duygusu ve arzusu, canlılara verilmiş en büyük mükafattır! Ve hatta çok rahatlıkla söyleyebiliriz ki dünyada bundan daha güzel bir duygu yoktur! Hem insanın aklına gelip birleşme arzusunu tetiklemesi, hem birleşme anındaki haz canlılara bahşedilen büyük ve tarifsiz bir duygudur! Eğer canlılarda bu arzu olmasaydı belki de nesillerin devamı olmayacaktı! Bu arzu belki de Rabbimizin üremeye verdiği mükafattır! Her şeyin doğrusunu Rabbimiz bilir. Bütün canlılara verilen bu duygunun bizi sadece insanlar tarafı ilgilendiriyor, özellikle de ergenlik veya yaşı ilerlemiş olsa bile bekar insanlar! Bu insanlara, *"aklınıza böyle şeyleri getirmeyin"* diyince onların aklına gelmiyor mu? Hayır. Bu tıpkı doktorların zamanımız insanlarının tamamına dedikleri, *"Stresten uzak durun!"* tavsiyesine, insanların, *"Kaç metre doktor bey?"* sorusuna benzer ki böyle bir şey mümkün değildir.

Bekar gençler şehvet duygularını nasıl tatmin ediyorlar peki? İki yolu var bu meselenin: Ya sabrederler ve rüya meleğinin onlara rüyasında yaşattığı orgazm *(ihtilam)* ile yetinirler veya kendilerini tatmin ederek boşalma diye tabir ettiğimiz istimna *(mastürbasyon)* yoluna giderler.

Anlatmak istediğimiz meselenin ekseninde olan bu konudur aslında! Elle ve/veya bir araçla boşalmak, mastürbasyon

helal midir, haram mıdır?

Bu soruya bazıları, ***"Eliyle nikahlanan melundur!"*** diye hadisin var olduğunu söyleyerek izah getirmeye çalışırlar. Öyle bir hadis yok, öyle net bir fetva da yok, öyle net bir görüş de yok! Hadis diye anlatılan sözün ravi zincirinin teknik anlamda güvenilirliği olmadığı için bu söz, muteber hadis kitaplarının hiç birinde yer almamıştır!

Müçtehit alimlerin bu konudaki görüşleri şöyledir:

"Kocasının karısı eliyle veya kadının kocasının yardımıyla boşalması helaldir." Ruhsatı, İhya ve İbni Abidin'de yer aldığı söylense de, ne bu kitaplarda, ne de kaynaklarına ulaşamadık. Buna benzer ifadelere yer verilmiş olmasının yanında aksine bir görüşe de rastlayamadık.

Mutlak haramdır diyenler; Şafi Mezhebi müçtehitleridir. Mastürbasyonun mutlak haram olduğu görüşündedirler. Başta *"caizdir"* dedikleri görüşlerini bir ayete dayandırarak *"haram"* olduğuna hükmetmişlerdir.

Mubahtır diyenler; Kişinin eşi yoksa evlenmeye de maddi gücü müsait değilse zinaya düşmemek veya vücudundaki *(İhtilam, rüya yoluyla da atılamayan)* zararlı birikimi gidermek için mastürbasyon yapması mubahtır. Hanefi ve Hanbeli mezhebi müçtehitleri bu görüştedir.

Vaciptir diyenler; Eğer mastürbasyon yapmadan zinadan korunulamayacağına kanaat hasıl olursa, bu durumda yapılması vacip olur. Çünkü iki şerden daha az zararlı olanın

tercihi İslami bir kuraldır. İşte bu kadar karmaşık bir konu!

Mutlak haramdır, mubahtır, vaciptir! Görüldüğü gibi bu konuda mezhepler ve alimler arasında tek bir görüş yok.

Peki, nasıl anlayacağız bu konuyu? Elbette yine hikmetle, edeple, iffetle ve bunları bize öğreten Allah (CC) ve Efendimiz (SAV) ile. Ayette buyruluyor ki, *"...* (zinadan) *ırzlarını koruyan erkekler ve ırzlarını koruyan kadınlar,* (kalpleri ve dilleriyle) *Allah'ı çokça anan erkekler ve çokça anan kadınlar var ya, işte Allah onlara mağfiret ve büyük bir mükafat* (cennet) *hazırlamıştır."* (Ahzab 35) Ayette açıkça Türkçe karşılığıyla namuslarını koruyan erkek ve kadınlardan bahsedilmektedir. Yasaklanan fiil ise zina!

Zina edip pişman olduklarını söyleyen insanları dinleyin, istisnasız hepsi, ***"Şeytana uyduk!"*** derler. Bu pişmanlıklarını ahirette de söylerler ama işe yaramaz. Çünkü onlar kendilerini zinaya sevk edecek objelere bakmaktan bile men edildikleri halde (Nur 30) bu yasağa uymadılar. Onlara, *"Zinaya yaklaşmayın! Çünkü o, son derece çirkin bir iştir ve çok kötü bir yoldur."* (İsra 32) denildiği halde kadın erkek karışık ortamlarda hayasız ve iffetsiz davranışlarda bulundular. Cenabı Hak, zina etmeyin demekten önce, ona yaklaşmayın diye emir veriyor çünkü bu yaklaşmanın sonucunun zina olacağını biliyor!

Efendimiz (SAV) bir hadislerinde, *"Mahrem olmayan bir kadın ile bir erkek, kapalı bir yerde yalnız kalırlarsa, bilin ki üçüncüleri şeytandır!"* buyurarak şeytanın başrol oyunculuğu-

nu tescil etmiştir.

Bir başka ayette, "(Ey Peygamber!) *Mümin erkeklere söyle: Gözlerini* (kendilerine helal olmayan kadınlara ve avret yerlerine bakmaktan) *sakınsınlar* (zina ve avret yerlerini göstermek gibi Allah'ın haram kıldığı şeylerden) *ırzlarını korusunlar. Bu onlar için daha temiz bir davranıştır. Şüphesiz Allah, onların yapmakta olduklarından haberdardır."* (Nur 30) Bu ayette bizi zinaya yönlendirecek görüntülere bakmaktan sakındırma ve yasaklama emri var. Şehvet ve arzumuz artmışsa ve eğer bu ihtiyacımızı helalimizle giderme imkanımız da yoksa, şeytanın, *"Bunu halletmenin yolu var dert etme, sen zaten bekarsın, nasıl olsa Allah affeder!"* teklifine maalesef çoğu zaman ve çoğu insanlar hoşlarına gittiği için meylederler! Bu konuda daha başka ayetler de var. Hem de o kadar açık ve net ki.

"Onlar, Allah ile beraber başka bir ilaha kulluk etmeyen, haksız yere Allah'ın haram kıldığı cana kıymayan ve zina etmeyen kimselerdir. Kim bunları yaparsa ağır azaba uğrar." (Furkan 68)

Yukarıdaki ayetlerin tamamında zinadan sakındırma vardır. Genellikle erkekler olmak üzere kadın erkek karışık uyarılara yer verilmiştir. Şimdi gelelim kadınlara; *"Mümin kadınlara da söyle, gözlerini haramdan sakınsınlar, ırzlarını korusunlar, ziynetlerini* (süslerinin takılı olduğu boğaz, baş, gerdan, kol, bacak ve kulakları gibi yerlerini) *açıp göstermesinler. Ancak bunlardan görünmesi zaruri olan* (yüz, eller ve ayaklar) *müstesnadır. Baş örtülerini yakalarının üzerine koy-*

sunlar (göğüs ve boyunlarını göstermesinler)*...”* (Nur 31) Tam da günümüz kadınlarını tarif ediyor ayet değil mi? Ne yazık ki hayır, cadde ve sokakları kasap vitrinine döndüren kadınların teşhirciliğe varan dekolte giyinişleri insanları tahrik etmez de ne yapar Allah aşkına! Tahrik olmadığını söyleyenler ya yalan söylüyorlar ya da erkekliklerinde problem var! Meseleyi cesaretle ifade etmek lazım.

Sözümüzün acı olanı açık kardeşlerimize değildir, böyle anladığını söyleyenler ancak iftira ve bühtanda bulunurlar. Bizim kastımız teşhircilik derecesinde ortalıkta gezen ve yataktan çıktığı gibi sokağa fırlayan iffetsiz kadınlardır! Bunun kesinlikle bilinmesi gerekir.

Genç ve bekar kardeşlerimizin, evlatlarımızın zina ve benzer haramlara düşmemeleri için evvela sebeplerin ortadan kaldırılması gerekir. Bunun ilk adımı evliliktir. Akıllara şu soru gelebilir, *“Evli erkekler de, kadınlar da zina yapıyorlar.”* tespiti doğrudur. Bu konu benzerlikler itibariyle, *‘Aşırılık ve Şımarıklık’* bahislerinde kısmen işlenmişti. İslam, suç işlendikten sonra cezalarını tasarlayan bir din değildir. İslam suça götüren sebepleri ortadan kaldırmayı tasarlayan bir dindir! Sebepler ortadan kalkmışsa, evlilik müessesesi mevcutsa ve halen bu insanlar zina ediyorlarsa, Cenabı Hak onlara ahirette çok büyük hediyeler verecektir elbette! Biz o hediyelerin neler olduğunu birkaç ayetle açıklayalım; *“Artık kim dünya hayatını seçerek tercih etmişse, elbette Cehennem onun varacağı yerdir. Kim de Rabbinin makamından korkmuş da nefsini havai şeylerden alıkoymuşsa, şüphesiz ki Cennet onun varacağı yerdir.”* (Naziat 37-41)

"De ki: Gelin Rabbinizin size neleri haram kıldığını okuyayım: O'na hiçbir şeyi ortak koşmayın, ana-babaya iyilik edin, fakirlik korkusuyla çocuklarınızı öldürmeyin 'sizin de onların da rızkını biz veririz' *kötülüklerin açığına da gizlisine de yaklaşmayın ve Allah'ın yasakladığı cana haksız yere kıymayın! İşte bunlar Allah'ın size emrettikleridir. Umulur ki düşünüp anlarsınız."* (Enam 151)

Şeytanın bu meseledeki asıl vasfını burada görebiliriz. İnsanları farklı mazeretlerle ve gerekçelerle evlenmekten alıkoymaya çalışır. Bakın etrafınızdaki yaşı ilerlediği halde bekar insanlara, erkek olsun, kadın olsun, kendisini 18'lik genç gibi farz edip, olmadık kaprislerle bu müessesenin teşkil edilmesinin önüne olmadık engeller çıkartırlar. İstekler ve arzular bir türlü bitmez. Şeytan sürekli onların akılları ile oynar durur. Gafiller bu şüphe ve evhamla evlenmeye bir türlü yanaşmaz. Maddi imkanlarının olmadığını, karşı cinsin eksiklerini sürekli gündemde tutarak evlenmenin yolu sürekli kesilir. İslam'ın öngörüsü itibariyle tavsiyesi, buluğ çağına giren gençlerin ivedilikle evlendirilmesidir. Kapitalist ve emperyalist dünya düzeninde insanların önce kendi maddi kaynaklarına erişmesi tavsiye edilir, kariyer planlamaları yapılması beklenir, mevki ve mertebe anlamında yükselmeler için zaman geçirilir vesaire, vesaire. Bu süreç devam ederken hormonlarımız kış uykusunda değildir. Onları teskin etmek için de, *"Bir kaç sefer kaçamaktan bir şey olmaz canım, ne var ki bunda!"* diye şeytanın verdiği akıl altın anahtarımızdır. Süreç içerisinde maddiyat, kariyer, makam, iş, güç derken bah-

sedilmeyen tek konu zina olmasına rağmen bu gerçek şeytan tarafından ustalıkla gizlendiği için hiç söz konusu olmaz bile!

Bakın Rabbimiz, evlenme çağına gelenlere, maddi imkanları olmasa bile neyi tavsiye ediyor; *"İçinizden bekar olanları, kölelerinizden ve cariyelerinizden durumu uygun olanları evlendirin. Eğer bunlar yoksul iseler, Allah onları lütfuyla zenginleştirir. Allah, lütfu geniş olandır, hakkıyla bilendir."* (Nur 32)

Efendimiz (SAV) ise, *"Ey gençler topluluğu! Evlenme imkanına sahip olan ve buna gücü yeten evlensin. Çünkü evlilik,* 'harama bakmaktan' *gözü sakındırır ve* 'harama düşmekten' *iffeti korur. Evlenmeye gücü yetmeyen ise oruç tutsun. Çünkü oruç,* 'harama düşmekten' *bir himayedir."* (Buhari-Müslim)

Bu bahiste zina fiilini işlemekten bizi nelerin koruyacağını ayet ve hadislerle ve dilimiz döndüğünce anlatmaya çalıştık. Şimdi varsayalım ki evlenme konusunda başarılı olamadık. Bu hormonlar da bizi rahat bırakmıyor. Bu durumda zina yapmak da istemiyoruz. Şeytana da savaş açtık. Ne yapalım?

Yukarıda da belirtildi, bizi tahrik edip şiddetli arzuları tetikleyen hormonlar salgılanmaya devam ediyor, nefsimizi de şeytan yönlendirmeye çalışıyor. Geriye sadece mastürbasyon seçeneği kaldı!

Bunu yapacak olan gençlere ve kardeşlerimize sadece şunları tavsiye edebiliriz: Öncelikle bir kimya laboratuarı gibi çalışan biyolojik sistemimiz bunun gidermek için tam da gerektiği zamanlarda size rüya gördürerek ihtiyacınızı karşılar. Eğer bunun yeterli olmadığını düşünüyorsanız ve eğer yap-

mazsanız şeytana teslim olup zinaya düşeceğinize inanıyorsanız mastürbasyon yapın ama aklınızda şunları tutarak:

1- Peygamberimiz böyle bir şey yapar mıydı, diye düşünün!

2- Mastürbasyonda bulunurken, bu halin Allah ve melekler tarafından görüldüğünü bilin; mecbur kalmadıkça, bu vaziyette onlara görünmekten utanç duyun!

3- Bu yöntemi sürekli, keyfe dönük ve zevk almak için sıklıkla yapmayın!

4- Mastürbasyonun sizin hafıza sisteminizi zayıflatacağı gerçeğini unutmayın.

5- Bu yaptığınızın şartlar geçerli değilse *'günah'* olduğu gerçeğini aklınızdan çıkarmayın.

6- Kendinize büyük hedefler koyun, büyük güçleri kendinize düşman sayarak kabul edin, dünyayı kan gölüne çeviren zalimleri, sömürgeci kapitalistleri, işgalci emperyalistleri düşünün! Bu zalimlerin zulmü altında inim inim inleyen, körpe çocukları, yaşlı ve zavallı kadınları, güçsüz ve biçare erkekleri düşünün, Allah (CC)'ın, *"Size ne oluyor da Allah yolunda ve* ***"Rabbimiz! Bizi, halkı zalim olan bu şehirden çıkar, bize katından bir sahip gönder, bize bir yardımcı gönder!"*** *diyen zavallı erkekler, kadınlar ve çocuklar uğrunda savaşmıyorsunuz!"* (Nisa 75) ayetini hatırlayın. Ve yine hatırınızdan çıkarmayın ki sizler onları bu zalimlerden kurtaracak, Rabbiniz tarafından seçilmiş, sevilmiş, övülmüş ve bütün insanlığa örnek olarak gösterilmiş bir ümmetsiniz!

7- Bunu yaparken aklınızdan çıkarmayın, size gelen bu aşırı arzu ve şehvet dürtüsü, vücudunuzdaki hormon düzeylerinin artmasıyla gerçekleşmektedir ama mastürbasyon fikri şeytandan gelmektedir. Çok değil 30 saniye sabrederseniz, abdest alıp avret yerlerinizi soğuk su ile yıkarsanız ve üzerine iki rekat da namaz kılarsanız, şeytanın ciğerleri parçalanır, bir daha sizin yanınıza uğramaya cesaret edemez.

8- Rabbinize el açıp ısrarla dua edip namazla yardım isteyin. Umulur ki Rabbimiz bizi şeytanın oyuncağı olmaktan muhafaza eder. Rabbimiz her şeyin en doğrusunu bilir.

9- Oruç tutun. Orucun şehveti azalttığına dair Efendimiz (SAV)'in sözü vardır.

10- Sizi şehvete yönlendirecek görsel ve işitsel objelerden uzak durun. Bu günaha meyilli arkadaş çevrelerinden de uzak durun. Aklınıza bu duygu geldiğinde şeytan aleyhillane hemen dizinizin dibindedir, bildiğiniz dua ve sureleri okuyarak o melunu yanınızdan kovalayın.

"...***Şüphesiz Allah bize yeter. O ne güzel bir vekil ve ne güzel bir dosttur...***" (Ali İmran 173)

Allah bize yeter! Vesselam.

Yayına Hazırlanan Kitaplarımız

Genler karakterimizi,

hormonlar kaderimizi mi belirliyor?

(Bilimsel araştırma)

Bütün organlarımız Allah diyor!

(Bilimsel araştırma)

Kışın soğuğunda sevmek!

(Roman-Hikaye)

Denemeler

Türkiye'nin sosyal parametreleri ve cemaat denklemi.

İlaçlar neden tedavi etmiyor?

Kalorifer peteği ve çekirdek aile insanlığın sonu mu olacak?

Modern çağın finansal sistemi insanları nasıl köle yaptı?

Yahudiler neden laneti hak ediyor?

Sayısal teknolojiler ve kıyamet!

I Phone tasarımında CIA ve MOSSAD etkisi!